

‘Vertel het Maar’

jaargang 31 - nr. 4

5 oktober tot en met 28 december 2025

Informatie

‘Vertel het Maar’ is een methode voor kindernevendienst en zondagsschool, die als kwartaaluitgave verschijnt. De methode sluit aan bij de lezingen van ‘In Orde’ Oecumenisch rooster en volgt de gang van het kerkelijk jaar. In de loop van de tijd komt de gehele Bijbel aan de orde.

‘Vertel het Maar’ wordt gesteund door de Confessionele Beweging, de Christelijke Gereformeerde Jeugdorganisatie, Stichting Opwekking (Kinderwerk Timotheüs) en het Leger des Heils.

Stichting ‘Vertel Het Maar’

Postbus 2028, 3800 CA Amersfoort
tel. 06 - 247 858 06 (secretariaat)

www.vertelhetmaar.nl

Email: info@vertelhetmaar.nl

IBANnummer: NL83 RABO 0129 8055 13

Het abonnementsjaar loopt van 1 januari t/m 31 december, opzeggingen uiterlijk 1 november van het voorafgaande jaar.

De kosten voor een jaarabonnement € 180,00.

Een los kwartaalnummer (digitaal) kost € 60,00. Oudere nummers in digitale vorm (indien beschikbaar) zijn te koop bij de administratie.

Medewerkers

Schrijver/Schrijfsters Onderbouw

Tineke Demmink, Ineke Fröling-Flantua, Katinka van de Glind, René van Oosterveld, Roanne Steenbergen, Hester Visser-Monteban, Jolanda Vester en Ellen Zuiddwegt-Dronkers.

Schrijver/schrijfsters Middenbouw

Cora de Groot, Jannie Hekman, Marian Melis, Janneke van der Molen, Rene van Oosterveld, Rianne van Rees en Petra Wilbrink.

Schrijvers/schrijfsters Bovenbouw

Marieke van de Beek, Ria van Buuren-van den Berg, Ester van Dijk, Rosa Erkelens-Prins, Mariska Grotebreur, Janny van Vuuren-van Nederpelt en Mirjam Zielman.

Thema's en Doelen en hoofdredactie

ds. D. Westerneng

Werkgroep Achtergrondinformatie

(redactie: ds. W.P. van der Hoeven)

ds. R. Barth, ds. W.M. de Bruin, ds. G. Doorn, ds. H. de Jong, ds. G.J. Krol, ds. D. Riemens, mw. ds. A. Smouter-de Rooij, ds. K. Smouter en ds. W.P. van der Hoeven

Verwerkingen, creatieve ideeën en liederen

(redactie: Cora de Groot):

Michel de Boer, Corina Bron, Karine Hubregtse, Rian van Middelkoop, Janneke van der Molen, Ineke Moor, Wiesje Mourits, Hanneke Muller, Karin Neels, Alja Nijenhuis, Hester Nijhoff, Anneke Roukema, Marjolein Schimmel, Jannie Slingerland, Maria den Toom, Sandra van der Zwaag, Judith Zwerver, Pieta Zeilstra (liederenkeuze)

Bestuur

Ds. A.W. Estié (voorzitter), mw. ds. A. van Geerenstein (secretaris), mw. J. Folkers

AUTEURSRECHT: Niets uit deze uitgave (uitgezonderd de verwerkingen, vertelplaten, themastrips en liederen) mag worden veeleenvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

© 2025 Stichting ‘Vertel het Maar’, Postbus 2028, 3800 CA Amersfoort ISSN 1387 – 2923

Inhoudsopgave 4e kwartaal

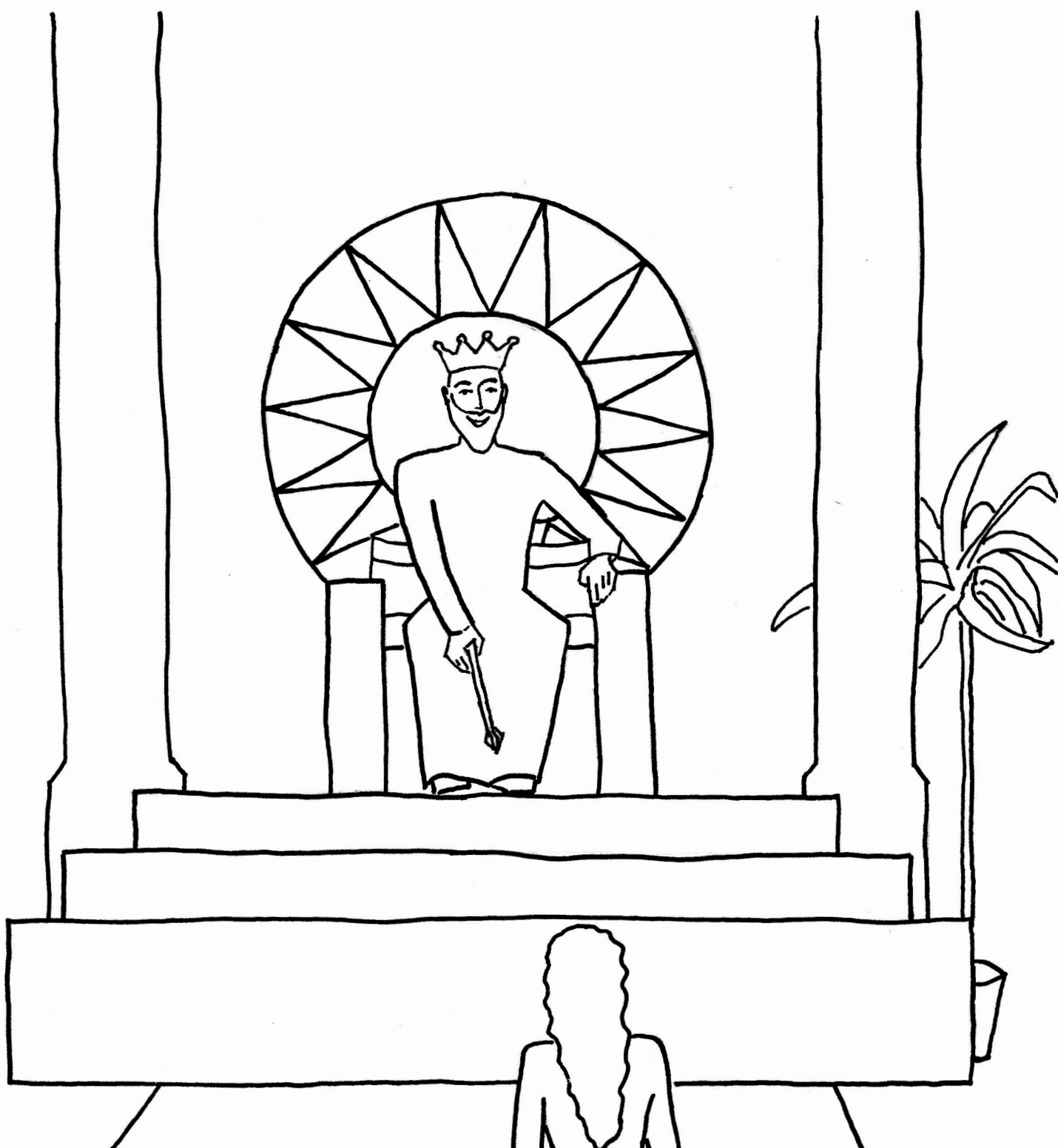
Datum	Bijbelgedeelte	Onderwerp	Pagina
5 oktober	Ester 5:1-6:11	Ester ontmaskert Haman	3
12 oktober	Ester 7:1-8:2	De val van Haman	13
19 oktober	Handelingen 21:7-14 en 27-36	Vervolging en gevangenneming van Paulus	20
26 oktober	Handelingen 22:30-23:11	Paulus voor het Sanhedrin	27
2 november	Handelingen 24:1-25:12	Paulus beroept zich op de keizer	34
5 november (dankdag)	Psalm 138	Een loflied voor God	43
9 november	Handelingen 27: 1-44	Schipbreuk op weg naar Italië	51
16 november	Handelingen 28:1-10	Paulus op Malta	59
23 november	Handelingen 28:11-31	Paulus in Rome	66
KERSTPROJECT: GODS WONDER, GEWOON HEEL BIJZONDER			
30 november	Lucas 1:5-25	Belofte aan Zacharias	74
7 december	Lucas 1:26-39	Belofte aan Maria	82
14 december	Lucas 1:40-56	Maria en Elisabet	90
21 december	Lucas 1:57-80	Johannes geboren	97
25 december (Kerst)	Lucas 2:1-20	Jezus geboren	105
28 december	Lucas 2:22-40	Simeon en Hanna	113

Voor de bijbelgedeelten die in de komende kwartalen worden verteld, kun je kijken onder het kopje 'roosters' op de website.

5 oktober 2025

Ester ontmaskert Haman

Ester 5:1- 6:11

Thema: God is trouw aan wie hopen op Hem

Doel

De kinderen leren dat Gods redding niet afhankelijk is van mensen. Hoewel hij hun woorden en daden wel gebruikt.

Toelichting

Ester vertelt de koning nog niets over het plan van Haman. Ze nodigt hem en Haman alleen uit voor een maaltijd. Ook dan aarzelt ze en nodigt hen voor een tweede keer uit. Intussen gaat Haman verder met zijn plannen. Hij kan Mordechai niet meer verdragen en wil hem snel ombrengen. Ester zal dus te laat zijn!

Dan komt er redding van God. Hij grijpt in. De koning kan die nacht niet slapen en laat uit zijn dagboeken voorlezen. Het vrijdelen van een aanslag op Ahasveros door Mordechai komt aan de orde. Hij is daarvoor niet geëerd.

De koning geeft Haman opdracht dat alsnog te doen. Haman was juist in alle vroegte gekomen met de vraag of hij Mordechai onmiddellijk mag doden, maar moet zijn slachtoffer nu eer bewijzen.

Zo wordt Mordechai op het nippertje gered. Wat hij deed voor de koning wordt niet vergeten en hij wordt gered door God. De HEER blijft trouw aan wie op Hem hopen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Mordechai wordt toch nog beloond

Richtlijnen: Iedereen was vergeten hoe Mordechai de koning heeft gered (vertel dit eventueel nog kort). Hij was niet bedankt en had niets daarvoor gekregen. Maar dan kan de koning niet slapen. Hij laat zich voorlezen uit zijn koninklijke dagboek en hoort dat Mordechai hem heeft gered.

De koning vindt Mordechai een held en vraagt aan Haman, die al vroeg in het paleis is, hoe hij Mordechai het beste kan bedanken. Op een paard in een mooie mantel moet hij worden rondgereden door de stad, zegt Haman, die denkt dat de koning hemzelf wil belonen. Dan moet Haman voor Mordechai, aan wie hij zo'n hekel heeft dat hij hem wil doden, uit lopen en huldigen. Dat was niet zijn bedoeling.

God laat zien dat Hij het goede dat je doet niet vergeet.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God komt te hulp

Richtlijnen: Doordat Ester een dag extra wacht om de koning alles te vertellen en om hulp te vragen, lijkt het voor Mordechai einde verhaal. Haman staat al klaar om hem te doden. De paal waaraan Mordechai wordt opgehangen heeft hij al neergezet. Ester zal te laat zijn om haar oom te redden.

Juist die nacht kan Ahasveros niet slapen. God zorgt er ook voor dat hij zich uit zijn dagboeken laat voorlezen en herinnert wordt aan wat Mordechai voor hem deed. De koning besluit dan Mordechai alsnog te laten eren, door Haman die hem wil doden. Haman moet de optocht door de stad organiseren.

God blijft Mordechai trouw. Wat hij aan goeds deed wordt niet vergeten. Zo redt de HEER hem. Als het te laat lijkt voor mensen, kan God nog te hulp schieten. Want van zijn plannen kan niemand Hem weerhouden. Daarom kunnen we altijd op Hem hopen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God is trouw aan wie hopen op Hem

Richtlijnen: Mordechai wordt op het laatste moment gered. Eigenlijk kon je er niet meer op hopen. De koning wist niet meer wat Mordechai eens voor hem deed. Ester heeft een dag langer gewacht om bij de koning voor de Joden te pleiten. Haman wil nog dezelfde dag vol haat afrekenen met Mordechai. Geen mens lijkt meer de dood van Mordechai te kunnen voorkomen.

Dan grijpt God in en bewijst zijn macht. De koning kan die nacht niet slapen en laat uit zijn dagboeken voorlezen. Het vrijdelen van een aanslag op Ahasveros door Mordechai komt aan de orde. De redder is niet geëerd. Haman komt in alle vroegte gekomen met de vraag of hij Mordechai onmiddellijk mag doden. Dankzij God moet hij zijn slachtoffer nu eer bewijzen. Je kunt om deze afgang glimlachen. God speelt een spel met zijn vijanden en brengt redding voor zijn kind Mordechai door alledaagse gebeurtenissen. Maar wie goed kijkt, ziet de HEER. Niemand kan Hem tegenhouden hulp te bieden aan wie in nood is en daarbij hoopt op Hem.

Bespreek met de jongeren of God ook in deze tijd mensen redt zonder dat mensen er bewust aan werken. Noem eens een voorbeeld.

Extra bijbelgedeelte: Psalm 33: 12-22

(God is en blijft trouw voor wie op de HEER vertrouwen. Wij mogen daarom altijd vol verwachting en hoop zijn)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Veelbetekenend begint het gedeelte met de vermelding dat de derde dag is aangebroken. Het is in de Bijbel vaak de dag van de beslissing. Nu gaat het gebeuren. De spanning stijgt ten top: is koningin Ester afhankelijk van de luimen van de koning, of heeft een hogere Macht dan toch de regie?

Gekleed overeenkomstig haar koninklijke waardigheid stelt Ester zich op in de hof voor de paleiszaal (5:1). Bescheiden, maar wel zichtbaar voor de koning, en dat ongevraagd. En daarmee verstoort ze mogelijk de rust van de koning of – even ongewenst – wekt ze indruk een boodschapper van slecht nieuws te zijn. Dit is het ultieme moment: woede of genegenheid, oordeel of genade, dood of leven. Nee heeft ze, ja kan ze krijgen.

En het wordt ja (vers 2). Het uitsteken van de gouden scepter wordt het teken van zijn genegenheid voor Ester. Maar daarachter ligt het besef van een ijzeren wet waarvan koning Ahasveros zich kennelijk ook direct bewijst is. Het moet ook vragen bij hem oproepen. Waarom doet Ester dit? Waarom waagt deze voormalige 'Miss Perzië' op deze manier haar leven? Er klinkt dan ook nieuwsgierigheid door in zijn vragen aan Ester, nadat deze naderbij is gekomen en het uiteinde van de scepter – haar vrijspraak van de doodstraf - heeft aangeraakt (vers 3).

Het antwoord van Ester is zowel concreet als ontwijkend. Ze nodigt de koning uit voor een persoonlijk etentje, met als speciale gast zijn nieuwe favoriet Haman. Het is opnieuw een bijzonder spel dat Ester speelt. Waarbij ook nu menselijke slimheid en menselijk handelen de volle aandacht krijgen. Met daarbij toch telkens het gelovige vermoeden dat dit alles niet omgaat buiten de hand van Hem die het volk Israël heeft geroepen en die, ondanks dat zijn naam in dit bijbelboek niet wordt genoemd, toch de verborgen Bewaarder en Bestuurder blijkt te zijn.

De kern van Esters strategie lijkt te zijn om zowel de koning als Haman in een setting buiten de politieke arena in een intieme sfeer bijeen te krijgen. Na de goodwill van de koning nog verder gewonnen te hebben, zou dan de ontmaskering van Haman als bedreiger van Esters volk moeten plaatsvinden.

De koning en Haman komen naar de maaltijd (letterlijk 'drinkgelag') die Ester heeft bereid. Let op het zinnetje dat Haman zo snel mogelijk moet worden gehaald (vers 5). Voor het eerst is Haman de regie kwijt. Opnieuw klinkt een drievoudige vraag naar Esters wens (vers 6). Slim is Esters halve antwoord, gevolgd door uitstel naar een nieuw diner in eenzelfde samenstelling morgenavond. Verhaaltechnisch wordt de spanning hiermee nog verder opgevoerd. Dat gebeurt des te meer door een eerst nog volgende tussenscène (5:9-14).

Haman heeft van Esters bedoelingen kennelijk niets door. In een opperbeste stemming verlaat hij het paleis om naar huis te gaan (vers 9). Bij de poort wordt zijn plezier echter vergald door Mordechai, de enige van de aanwezigen die niet als een knipmes voor hem buigt. Hij staat niet op, toont geen eerbied. Hij blijft letterlijk onbewogen, alsof er geen Haman bestaat. Haman ontsteekt in woede, houdt zich ter plekke echter in, maar roept thuis direct een beraad van familie en vrienden bijeen (vers 10). Zijn verworven rijkdom, status en zojuist exclusief verkregen positie als tafelgast bij de koning en de koningin betekenen niets voor hem zolang hij wordt geconfronteerd met Mordechai. (verzen 11 -13) Let op het overduidelijk antisemitisme in zijn uitspraak: '... zolang ik Mordechai, die Jood, in de Koningspoort zie zitten.'. Mordechai is voor Haman niet alleen een persoonlijke vijand, maar ook representant van een naar zijn mening als geheel vijandig volk, dat hij minacht en wil uitroeien.

Zijn vrouw en vrienden weten er wel raad op (vers 14). En zo staat een exorbitante executiepaal van zo'n 25 meter (50 el) hoog klaar. De vernedering van Mordechai moet totaal zijn. En de macht en superioriteit van Haman daarmee tot in verren zichtbaar. Gezien zijn eerdere successen gaan Hamans raadgevers er zonder meer vanuit dat de koning het wel goed zal vinden. Gezien Ahasveros eerdere wankelmoedige gedrag zouden ze nog gelijk kunnen hebben ook. Wel heel cynisch klinkt hun slotzin: 'Dan kun je daarna vrolijk met de koning aan tafel gaan'. Haman ziet het wel zitten en laat de paal klaarzetten.

Een tweede tussenscène (tussen de beide diners in het vrouwenpaleis, georganiseerd door Ester voor koning Ahasveros en Haman) vinden we in hoofdstuk 6. Je kunt het ook het begin van de val van Haman noemen. En dat allemaal omdat de koning de slaap niet kan vatten? Of is het ook hier die hogere Macht die er zijn verborgen hand in heeft? Het gedenkboek met (ongetwijfeld zwaar gecensureerde) hoogtepunten uit de geschiedenis van het rijk dient als voorleesboek. Toevallig (of juist niet) komt de samenzwering tegen de koning langs, waarvoor Mordechai had gewaarschuwd (2:19-23). Ongerst stelt de koning vast dat Mordechai daarvoor nooit is beloond. Onmiddellijke actie is vereist door wie van zijn personeel er op dit late tijdstip ook maar aanwezig is. Dat blijkt (opnieuw een 'wonder-lijk' toeval) Haman te zijn (vers 4), die zijn plan met

de executiepaal voor Mordechai door de koning wil laten goedkeuren. De tegenstelling kan niet groter. In plaats van zijn vijand te executeren, moet hij hem eren. Let op de prachtige opbouw van vers 7 en 8. De koning noemt nog niet de naam van Mordechai, maar vraagt hoe de koning het beste iemand kan eren. Haman loopt er met open ogen in. 'Dat ben ik natuurlijk', niet dus!

De ontluistering van Haman is enorm wanneer hij het extravagante eerbetoon, dat hijzelf in de verzen 7-9 opsomt, moet uitvoeren met Mordechai als begunstigde. Een koninklijk gewaad en een kroon. Ook een paard van de koning zelf en een adellijke VIP die er roepend voor moet lopen. Op oer Bijbelse wijze worden de zaken hier omgekeerd. Haman zit niet op het paard, maar loopt ervoor en moet de koninklijke eer aan Mordechai in het rond roepen. Na de uitvoering (vers 11) keert Mordechai – als ware hij onberoerd – terug naar zijn plek in de Koningspoort. Haman keert treurend naar huis, waar zijn eerdere optimistische raadgevers zijn droevige lot al aankondigen. Let op de verbreding in vers 13 tot 'het Joodse volk'. Haman zal niet slechts verliezen van Mordechai, maar eerst en bovenal van het Joodse volk en van de God die in al zijn verborgenheid dit volk bewaart, zo klinkt in deze woorden door.

En zomaar zou ook belangrijk persoon als Haman dan iets vergeten. Dat tweede etentje bij koningin Ester... De dienaren (eunuchen) komen hem al halen. Hij is echt de regie kwijt!

Vers voor vers

Hoofdstuk 5

- Vs. 2 Letterlijk staat er: 'zij verheft de gunst van de koning'. Ester brengt met haar gedurfde en kwetsbare actie goedheid in de koning teweeg. Het is de wending in het hele verhaal.
- Vs. 3 Drie vragen maar liefst stelt Ahasveros naar de reden van Esters gewaagde actie. Het beloven van de helft van zijn koninkrijk moeten we daarbij maar vooral als oosterse retoriek opvatten. Hij wil wel heel graag weten wat er aan de hand is.
- Vs. 4 In de troonzaal en de publieke ruimten van het paleis vonden ook toentertijd de politieke intriges plaats, waarbij de koning dikwijls speelbal was van zijn bestuurders en andere dienaren. Zo had Haman, die zich in die omgeving als een vis in het water moet hebben gevoeld, zijn spel met de koning al gespeeld. Ester dwingt hem in een andere setting, die tot zijn val zal leiden.
- Vs. 5 'die Ester had bereid': Ester zal wel niet zelf hebben gekookt. Er wordt in haar naam wel een vorstelijk diner klaargemaakt.
- Vs. 7 'Wat ik wil vragen, wat ik wens...'. Haman was een goede acteur. Maar ook Ester blijkt een uitstekende actrice. Zo speel je dat. Zo houd je een wispelturige koning en een door hoogmoed verblinde ambtenaar aan het lijntje, dat je vervolgens langzaam oprolt.
Een Bijbeluitlegger wijst er bovendien op dat deze woorden uit de mond van Ester, die ook satire en verleiding inzet om haar volk te redden, precies het midden van het bijbelboek vormen. Dat is bijzonder, zeker als je bedenkt dat de Hebreeuwse woorden achter 'wens' en 'verlangen' ook met gebed kunnen samenhangen.
- Vs. 10 'Daarop liet hij zijn vrienden bij zich komen en Zeres, zijn vrouw.': Opvallend is dat zijn tien zonen (9:12) niet bij dit beraad lijken te zijn. Is dat omdat zij in vers 11 bij de vele rijkdommen worden genoemd? En hoe bitter is dan het contrast met een oordeel dat ook hen zal treffen en dat de bijbelschrijver wil benadrukken (zie 9:12-14).
- Vs. 11 'Hij wees hen op zijn geweldige rijkdom...': Haman is hier het prototype van 'de dwaas', zoals die in de bijbelse wijsheidsboeken (Spreeken, Prediker, enz.) wordt beschreven. We noemen: 1 Hij is overmoedig en vol vals zelfvertrouwen. 2 Hij gaat blind op zijn val af. 3 Hij kan zijn mond niet houden. 4 Hij pocht over zichzelf en verheerlijkt zichzelf. 5 Hij beroemt zich op 'morgen', maar weet niet wat de volgende dag hem brengen zal.
- Vs. 13 'Maar dit betekent allemaal niets voor mij...': Psychologisch is dit wel heel sterk en herkenbaar beschreven. Zo kan dat werken toch? Een mens heeft zoveel, maar dat ene... Als een doorn prikt het en irriteert het en zet het alles in een donker perspectief. Dat kan ver gaan en heel treurig uitwerken.

Hoofdstuk 6

- Vs. 1 'Daarop gaf hij bevel de kronieken te brengen': Letterlijk staat er: 'boek van de gedachtenissen, woorden van de dagen. Te denken is aan een soort dagelijks journaal in geschreven vorm. De antiek-Griekse geschiedschrijver Herodotus meldt dat de koningen van Perzië zulke dagboeken hadden.
- Vs. 3 'Er is hem niets gegeven': Dat is problematisch, niet alleen omdat de koning bij een onderdaan in de schuld staat. Ook de toorn van de goden kan worden gewekt door een dergelijke nalatigheid. Het is dus ook eigenbelang dat de balans zo spoedig mogelijk wordt hersteld.
- Vs. 8 'Er zou een koninklijk gewaad moeten worden gehaald...': De antieke geschiedschrijver Plutarchus vertelt dat toen koning Xerxes (volgens sommige uitleggers dezelfde als koning Ahasveros) de Spartaan Demaratus toestond vrijuit te vragen wat hij wilde, deze vroeg om de koninklijke kroon op zijn hoofd en door de stad rondgeleid te worden op dezelfde manier als met de koning gebeurde. Toegepast op onze geschiedenis: Haman wil een dagje 'koning spelen'. Als koning behandeld worden! En dan voel je aan: dit moet misgaan. Hoogmoed komt voor de val.
- Vs. 12 'Haman haastte zich naar huis, treurend, het hoofd bedekt': De tegenstelling kan niet groter zijn. De wens was

zich uitgebreid aan iedereen te kunnen tonen als geëerd persoon. De praktijk toont een gedesillustioneerde mens die zo snel mogelijk thuis wegkruipt. Op straat onherkenbaar vanwege zijn bedekte hoofd: een teken van rouw...

Vraag

De naam van God wordt ook hier nergens genoemd. En toch lijkt Hij de regie te hebben bij alle wonderlijke toevalligheden in deze geschiedenis. Hoe ervaar jij dat bij het lezen? Herken je er iets van in je eigen geloof en praktische geloofsleven?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 123

Lied 904: 1, 2 en 3

(=Gezang 427 LvdK)

Lied 883

Als je bidt, zal Hij je geven

Hemelhoog 101

Ik volg de Heer

Hemelhoog 305

Mijn God is zo groot, zo sterk en zo machtig

Op Toonhoogte 541

Want ik weet

Opwekking voor kinderen 174

Wees niet bang

Op Toonhoogte 556

'k Stel mijn vertrouwen

Hemelhoog 338

De HERE zegent jou

Hemelhoog 61

Wie durft het aan?

Op Toonhoogte 561

Ester wordt koningin

Alles wordt nieuw- Hanna Lam en Wim ter Burg deel4: 9

Auteur: PZ

Mordechai wordt toch nog beloond

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

Jij zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, geluiden maken, bewegingen nadoen.

Ook dit staat cursief gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

Je kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen dat dit doet. Ook kun je kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kun je dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als jij jouw hand als stopteken omhoogsteekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kun je het verhaal beeldend vertellen.

Kom van je stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

Inleiding

Kom nog even terug op het verhaal van vorige week. Laat eventueel een tekening zien uit een kinderbijbel of van internet.

Oom Mordechai had aan Ester gevraagd of zij naar de koning wilde gaan, omdat die gemene minister Haman, het hele Joodse volk wilde laten doden. Maar Ester kon niet zomaar naar de koning, dat mocht niet en was gevaarlijk. Als de koning boos op haar zou worden, zou ze gestraft worden.

Toch is Ester gegaan, de koning vond het goed dat ze naar hem toe kwam.

We gaan luisteren hoe het verhaal verder gaat.

U verdeelt de groep in vieren.

Eén groep klapt driemaal in de handen als het woord 'Ester' gezegd wordt.

De tweede groep is de koning en zegt: 'Huh?' als het woord 'koning' gezegd wordt.

De derde groep is Haman en zegt gemeen: 'Grr, grr' als 'Haman' iets zegt of moet doen.

De vierde groep is Mordechai en roept 'hoera' als het woord 'Mordechai' gezegd wordt.

Geef het aan door de groep aan te wijzen als ze aan de beurt zijn: (...)

Verhaal

Daar staat Ester (...) voor de koning (...)

Hij snapt er niets van. Waarom komt zijn lieve vrouw nu zomaar naar hem toe?

Ze heeft vast iets heel belangrijks te zeggen.

Hij vraagt: 'Wat is er koningin? Kan ik iets voor je doen?'

Al wilde je mijn halve koninkrijk hebben, ik zou het je geven.'

'Graag nodig ik u en minister Haman uit voor het diner dat ik vandaag ter ere van u geef.'

De koning (...) is verbaasd. Hij wordt uitgenodigd om met Haman te komen eten bij Ester? (...)

Nou dat is wel bijzonder.

'Ga vlug Haman halen', zegt hij tegen zijn knechten.

Zo gaan ze naar de eetzaal van de koningin.

De koning (...), die er nog steeds niet veel van begrijpt.

En de gemene Haman (...)

Ze eten allemaal van het heerlijke eten en drinken van de heerlijke wijn.

Maar de koning (...) begrijpt het nog steeds niet. Waarom heeft zijn lieve koningin nu gevraagd of ze komen eten?

Hij zegt: 'Zeg mij nu wat je wilt en ik zal het je geven, al was het mijn halve koninkrijk.'

'Ik heb één wens, wilt u morgen weer met Haman komen eten, dan zal ik uw vraag beantwoorden.', zegt Ester (...)

Tjonge die gemene Haman (...) weet niet wat hij hoort. Hij mocht vandaag bij de koningin eten en morgen weer! Blij gaat hij naar huis.

Maar bij de poort zit die man die niet voor Haman (...) wil buigen: Mordechai! (...)

O, wat is hij boos, die Haman! (...) woedend is hij!

Maar als hij thuiskomt, bij zijn vrouw en vrienden, is zijn boze bui over. Hij begint op te scheppen over hoe rijk hij is, hoeveel kinderen hij wel heeft en hoe belangrijk hij is bij de koning. Hij is bijna de belangrijkste van het hele land geworden!

'En', zegt hij, 'en alleen ik en de koning mogen morgen nog een keer komen eten bij koningin Ester.' (...)

Maar dan kijkt Haman (...) weer boos. 'Maar die Jood die bij de poort, wil nog steeds niet voor mij buigen', zegt hij, 'die Jood Mordechai (...)

'Nou, weet je wat je doet,' zeggen zijn vrouw en vrienden tegen hem. 'Ga naar de koning en vraag of je een hoge paal in de tuin mag zetten, dan kun je die Jood daaraan op laten hangen, en daarna ga je weer lekker eten bij de koningin.'

Dat vindt Haman (...) een prachtig idee.

Maar de koning (...) snapt er nog steeds niets van. Hij ligt in bed, maar kan niet slapen.

Hij draait eens op zijn ene zij, en op zijn andere zij, dan ligt hij weer op zijn rug, op zijn buik, maar hij kan niet slapen.

Nou, dan moet er iemand maar een verhaal voor hem voorlezen, dan valt hij misschien in slaap.

De koning (...) laat iemand voorlezen uit zijn dagboek waarin alles staat wat er gebeurd is in zijn land.

De knecht die voorleest leest over Mordechai (...) Hij had er voor gezorgd dat die gemene mannen, die poortwachters, de koning geen kwaad konden doen.

De koning gaat overeind zitten. (...) 'Wat hebben wij hem als beloning gegeven? Om hem te bedanken?'

'Hij heeft nooit iets gekregen, majesteit', zegt de knecht.

Juist op dat moment komt Haman (...) het paleis binnenlopen. Hij wil aan de koning vragen of hij Mordechai aan de paal mag hangen.

'Kom binnen, Haman, ik heb een vraag.', zegt de koning (...)

'Er is een man die ik heel dankbaar ben, Hoe kan ik hem het beste bedanken?'

O, denkt Haman, de koning wil mij natuurlijk bedanken!

'Dit moet u doen om die man te bedanken', zegt hij. 'U laat hem een mantel dragen die door uzelf gedragen is, een koninklijke mantel. Een belangrijke minister moet hem die mantel aantrekken. En u laat hem op een paard zitten waarop u zelf gereden hebt, een koninklijk paard, en laat een koninklijke kroon op zijn hoofd zetten. Dan moet die belangrijke minister voor het paard uitlopen en roepen: 'Dit doet de koning met de man wie hij eer wil bewijzen!'

De koning (...) zucht. Wát een goed idee!

'Haal snel die mantel en dat paard. Doe wat je hebt gezegd bij de Jood Mordechai!' (...)

Haman (...) schrikt. Wát hij moet dit doen bij die Jood die niet voor hem wil buigen?

Het is niet voor hemzelf, niet voor Haman? (...)

Woedend loopt Haman (...) naar buiten. Haalt de mantel en het paard en loopt naar Mordechai (...)

Hij trekt hem de mantel aan en zet hem op het paard.

Dan loopt Haman (...) voor het paard waarop Mordechai (...) zit.

Haman (...) roept: 'Dit doet de koning met de man wie hij eer wil bewijzen! Dit doet de koning met de man wie hij eer wil bewijzen!'

Zo loopt Haman (...) heel de stad door met Mordechai (...) op het paard.

God zorgt er voor dat Haman (...) hem geen kwaad kan doen.

Mordechai (...) wordt gered. Wat hij deed voor de koning wordt niet vergeten.

God laat zien dat Hij het goede dat je doet niet vergeet.

Auteur: EZD

God komt te hulp

Inleiding

Neem een bijbel mee in de kring en verwijs ernaar: 'Ik heb hier een boek met veel tekst. Wie van jullie leest daar wel eens in? Eigenlijk is het zo, dat in deze kافت 66 boeken en brieven zijn gebundeld tot één leesboek. Het is een verhalenboek over de geschiedenis van het volk van vader Jakob. Ze worden Israëlieten genoemd. Later werd die naam vervangen door Joden. Dit verhalenboek wordt ook 'geloofsboek' genoemd. Wat betekent dat denk je? Maak een woordweb en schrijf de kernwoorden uit de reacties op. Het gaat dus om verhalen van geloof en vertrouwen om te laten zien dat God op die manier met mensen verbonden is.

In dit boek staan ook liederen over vertrouwen. Ze heten Psalmen. Ik zal er een stukje uit lezen: Psalm 121:1,2. Hoor je iets van vertrouwen? Kan deze mens de Here God zien? Hoe laat hij weten dat zijn woorden toch met God te maken hebben? Als je in dit boek leest kun je ontdekken hoe mensen door alle eeuwen heen op God vertrouwden ook al zagen ze Hem niet. Ook kun je ontdekken hoe God meedoet in die verhalen. Als je zo leest en luistert ontdek je meer van God. Vandaag vertellen we uit het boekje met de naam Ester. Het speelde zich meer dan 2500 jaar geleden af in Susa, de hoofdstad van het Perzische rijk. Koning Ahasveros zit op de troon en de joodse Ester is zijn koningin. Voor haar is dit moment in haar leven heel spannend. Luister maar en probeer te ontdekken wat je merkt van de God van haar volk in deze geschiedenis....

In gedachten gaan we naar het grote paleis van koning Ahasveros in de Perzische hoofdstad Susa. Het heeft een ruime troonzaal en veel koninklijke kamers. Koningin Ester woont in een aparte afdeling van het paleis. Zij en haar hofdames hebben drie dagen lang niet gegeten en gedronken, omdat er iets vreselijks gaat gebeuren. Alleen God kan helpen. Als de koningin alleen in haar eigen kamer is, bidt ze zachtjes tot de HEER, de God van haar volk. Precies zoals ze in het huis van haar neef

en pleegvader Mordechai heeft geleerd. 'Here God van mijn volk Israël, wilt U ons arme volk dat in grote nood is redden? Wij zijn bang en hopen op U.' In het bijbelboek Ester is daarover niks geschreven, maar als dochter van het joodse volk heeft Ester als kind bidden geleerd. Niet voor niets heeft ze Mordechai gevraagd samen met alle Joden te vasten. Daar hoort bidden bij. Op deze derde dag maakt ze zich klaar om naar de koning te gaan. Vandaag moet dat gebeuren, hoe spannend ook. De koning heeft al een maand geen contact met haar gehad, maar vandaag gaat het er van komen. Niemand anders dan zij kan dit doen en als de koning haar weigert om bij zijn troon te komen, is het voor haar einde verhaal, ook al is ze zijn vrouw. Ze kiest uit haar kast een koninklijke jurk waarvan ze weet dat de koning die prachtig vindt. Haar hofdame knikt goedkeurend als ze de haren en make-up van de koningin verzorgt. 'U ziet er prachtig uit majesteit!' Ester staat op. Het gaat nu gebeuren. Ze vindt dat heel spannend maar tegelijk voelt Ester zich ook helder in haar hoofd. Alleen zij kan op dit moment naar de koning gaan. Ze recht haar rug en loopt rustig in de richting van de troonzaal. Als ze de lange gangen doorgelopen is, ziet ze in de verte de koning op zijn troon zitten. Ze loopt er rustig naartoe. In de troonzaal is het druk; mannen lopen heen en weer. Ineens kijkt de koning op en ziet haar staan. Zijn ogen kijken blij verrast. Hij knikt haar vriendelijk toe, pakt zijn gouden staf, een scepter, en steekt die naar haar uit. 'Wat hebt u me te vragen koningin Ester?' zegt hij vriendelijk.

De koningin loopt naar voren en raakt met haar vinger-toppen de gouden staf aan. Ze is opgelucht; gelukkig, de koning wil naar haar luisteren. 'Wat is uw wens, mijn koningin?' wil hij weten. 'Al wenst u de helft van mijn koninkrijk, ik zal het geven.' Ze maakt een lichte buiging en begrijpt dat ze haar vraag beter niet in deze troonzaal met veel luisteraars kan stellen. Ze zegt: 'Wilt u vandaag tijd vrijmaken om met minister Haman bij mij te komen eten?' De koning knikt en geeft meteen opdracht: 'Roep Haman en zeg hem dat hij samen met mij bij de koningin wordt verwacht.' Die dag wordt er in de eetkamer van de koningin gegeten. De koningin schenkt zelf de wijn in de bekertjes. Ze pakt haar eigen beker en gaat zitten. 'Wat is eigenlijk uw wens, mijn koningin?', vraagt de koning. 'Wat u vraagt zal gebeuren.'

Ester durft ook nu nog niet goed met haar vraag tevoorschijn te komen. Ze aarzelt even en zegt dan: 'Wilt u samen morgen nog een keer bij mij komen eten, dan zal ik antwoord geven op uw vraag.' Haman is vrolijk geworden van dit etentje. Wie in dit grote koninkrijk kreeg ooit de kans om samen met de koning bij de koningin te eten? Nu wordt hij zelfs voor een tweede keer uitgenodigd. De koning en koningin vinden hem vast een geweldige minister!

Trots en met een goed gevoel over zichzelf loopt hij naar huis. Als hij door de Koningspoort loopt ziet hij die vervelende kerel; de Jood Mordechai die niet van plan

is eerbiedig te buigen voor deze belangrijke minister. Haman perst van boosheid en irritatie zijn lippen stijf op elkaar. Thuis vertelt hij zijn vrouw en vrienden waarom hij wat later thuis is. 'Ik kom uit het paleis waar ik vandaag samen met de koning was uitgenodigd voor een etentje bij de koningin. 'Weet je: ze hebben in het paleis vast gezien dat ik een supergoede minister ben. Daarvoor wilden ze me belonen en alsof één keer niet genoeg is, mag ik morgen nog een keer samen met hen eten. Ze vertrouwen mij helemaal. Vinden jullie dat niet geweldig!' Plotseling worden zijn ogen donker. 'Het enige wat ik niet kan uitstaan is, dat die Jood Mordechai niet in de gaten heeft hoe goed ik ben. Elke dag weigert hij voor mij op te staan als ik door de poort van het paleis loop. Dat frustreert me verschrikkelijk. Ik haat die man!' Hamans vrouw en de vrienden aan tafel hebben een goed idee: 'Als de koning zo tevreden is over jouw manier van werken vraag hem dan toestemming die Jood uit de weg te ruimen. Zet een paal van 25 meter hoog in je tuin en hang die Mordechai daaraan op.' Hamans gezicht verandert meteen. Hij schenkt zich nog een beker wijn in en zegt; 'Dat vind ik hélemaal geen slecht idee. Daar word ik zelfs vrolijk van!'

Die nacht slaapt Haman niet lang. In zijn hoofd spookt een plan met een hoge paal waar die gehate Mordechai aan zal hangen. Morgenvroeg gaat hij dit plan onmiddellijk met de koning bespreken. Dan komt hij die ellendige Jood niet langer tegen in de poort. Dan kan de hele stad zien hoeveel macht minister Haman heeft. Mordechai zelf weet niks van dat lelijke plan. Hij heeft vandaag samen met andere Joden gebeden tot de God van hun volk. Nu slaapt hij rustig in zijn eigen huis.

De koning kan deze nacht helemaal niet slapen. Hij heeft zich al honderd keer omgedraaid in zijn bed. Warme drankjes om te slapen helpen niet. Zachte muziek helpt dit keer ook niet. Daarom geeft hij een lijfwacht de opdracht een jaarboek met verhalen uit het archief te halen. 'Laat iemand mij daaruit voorlezen' commandeert hij. Dat gebeurt. Een kamerheer leest voor uit berichten die werden opgeschreven. De koning luistert: 'Twee lijfwachten uit het paleis bedachten een plan om onze hoogedele koning te vermoorden. Heer Mordechai kwam daarachter. Hij gaf dit door aan de beveiligers van de koning, zodat de kwaadwillende mannen op tijd konden worden gearresteerd.' De koning is nu klaarwakker: 'Heer Mordechai heeft dus mijn leven gered? Welke beloning heeft hij hiervoor gekregen? In mijn rijk moet zo'n dappere held worden beloond, vind ik.' 'Daarover is niks geschreven, majesteit' zegt de kamerheer. 'Heer Mordechai kreeg geen beloning.' De koning vindt dit zo belangrijk dat hij het meteen geregeld wil hebben. 'Is er iemand die daar onmiddellijk iets aan kan doen?', vraagt hij. 'Heer Haman is zojuist binnengekomen, majesteit. Hij wacht op u.'

Als Haman binnenkomt krijgt hij geen tijd om zijn eigen plan over Mordechai en de hoge paal in de tuin te bespreken. De koning begint als eerste: 'Minister Haman wat zullen we doen als de koning iemand wil onderscheiden?' Haman denkt onmiddellijk aan zichzelf; het kan niet anders dan dat de koning hem als minister

in het zonnetje wil zetten! Daar hoeft hij niet lang over na te denken: 'Weet u majesteit, hang deze persoon een koninklijke mantel om. Een mantel die u ooit zelf hebt gedragen. Laat een glanzend geborsteld paard uit uw stallen komen waarop u ooit zelf hebt gereden en geef dat paard een koninklijke versiering op zijn hoofd. Laat iemand van de belangrijkste families in de stad een rijtoer door de stad organiseren. Als de persoon die de koning wil eren met de koninklijk mantel om, op de rug van het paard zit, zal een adellijke persoon de leidsels pakken en door alle wijken van de stad lopen terwijl hij roept: 'Burgers van Susa: zo gaat het met iemand aan wie onze koning een hoge onderscheiding wil geven!' Hamans ogen glimmen als hij dit plan voorstelt. 'Oké heer Haman', wuift de koning met zijn hand. 'Haal snel zo'n kleed en een paard en doe precies zo met de Jood Mordechai, U kunt hem vinden in de Koningspoort. Doe precies zoals u het me hebt voorgesteld.' Totaal in de war draait Haman zich om. Zijn ogen glimmen niet meer, maar hij weet dat de belangrijkste minister van een Perzische koning niks anders kan doen dan wat zijn koning hem opdraagt. Het woord van die koning is wet. Zo moet het gebeuren!

Om over na te praten

- Wie zijn de hoofdpersonen in dit verhaal?
- Wat vind je van de keuzes die zij daarbij maken?
- Komt God ook in het verhaal voor?
- In wiens rol ontdek je iets van de Here God of iets van geloof en vertrouwen?
- Hebben we vandaag iets ontdekt over geloven of vertrouwen op God?

Zing met elkaar een lied van vertrouwen ter afsluiting

Auteur: JHP

Hoogmoed komt voor de val

God is er ook nog. Hij kan wonderen doen. Zo'n wonder is gebeurd toen de koning naar Ester wilde luisteren. Hij willigde haar verzoek in om met Haman bij haar te komen eten. Het bidden en vasten van de Joden in Susa is niet voor niets geweest; dat heeft de HEER laten merken. God is er ook nog. Dat is de hoop die we hebben als Mordechai, zonder dat hij het weet, de volgende dag dreigt te worden vermoord. De paal om hem aan op te hangen staat al klaar. En God doet inderdaad iets. 'Toevallig' kan Ahasveros die nacht niet slapen. Een prima moment om eens te luisteren naar verhalen uit zijn roemrijke verleden. De dienaren beginnen te lezen 'Twee hovelingen, Bigtan en Teres, leden van de persoonlijke lijfwacht van de koning, waren van plan hem te vermoorden. Deze aanslag werd verijdeld door Mordechai, ambtenaar van de koning die via koningin Ester hem waarschuwde. Enige tijd later '... 'Stop, ik hoor niets over een beloning voor Mordechai.' 'Inderdaad, koning, hij heeft niets ontvangen'. 'Laat iemand uit de voorhof komen, een van mijn vertrouwelingen'.

Tegenslag-hoogmoed

Haman blijkt er al te zijn. Hij kwam in alle vroegte om de dood van Mordechai vragen, maar wordt nu ingeschakeld om zijn grootste vijand te eren. De hele dag loopt hij over het stadsplein voor Mordechai uit, die in koninklijk gewaad te paard zit. 'Zo doet de koning met hem die hij wil eren'.

Haman weet het niet meer en gaat treurig naar huis. Daar doet hij zijn verhaal, maar veel steun krijgt hij niet. 'Mordechai is een Jood, van het volk van die sterke God over wie we al zoveel gehoord hebben. Je vecht niet tegen een mens, maar tegen een god. Vechten tegen goden is hoogmoed. En hoogmoed komt voor de val.' Veel tijd om over deze wijze woorden na te denken krijgt Haman niet, want de knechten van de koning komen hem halen voor zijn diner met koningin Ester. Het wordt Hamans laatste reis naar het paleis. Niets wijst daar nog op, maar het is wel de waarheid.

Verkeerde inschatting

Gebeurtenissen zijn niet altijd wat ze lijken. Mensen schatten hun situatie verkeerd in. Als we oppervlakkig kijken lijkt de overwinning van het kamp van Haman vast te staan. Ester kan slechts op genade voor haar volk hopen. En de executie van Mordechai lijkt slechts een paar dagen uitgesteld, meer niet. Maar de waarheid is dat Haman tegen God vecht en geheel ten val zal komen. Hij draait de rollen om, want Hij kiest voor de rechtvaardigheid, voor degene die Hem wil dienen, voor de gelovige. God geeft uitkomst, hoe dan ook.

Het wereldgebeuren en ons geloof
Natuurlijk wil God ons helpen en redden. Dat weten jullie ook wel. Maar hoe kun je dat nu zeker weten in onze wereld vol onrecht en geweld? Het lijkt er toch vaak op, dat de sterkste wint en niet degene die op God vertrouwt.

En dan geloven we dat Jezus op Golgota de duivel en zijn kwade machten heeft overwonnen, maar wat zie je daar van? Zo vaak loopt het niet zo goed af als bij Mordechai. Dit is een van de moeilijkste problemen van ons geloof. We kennen God uit de Bijbel als een God die van ons houdt. Maar waarom gebeurt er dan zoveel vreselijks in de wereld om ons heen? Vindt God dat goed? God wil het in ieder geval niet. Hij heeft de wereld geschapen als een paradijs. De mensen mochten daar perfect gelukkig zijn. Maar alles is scheefgelopen. Door de zonde. Doordat de mensen anders wilden leven dan God hun had opgedragen. Anders dan God wil en goed voor hen vindt. En God vindt dat verschrikkelijk. Ik had net het nieuws aan. Daarop zag ik een treinongeluk. Na een botsing was een trein uit de rails gelopen. Onze wereld lijkt wel wat op een treinstel dat ontspoord. Je kunt sturen wat je wilt, maar er is geen houden meer aan. Iemand anders vergeleek het eens met een computervirus, dat de hele harde schijf van je computer aantast.

De enige oplossing is de trein weer op de rails zetten of je harde schijf opnieuw installeren. En dat gaat God doen. Er komt een nieuwe wereld, niet direct (dat zou God ook kunnen), maar eens. Dat mogen we zeker weten, omdat Jezus naar onze oude wereld is gekomen. We mogen vol vertrouwen wachten tot God alles weer goed maakt. Net zoals Hij dat bij Ester deed. Hij is de baas, Hij heeft de touwtjes van deze wereld in handen. Als je zorgen hebt over wat om je heen gebeurt moet je bij Hem aankloppen. Vertel het Hem maar in je gebed.

Doordenken

Overschat jij jezelf wel eens? Hoe komt dat?

Verwerkingssuggestie

Zoek samen meer voorbeelden in de Bijbel van hoogmoedige mensen. Mensen die zich overschatten en dan ten val komen.

Kijk wat de overeenkomsten tussen deze mensen zijn. Bijvoorbeeld: wat voor positie hebben ze? (koning, rijk en veel macht)

Hoe komen ze ten val? (rechtstreeks door een straf van God of via andere mensen?)

Zijn er tegenwoordig ook nog mensen bij wie het misloopt, omdat ze te groot van zichzelf denken?

Wat vind je van de stelling:

Als je als christen leeft, overschat je jezelf niet? Je weet immers dat God oneindig veel groter is dan jij. Hem moet je jouw leven laten besturen.

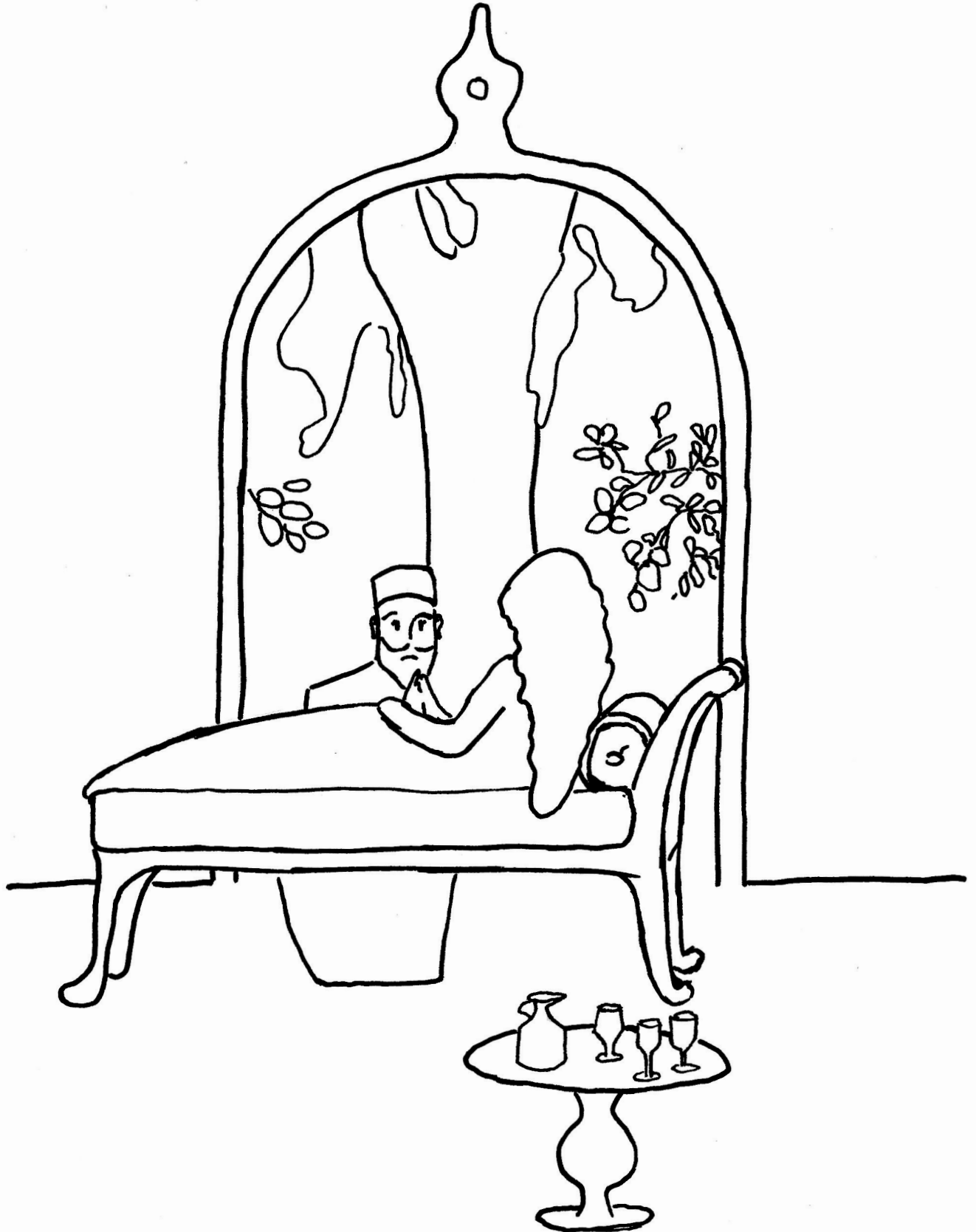
Waarom ben je het er wel/niet mee eens?

Auteur: RvO

12 oktober 2025

De val van Haman

Ester 7:1- 8:2

Thema: Haman wordt gestraft en de Joden gered

Doel

De kinderen leren dat God uiteindelijk alle macht heeft en de Boze niet laat overwinnen

Toelichting

De vrouw en vrienden van Haman voelen het onheil al aankomen; hij vecht tegen de HEER, de God van Israël. Dat moet hij wel verliezen. De paal die voor Mordechai bestemd was wordt zijn eigen dood. Zijn wrede plannen met de Joden worden door koning Ahasveros veroordeeld. Maar hoe krijgt de koning die ongedaan gemaakt? Hij is gevangene van zijn systeem: een wet van Meden en Perzen is onveranderlijk. Een nieuwe wet wordt gemaakt, waardoor de Joden zich op de bewuste dag mogen verdedigen tegen mensen die hen kwaad willen doen.

Zo wordt Israël gered. Mordechai neemt de plaats van Haman als 'onderkoning' in. Veiliger kan het voor Israël bijna niet worden. God overwint het kwade en verandert het in het goede voor zijn volk.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ester en haar volk gered

Richtlijnen: Vertel de kinderen eenvoudig dat Ester de koning vertelt hoe bang ze is. Ze vraagt de koning om hulp. De gemene Haman wordt door hem gestraft. Mordechai mag de koning voortaan helpen en raad geven. Het loopt dankzij Gods ingrijpen goed af.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: De rollen worden omgekeerd

Richtlijnen: Ester smeekt aan de maaltijd om haar leven en dat van haar volk. Ze wijst Haman als de schuldige aan door zijn ware bedoelingen te onthullen. De koning is woedend en luistert niet, wanneer Haman om zijn leven smeekt. Hij wordt aan de paal gehangen die hij voor Mordechai had neergezet.

Maar God gaat verder dan deze redding. Hij maakt ook duidelijk dat Hij het goede kan laten voortkomen uit het kwade. Twee mensen uit het verdrukte Joodse volk zijn koningin en belangrijkste adviseur van koning Ahasveros van de Perzen. Ze zijn tot een zegen voor hun volk en vele andere volken. Daarvoor tonen de Joden in het Poerimfeest hun dankbaarheid aan de HEER. Hij heeft de rollen omgekeerd.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Hij maakt het kwade goed

Richtlijnen: Het hoge woord komt eruit bij Ester: ik en mijn volk zijn verkocht om te worden uitgeroeid. Hamans doortrapte plan wordt tot staan gebracht. Sterker nog: de HEER brengt hierdoor zijn plan om de wereld te redden verder. Uit het kwade komt het goede voort. In het boek Ester gaat het om een machtswisseling: Mordechai in plaats van Haman, terwijl Ester al koningin is. God is zijn volk trouw en laat het tot een zegen zijn.

Het is een teken van de vervulling van Gods verbond met Israël in de Here Jezus. Ook Hij wordt bedreigd door het kwade (onze zonde, de haat van deze wereld) en gaat daaraan zelfs ten onder. Zijn leven wordt niet gespaard. Het kruis staat op Golgota. Maar juist zo draait God de rollen om: de satan is verslagen en Christus mag eeuwig leven en koning zijn.

In de laatste hoofdstukken van Ester zien we dan ook dat er feest wordt gevierd voor God die het lot van Israël keerde. Hij maakt het kwade goed. Het is een oproep aan ons om Gods goedheid niet te vergeten en ons opnieuw aan Hem toe te wijden.

Extra bijbelgedeelte: 1 Korintiërs 15:55-58

(De dreiging van de dood is door Christus onschadelijk gemaakt, want Jezus Christus heeft overwonnen. Daarom kunnen en mogen wij ons inzetten voor het werk van de Heer. Dat is nooit tevergeefs.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Tien drinkgelagen komen we tegen in het bijbelboek Ester. Daarvan vormen de drinkgelagen in 5:1-8 (zie schets vorige week) en 7:1-10 de scharnierpunten. Tussen deze twee drinkgelagen is de spanning flink opgevoerd. Met het gedwongen eerbetoon aan Mordechai door Haman is pal hiervoor de val van de laatste al ingezet. En toch nog opeens valt dan in hoofdstuk 7 de klap. In vers 1 lijkt het nog alle kanten op te kunnen. In vers 10 wordt Haman opgehangen aan de door hemzelf voor Mordechai klaargezette paal.

Ook bij dit tweede etentje, ondanks de heftige gebeurtenissen ertussen slechts één dag na het vorige diner, stelt de koning zijn vragen bij het schenken van de wijn. Dat was na de maaltijd zelf, het moment derhalve om belangrijke dingen aan de orde te stellen. In vers 3 geeft Ester daarop, na een dubbele formulering van beleefdheid, een helder en compact antwoord: 'schenk mij en ook mijn volk het leven'. De reden voor dit verzoek verklaart Ester in vers 4. Daarin staat het woord 'verkocht' centraal. Daarmee herinnert Ester aan het (kennelijk bekende) omkoopbedrag dat Haman in de staatskas had gestort om zijn snode plan te kunnen uitvoeren (3:9). Maar het roept ook het bredere beeld op van een ter dood veroordeelde die pleit voor vrijspraak. Klinkt er ook een contrast met de Exodus-geschiedenis, toen het Joodse volk juist was 'vrijgekocht'?

Gezien de door haar gebruikte woorden en argumenten blijkt Ester zich goed te hebben voorbereid. De termen 'verdelgen', 'doden' en 'uitroeien' kwamen letterlijk voor in het door Haman ontworpen en door de koning goedgekeurde decreet (3:13, 4:8). Opmerkelijk klinkt de vervolgzin dat Ester – omwille van de belangen van de koning - zou hebben gezwegen wanneer haar volksgenoten als slaven en slavinnen waren verkocht (vers 4b; zie vers-voor-vers uitleg).

De verzen 5 en 6 vormen de dramatische climax. De opbouw is bijzonder. Eerst de vraag van een verbouwene koning: 'Wie is de man, waar is die man die zijn zinnen erop heeft gezet om zoiets te doen?'. Als mokerslagen volgen daarop de woorden van Ester: 'Die meedogenloze vijand, dat is die ellendeling daar, Haman!'.

Daarmee is lot van Haman feitelijk bezegeld. Hij krimpt ineen van angst. De koning koelt wat van zijn woede af in de tuin, terwijl Haman koningin Ester om genade smeekt. Daarbij laat hij zich op Esters bank vallen, juist op het moment dat de koning terugkeert, zodat hij ook nog een beschuldiging van aanranding te verwerken krijgt. Dienaren bedekken vervolgens het gezicht van Haman, inleiding op de doodstraf: de persoon in kwestie mag het levenslicht niet meer zien, geen andere mensen meer aankijken en ook niet aangekeken worden. Met andere woorden: hij/zij is als het ware al gestorven.

Vanaf dat moment is de omkering volkomen:

- Haman wordt gehangen aan de hoge executiepaal die hijzelf in zijn tuin voor Mordechai had opgericht (7:7-10)
- De bezittingen van Haman, die aasde op de bezittingen van de uit te roeien Joden, komen nu toe aan Ester (8:1)
- De zegelring van Haman, die hem nu is afgenomen, wordt aan Mordechai gegeven als teken dat hij voortaan de één-na-machtigste man van het rijk zal zijn (8:2)
- Zoals er via ijlboden eerst een bevel tot doden uitging door het hele rijk, gaat er nu een tweede bevel uit dat de bedreigde Joden het leven zal redden, doordat zij zich mogen verdedigen tegen hun belagers (8:3 e.v.)

Tot slot wijs ik hier nog op het Poerimfeest, dat jaarlijks in het Jodendom wordt gevierd (op de 14e of 15e dag van de maand Adar; op de gregoriaanse kalender valt dat deze jaren in maart). Het oud-Perzische woord 'poer' betekent 'lot'. Zo wordt verwezen naar de loten die waren geworpen om de dag te bepalen waarop het Joodse volk vernietigd zou worden, maar die in werkelijkheid de dag werd waarop ze zich mochten ontdoen van hun belagers.

Poerim is een bij uitstek vreugdevol feest. Ook de vrouwen en zelfs kleine kinderen doen volop mee. Telkens als bij voorlezing de naam van Haman valt, maakt men veel kabaal (de kinderen met zogeheten Haman- of Poerimratels). Er worden vrolijke liedjes gezongen en er vinden verkleedpartijen plaats. Een speciaal gerecht bij de maaltijd zijn de 'Hamansoren', een soort driehoekige koekjes. Te midden van deze uitbundige vreugde bidt men echter ook een speciaal dankgebed tot God. En ter voorbereiding op dit feest vast men, zoals ook de Joden in de stad Susa vastten voordat Ester naar de koning durfde te gaan.

Vers voor vers

Hoofdstuk 7

- Vs. 2 'terwijl de wijn geschonken werd': het wijntje na de maaltijd was het geëigende moment om over wezenlijke zaken te spreken. Dat koning Ahasveros (net als in 5:6) al bij het schenken van de wijn zijn vragen stelt, geeft aan hoe hij brandt van nieuwsgierigheid.
- Vs. 3 'dat is wat ik wil vragen, dat is mijn wens': Net als in 5:7 gebruikt Ester (Hebreeuwse) woorden die ook in verband met het gebed worden gebruikt.

- Vs. 4 'want zo'n ramp zou de belangen van de koning niet schaden': De NBG '51 heeft: 'maar deze ramp zal onder de verliezen van de koning zijn weerga niet hebben'. Beide vertalingen zijn taalkundig verdedigbaar. Bij de eerste (NBV21) is dan de strekking: 'Hoe erg het ook zou zijn als we slaven en slaven worden, daarmee wordt niet de koning geschaad en dus zou ik hem er als zijn koningin niet mee lastig vallen.' In het tweede geval gaat de betekenis een heel andere kant uit. De uitroeiing van het Joodse volk zou ongekende schade opleveren voor de koning. Het Joodse volk leefde ook toen al verspreid over vele steden en gebieden, waarbij mensen vaak belangrijke economische functies bekleedden. Als dat ineens weg zou vallen, zouden de gevolgen voor het rijk en haar koning desastreus zijn.
- Vs. 6 'Die meedogenloze vijand': De gebruikte woorden ('verdrukker', 'vijand') worden in de Psalmen voor tegenstanders van God gebruikt. Opnieuw dus een laag onder de oppervlakte waarin ogenschijnlijk alleen mensen actief lijken.
- Vs. 7 'Woedend stond de koning van tafel op': Een beetje schijnheilig komt het wel over. Eerst Ahasveros' vraag 'Wie is die man?'. Nu deze bui van woede. Heeft de koning dan echt zitten slapen toen Haman hem dit allemaal voorlegde en toestemming kreeg om het in gang te zetten?
- Vs. 9 'Charbona, een van de eunuchen die de koning dienden...': Deze Charbona werd ook in 1:10 al genoemd als een van de zeven persoonlijke dienaren van de koning. Omdat zij in de directe nabijheid van de koning (en zijn harem) verkeerden, waren ze gecasteerd.
- Vs. 10 'Zo werd Haman aan de paal gehangen'. De NBV21 heeft het lief vertaald. De werkelijkheid was wel heel rauw. Iemand werd levend in het zachte buikgedeelte op de scherpe punt van de paal gespietst. Dikwijls trad de dood pas in na een lange tijd van lijden en pijn. In 9:12 en 14 lezen dat ook de lichamen van Hamans tien zonen aan zulke palen worden bevestigd, nadat zij in de strijd tussen Joodse burgers en hun belagers waren gedood.

Vraag

Er zijn christenen die vinden dat we ook als kerken meer aandacht aan Joodse feesten moeten geven of dat we ze zelfs echt moeten gaan meevieren. Hoe lijkt het jou om 'Poerim' te vieren? Of daar op een meer bescheiden manier praktisch iets mee te doen?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 149: 11, 2, 3 en 5

Lied 909: 1 en 2

Lied 672: 1 en 2

Wees niet bang

'k Stel mijn vertrouwen

De Here zegent jou

Wie durft het aan?

Als je bidt, zal Hij je geven

Mijn God is zo groot, zo sterk en zo machtig

Want ik weet

Ik volg de Heer

Ester wordt koningin

(=Gezang 432 LvdK)

(=Gezang 242 LvdK)

Op Toonhoogte 556

Hemelhoog 338

Hemelhoog 61

Op Toonhoogte 561

Hemelhoog 101

Op Toonhoogte 541

Opwekking voor kinderen 174

Hemelhoog 305

Alles wordt nieuw – Hanna Lam en Wim ter Burg deel 4: 9

Auteur: PZ

Ester en haar volk gered

Inleiding

Praat met de kinderen vooraf over dapper zijn; wat betekent dapper? Hebben zij weleens iets dappers meegemaakt?

Bijbelverhaal

Ester is zenuwachtig, ze loopt heen en weer in de grote, mooie zaal en ze heeft een raar gevoel vanbinnen. 'Vandaag komt de koning met Haman weer bij mij eten. Dan zal ik wel moeten vragen of de koning goed voor mijn familie en mijn volk wil zijn'. Ze vindt het spannend. 'Wat zal de koning ervan zeggen?' Ester denkt na en ze kijkt even uit het raam. Daar ziet ze juist de koning en Haman aankomen. Trots loopt Haman naast de koning. Hij mag ook bij de koningin gaan eten. De bedienden brengen hen in de grote eetzaal. De tafel is mooi gedekt, er staan mooie glazen en borden klaar. De koning, koningin Ester en Haman gaan zitten op deftige stoelen. Het lekkere eten wordt binnengebracht en de wijn wordt ingeschonken. 'Koningin Ester, ik houd zoveel van je, wat is jouw wens? Je mag alles wensen wat je wilt!' Dat zegt de koning. Hij heeft het al een keer eerder gevraagd. Ester heeft toen gewenst dat de koning en Haman nog een keer wilden komen eten. Wat wil Ester nu? Lang hoeft Ester daar niet over na te denken. Ze zegt met een bibberende stem: 'Koning, als u van mij houdt, zorg dan voor mij en voor ons volk. Laat ons blijven leven'. Maar de koning vraagt aan Ester: 'Wie zou willen dat met jou en jouw volk iets erg gebeurt?' 'Dat is Haman, koning. Hij wil verschrikkelijke dingen doen!', zegt Ester. Nu durft ze alles te zeggen. De koning loopt boos weg, hij gaat een rondje lopen in de tuin. Daar wordt Haman heel bang van. Hij probeert aan de koningin te vragen of hij het weer goed kan maken. Maar dan komt de boze koning weer binnen. Hij geeft de gemene Haman een erge straf. Hij kan geen belangrijke helper meer zijn. Nu wordt Mordechai, de oom van Ester, de belangrijkste helper. Alles wat eerst van Haman was, krijgt Mordechai. Het gaat goed met Ester en haar familie. God heeft alles goed gemaakt, gemene plannen zijn niet gelukt. God zorgt voor Ester en haar volk!

Suggesties om vragen te stellen n.a.v. het verhaal

- Vraag na het verhaal wat er 'dapper' was.
- Wie zorgde dat Ester dapper durfde te zijn?

Laat de kinderen reageren op het volgende: Wanneer het antwoord 'God' is, welke vraag zou je daarbij kunnen bedenken? (doordenker)
Wat zou jij kunnen doen voor iemand die uitgelachen wordt omdat hij van God houdt? (doordenker)

Auteur: KvdG

De rollen worden omgekeerd

Ter inleiding

Leg de bijbel in de kring open bij het boek Ester. Vandaag vertellen we uit dit boek met geloofsverhalen over hoe het ging tijdens de 2e maaltijd bij koningin Ester.

Bijbelverhaal

De tafel in het woonvertrek van de koningin is feestelijk gedekt. Ook de koningin zelf ziet er prachtig uit in haar koninklijke kleed. Koningin Ester heeft de keuken opdracht gegeven de lievelingsgerechten van de koning klaar te maken voor deze dag. Samen eten is in het land van de Perzen heel belangrijk. Daar wordt veel aandacht aan gegeven. De koningin zorgt ervoor dat de koning zich op zijn gemak kan voelen in haar deel van het paleis. Aan het koninklijk hof moet altijd scherp worden opgelet dat niemand de veiligheid van de koning in gevaar brengt. Vandaag laat Ester alles tot in de puntjes in orde maken, zodat de machtige koning zich op zijn gemak kan voelen aan haar tafel.

Als Ahasveros en zijn favoriete adviseur Haman binnenkomen hebben ze er zin in. Ze nemen plaats op de ligbanken rond de tafel en laten zich door de koningin wijn inschenken. De koning kijkt vriendelijk maar ook een beetje nieuwsgierig naar zijn mooie vrouw. Wat zal ze straks gaan zeggen? Hij is benieuwd. Zodra de bekeraar gevuld zijn zegt hij: 'En... mijn koningin, wat is uw wens? U mag me alles vragen.' De koningin neemt plaats op haar ligbank, maar blijft rechtop zitten. Dan zegt ze met duidelijke stem: 'Mijn heer ik vraag u niet om uw halve koninkrijk. Iets anders is belangrijker. Geef mij en mijn volk alstublieft het leven! Wij zijn namelijk verkocht, mijn volk en ik om gedood te worden. Niemand van ons mag blijven leven. Mijn wens is: te mogen leven!' Aan tafel wordt het doodstil.

Ahasveros' ogen zijn groot van verbazing. Dit heeft hij niet verwacht. Met overslaande stem roept hij: 'Waar is de man die dit heeft bedacht!' Koningin Ester hoeft niet lang na te denken. Ze wijst naar de andere gast aan tafel. 'De vijand die ons wil doden, die ellendeling, zit daar!' Haar vinger wijst naar Haman. De trotse adviseur van de koning krimpt ineen van angst. Dit gaat niet goed, begrijpt hij. De koning staat op van zijn ligbank en loopt met driftige stappen de tuin in. Zijn gezicht staat op onweer. Bevend van angst komt Haman overeind en laat zich neervallen op de bank van de koningin. Hij smeekt haar hem niet te laten straffen met de dood. 'Heb alstublieft genade voor mij, majesteit...', kreunt hij. Als de koning weer binnenkomt ziet hij Haman bij de koningin. 'Hoe durf je!', schreeuwt hij. 'Hoe durf je zo dicht bij mijn koningin te komen. Vooruit! Verdwij uit mijn ogen, ik wil je nooit meer zien!' Een paar dienaren grijpen Haman vast en gooien een doek over zijn hoofd. Dat betekent dat hij veroordeeld is tot de dood. Charbona, één van de beveiligers van de koning zegt: 'Ik weet dat in Hamans tuin een paal van 25 meter hoog staat om de Jood Mordechai, die onze koning heeft gered, aan op te hangen.' 'Als dat zo is, schreeuwt de boze koning, hang deze ellendeling daar nu zelf aan!' Wat de koning beveelt,

gebeurt in Perzië.

Nog diezelfde dag regelt de koning dat er niets overblijft dat herinnert aan minister en adviseur Haman. Zijn bezittingen en geld worden van de familie afgepakt, en aan koningin Ester en haar neef Mordechai gegeven. Mordechai wordt naar het paleis geroepen waar de koning op hem wacht. In zijn hand heeft hij Hamans gouden zegelring. 'Heer Mordechai, deze ring geef ik aan u, omdat ik u benoem als de belangrijkste adviseur en eerste minister aan mijn hof. U gaat voortaan over alles dat eerder bij de taak van uw voorganger hoorde. U krijgt mijn vertrouwen, heer Mordechai. U krijgt ook de macht om ten goede van uw volk een wijziging aan te brengen in de wet die door uw voorganger werd geschreven. Ze mogen zich verdedigen als ze worden aangevallen.' Zo werd wat ten kwade was bedacht over het volk van Jakob, ten goede worden gekeerd en werd Gods volk Israël gered. Na meer dan 2500 jaar wordt door het Joodse volk dit bevrijdingsfeest nog elk jaar gevierd. Op onze kalender valt dat in de maand maart. Op dit Poerimfeest worden vrolijke liedjes gezongen, verkleden mensen zich en wordt er gesnoept van zelfgebakken koekjes die men 'hamansoren' noemt. Ook wordt God gedankt voor de redding van toen. Een feestelijke dag om niet te vergeten hoe het volk uit een angstige tijd werd gered, en hun poer (het oud-Perzische woord voor lot) werd omgekeerd.

Ter afronding wordt, met handgeklap, een vrolijk lied gezongen bijv. Oth.438 'Laat ons met elkander zingen prijzen, loven de Heer!'

Om over na te praten

- Dit verhaal kreeg de titel: 'God keert de rollen om.' Hoe is de rolverdeling in deze geschiedenis. Anders dan vorige week?
Welke rol was het belangrijkste denk je en waarom?
- Had de onzichtbare God in de hemel ook een rol in deze geschiedenis? Welke?
Was dat duidelijk te zien of heb je daar ogen van geloof voor nodig?
- Wat is belangrijk om uit deze geloofsgeschiedenis mee naar huis te nemen?
(God heeft uiteindelijk de macht over het kwaad, soms zien wij het niet meteen maar dat is wel de boodschap van dit geloofsverhaal)

Om dat niet te vergeten zingen we nog een lied

Wie het heeft gemaakt weten we niet, maar wat we zingen is echt waar voor wie gelooft. Neem dat in gedachten mee naar huis Oth. 413

- Hij heeft de hele wereld in zijn hand 4x
en ook
- Hij heeft jouw en mijn leven in zijn hand 3x
Hij heeft de wereld in zijn hand.

Auteur: JHP

De rollen omgedraaid

Een aantal jaar geleden heeft de landelijke recherche een 'cold-case-team' opgericht. Een dure naam voor een club mensen die dossiers van onopgeloste misdrijven nog eens een keer bekijkt. Er zijn verschillende moorden en ander zware misdaden in het verleden nooit opgelost. Heel veel politiemensen hebben er hard aan gewerkt, maar ze hebben nooit het bewijs tegen een verdachte kunnen vinden. Soms hebben ze zelfs geen flauw idee wie de dader kan zijn. Dit team maakt gebruik van de nieuwste opsporingsmethoden. Ze kijken bijvoorbeeld of er nog DNA-sporen te vinden zijn op oude bewijsstukken. Al een paar keer heeft dit team succes gehad. Dan werd iemand opgepakt die jaren vrij had rondgelopen. Hij kwam alsnog voor de rechtbank en werd veroordeeld. Hij dacht dat hem niet veel meer kon gebeuren, maar het liep onverwacht anders. Hij ontloopt zijn straf niet en moet alsnog boeten voor wat hij lang geleden deed. Eindelijk gerechtigheid.

De ontknoping

Ahasveros en Haman komen bij Ester aan. Ze zullen gastvrij zijn ontvangen. Bedienden lopen af en aan. De boosheid van Haman zal wel snel gezakt zijn. Aan het einde van de maaltijd, bij het drinken van de wijn, vraagt de koning: 'Ester, wil je me nu vertellen wat er aan de hand is? Je hebt niet voor niets je leven gewaagd door ongevraagd naar mij toe te komen'. Dan moet Ester wel. 'Wilt u mij en mijn volk alstublieft laten leven. Want wij zijn verkocht, ik en mijn volk, om ons te verdelgen, te doden en uit te roeien. Als wij als slaven zouden worden verkocht, had ik niet geprotesteerd, maar nu wel'. Dat is nogal wat. Ester zegt, dat ze zich stilgehouden had, als Israël weer een slavenvolk zou worden. Als het moeten leven als in de tijd dat het volk in Egypte was. Zeven dagen per week werken, opgejaagd en gemarteld door slavendrijvers. Maar nu is het erger; Israël is kansloos. Daarom moet Ahasveros redding brengen.

De wereld op zijn kop

De koning begrijpt niet direct waar Ester het over heeft. Dan wijst zij Haman aan als de boosdoener. De koning rent de tuin in: zijn onderkoning wil de Joden uitmoorden. Onvoorstelbaar. Haman begrijpt dat hij verloren is en smeekt Ester of ze hem wil laten leven. Maar deze wanhoop wordt door de koning die weer binnenkomt, verkeerd uitgelegd. 'Wat, ook nog de koningin bedreigen! Voer hem af!' Dan wordt Haman gespietst op de paal die hij voor Mordechai had klaargezet. Persoonlijk is er nu gerechtigheid: Mordechai blijft leven en Haman, de Jodenhater, sterft.

God beschermt zijn volk

Maar ook Israël wordt in ere hersteld. Mordechai wordt onderkoning in plaats van Haman. De Joden mogen zich verdedigen op de Dertiende Adar, de dag dat ze mogen worden gedood volgens Hamans wet (Die wet kon niet worden teruggedraaid; het was een wet van Meden en Perzen).

Verder wordt een nieuwe wet uitgevaardigd, waarin Mordechai alles mag doen wat goed is voor zijn volk. De geschiedenis eindigt dus met een Joodse koningin en onderkoning, die het Perzische rijk besturen naar hun ideeën. En je mag daar ook voor invullen: naar Gods wil. God laat zijn volk niet vallen. Hij heeft het uitgekozen en zorgt dat het niet ten onder gaat. Israël is immers bedoeld om Gods Zoon, de Messias, voort te brengen. Daar kijkt alles voor. Dat wil de Here, koste wat het kost, bereiken. Want daarvan is de redding van de hele wereld afhankelijk.

God beschermt ook ons

De hele Bijbel draait om Jezus. Hij staat centraal. God heeft gekozen voor deze wereld en iedereen die dat gelooft, zal het merken. Jezus Christus heeft ons toekomst gegeven. Door Hem kunnen we vol vertrouwen naar de toekomst kijken. Eens mogen we weer wonen in het paradijs. Dan is het niet meer zo, dat de duivel het voor het zeggen lijkt te hebben. Dan straalt alles door Gods liefde. Dan wordt de duivel voorgoed verwijderd met al zijn helpers. Hij is oneindig ver bij ons vandaan. Dan zijn de rollen omgekeerd. God heeft dan zijn wereld terug. En daar verandert nooit meer iets aan. Vrede voor eeuwig en altijd.

Tot slot leg ik je nog één keuze voor. Voor welke partij kies je? Voor de Winnaar of de verliezer? Voor God of tegen Hem? Eitje, nietwaar?

Doordenken

Hoe kan het dat de rollen zo snel worden omgekeerd tijdens de maaltijd bij Ester?

Verwerkingssuggestie

Stel ieder afzonderlijk deze vraag:

- Je hebt nu samen het hele bijbelboek Ester doorgelezen.
- Wat heeft op jou de meeste indruk gemaakt?

Schrijf de antwoorden op een groot vel papier en vergelijk ze met elkaar?

Zijn er grote overeenkomsten of verschillen?

Bedenk tot slot samen een paar thema's om de boodschap van Ester onder woorden te brengen. Misschien kun je ze gebruiken voor een afsluitende themadienst over Ester.

Auteur: RvO

19 oktober 2025

Paulus wordt vervolgd en gevangengenomen

Handelingen 21:7-14 en 27-36

Thema: Gevangen om Christus

Doel

De kinderen ontdekken dat Paulus niet bang is de blijde boodschap van Jezus aan Joden en niet-Joden te vertellen. Hij is ook bereid daarvoor in de gevangenis te zitten of zelfs te sterven.

Toelichting

Paulus verkondigt aan iedereen het evangelie. In Caesarea ook. Een profeet voorzegt dat Paulus in Jeruzalem gevangengenomen en aan de niet-Joden zal worden uitgeleverd. Toch reist Paulus naar Jeruzalem; hij is bereid gevangen te zitten of zelfs te sterven voor zijn Heer.

Wanneer Paulus inderdaad in Jeruzalem gevangen wordt genomen, wordt hij ervan beschuldigd Grieken in de tempel te hebben gebracht. Zij mogen niet op deze heilige plaats van de Joden komen. De tribuun en zijn soldaten brengen Paulus veilig naar de kazerne, zodat de menigte, die opgehitst is door Joden uit Asia hem niet kunnen vermoorden. In de kazerne ontdekt de tribuun dat Paulus geen opstandeling is, maar een Jood die in Jezus gelooft.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Paulus gevangen

Richtlijnen: Paulus vertelt aan iedereen over Jezus. In iedere plaats waar hij komt. Hij maakt daarbij geen verschil tussen Joden en mensen die van buiten Israël komen. Christenen waarschuwen hem, dat hij gevaar loopt. En inderdaad: in de tempel in Jeruzalem zeggen Joden uit Asia dat Paulus een slechte man is, die mensen in de tempel binnenlaat die daar niet mogen komen. Gelukkig brengen soldaten hem veilig naar de kazerne. Daar mag hij aan hun baas vertellen wat er echt aan de hand is, namelijk dat hij gelooft in Jezus.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Verdacht gemaakt en gevangengenomen

Richtlijnen: Het is niet de eerste keer en het zal ook niet de laatste keer zijn dat Paulus wordt gevangengenomen. Het zijn opnieuw de Joden die hem aanklagen en meesleuren. Een profeet Agabus heeft dat in Caesarea al voorzegt. Paulus kan voor zijn eigen veiligheid beter niet naar Jeruzalem gaan. Toch doet hij dat; hij laat zich niet afschrikken bij het getuigen van Jezus. Een menigte, opgehitst door Joden, grijpt hem in de tempel en valt hem op straat aan.

Romeinse soldaten komen hem te hulp als hij wordt geslagen. In de kazerne krijgt hij de kans aan de tribuun te vertellen wat de waarheid is: hij gelooft in Jezus en wil graag dat iedereen dat doet.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: De prediker aangevallen

Richtlijnen: 'Weg met Hem'! (vs. 37) Waar hebben we dat eerder gehoord? Tegen wie is dat ook geroepen door een menigte van mensen? Als je goed luistert en kijkt naar Paulus, herken je trekjes van zijn meester Jezus. Tegen allebei werd 'Weg met hem' geroepen.

Paulus verkondigt aan iedereen het evangelie. In Caesarea ook. Een profeet voorzegt dat Paulus in Jeruzalem gevangengenomen en aan de niet-Joden zal worden uitgeleverd. Toch reist Paulus naar Jeruzalem; hij is bereid gevangen te zitten of zelfs te sterven voor zijn Heer.

Wanneer Paulus inderdaad in Jeruzalem gevangen wordt genomen, wordt hij ervan beschuldigd Grieken in de tempel te hebben gebracht. Zij mogen niet op deze heilige plaats van de Joden komen. De tribuun en zijn soldaten brengen Paulus veilig naar de kazerne, zodat de menigte, die opgehitst is door Joden uit Asia hem niet kunnen vermoorden. In de kazerne ontdekt de tribuun dat Paulus geen opstandeling is, maar een Jood die in Jezus gelooft.

Vraag de jongeren wat God of het geloof van hen mag vragen. Willen ze net als Paulus blijven getuigen, wat er ook gebeurt?

Extra bijbelgedeelte: 1 Petrus 3:13-16

(Petrus moedigt ons aan standvastig, met heel ons hart te getuigen van Christus. Wel met respect voor de ander en liefdevol. Dan zul je, ook al moet je misschien lijden, harten van anderen winnen voor Jezus.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Paulus reist naar Jeruzalem. Zijn tocht gaat via Macedonië, Griekenland, Troas (met de opwekking van een dode), Milete (het afscheid van de oudsten van Efeze), Tyrus en Caesarea (verblijf bij Philippus). Driemaal is er de aankondiging van komend lijden in Jeruzalem. Degenen die om Paulus heen staan, willen Paulus tegenhouden om naar Jeruzalem te gaan. Paulus is bereid om er toch heen te gaan en er zo nodig te sterven. De wil van de Heer moet gebeuren. De jodenchristenen beschuldigen Paulus dat hij de Joden in de verstrooiing afval van Mozes leert (geen besnijdenis, geen leven volgens de wet). Deze informatie is niet juist. Paulus besneet Timoteüs (Handelingen 16:3) en nam een nazireeërbelofte op zich (Handelingen 18:18). Jakobus en alle oudsten zeggen dat Paulus zich moet reinigen (deze reiniging duurt zeven dagen) om te laten zien dat hij trouw is aan de Wet, want wie naar het land van de heidenen gaat wordt onrein. Ook moet Paulus de kosten betalen voor de mannen in de tempel die een nazireeërbelofte op zich hebben genomen (vers 24). Dat deed Paulus. Dan zouden de Jodenchristenen in Jeruzalem moeten inzien dat ze de informatie die ze over Paulus gekregen hebben niets voorstelt. Er waren ondertussen vele tienduizenden Joden christen geworden in Jeruzalem. Maar dan, wanneer Paulus heel meegaand aan deze eisen heeft voldaan, komt er een uitbarsting tegen Paulus. Deze uitbarsting komt niet van de Jodenchristenen, maar van joden uit Asia (2:9), waar Efeze ligt. Die hierheen zijn gekomen om het Pinksterfeest te vieren. Zij roepen hun beschuldigingen aan Paulus tegen de mede-joden: zijn leer is tegen het volk Israël en tegen de Wet en hij heeft ook Grieken (11:20) in de tempel gebracht. Ze hebben Paulus met de Efeziër Trofimus (20:4) gezien; vandaar deze laatste beschuldiging.

Vers voor vers

Vs. 10 De profeet Agabus laat door een teken zien wat er met Paulus in Jeruzalem gebeuren zal. Agabus boeit zijn eigen handen met Paulus' gordel; zo zal de eigenaar van de gordel zelf geboeid worden. Dit betekent dat de Joden Paulus zullen boeien in Jeruzalem. Het zijn uiteindelijk wel de Romeinen die hem boeien, maar de oorzaak daarvoor is een actie van de Joden. Ook zullen de Joden Paulus overleveren aan de Romeinen (beschuldigen en verzoeken om veroordeling). Met Paulus zal gebeuren wat hij met de christenen gedaan heeft of wilde doen. Paulus is hier in een kring van profeten, want ook de vier dochters van Filippus zijn profetessen en die zijn er ook bij.

Informatie over de verschillende zendingsreizen van Paulus en hoe je je dat moet voorstellen. De grote afstanden, manieren van vervoer en welke gevaren hij getrotseerd heeft.

<https://www.bijbelseplaatsen.nl/plaatsen/333>

<https://www.gotquestions.org/Nederlands/zendingsreizen-Paulus.html>

Een of twee vragen bij het gedeelte

- Paulus is vol geloof en moed en gaat toch naar Jeruzalem, hoewel hij nu weet dat de Joden in Jeruzalem hem zullen aanvallen en overleveren aan de Romeinen. Ben jij weleens in een moeilijke situatie geweest en heb je toch dapper doorgezet, omdat je wist dat het moest of de allerbeste keuze was om toch door te gaan en niet op te geven? Wil je daarover vertellen?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 138: 1 en 2

Lied 687

(=Gezang 249 LvdK)

Lied 675

(=Gezang 477 LvdK)

Diep, diep, diep als de zee

Hemelhoog 327)

'k Heb Jezus nodig, Heel mijn leven

Hemelhoog 299

'k Stel mijn vertrouwen

Hemelhoog 338

Ik volg de Heer

Hemelhoog 305

Wees niet bang

Op Toonhoogte 556

Saul van Tarsis

Alles wordt nieuw - Hanna Lam en Wim ter Burg deel 4: 29

Auteur: PZ

Paulus gevangen

Inleiding

Misschien heb je wel eens gehoord dat iemand zei: 'waar het hart vol van is, daar loopt de mond van over'. Zo'n zin heet een gezegde. Daarmee wordt bedoeld, dat wanneer er iets gebeurd is, of gaat gebeuren, waardoor je je heel erg blij, of boos of verdrietig door voelt in je hart, dat je daar steeds over wilt praten tegen andere mensen. Je vertelt het aan mama of papa, aan oma of opa, aan de juf op school of aan je vriendjes. Iedereen die je tegenkomt vertel je waarom je zo blij of verdrietig bent. Zelfs als niet iedereen zin heeft om naar je te luisteren.

Bijbelverhaal

Zo was dat met Paulus ook. Paulus had iets heel bijzonders meegemaakt. Hij had Jezus tegen hem horen praten. En het bijzondere was dat Paulus toen nog helemaal niet geloofde dat Jezus echt had bestaan en dat Hij de Zoon van God was. Ook niet dat Hij gestorven was en weer levend was geworden. De Here Jezus was allang weer naar zijn Vader in de hemel gegaan, maar dat wist Paulus niet. Voor Paulus was Jezus een vervelende man die dood was. En alle mensen die iets anders vertelde... die moesten gestraft worden.

Maar toen had Jezus vanuit de hemel tegen hem gesproken...

En nu... Nu weet Paulus het zeker! Jezus is de Zoon van God en iedereen moet dat weten! Hij vertelt het aan iedereen. Overal waar hij komt, in iedere stad en straat. Of mensen nu wel of niet willen luisteren. Zo blij is zijn hart nu.

Nu wil hij naar Jeruzalem. Op een dag komt er een man naar Paulus. Hij vertelt hem dat God hem heeft laten zien dat mannen in Jeruzalem Paulus gevangen willen nemen. De vrienden van Paulus zeggen dat hij niet naar Jeruzalem moet gaan! Maar Paulus wil zo graag dat iedereen het goede nieuws over de Here Jezus zal horen dat hij niet bang is. Hij zegt zelfs: Ook wanneer de mensen mij gevangennemen of mij zouden doden, ik vind dat niet erg, want ik wil hun vertellen over mijn Heer!

Zo gaan Paulus en zijn vrienden naar Jeruzalem. Hij vertelt aan alle mensen het goede nieuws. Niet alleen aan de Joodse mensen. Hij vertelt het ook aan niet Joodse mensen. En die neemt hij mee naar de tempel om God te aanbidden en te danken voor zijn Zoon Jezus. De Joodse mensen uit de stad worden heel erg boos. Hoe durft hij! De tempel is alleen voor Joden!

Zij grijpen hem en begonnen hem te slaan. Net zoals de man had gezegd. Dan komt de romeinse 'politie' Ze weten niet precies wie Paulus is of wat er was gebeurd. Ze willen dat alles weer rustig wordt in de straten en nemen Paulus mee.

Nu is Paulus dan wel gevangen, maar veilig voor de mannen die hem pijn willen doen.

God heeft Paulus toch geholpen. Nu kan hij de baas van de politie ook nog vertellen over de Here Jezus! Wat bijzonder!

Auteur: JV

Verdacht gemaakt en gevangengenomen

Inleiding

Leg de bijbel in de kring open bij het boek Handelingen. Dit boek is vol verhalen over God en mensen. Het zijn geen gewone verhalen, maar verhalen over geloof in God. Vandaag horen we over de man die eerst niks van Gods Zoon Jezus wilde weten maar toen de Heer zijn naam riep en hem van zijn snelle paard afbliksemde, werd alles in het leven van deze joodse man anders. Voortaan droeg hij de naam Paulus en reisde hij grote afstanden door Klein-Azië en Griekenland om anderen over deze Zoon van God te vertellen. Paulus' reisgenoot Lucas heeft die reizen en hoe het ging opgeschreven in het bijbelboek Handelingen. Luister maar wat we vandaag ontdekken over geloven in God.

Weer op reis

Twee lange en verre reizen heeft Paulus gemaakt. Steeds heeft hij dezelfde boodschap voor de mensen die hij ontmoet: 'Geloof niet langer in de goden die door mensen zijn gemaakt. Er is maar één echte God. Zijn Zoon Jezus heeft ons vrijgemaakt van het kwaad. Geloof dat en laat je dopen. Dan hoor je bij God, de Vader van alle mensen. Hij helpt je te leven als nieuwgeboren mensen!'

Die boodschap brachten Paulus en zijn medewerkers in Klein-Azië (het Turkije van nu) en Griekenland. Vaak liepen ze kilometers ver van stad naar stad. Soms deden ze een afstand per vrachtschip over zee. Na twee verre reizen besluit Paulus aan een derde reis te beginnen om nog eens bij de nieuwe gelovigen langs te gaan en hen aan te moedigen geloven vol te houden. Dat was nodig om sterker te worden in hun nieuwe geloof, wist hij. Als het afscheid komt bidden ze samen: 'Heer, U bent bij ons, waar we ook zijn. Daar vertrouwen we op. Help ons de weg met U door het leven te gaan en versterk ons geloof in U.' Dan omhelzen ze elkaar en reist Paulus verder. Een vrachtboot brengt hem en zijn team dit keer van de havenstad Tyrus naar Caesarea in het noorden van Israël.

De Heilige Geest heeft Paulus meerdere keren ingefluisterd dat hij nu naar Jeruzalem moet gaan. Daar zal het moeilijk voor hem worden en wacht hem een arrestatie. Maar eerst logeren ze bij vriend Filippus die in Caesarea woont. Paulus vertelt over wat hij meemaakte onderweg op zijn reizen en Filippus vertelt over zijn werk voor God in dit deel van het land. Ze zijn allebei door God geroepen voor dit werk. Op een dag komt de profeet Agabus op bezoek. Er wordt samen gegeten. Ineens staat Agabus op, maakt de gordel rond Paulus' kleren los en bindt daarmee zijn eigen handen vast. Iedereen kijkt nieuwsgierig toe. 'Wat betekent dit, Agabus?' De profeet vertelt: 'Dit zegt de Heilige Geest: de man van wie deze gordel is zal het moeilijk krijgen in Jeruzalem. De Joden daar zullen hem binden en overleveren aan de heidenen, de Romeinen.' Even is het doodstil. Dat staat iemand op en valt op z'n knieën voor Paulus neer. Met tranen in z'n ogen zegt hij: 'Paulus, goede vriend, ga alsjeblieft niet

naar Jeruzalem. Dit kan nooit de bedoeling zijn. Doe het niet en blijf bij ons als een vrij man!'

Iedereen kijkt met tranen in de ogen naar Paulus. Hoe zal hij reageren? Paulus recht zijn rug en lijkt niet geschrokken van de woorden van Agabus. 'Waarom proberen jullie mij over te halen om hier te blijven?', wil hij weten. 'Ik zie jullie tranen, maar diep in mijn hart weet ik dat wat Agabus zegt, te maken heeft met Gods plan voor mij. Daarom zal ik naar Jeruzalem gaan, hoe het ook zal gaan. Zelfs als het voor mij op sterven aankomt zal ik gaan, in de naam van de Heer!' Iedereen ziet dat Paulus zich niet op andere gedachten laat brengen. Daarom zegt iemand in de kring terwijl hij zijn tranen wegveegt: 'Laat dan gebeuren wat de Heer wil.' De anderen knikken.

Niet lang daarna is Paulus in Jeruzalem, de stad waar hij lang geleden studeerde in de tempel bij de Joodse professor Gamaliël. In de buurt van de tempel herkennen Joden uit Asia hem. Plotseling grijpt iemand hem vast en schreeuwt: 'Wie wil mij helpen om deze verrader uit de tempel te gooien? Hij hoort hier niet, want hij brengt niet-gelovige heidenen in de heilige tempel van onze God!' Er zijn omstanders genoeg die een handje willen helpen. Ze pakken Paulus hardhandig vast en sleuren hem de tempel uit. Meteen daarna gaan de poorten van de tempel op slot. De menigte is zo boos dat men Paulus wil vermoorden.

Iemand waarschuwt de Romeinse veiligheidsdienst in de stad. Een Romeinse tribuun komt met zijn soldaten meteen in actie. Als de soldaten dichterbij komen stopt het geweld tegen Paulus. Paulus krijgt boeien om en wordt door de soldaten in bescherming genomen. 'Waarom nemen jullie deze mens zo te pakken?', willen ze weten. 'Hij is een verrader!', schreeuwen ze. 'Hij is niet trouw aan onze God en onze heilige tempel. Daarom moet hij weg!'

Om Paulus te beschermen dragen de soldaten hem de trappen van de kazerne op. Paulus legt aan de bevelhebber, een Romeinse tribuun uit dat hij een Jood uit de stad Tarsis is. De tribuun knikt. Dan vraagt Paulus: 'Mag ik het volk misschien toespreken?' Dat mag. Boven aan de trappen brengt Paulus de mensen met één handgebaar tot stilte. In hun Hebreeuwse taal spreekt hij hen toe. 'Ik zal uitleggen hoe het zit met mij.' Voor de trappen is het doodstil geworden, iedereen luistert naar wat Paulus zal gaan zeggen.

Sluit deze geschiedenis af met een lied van geloof

Voor jonge kinderen bijv. Oth. 430:1,2 | Je hoeft niet bang te zijn

Voor wat oudere kinderen kan bijv. Opw.337 | Mijn hoop is op U Heer, mijn kracht in U Heer,

Of Opw. 332 | Breng dank aan de Eeuwige, want nu zegt de zwakke: ik ben sterk.

Om door te praten

- Waar merkte je iets van geloof in dit bijbelverhaal? Wanneer?
- Heeft Paulus' reactie op de woorden van de profeet Agabus te maken met geloof in God? Hoe dan?
- Doet dit verhaal je aan een ander verhaal uit de Bijbel denken? (Jezus' arrestatie)

Geloof vandaag

Christenen vertellen verhalen van geloof uit hun eigen leven. Ze staan niet in de Bijbel maar gebeuren nog steeds. Luister maar naar de 9-jarige Rumana uit Bangladesh.

Rumana komt uit een christelijk gezin. Ze woont in een land waar de meeste mensen op een andere manier geloven. Rumana moet elke dag ver lopen naar school. Omdat ze christen is, wil niemand haar in zijn riksja (soort fietskarretje met zitplaatsen) meenemen. Ze schelden haar liever uit. Elke dag, in je eentje, een lange afstand naar school lopen, valt niet mee. Op school wil niemand naast haar zitten, met haar praten of spelen. Niemand wil contact met een christen. Niemand wil horen over de Here Jezus die zo belangrijk voor haar is. Je kunt begrijpen dat Rumana soms verdrietig is om deze situatie.

Toch wil zij haar geloof in de Heer Jezus niet kwijt. Ze gelooft dat Hij altijd bij haar is en haar helpt in deze situatie (dat lijkt op de situatie van Paulus, vind je niet?). Rumana's ouders hebben haar geholpen belangrijke woorden uit de Bijbel uit haar hoofd te leren. Ze staan in het bijbelboek Jozua. Elke morgen als Rumana naar school loopt en door anderen wordt genegeerd zegt ze die woorden uit Jozua zachtjes voor zichzelf op; 'Wees vastberaden en standvastig, laat je door niets tegenhouden of ontmoedigen. Waar je ook gaat, de Here je God is bij je.' Zo wandelt Rumana dapper de weg naar en van school en doet ze haar best in de klas.

Weet je wanneer Rumana wel blij is? Zo vaak ze kan, gaat ze naar de zondagsschool. Daar spelen kinderen wel met haar en kan ze lachen en blij zijn. De juffen op die school maken het zo gezellig mogelijk, zorgen voor lekkers en ook dat die tijd zo ontspannen mogelijk is voor iedereen. Onze Vader in de hemel ziet het liefst dat mensen zo met elkaar omgaan. Ook dat lezen we in de Bijbel met geloofsverhalen.

(Het voorbeeld van Rumana is overgenomen uit het Open Doors-magazine nov. dec. 2024)

Auteur: JHP

De prediker aangevallen

Inleiding

Vraag de kinderen wat ze weten van Paulus om hun geheugen op te frissen. Je kunt hiervoor de naam Paulus groot op een bord of flip-over schrijven. Geef de kinderen daarna een stift en laat hen om beurten iets over Paulus op het bord schrijven. Help hen zo nodig op weg met wat vragen.

- Wat gebeurde er in Damascus?
- Wat deed Paulus voordat de Heere Jezus hem riep?
- Welk werk ging Paulus doen?
- Etcetera

In Caesarea

Paulus verkondigt aan alle mensen het evangelie. Hij maakt daarvoor zendingsreizen.

Vandaag is Paulus in Caesarea. Daar logeert hij bij Filippus.

Agabus komt naar Paulus toe. Agabus is een profeet. Hij pakt de riem van Paulus en bindt zichzelf daarmee vast.

'Luister naar de woorden van de Heilige Geest,' zegt hij tegen Paulus.

'Als je naar Jeruzalem gaat zullen de Joden je grijpen en vastbinden, net zoals ik nu met deze riem heb gedaan.'

De mensen die om Paulus heen staan beginnen te roepen en te smeken. Ze willen niet dat Paulus naar Jeruzalem gaat. Stel je voor dat hij daar echt gevangen wordt genomen.

Maar Paulus blijft heel rustig en zegt: 'Ik doe alles wat de Here God van mij vraagt, zelfs al zou ik daarvoor moeten sterven.'

Toch naar Jeruzalem

Niet lang daarna vertrekt Paulus naar Jeruzalem. Daar verteld Paulus alles wat de Here God op zijn laatste reis heeft de gedaan. De apostelen zijn zo blij met wat Paulus allemaal vertelt. Maar de Joden zijn helemaal niet blij. Ze vinden dat Paulus zich niet meer aan de joodse wetten houdt. Daarom moet hij gestraft worden.

Op een dag is Paulus in de tempel en komt er een groep Joden naar hem toe.

Ze hebben Paulus gezien met Trofimus uit Efeze.

Trofimus is geen Jood, maar een Griek.

Nu beschuldigen ze Paulus ervan dat hij zomaar mensen meeneemt naar de tempel die niet bij het Joodse volk horen. De Joden worden zo boos dat de hele stad Jeruzalem in rep en roer raakt.

Een heleboel mensen komen kijken wat er toch allemaal aan de hand is.

Paulus wordt vastgegrepen en uit de tempel gesleurd.

De mensen zijn zo boos dat ze zich boven op Paulus storten en hem proberen te doden.

Zou het waar zijn wat de Joden zeggen? Houdt Paulus zich inderdaad niet meer aan de Joodse wetten en is dat verkeerd? Paulus vertelt overal over de Here Jezus, dat Hij de straf heeft gedragen aan het kruis. Dat is voor

Paulus het allerbelangrijkste. Paulus wil dat alle mensen dat goede nieuws horen.

In de kazerne

Dan hoort de overste van de Romeinen dat de hele stad Jeruzalem in rep en roer is. Hij stuurt zijn soldaten naar de tempel. Zodra de soldaten bij Paulus aankomen houden de mensen op met slaan en schreeuwen. De commandant stapt naar Paulus toe en laat hem met kettingen boeien. Daarna vraagt hij aan de mensen wie Paulus is en wat hij verkeerd heeft gedaan. Maar alle mensen schreeuwen door elkaar. Hij kan er geen wijs uit worden. Hij neemt Paulus mee naar de kazerne.

Bij de trappen van de kazerne duwen de mensen zo tegen Paulus aan dat de soldaten Paulus naar boven moeten dragen.

'Weg met hem!', schreeuwen ze.

Heb je die woorden wel eens eerder gehoord? Tegen wie werd dat ook geroepen door een grote menigte mensen? Als je goed naar het verhaal hebt geluisterd herken je misschien wel iets van de Here Jezus in Paulus. De Here Jezus wist dat Hij gevangengenomen zou worden en aan het kruis zou worden geslagen en toch ging Hij. Omdat God de Vader dit van Hem vroeg. Paulus wist ook dat Hij gevangengenomen zou worden in Jeruzalem. Dat had de profeet Agabus hem verteld, weet je nog? En toch ging hij, omdat God dit van hem vroeg. Bijzonder hè?! Paulus volgt het voorbeeld van de Here Jezus.

Als Paulus in de kazerne wordt ondervraagd ontdekt de overste van de Romeinen dat Paulus helemaal geen opstandeling is, maar een Jood die in de Here Jezus gelooft. Paulus vraagt of Hij nog één keer voor de Joden mag spreken. Hij wil zo graag dat ze ook gaan geloven in de Here Jezus. En dat mag. Vanaf de trappen van de kazerne vertelt hij wie hij is en wat de Heer gedaan heeft.

Vragen

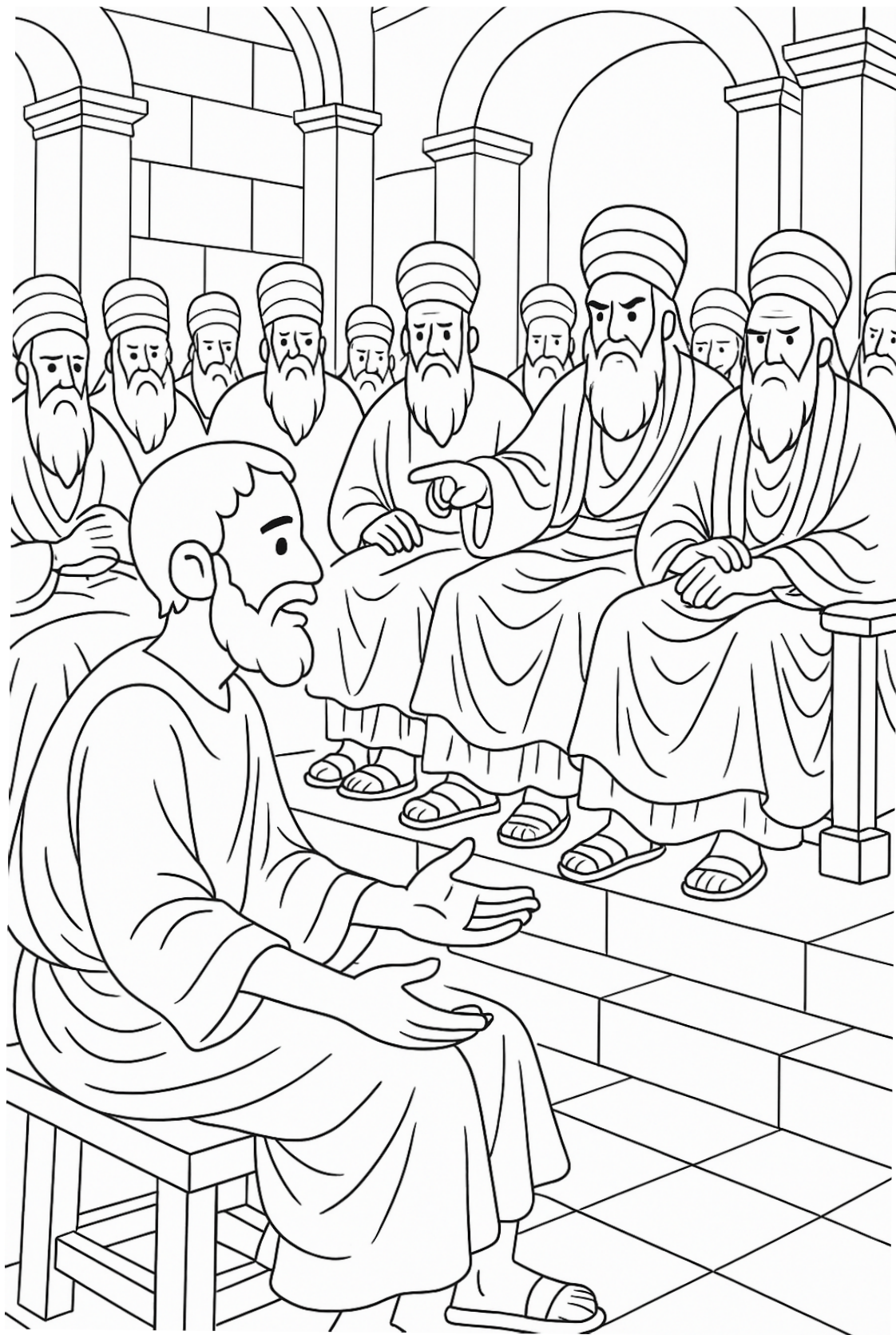
- Hoe is het met jou? Zou jij over de Here Jezus blijven vertellen, ook als de mensen om je heen boos worden en je zelfs willen doden?
- Soms moeten we lijden, net zoals de Here Jezus geleden heeft. Vind je dat moeilijk?
- Wat belooft God aan ons? (Hij zal altijd bij ons zijn en ons kracht geven.)

Auteur: MJ

26 oktober 2025

Paulus voor het Sanhedrin

Handelingen 22:30-23:11

Thema: Verhoord om het geloof in Jezus

Doel

De kinderen leren dat Paulus net als Jezus wordt verhoord door het Sanhedrin.

Toelichting

De romeinse tribuun wil duidelijkheid of Paulus inderdaad geen oproerkraaiër is. Daarom moet het Sanhedrin bijeen komen om hun beschuldigingen te onderbouwen. We zien overeenkomsten tussen dit verhoor nu en dat van Jezus toen. Beiden zeggen dat ze niets verkeerd hebben gedaan, maar worden toch geslagen. Toch zijn er ook verschillen. Paulus neemt hier immers direct het woord om te getuigen. De Here Jezus daarentegen stond zwijgend voor de Raad. Zelfs als ze Hem iets vroegen, zweeg Hij. Tot het moment dat de Hogepriester vroeg of Hij de Christus was. Toen getuigde Jezus: 'Ik ben het'. Paulus echter getuigt zo, dat de Farizeeën en de Sadduceeën onenigheid met elkaar krijgen. (Zij dachten immers verschillend over bijvoorbeeld de opstanding en over engelen). Paulus komt hierdoor in levensgevaar en moet in veiligheid worden gebracht! 's Nachts krijgt hij een boodschap uit de hemel: Houd moed, zoals je vandaag getuigd hebt in Jeruzalem zul je dat ook in Rome doen.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Paulus moet vragen beantwoorden

Richtlijnen: De romeinse soldaten-hoofdman begrijpt niet waarom de Joden zo boos op Paulus zijn. Daarom haalt hij Paulus uit zijn cel. Het Sanhedrin, de belangrijkste priesters en geleerden in het Joodse geloof, moet maar vertellen wat Paulus fout doet. Paulus is niet bang. Hij vertelt rustig dat hij gelooft dat doden kunnen opstaan. En dat hij gelooft dat Jezus levend is geworden nadat hij aan het kruis stierf. Daarover krijgen de mannen in het Sanhedrin ruzie. Ze dreigen Paulus te doden, maar de soldaten redden Paulus weer. Terug in zijn cel zegt God: Vandaag heb je in Jeruzalem van mij verteld, eens zul je dat in Rome doen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Ondervraagd door het Sanhedrin

Richtlijnen: Paulus wordt niet vrijgelaten. De tribuun (Romeinse officier) wil erachter komen waaraan Paulus schuldig is. Wat heeft hij gedaan dat het volk zo boos op hem is. De Joodse Hoge Raad, het Sanhedrin, moet maar oordelen over Paulus' geloof. Paulus is daar niet bang, zelfs niet wanneer hij geslagen wordt. (Wie heeft er eens ook voor deze Raad gestaan?) Paulus spreekt de Raad toe en vertelt wat hij gelooft. Sadduceeën en Farizeeën krijgen ruzie, omdat ze verschillend denken over de opstanding en engelen. De tribuun is bang dat Paulus zal worden gedood. Hij wordt weggebracht. Die nacht bemoedigt de Heer Paulus: Zoals je vandaag getuigd hebt in Jeruzalem mag je dat binnenkort ook in Rome doen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: In de voetsporen van Jezus

Richtlijnen: De romeinse tribuun wil duidelijkheid of Paulus inderdaad geen oproerkraaiër is. Daarom moet het Sanhedrin bijeen komen om hun beschuldigingen te onderbouwen. Hij weet van voor zijn bekering hoe zij werken. Paulus zal beseffen dat hij nu net als Jezus trouw moet zijn aan God. Hij zwijgt niet, zegt, net als Jezus eens, niets verkeerd te hebben gedaan, maar wordt toch geslagen. Paulus getuigt zo, dat de Farizeeën en de Sadduceeën onenigheid met elkaar krijgen. (Zij dachten immers verschillend over bijvoorbeeld de opstanding en over engelen). Paulus komt hierdoor in levensgevaar en moet in veiligheid worden gebracht! 's Nachts krijgt hij een boodschap uit de hemel: Houd moed, zoals je vandaag getuigd hebt in Jeruzalem zul je dat ook in Rome doen.

Extra bijbelgedeelte: Marcus 14: 53-65

(Het gedeelte waar Jezus verhoord wordt door het Sanhedrin)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Dit gedeelte gaat over Paulus' verblijf in Jeruzalem. In de tempel, waar hij op advies van Jakobus en de oudsten is om zijn trouw aan de Wet te tonen, wordt hij aangevallen. De Joden sleuren hem uit de tempel, want hij ontwijdt de tempel (zie gedeelte 19 oktober) en ze willen hem buiten de tempel doden, zodat de tempel niet ontwijdt wordt. Romeinse militairen redden zijn leven. De profetie van Agabus gaat in vervulling. De tribuun (hoofdman over duizend) daalt af vanuit burcht Antonia en laat Paulus boeien, omdat hij hem voor ene gevaarlijke oproerkraaiër houdt (vers 38). Door het tumult kan de tribuun niet achter de waarheid komen en daarom laat hij Paulus naar de kazerne in burcht Antonia brengen. De tribuun komt dan tot de ontdekking dat Paulus niet de revolutionaire Egyptenaar is voor wie hij hem hield. In zijn toespraak tot het volk vertelt Paulus onder andere over zijn roeping door Jezus en over diens verschijning aan hem in de tempel (waarbij hij niet naar de niet-Joden uitgestuurd werd). Hij beroept zich tegenover de Romeinen op zijn burgerrecht, staat voor het Sanhedrin en krijgt een nachtelijke verschijning van Jezus (die hem bemoedigt en naar zijn getuige-zijn in Rome verwijst). Een complot tegen Paulus wordt verijdeld; in de nacht wordt hij onder militaire begeleiding uit Jeruzalem weggevoerd met bestemming Caesarea.

De tribuun brengt Paulus voor het Sanhedrin, omdat hij nog steeds de waarheid wil weten waarvoor Paulus aangeklaagd wordt. Paulus geeft aan dat hij met een zuiver geweten hier staat. De hogepriester Ananias gebiedt hem op zijn mond te slaan. Paulus wist niet dat hij de hogepriester was. Hij noemt hem een gewitte muur. Dit herinnert aan Matteüs 23:27 waar Jezus tegen Schriftgeleerden en Farizeeën zegt dat ze op gewitte graven lijken. Van buiten zien ze er goed uit, maar van binnen zijn ze wrak en bouwvallig. Paulus vraagt: 'Wil Ananias hem oordelen naar de Wet. Terwijl hij tegen de Wet ingaat?' Dan pas hoort hij dat Ananias hogepriester is: 'Smaad je de hogepriester?' Dan wordt Paulus minder fel, want het was niet de bedoeling zo tegen de hogepriester te keer te gaan. Deze situatie heeft veel parallellen met Jezus voor de hogepriester vlak voor zijn kruisiging.

Dan maakt Paulus gebruik van de verdeeldheid in het Sanhedrin. De Farizeeën tegenover de Sadduceeën. De Farizeeën geloofden wel in de opstanding van de doden, engelen en geesten, de Sadduceeën niet. Er komt inderdaad een ruzie tussen de twee groepen. En het heeft succes, de Farizeeën komen voor Paulus op en zeggen geen kwaad in hem te vinden. De tribuun grijpt weer in, omdat hij het ergste vreest voor Paulus. Hij brengt hem terug naar de kazerne. Daar krijgt Paulus 's nachts een verschijning van Jezus dat hij moed moet houden. Hij zal niet in Jeruzalem sterven, maar hij zal van Hem getuigen in Rome. Paulus die door de bezetter werd gered van zijn eigen volk die hem aanviel vanwege zijn geloof, zal later in Rome door diezelfde bezetter ter dood gebracht worden om zijn geloof.

Vers voor vers

Vs. 38 De Egyptenaar gaf zich uit voor profeet, verzamelde ongeveer dertigduizend mensen om zich heen en leidde hen uit de woestijn naar de Olijfberg. Zijn poging om Jeruzalem in te nemen werd door Felix verijdeld. De meeste van zijn aanhangers werden gedood of gevangengenomen. Hij wordt aanvoerder van de Sicariërs genoemd. Dit is een woord voor sluipmoordenaars: een soort moordcommando, mensen die onverwacht tegenstanders om het leven brachten.

Een of twee vragen bij het gedeelte

Paulus maakt veel heftige en levensbedreigende situaties mee. Veel van deze situaties lijken veel op de situaties uit de lijdenstijd van Jezus. Kun je er een aantal noemen?

Uiteindelijk redden de Romeinen (de vijand, vergelijk het met de Duitse bezetters in WOII) Paulus het leven door hem weg te halen bij zijn eigen volk dat hem bedreigt. Voelt dat niet als de omgekeerde wereld? Zo was dat ook bij Jezus. De bewoners uit Nazaret waar Hij opgegroeid was, wilden Hem van een rots duwen. Waarom zijn het telkens de mensen die je het meest na staan in het leven, ook het meest na staan naar de dood?

Auteur: ASdR

Liederen

Psalm 138: 3 en 4

Lied 754

Lied 871

Mijn God is zo groot, zo sterk en zo machtig

Want ik weet

Ik volg de Heer

Is je deur nog op slot?

Vertel het aan de mensen

Jezus is de goede Herder

Ben je groot of ben je klein

(=Gezang 443 LvdK)

(=Gezang 281 LvdK)

Op Toonhoogte 541

Opwekking voor kinderen 174

Hemelhoog 305

Op Toonhoogte 528

Hemelhoog 691

Hemelhoog 428

Hemelhoog 389

Auteur: PZ

Paulus moet vragen beantwoorden

Daar zit Paulus nu, in de gevangenis. De hoofdman van de romeinse soldaten (een soort politiehoofdman) weet niet zo goed wat hij nu aan moet met Paulus. Het lijkt hem best een aardige man. Hij denkt een beetje anders dan de meeste Joodse mensen in Jeruzalem, maar ja, hij, als romeinse man denkt hij ook weer anders dan de Joodse mensen. Hij krijgt een idee. Ik laat de belangrijkste mannen uit deze stad naar hem luisteren. Die gaan dan maar bedenken of Paulus dingen zegt of doet die volgens hun wetten niet mogen.

Dat doet hij. Die 'groep belangrijkste personen', wel 71 mannen die bij elkaar kwamen heette 'het Sanhedrin'. Al die 71 mannen mochten vertellen wat zij van een probleem of persoon vonden. Tegenwoordig gaan mensen hiervoor naar de rechtbank en daar is de rechter de baas die ook vertelt of iemand wel of niet schuldig is. Maar in het Sanhedrin, mochten alle mensen meepraten en dat was lastig want er waren twee groepen die allebei iets anders geloofden.

Paulus vertelt over zijn geloof in de Here Jezus. Hij vertelt dat de Here Jezus aan het kruis gestorven was. (Dat wist iedereen wel). Maar ook dat Hij weer levend was geworden! En dat Hij voor altijd in de hemel bij de Here God was en daar regeert en voor ons zorgt. Dat hij zijn Geest heeft gestuurd om ons te helpen en te leren luisteren naar wat de Here Jezus ons ook nu nog vertelt.

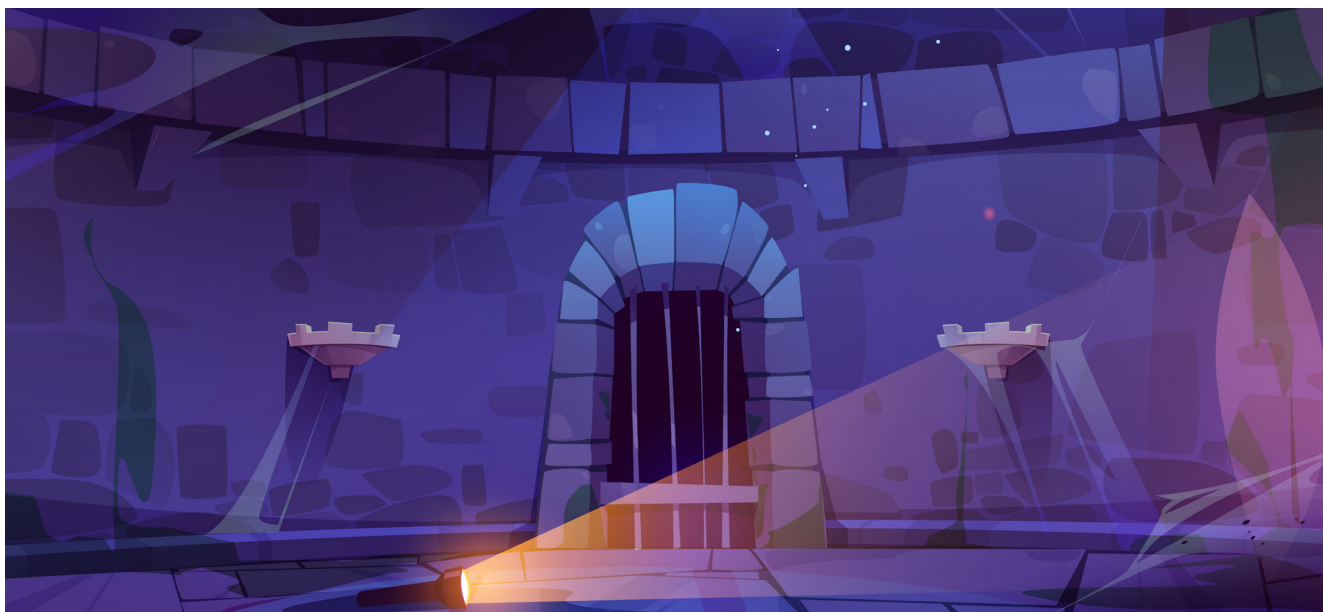
Oef.... dat is een lastig puntje voor die belangrijke mannen... er zijn mannen die geloven dat er een leven is nadat je bent gestorven, bij de Here God. er zijn ook belangrijke mannen dat dat juist niet geloven. En in plaats van verder te luisteren naar Paulus beginnen ze ruzie te maken met elkaar! Ze worden zo kwaad dat het lijkt alsof ze met elkaar gaan vechten. Paulus staat midden tussen hen in.

Ho ho, denkt de Romeinse hoofdman, straks wordt Paulus omvergelopen of beginnen ze met hem ook nog te vechten. En ik moet hem beschermen zolang hij mijn gevangene is. Dus zorgt hij ervoor dat Paulus weer wordt meegenomen en veilig in de cel terecht komt.

In die cel spreekt de Here God met Paulus. Hij zegt: 'Paulus, vandaag heb je over Mij verteld in Jeruzalem, maar binnenkort zul je over Mij vertellen in Rome!' Rome? Dat is heeeel ver weg, dat is in een land zonder Joden, met heel veel Romeinen. Allemaal mensen die nog niet in de Here Jezus geloven. Wauw. De Here God belooft daar aan Paulus dat hij veilig uit de gevangenis zal komen én dat hij op reis zal gaan. Dan weet je zeker dat de Heer je ook zal beschermen!

Soms lijkt iets heel naar of heel spannend en toch laat de Heer je weten: wees maar niet bang, Ik ben bij je! En ik zorg voor je!' En dat weet Paulus nu ook zeker.

Auteur: JV

Ondervraagd door het Sanhedrin

Inleiding

Vorige week hoorden we over Paulus. Paulus werd gevangengenomen door Romeinse soldaten. Joodse mannen hadden Paulus in de tempel in Jeruzalem aangevallen. Een grote menigte mensen was zo boos op Paulus dat ze hem wilde vermoorden. Romeinse soldaten kwamen net op tijd om Paulus te redden uit de handen van de woedende menigte.

De tribuun (de leider van de Romeinse soldaten in Jeruzalem) wilde Paulus laten geselen, zodat hij zou vertellen waarom de Joden zo tegen hem tekeer gingen. Dat kon Paulus tegenhouden door te zeggen dat hij een Romeins burger was. Hij mocht niet zomaar gestraft worden zonder rechtszaak.

Vandaag horen we dat de tribuun nog steeds wil achterhalen waarom de Joodse mensen zo boos zijn op Paulus. De tribuun wil dat Paulus voor het Sanhedrin (de rechtbank van de Joden) verschijnt, waar de Joodse leiders hem kunnen verhoren.

Het verhaal lijkt op het verhaal van het lijden van Jezus. Ook Jezus werd door de Romeinen gevangengenomen en geselsd. En ook Hij moest voor het Sanhedrin komen om verhoord te worden.

Bijbelverhaal

Paulus wordt door Romeinse soldaten naar het tempelgebouw gebracht. De tribuun heeft het hele Sanhedrin bij elkaar geroepen. De hogepriester, Sadduceeën en Farizeeën zijn bij elkaar geroepen om te horen wat Paulus te vertellen heeft.

Paulus is niet bang om naar het Sanhedrin te gaan. Hij weet dat Jezus hier ook was. En hij weet dat de Heilige Geest hem zal helpen om de woorden te spreken die God de eer zullen geven. Hij staat voor de raad van 70 mannen. In het midden zit Ananias, de hogepriester en de voorzitter van het Sanhedrin.

Paulus heft zijn hoofd op en zegt: 'Broeders, ik heb niets verkeerd gedaan, want ik heb mijn leven altijd in dienst gesteld van God.'

Ananias, de hogepriester, kijkt boos naar Paulus. Hij roept de mannen die naast hem zitten en geeft hun opdracht om Paulus op zijn mond te slaan. Ze lopen naar voren en geven Paulus een klap midden in zijn gezicht. Paulus kijkt naar Ananias en zegt: 'God zal ú slaan, gluiperd! U zit daar om volgens de Joodse wet recht over mij te spreken, en nu overtreedt u zelf de wet door mij te laten slaan?' Een aantal mensen begint te roepen naar Paulus: 'Scheld je de hogepriester van God uit?' Paulus schrikt, hij wist niet dat het de hogepriester was die het bevel gaf. Hij zegt snel: 'Ik wist niet dat hij de hogepriester is, broeders, er staat inderdaad in de Bijbel dat je een leider van je volk niet mag verwensen'

Paulus heeft een slim plan bedacht. Hij weet dat de raad, het Sanhedrin, bestaat uit mannen die Farizeeër zijn en mannen die Sadduceeër zijn. Deze twee groepen zijn het niet altijd met elkaar eens. De Farizeeën geloven in

de opstanding uit de dood, engelen en geesten. Terwijl de sadduceeën daar niet in geloven. Paulus wil ervoor zorgen dat ze ruzie met elkaar krijgen en het niet eens zullen worden over een passende straf voor hem.

Paulus zegt: 'Ik ben een farizeeër uit een oude familie en ik sta hier terecht omdat ik denk dat alle doden eens zullen opstaan. Ik geloof ook dat Jezus Christus, die jullie hebben laten doden, uit de dood is opgestaan' Als Paulus dit gezegd heeft beginnen de mannen onderling ruzie te zoeken met elkaar, precies zoals Paulus al had verwacht. Een paar farizeeën staan op van hun zitplaats. Ze roepen: 'Wij vinden dat deze man niets heeft misdään!' Het kan toch dat een geest of een engel tegen hem heeft gesproken?'

De ruzie wordt steeds groter en het blijft niet alleen bij woorden. Mensen beginnen elkaar te duwen en aan elkaar te trekken. Er wordt heen en weer geschreeuwd. De tribuun, die alles heeft gevolgd, geeft zijn soldaten snel een opdracht: 'Breng Paulus zo vlug mogelijk terug naar de gevangenis in de kazerne. Hij is hier in gevaar! Ze zullen hem nog doden'

Die nacht ligt Paulus in zijn donkere cel wanneer hij de stem van de HEER hoort die zegt: 'Houd moed! Zoals je nu in Jeruzalem mijn getuige bent geweest, zo zal Ik je ook in Rome mijn getuige maken. Zelfs in Rome zul je het evangelie mogen brengen'

Afsluiting

Paulus zit in een moeilijke situatie.

Hij is niet vrij, maar gevangen. Hij kan niet meer op zendingsreis om het evangelie te brengen aan andere volken. Hij kan alleen maar brieven schrijven vanuit de gevangenis naar de kerken en plaatsen waar hij eerder al was. Maar God geeft Paulus in de gevangenis de belofte dat zijn werk nog niet klaar is. Op Gods tijd zal Paulus naar Rome mogen gaan.

Paulus moet geduld hebben en de moed niet verliezen. Want God komt zijn belofte na.

Auteur: MMe

In de voetsporen van Jezus

Inleiding

Vorige keer hebben we gehoord dat Paulus gevangen werd genomen. Weten jullie nog waarom? Waar beschuldigden de Joden hem van? En wat riepen ze toen?

Tegen wie werden die woorden ook geroepen? Vandaag horen we hoe het verder gaat met Paulus in Jeruzalem. Weer lijkt het verhaal erg op wat de Here Jezus heeft meegemaakt.

Voor het Sanhedrin

De overste van de Romeinen begrijpt niet waarom de Joden zo boos op Paulus zijn. Daarom laat hij het Sanhedrin bij elkaar komen om te vertellen waar ze Paulus precies van beschuldigen. Als Paulus voor het Sanhedrin staat kijkt hij alle mannen aan.

Hij wil net als de Here Jezus trouw blijven aan God de Vader.

Paulus zegt: 'Mannenbroeders, ik ben mij van geen kwaad bewust. Ik heb niets verkeerd gedaan.' Ananias, de hogepriester, gelooft daar helemaal niks van. 'Sla hem op zijn mond', zegt hij tegen de mannen die vlak bij Paulus staan.

Paulus slaat niet terug, maar hij zegt tegen Ananias: 'God zal u slaan, huichelaar.'

Als u zegt dat u zich aan de wet houdt, dan had u mij helemaal niet mogen slaan.' Het was namelijk verboden om iemand te straffen als hij nog niet verhoord was.

De mensen die om Paulus heen staan reageren vol afkeer.

Hoe durft Paulus zo tegen de hogepriester te spreken? Daarmee beledigt hij God.

Paulus biedt zijn verontschuldiging aan. Hij wist niet dat Ananias de hogepriester was.

'Ik ben een farizeeër en de zoon van een farizeeër', zegt Paulus dan.

'Ik sta hier vandaag terecht omdat ik geloof in de opstanding van de doden.'

Paulus zegt dit expres. Hij weet dat het Sanhedrin uit farizeeën en sadduceeën bestaat.

De sadduceeën geloven niet in de opstanding van de doden en ook niet in engelen en geesten.

De farizeeën geloven dit wel.

De farizeeën gaan opeens staan en zeggen dat ze het eens zijn met Paulus.

De opstanding uit de dood is echt. En als Paulus zegt dat er een engel of een geest met hem heeft gesproken, dan zou dat best kunnen.

Er ontstaat zo'n heftige ruzie dat de overste van de Romeinen bang is dat de farizeeën en sadduceeën Paulus nog uit elkaar zullen scheuren. Daarom laat hij Paulus door zijn soldaten wegvoeren.

Die nacht zit Paulus in de gevangenis. Hij weet niet wat er allemaal nog met hem gaat gebeuren.

Maar God ziet Paulus ook daar. Paulus krijgt die nacht een boodschap uit de hemel.

God zegt tegen hem: 'Maak je geen zorgen Paulus. Houd moed. Zoals je vandaag in Jeruzalem over Mij hebt gesproken, moet je ook in Rome over Mij spreken.'

God heeft een plan met het leven van Paulus. Net als de Here Jezus zal hij veel moeten lijden, maar God zorgt dat door Paulus ook aan de heidenen het evangelie wordt verteld.

Slot

De Here God leidt ook jouw leven. Ook in moeilijke dagen, als je alleen bent, als je verdrietig bent, wil Hij nabij zijn. Lees uit je Bijbel. God wil zo ook tot jou spreken.

Vraag maar eerbiedig of de Heilige Geest wil spreken in je hart.

Auteur: MJ

2 november 2025

Paulus beroept zich op de keizer

Handelingen 24::1- 25:12

Thema: Paulus spreekt het beslissende woord

Doel

De kinderen leren dat de dingen gaan zoals het moet in Gods ogen, doordat Paulus Christus trouw is.

Toelichting

De gevangenschap van Paulus duurt lang. De reden is dat procurator Felix geen uitspraak durft te doen. Felix wil geen onrust en houdt daarom de Joden te vriend. Tegelijk ziet hij geen reden om Paulus te veroordelen. Om het geloof in de opstanding van doden kun je iemand niet straffen. Hij hoopt dat Paulus hem geld aanbiedt in ruil voor vrijlating, maar Paulus geeft niets anders dan de boodschap van Christus. Na twee jaar volgt Festus Felix op. Festus organiseert een rechtszaak in Caesarea. De joodse leiders Paulus vragen om een rechtszaak in Jeruzalem (onderweg daarheen willen ze hem vermoorden), maar Festus werkt daaraan niet mee. In Caesarea wordt Paulus ondervraagd voor de keizerlijke rechtbank. Hij heeft wel door dat hij op deze manier niet vrijkomt. Daarom maakt hij gebruik van zijn recht als Romeins staatsburger om de keizer in Rome zelf te laten oordelen. (Hij wil daar het evangelie verkondigen en God heeft beloofd dat dat zal gebeuren.) Festus kan niet anders dan toestemming geven.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Paulus blijft gevangen

Richtlijnen: Paulus zit in de gevangenis, omdat Hij over de Here Jezus vertelt en de Joodse leiders dat niet willen. De Romeinse Rechter Felix durft niet te zeggen dat Paulus niets verkeerd heeft gedaan. Om geen ruzie te krijgen met de joodse leiders laat hij Paulus twee jaar lang in zijn cel. Dan komt er een nieuwe rechter Festus. Eerst proberen Paulus' vijanden hem zelf te doden. Als dat niet lukt beschuldigen ze Paulus weer. Festus durft ook niet zeggen dat Paulus onschuldig is. Dan zegt Paulus: nu wil ik naar de keizer in Rome, de allerhoogste rechtbank. Festus weet dat Paulus dat mag vragen, omdat hij een Romeins burger is. 'Dat is goed', zegt Festus, 'ik laat u naar Rome brengen'. En zo gebeurt wat God Paulus heeft beloofd: jij zult in Rome over Jezus vertellen bij de keizer.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Durft de procurator te spreken?

Richtlijnen: Procurator Felix, de rechter namens de keizer, zit met Paulus in zijn maag. Eigenlijk vindt hij dat Paulus onschuldig is aan de beschuldigingen die de joodse leiders tegen hem inbrengen. Paulus verkondigt Jezus, die is gestorven en opgestaan, meer niet. Maar ja, hij wil de Joden ook niet kwetsen door Paulus vrij te laten. Zo zit Paulus twee jaar gevangen zonder straf, met goede verzorging, maar een uitspraak komt er niet. Zijn opvolger Festus beschermt Paulus ook tegen de joodse leiders: hij laat hem niet de gevaarlijke reis naar Jeruzalem maken. Maar ook Festus laat hem niet vrij, om de Joden te vriend te houden. Wat een slappe rechters! Dan spreekt Paulus: als u niet eerlijk durft te zijn en mij verdedigt wil ik als Romeins burger een beslissing van de keizer zelf. Dat recht had Paulus. Festus denkt: prima, probleem opgelost. Paulus grijpt zijn kans om ervoor te zorgen dat Gods belofte aan hem uitkomt: jij zult in Rome getuigen van Jezus Christus.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Paulus spreekt het beslissende woord

Richtlijnen: De gevangenschap van Paulus duurt lang. De reden is dat procurator Felix geen uitspraak durft te doen. Felix wil geen onrust en houdt daarom de Joden te vriend. Tegelijk ziet hij geen reden om Paulus te veroordelen. Om het geloof in de opstanding van doden kun je iemand niet straffen. Hij hoopt dat Paulus hem geld aanbiedt in ruil voor vrijlating, maar Paulus geeft niets anders dan de boodschap van Christus. Na twee jaar volgt Festus Felix op. Festus organiseert een rechtszaak in Caesarea. De joodse leiders Paulus vragen om een rechtszaak in Jeruzalem (onderweg daarheen willen ze hem vermoorden), maar Festus werkt daaraan niet mee. In Caesarea wordt Paulus ondervraagd voor de keizerlijke rechtbank. Hij heeft wel door dat hij op deze manier niet vrijkomt. Daarom maakt hij gebruik van zijn recht als Romeins staatsburger om de keizer in Rome zelf te laten oordelen. 'Ik wil naar de machtigste man op aarde. Hij moet horen dat ik een apostel van Christus ben en zeggen wat hij daarvan vindt'. Paulus spreekt het beslissende woord, omdat hij weet dat dat ook Gods wil is. Hij heeft Paulus beloofd: jij zult in Rome getuigen van Jezus Christus.

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 28: 16-20

(Bij zijn hemelvaart had Jezus al gezegd dat Hij alle macht heeft, zodat zijn leerlingen op weg mogen gaan om van Hem te getuigen en gehoorzaamheid te vragen. Daarbij zal Christus iedere dag bij hen zijn.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Paulus is in de gevangenis van Caesarea voor zijn veiligheid. Dat heeft hij te danken aan tribuun Lysias, die hem zo beschermde tegen zijn vijanden. Caesarea ligt honderd kilometer van Jeruzalem. Daar verschijnt hij voor de procurator Felix. Deze heeft kennis van de christelijke gemeente. Hij laat eerst de aanklagers aan het woord. Daartoe heeft hogepriester Ananias een advocaat ingehuurd, die thuis is in het Romeinse en Joodse recht. Tertullus handelt volgens de regels. Eerst de procurator naar de mond praten en dan met zijn zware beschuldigingen komen. We herkennen in de aanklacht heel veel van de aanklacht in het proces tegen Jezus. En net als Jezus laat Paulus zich niet verleiden om met gelijke wapens terug te slaan. In de aanklacht wordt Paulus een pest genoemd. Hij veroorzaakt onlusten, ontwijdt de tempel en is als sekteleider een gevaar voor de samenleving.

Paulus verdedigt zich waardig en krijgt daartoe van Felix ook de gelegenheid. 'Hoe kan ik in slechts 12 dagen al deze dingen doen' vraagt hij. 'Ik ben als vrome pelgrim gekomen, ik heb veel giften gegeven'. In een indrukwekkende rede verdedigt Paulus zijn geloof in de Christus, maar ook zijn verbondenheid met de joodse gemeenschap. Net als zij gelooft hij van harte in de opstanding.

Felix verdaagt het proces en gaat in gesprek met Paulus samen met zijn vrouw Drusilla, die joods is. Uiteindelijk hoopt Felix dat Paulus hem geld zal bieden voor zijn vrijlating. Dit duurt maar liefst twee jaar!

Tenslotte wordt Felix vanuit Rome vervangen door Porcus Festus. Hij is een betrouwbare procurator. In de korte tijd dat hij is aangesteld reist hij naar Jeruzalem en vervolgens naar Caesarea. Maar na de poging van de hogepriester om Paulus naar Jeruzalem te laten gaan en hem onderweg te laten vermoorden, beroept Paulus zich op de keizer. Zo begint zijn laatste reis. De weg die God hem wijst om het evangelie in Rome, het centrum van het grote Romeinse Rijk, te brengen.

Vers voor vers

Hoofdstuk 24

- Vs. 5. Zie hiervoor Lucas 23 vers 2
- Vs. 6. Hier klaagt Tertullus Paulus nog niet aan voor majesteitsschennis.
- Vs. 14. De weg – in het Grieks hodos. Zo wordt de oer-christelijke gemeente genoemd: gemeente van de weg van Jezus Christus
Wet en profeten – een korte omschrijving van de Hebreeuwse bijbel: Tenach = Tora (wet), Nebiim (profeten), Chetubim (geschriften)
- Vs. 15. Hier wordt de prediking van Paulus duidelijk, die hij verbindt aan het opstandingsgeloof van de farizeeën (ook vers 21).
- Vs. 17. Giften van barmhartigheid: de collecten voor de oergemeente in Jeruzalem die Paulus mee heeft genomen.
- Vs. 22. De procurator Felix weet van de Weg, waarschijnlijk via zijn vrouw, die joods is.
- Vs. 23. Paulus geniet veel vrijheid in de gevangenis.
- Vs. 24. Drusilla, de vrouw van Felix, was echtgenote geweest van een Arabische koning voor ze met Felix trouwde. Ze is de jongste dochter van Herodes Agrippa I, die Jacobus liet vermoorden en Petrus gevangenzette.
- Vs. 25. Paulus sprak: letterlijk: preekte over de kernpunten van het christelijk geloof: gerechtigheid, zelfbeheersing en het komende oordeel van God. Waarschijnlijk jaagt vooral dit laatste Felix angst aan.
- Vs. 26. Mensen vrijlaten voor geld was verboden, maar hier zien we hoe deze Felix omkoopbaar is.

Hoofdstuk 25

- Vs. 1 Voor Festus is deze kwestie blijkbaar heel belangrijk.
- Vs. 4 Pogingen van de hogepriesters om Paulus naar Jeruzalem over te brengen kapt Festus af.
- Vs. 7 Zware beschuldigingen. Waarschijnlijk wordt Paulus hier beschuldigd van aantasting van de keizerlijke waardigheid, majesteitsschennis dus. Vandaar dat hij zich even later op de keizer beroept.

Vragen

- Hoe gaat het Nederlandse recht. Mag je daarin mensen omkopen?
- Herken je in de verdediging van Paulus de christelijke regels?
- En wat betekenen die voor jou?

Auteur: WPvdH

Liederen

Psalm 103: 1 tot en met 5

Lied 146a

Gezang 304 LvdK

Want ik weet

Ik volg de Heer

Is je deur nog op slot?

Diep, diep, diep als de zee

Wees niet bang

(=Gezang 20 LvdK)

Opwekking voor kinderen 174

Hemelhoog 305

Op Toonhoogte 528

Hemelhoog 327

Op Toonhoogte 556

Auteur: PZ

Paulus blijft gevangen

Paulus zit opgesloten in de gevangenis in de stad Caesarea. De Romeinse rechter Felix heeft daar opdracht voor gegeven. Ze wachten op Joodse leiders die vanuit Jeruzalem naar Caesarea komen. Wanneer de Joodse leiders zijn aangekomen geeft Felix de opdracht om Paulus uit de gevangenis te laten halen. De leiders hebben een klacht tegen Paulus ingediend. Tertullus vertel hun verhaalt: 'Deze Paulus is zo gevaarlijk als een besmettelijke ziekte. Hij zorgt ervoor dat overal ter wereld Joden in opstand komen. Hij heeft geprobeerd de tempel in Jeruzalem vies te maken!'

Paulus gelooft zijn oren niet. Niks van wat Tertullus zegt is waar. Nadat Tertullus klaar is met praten, is Paulus aan de beurt. 'Ik ben 12 dagen geleden in Jeruzalem aangekomen om God te eren in de tempel. Ik heb met niemand ruzie gemaakt. Bij de ingang van de tempel heb ik mij gewassen en ik heb me aan alle regels gehouden. Ik heb niks verkeerd gedaan.'

Rechter Felix durft geen beslissing te nemen. Hij weet wel dat Paulus niks verkeerds heeft gedaan, maar hij wil geen ruzie met de Joodse leiders. Felix stuurt Paulus terug naar de gevangenis. Een paar dagen later bezoekt Felix de gevangenis. Hij laat Paulus halen. Felix hoopt dat Paulus hem geld zal geven om vrijgelaten te worden. Maar dat gebeurt niet.

Zo gaan er twee jaar voorbij. Al die tijd zit Paulus gevangen. Hij denk vaak aan de belofte die God hem gedaan heeft. Paulus zal naar Rome gaan om over Jezus te vertellen bij de keizer.

Na twee jaar vertrekt Felix. Om de Joden een plezier te doen laat hij Paulus achter in de gevangenis in Caesarea. De nieuwe rechter heet Festus. De Joodse leiders brengen Festus een bezoek in Jeruzalem en dienen opnieuw een klacht in tegen Paulus. Ze hebben een geheim plan bedacht om Paulus dood te maken. Ze vragen Festus of hij Paulus naar Jeruzalem wil laten brengen. Tijdens de reis willen de leiders ervoor zorgen dat hij gedood wordt.

Festus luistert niet naar de leiders. 'Paulus blijft zitten waar hij zit. Ik ga binnenkort zelf naar Caesarea. Jullie kunnen met me mee komen en daar vertellen wat jullie klachten zijn.'

Wanneer Festus in Caesarea is aangekomen laat hij Paulus uit de gevangenis halen. De Joodse leiders beginnen hem direct te beschuldigen. Weer verdedigt Paulus zich. 'Ik heb niets gedaan tegen de Joodse wet, de tempel of de keizer.'

Festus wil de Joodse leiders een plezier doen en stelt voor dat Paulus naar Jeruzalem gaat waar de Joodse leiders over hem kunnen beslissen. Paulus heeft een ander idee. 'Ik ben een Romein, dus een Romeinse rechter moet over mij oordelen. Ik heb niks verkeerds gedaan. De Joodse leiders zullen mij laten doden voor dingen die ik niet gedaan heb. Ik wil dat de keizer mijn zaak zelf beoordeelt!'

Festus overlegt met zijn raadgevers. Zij zijn het eens met Paulus. Hij mag naar Rome. Festus vertelt Paulus het nieuws zelf. 'Je krijgt je zin. We brengen je naar de keizer.'

Zo gebeurt wat God Paulus heeft beloofd: 'Jij zult in Rome over Jezus vertellen bij de keizer.'

Auteur: HVM

Durft de procurator te spreken?

Inleiding

Paulus is van de gevangenis in Jeruzalem overgebracht naar de gevangenis in Caesarea.

Dat ligt zo'n 100 kilometer verderop. De tribuun (de leider van de Romeinse soldaten) in Jeruzalem heeft hem laten overplaatsen, omdat hij bang is dat de Joden in Jeruzalem alles in het werk zullen stellen om Paulus te vermoorden. Ook al zit hij in de gevangenis en wordt hij zwaar bewaakt door soldaten, toch is de tribuun er niet gerust op.

Bijbelverhaal

In Caesarea zit procurator Felix klaar voor een rechtszaak. Hij is de belangrijkste Romeinse leider in Caesarea en omgeving. Rechtsspreken is één van zijn belangrijkste taken.

Vandaag is er een bijzondere zaak te bespreken in de rechtszaal.

Vanuit Jeruzalem is een paar dagen geleden een gevangene binnengebracht. Felix snapt nog niet heel goed wat het probleem is met die man. Hij is geen dief of moordenaar. Maar de Joden uit Jeruzalem vinden dat deze Paulus straf verdient. Het liefst willen ze hem laten doden.

Vandaag gaat Felix horen wat de Joden tegen deze Paulus hebben, wat hij in hun ogen heeft misdaan.

Vanuit Jeruzalem zijn de hogepriester Ananias en een paar andere mannen van de hoge raad (het Sanhedrin) gekomen om hun aanklacht tegen Paulus bij Felix neer te leggen. Ze hebben daarvoor een advocaat meegenomen die Tertullus heet.

Aan de ene kant van de zaal staat Paulus voor procurator Felix en aan de andere kant de advocaat Tertullus.

Tertullus mag als eerste gaan spreken. Hij zegt:

'Excellentie, (zo spreek je iemand aan die heel belangrijk is) dankzij u leven we hier in Israël in vrede. U bestuurt de Joodse bevolking goed. We willen u niet te lang van uw werk houden, maar misschien heeft u even tijd om naar onze klacht te luisteren over deze gevangene, Paulus. Paulus is een ware pest (een ernstige, besmettelijk ziekte) Hij veroorzaakt overal in de wereld waar hij komt ruzie onder de Joden. Hij is één van de leiders van de mensen die Jezus Christus zeggen te volgen. Ze noemen deze sekte 'de Weg' Hij wilde daarover vertellen in onze tempel in Jeruzalem. Toen hebben we hem nog net kunnen tegenhouden en eruit gezet. Vraag maar aan Paulus zelf of dat klopt'

Felix knikt Paulus toe dat hij nu mag praten en zich mag verdedigen tegen de klacht die er over hem is. Paulus zegt: 'Ik weet dat u al vele jaren rechtspreekt en dat u een eerlijke rechter bent. U kent ook de Joodse regels, omdat u zelf met een Joodse vrouw bent getrouwd. U kunt navragen dat ik pas twaalf dagen geleden in Jeruzalem ben aangekomen na een jarenlange reis in het buitenland. Ik wilde naar de tempel gaan om daar te bidden en giften te brengen. Ik heb op geen

enkele manier geprobeerd om ruzie uit te lokken of om onenigheid te veroorzaken.

Maar ik wil hier wel verklaren dat ik een volgeling ben van Jezus Christus. Ik wil leven volgens de regels van God en Hem en de mensen om mij heen recht doen. Omdat ik geloof in de opstanding van Jezus Christus sta ik hier vandaag terecht in de rechtszaal.

Felix knikt. Hij heeft gehoord over de mensen die Jezus Christus volgen en over de gemeenschap die 'de Weg' wordt genoemd.

Hij zegt: 'Zodra de tribuun uit Jeruzalem is aangekomen zal ik een uitspraak doen in deze zaak' Paulus wordt naar de gevangenis gebracht, maar hij wordt daar niet heel streng bewaakt. Hij mag bezoek ontvangen. Hij is alleen niet vrij om weg te gaan

Een paar dagen later gaat Felix samen met zijn vrouw Drusilla op bezoek bij Paulus in de gevangenis. Hij wil horen wat Paulus te vertellen heeft over het geloof in Jezus Christus.

Paulus vertelt en terwijl Felix luistert wordt hij bang. Hij is bang om Paulus te straffen, want God heeft alle macht. Maar Felix is ook bang voor de Joden en wat zij kunnen doen. Daarom zegt hij tegen Paulus: 'Fijn om met je gepraat te hebben, ik laat je weer roepen wanneer ik tijd heb'

Twee jaar lang wacht Paulus op een bezoek van Felix, maar hij laat zich niet meer in de gevangenis zien.

Na twee jaar komt er een nieuwe procurator, zijn naam is Porcius Festus.

Als Porcius Festus in Jeruzalem is vragen de Joden van het Sanhedrin of ze met hem kunnen spreken. Ze vragen of hij Paulus terug wil brengen naar de gevangenis in Jeruzalem.

Ze hebben stiekem het plan opgevat om hem dan onderweg te laten vermoorden.

Maar de procurator vindt dat geen goed idee. Hij zegt: 'Als jullie iets tegen de man hebben dan moet je maar naar Caesarea komen, dan zal ik daar over hem rechtsspreken'

Een aantal Joodse mannen uit het Sanhedrin reizen daarop naar Caesarea. Gelijk de volgende dag opent de procurator de rechtszaal om recht te spreken in deze zaak.

De Joodse mannen komen dreigend om Paulus heen staan en beginnen hem luidkeels te beschuldigen van allerlei zware vergrijpen, waarvan ze er niet één kunnen bewijzen.

Paulus krijgt het woord en zegt: 'Ik heb geen enkel misdrijf gepleegd. Niet tegen de Joodse wet, niet tegen de Romeinse wet en niet tegen de tempel'

Festus denkt na. Hij wil de Joden uit Jeruzalem te vriend houden en vraagt aan Paulus: 'Vind je het goed om naar Jeruzalem te komen en daar voor deze zaak terecht te staan?'

Paulus zegt dan: 'Ik sta hier voor de keizerlijke rechtbank.

Ik heb niets gedaan waarvoor ik de doodstraf verdien. De Joden willen gewoon van me af zijn. Maar omdat ik een Romein ben beroep ik mij op de keizer. Laat de keizer in Rome, de belangrijkste man van het Romeinse Rijk, maar over mij oordelen'

Festus denkt na en overlegt met zijn helpers. Dan zegt hij tegen Paulus: 'U hebt u beroepen op de keizer, dus naar de keizer zult u gaan!'

Afsluiting

Paulus gaat dus op weg naar Rome. Het centrum van de macht in die tijd. (Je zou het kunnen vergelijken met dat je in deze tijd bij de Amerikaanse president mag komen in het Witte Huis)

Zo gaat in vervulling wat God eerder al aan Paulus beloofde. Ik zal zorgen dat je in Rome terecht komt. Zo zal ook daar in Rome het evangelie klinken!

Auteur: MMe

Paulus spreekt het beslissende woord

[Handelingen 24:1-25:12](#)

De vorige keer ging het over Paulus en dat hij was opgepakt. Paulus zat toen vast in de kazerne. Heel bijzonder was dat God bij hem kwam om te zeggen dat hij ooit over Jezus zou vertellen in Rome. In het verhaal van vandaag zit Paulus nog steeds vast. Hij is naar de hoofdstad van de provincie, Caesarea gebracht. Daar is Felix de baas. Hij moet vertellen wat er met Paulus moet gaan gebeuren.

De beschuldiging

Paulus zit te wachten in zijn cel. Wat zal er nu met hem gebeuren? De joodse leiders zijn boos op hem, omdat hij dingen over Jezus vertelt waar zij het niet mee eens zijn. Maar de Romeinse leiders vinden dat niet echt een groot probleem. Wat zit hij hier al die tijd te doen? En hoe lang nog? God heeft toch beloofd dat hij naar Rome zou gaan?

Ineens gaat de deur open. Een hele groep mannen komt binnen. Ook de Romeinse leider Felix is erbij. De andere mannen zijn Joodse leiders en nog iemand die Tertullus heet. En dat is geen goed nieuws. Tertullus is een aanklager. Hij is heel goed in het uitleggen wat iemand verkeerd heeft gedaan en waarom diegene straf zou moeten krijgen. En vandaag is Paulus aan de beurt om door hem aangeklaagd te worden. Het lukte de Joodse leiders zelf niet om de Romeinen te overtuigen, nu hebben ze Tertullus, een echte professional ingehuurd. En deze professional zal Felix precies vertellen waarom Paulus een misdadiger is.

‘Deze Paulus is een echte onruststoker’, zegt Tertullus. ‘Hij zit Joden op te stoken zodat er opstanden komen, Hij wil onze tempel onrein maken en hij is ook nog eens de leider van een sekte, een groep mensen die er rare ideeën op na houdt.’ Tertullus wijst met zijn vinger naar Paulus en kijkt hem aan met een vies gezicht. ‘Felix, u bent degene die hem moet veroordelen, dit kan zo niet langer.’

Paulus geeft antwoord

Felix hoort het verhaal van Tertullus aan en knikt naar Paulus. ‘Wat heb jij daarop te zeggen?’

‘Ik ben niet schuldig aan al deze dingen,’ zegt Paulus. ‘Ik ging gewoon naar de tempel om te bidden. Dat is toch niet verboden? Niemand kan zeggen dat hij of zij me gezien heeft terwijl ik een rel aan het schoppen was.’ Paulus schudt zijn hoofd. ‘Dat is gewoon niet waar. Ik geloof alles wat in de boeken van Mozes staat, net als deze mensen die me nu weg willen hebben’, zegt hij met een schuin oog naar de Joodse leiders. ‘Ik doe dat alleen op een andere manier. Daarom zeggen ze dat ik bij een sekte hoor, die noemen ze ‘De Weg’. Maar dat is het niet, een sekte. Ik doe juist erg mijn best om altijd het goede te doen. Voor God en voor mensen!’

De rechter beslist... of toch niet?

Hmm...denkt Felix. De Weg, daar heb ik veel over gehoord. Ik vind dat wel interessant.

‘Zorg goed voor deze man,’ zegt hij dan. Later zal ik vertellen wat er met hem gebeuren moet. Hij is nog steeds een gevangene, maar hij mag bezoek krijgen van zijn vrienden. Zij mogen ook eten voor hem meenemen.’ Een paar dagen later moet Paulus zelf op bezoek. Hij wordt naar Felix gebracht, en naar zijn vrouw, die Drusilla heet.

‘Kun je me vertellen over De Weg? En over Jezus?’, vraagt Felix. ‘Ik zou er graag meer over weten.’

Paulus doet niets liever. Hij vertelt over Jezus, en over dat het goed is om iedereen eerlijk te behandelen, en dat het niet goed is om zonder grenzen te doen wat je zelf maar goed lijkt. Het maakt allemaal diepe indruk op Felix. Steeds weer laat hij Paulus bij zich komen. En iedere keer praten ze over Jezus. Twee jaar lang. Al die tijd vertelt Felix niet wat er moet gebeuren met Paulus. Felix wil hem niet veroordelen, maar hij wil ook de Joden een plezier doen. En dat kan niet allebei. Het is of het één of het ander.

Dan vertrekt Felix als leider van Caesarea. Zijn opvolger heet Festus. Nu is het aan Festus om iets te zeggen over de straf die Paulus krijgen moet.

Weer wordt Paulus beschuldigd. En Festus hoort het aan. Weer vertelt Paulus dat het allemaal niet waar is. Hoe lang gaat dit nog duren?

Festus ziet het ook niet zitten om als een rechter een uitspraak te doen. ‘Paulus, ik breng je naar Jeruzalem,’ zegt hij. Dan kunnen de Joden zelf vertellen wat er met je gebeuren moet.

Maar dat ziet Paulus niet zitten. ‘Ik heb niets verkeerd gedaan, niet tegen de Joden. Dat vindt u zelf ook.

Waarom zou ik dan door hen berecht moeten worden?’

Ik ben een burger van het Romeinse Rijk. Laat de keizer maar zeggen of ik tegen dat rijk iets heb gedaan dat niet door de beugel kan.’

Dan gebeurt er iets bijzonders: ‘Oké’, zegt Festus. ‘Jij wilt door de keizer worden berecht? Dan doen we dat. Ik zal je naar hem toesturen.’

Die keizer, naar wier Paulus toe moet, is in Rome.

Precies de plek waar hij naartoe zou volgens God. Zo gebeurt op een heel bijzondere manier wat al voorzegd was.

Niemand neemt een besluit over Paulus en hij is niet vrij om te gaan naar plekken die hij wil bezoeken. Maar ondertussen vertelt hij over Jezus, ook als hij gevangen zit. De leiders merken dat het niet zomaar een verhaal is, dat Paulus vertelt. En nu... gaat hij dus tóch op weg naar Rome. Ook daar wil hij weer vertellen over Jezus.

Vertel!

Vragen

- Paulus is onschuldig en toch zit hij in de gevangenis.
Hoe vind je dat?
- Weet je wat Paulus het meest wilde van alle dingen in de wereld?
Overal vertellen over Jezus
- Wat deed Paulus en wat gaat hij doen nu hij een gevangene is?
Vertellen over Jezus
- Kun je je voorstellen dat Paulus geduld had in de tijd dat hij gevangen was?
- Kun je vertellen hoe God voor Paulus heeft gezorgd in dit verhaal?

Auteur: MZ

5 november 2025

Een loflied voor God

Psalm 138

Thema: Ik wil God loven

Doel

De kinderen leren dat we op Dankdag dankbaar terugkijken voor wat Hij gaf. We loven God daarvoor. We zijn daarom ook hoopvol voor de toekomst, omdat de goede God niet verandert.

Toelichting

Deze psalm is een loflied. David zegt dat hij dat heel bewust zingt. Als hij terugkijkt ziet hij dat God hem geholpen heeft, telkens als David daarom vroeg. Hij voelt zich een gezegend mens. Dat wil hij zijn Heer laten merken. God is vol liefde en trouw geweest voor hem. Dat maakt deze psalm heel geschikt om op Dankdag te bespreken met de kinderen. Wij willen God graag bedanken voor eten, voedsel, school, hobby's, enz.

David moedigt alle koningen op aarde (zijn collega's) aan om de HEER te loven. Ook zij hebben alles van Israëls God ontvangen. Het is goed dat ook zij daarom leven voor die God.

Tenslotte kijkt David vooruit. Als God in het verleden zo goed over hem heeft gewaakt, weet David zeker dat Hij dat zal blijven doen. De zegen van het verleden geeft hoop voor de toekomst. God zal David nooit in de steek laten. Hij is en blijft zijn Redder. Zo stimuleert Dankdag ons ook om ook in de toekomst volledig op God te vertrouwen en met God te leven.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Een lied voor God

Richtlijnen: Vertel de jongste kinderen eenvoudig waarom David een lied maakt voor God. Hij is God dankbaar omdat Hij zoveel van God krijgt. Hij is koning van een groot land. Hij is rijk. Maar hij merkt ook dat God hem altijd helpt. Als David bidt krijgt hij antwoord van God. Dat helpt als het moeilijk is; dat geeft troost als het verdrietig is. David zingt: ik wil U, HEER, bedanken voor alles. En ik weet dat U altijd goed voor mij zult zijn. Ik wil iedere dag op U vertrouwen.

Vandaag is het Dankdag. We zingen een lied voor God om Hem te bedanken voor alles dat Hij aan ons geeft. Dat we eten hebben en een huis. Dat er grote mensen zijn die voor ons zorgen (ouders, juffen en meesters, dokters). Eigenlijk dat God in alle dingen voor ons wil zorgen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Een danklied voor God

Richtlijnen: David heeft veel liederen gemaakt. Blijkbaar was dat voor hem een goede manier om aan God te denken. Hij zegt dat God hem gul geeft wat hij iedere dag nodig heeft. David vult dat niet in, maar het is duidelijk dat hij meer bedoelt dan eten, onderdak en bezit. Het gaat ook om kracht, hulp en troost, dingen die je niet kunt vastpakken en tellen, maar die wel belangrijk zijn om je gelukkig te voelen. David zingt in Psalm 138: ik wil U, HEER, bedanken voor alles. Ik weet dat U altijd goed voor mij zult blijven. Ik wil iedere dag op U blijven vertrouwen, mijn hele leven.

Vandaag is het Dankdag. We zingen een lied voor God om Hem te bedanken voor alles dat Hij aan ons geeft. Dat we eten hebben en een huis. Dat er grote mensen zijn die voor ons zorgen (ouders, juffen en meesters, dokters). Eigenlijk dat God in alle dingen voor ons wil zorgen. Daarom willen we altijd zijn kinderen zijn.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Dankbaar terugkijken en vooruitzien

Richtlijnen: Lees met de jongeren Psalm 138. Gebruik voor de bespreking de toelichting hierboven. De drie elementen: 1. Terugkijken op wat wij hebben ontvangen van God in voorspoed en tegenslag. 2. De oproep aan iedereen om mee te doen in ons danklied voor God. 3. de wil om deze God nooit los te laten, omdat Hij hoop biedt voor de toekomst.

Voelen de jongeren ook dat terugkijken je vertrouwen geeft voor de toekomst?

Extra bijbelgedeelte: Lucas 21:1-3

(Bij de Dankdag hoort ook een collecte voor de kerk en om mensen te helpen die hulp nodig hebben (diaconie). Jezus zegt: laat daarin jouw liefde voor Mij ook merken. Geef met een dankbaar hart, of je nu veel of weinig bezit.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Ik wil – Soms moet je jezelf ergens toe zetten. Omdat je het belangrijk vindt, maar het niet vanzelf komt. Dan helpt het om jezelf toe te spreken, en helpt het nog meer om het voor anderen uit te spreken. 'Ik ga sporten.' Er klinkt vastberadenheid in door. En als deze woorden klinken tussen mensen die niet in God geloven, wordt het ook een moedige belijdenis. De dichter zingt het in elk geval uit voor God, want Hem spreekt hij er mee aan.

Zingen onder het oog van de goden. Je moet maar durven... Hier zijn het 'de goden', in vers 4 'koningen'. Gods Naam bezingen voor wie zichzelf onbereikbaar hoog voelt, dan word je niet alleen bekeken, maar daag je ook de macht uit.

2 Tegenover die hoge machten staat de dichter dapper op. Maar voor de HEER wil hij buigen. Het liefst in de tempel, dichtbij God.

Die goden en koningen kunnen hun macht laten gelden. Ze kunnen hun wetten opleggen. Maar U, HEER, loof ik om uw liefde en trouw. Dat knielen, dat loven, het wordt de dichter niet opgelegd, maar het komt uit de grond van zijn hart.

3 Hij zingt het uit omdat hij het ook heeft doorleefd: Zijn gebed is gehoord. En niet alleen maar begrepen of in behandeling genomen, maar ook verhoord. Hij heeft moed en kracht gekregen.

Dat is ook Dankdag: Je zegeningen tellen, wat je van God hebt ervaren woorden geven. Voedsel en oogst, werk en levensdoel, maar ook genezing, vergeving, redding en bevrijding.

4 Goed dat de dichter een groot podium heeft gekozen (de goden van vers 1), want als je zo op een rijtje zet waarom God het loven waard is, gun je dat juist ook aan de 'hoge heren'. Wat zou de wereld een plaats van redding, bevrijding en genezing worden, als juist de machthebbers van harte mee zouden kunnen doen met de dichter! Als ze niet hun macht hoeven laten gelden, hun wil met ijzeren vuist opleggen, maar mee buigen voor God, mee loven met dit lied.

In die drie verzen hebben ze alles kunnen leren wat eraan schort: er is een hogere macht dan zij. Die geeft de moed om hun wil te trotseren, maar is ook vol van liefde, trouw en beloften.

5 Laat die koningen daarom maar aanhaken in het loven van de HEER.

5b en 6 zeggen hen voor wat ze moeten zingen. Vooral dat de HEER nog koninklijker is en meer majesteit heeft dan zichzelf. En ook dat die God weet hoe Hij om heeft te gaan met de nederige (helpen!), en met de hoogmoedige (op tijd doorzien!).

In vers **7** zijn we terug bij wat de dichter begonnen was in vers 3: doorleefd geloof. Er is een verschil. Waar hij in vers 3 terugkeek op wat God gedaan had, is het nu tijd om vooruit te kijken. Ook dat is Dankdag. Als je de tijd hebt genomen om je zegeningen te tellen, als je het hebt uitgezongen toen je teruggedacht aan verhoring en redding, dan ziet de toekomst er ook heel anders uit. Je weet dat God tot nu toe in alles heeft voorzien. Dan trek je vol vertrouwen dezelfde slotsom als Paulus in Romeinen 8:38,39: 'Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die Hij ons bewezen heeft in Christus Jezus, onze Heer.' In de Psalm zijn het gevaren en woede van vijanden. Maar de overtuiging is dezelfde: Geen reden meer voor angst. Hij redt. Hij laat het werk van zijn handen niet los.

Vragen

- Waar ben jij dankbaar voor over het afgelopen jaar? Heb je ervaren dat God daarbij was?
- Wie maakt jou het meest bang? Probeer je in te denken hoe het zou zijn als hij of zij samen met je van harte deze Psalm zou kunnen zingen. Verandert er dan iets?
- Danken doe je door te kijken wat je gekregen hebt. De dichter gebruikt het loflied en de dank om de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien. Waar verwacht jij Gods bescherming voor het komende jaar?

Auteur: KS

Liederen

Psalm 138

Lied 912

(=Gezang 473 LvdK)

Lied 978

(=Gezang 479 LvdK)

Lied 994

Komt, Laat ons vrolijk zingen

Hemelhoog 250

Voor al uw goede gaven, Heer

Op Toonhoogte 554

Looft De HERE alle gij volken

Hemelhoog 33

Psalm 8

Hemelhoog 4

Auteur: PZ

Een lied voor God

Koning David zit achter zijn bureau. In zijn hand heeft hij een pen. Koning David schrijft een lied. Het is een lied voor God. Een lied om God te bedanken voor alles wat Hij David gegeven heeft.

David is koning van een groot land. Hij is rijk en machtig. Koning David weet dat God hem altijd helpt. God geeft altijd antwoord als David bidt. God helpt David als hij moeilijke keuzes moet maken. God troost David als hij verdrietig is. Daarom schrijft David een lied voor God. Hij wil God bedanken voor alles. Er staan al een paar regels op papier:

'Ik dank u, HEER, met heel mijn hart.

Ik wil U prijzen, want U bent trouw en vol liefde.

Toen ik om hulp riep, gaf U mij antwoord. U gaf mij nieuwe moed.'

David weet dat hij een gezegend mens is. Hij weet dat God altijd goed voor hem zal zijn. Met het schrijven van dit lied bedankt David God. En David laat zien dat hij iedere dag op God wil vertrouwen.

Vandaag is het bij ons Dankdag. We zijn hier samen om, net als koning David, God te bedanken voor alles dat Hij aan ons geeft.

Toepassing

Laat de kinderen opnoemen waar ze dankbaar voor zijn en praat daar even over door.

- We hebben een huis om in te wonen en eten om te groeien.
- We hebben grote mensen die voor ons zorgen, vaders en moeders, juffen en meesters.
- We hebben andere kinderen om mee te spelen en als we ziek zijn hebben we dokters om voor ons te zorgen.
- Voeg hier de punten aan toe die de kinderen genoemd hebben.

Net als koning David zingen we vandaag een lied om God te bedanken. We bedanken God dat Hij op alle momenten voor ons wil zorgen.

Zing of luister naar een lied.

- Dank U wel! Van Marcel en Lydia Zimmer
- Dank U, voor deze nieuwe morgen.
Geloofsliederen voor kinderen.

Gebed

Lieve God,

Vandaag is het Dankdag. We willen U danken voor alles dat U ons geeft.

Dank U voor mijn eten.

Dank U voor mama en papa.

Dank U voor mijn bed en mijn fijne speelgoed.

Dank U voor mijn juf of meester.

Dank U ...vul aan met punten die de kinderen eerder genoemd hebben.

Dank U voor de zon, de regen, de bloemen en de dieren.

Dank U voor uw liefde, zorg en trouw.

Amen

Auteur: HVM

Een danklied voor God

Bij de voorbereiding

Vraag van tevoren iemand om na het verhaal in het kort te vertellen over wat hij/zij met God heeft meegemaakt, wat blijdschap en dankbaarheid gaf. Of misschien kunt u iets uit uw eigen ervaring vertellen, dat geeft ook een band met de kinderen. Past er nog een mooi danklied bij?

Inleiding

Weet je wat veel ouders doen met hun kinderen? Zingen! Een baby'tje vindt het fijn om de stem van zijn ouders te horen, en ontspant heerlijk in hun armen als ze voor hem zingen. Later leert een kindje zelf zingen en doet dat vaak ook als het ontspannen is. Wanneer zing jij zelf? Er zijn liedjes voor als je blij bent, boze of grappige liedjes, liedjes voor als je verliefd bent, en nog allerlei andere soorten liedjes. Je kunt ook zingen als je verdrietig bent. Of als je het moeilijk hebt.

De Bijbel raadt het aan, en het helpt echt! Zo zijn er in de Bijbel ook mensen die in de gevangenis gaan zingen. Zij wisten dat wat er om je heen gebeurt niet uitmaakt, dat je God altijd in een lied kunt bedanken. En zo zijn er zoveel voorbeelden, van toen en ook van nu.

David wist het ook heel goed. Hij maakte zelf liedjes. Als hij op de snaren tokkelde, was er altijd wel een lied dat hij kon zingen. In zo'n lied kon hij alles tegen God zeggen waar hij over nadacht. Deze liedjes noemen we de Psalmen. Je vindt ze precies midden in de Bijbel. (Laat maar zien.) Niet alle Psalmen zijn door David geschreven, maar wel bijna de helft. Hoeveel zijn dat er, denk je?

Bijbelverhaal

Vandaag zit David ook wat op z'n instrument te spelen. Hij is zó blij met de HERE God! David merkt, zoals heel veel mensen, dat God telkens weer voor hem zorgt. De HEER beschermt hem steeds tegen gevaar en geeft hem telkens wat hij nodig heeft. Daarom wil David Hem bedanken met een lied, want hij is God zo dankbaar! Je vindt dit lied in de Bijbel als Psalm 138:

Ik wil U bedanken met mij hele hart!
Zingen wil ik! En alle goden moeten het horen.
Ik wil voor U buigen, het liefst in uw heilige tempel.
Ik zal uw Naam toejuichen. U bent zó trouw!
En u bent vol van liefde.
U doet altijd wat U beloofd heeft. Ja, zelfs nog meer!
Toen ik U om hulp riep, antwoordde U me
en gaf me moed om weer verder te gaan.
Alle koningen zullen U bedanken;
ze hebben gehoord wat U beloofde.
Ze moeten meezingen over wat U deed:
'Groot is de majesteit van God,
want Hij is veel hoger dan alle andere koningen.
Hij heeft het wel door als mensen alleen maar trots en
verwaand zijn.
De HEER helpt juist wie trouw aan Hem zijn.
Zelfs al woont Hij ver weg, Hij zorgt toch voor hen.'
Ook mij redt God steeds weer. Zelfs al ik in groot gevaar
ben.

Hoe kwaad mijn vijanden ook op me zijn,
U hebt me altijd beschermd.
Daarom weet ik dat U dat altijd zult blijven doen.
Uw trouw blijft immers altijd!
HEER, blijf zorgen voor waar U mee bezig bent.

Veel andere mensen die dit lied horen, herkennen er de God in die zij zelf ook kennen. Mensen van toen, maar ook mensen van nu en van de tijd ertussen. Ja, het klopt precies; zo is Hij voor hen ook! Hij is al die tijd niks veranderd! Ook mensen in de toekomst zullen God erin herkennen, omdat Hij altijd dezelfde blijven zal. Zorgend voor wat ze nodig hebben, en zelfs voor nog meer.

Beschermend en trouw.

Wat fijn dat David dit danklied schreef! Dan kunnen wij het nu nog steeds lezen, en misschien ook wel zingen. En net zoals David zelf een blij lied maakte, mogen wij dat ook zelf doen. In twee andere Psalmen staat namelijk, dat we voor God nieuwe liedjes mogen zingen. Een lied is een mooie manier om mensen over Gods goedheid te vertellen. Ook helpt het je om te onthouden wat je met Hem meegemaakt hebt. Als je het dan eens moeilijk hebt, of niet meer zo goed weet hoe God is, helpt het je het te herinneren: o ja; God wil mij helpen! Ook al ben je nog een kind, het kan best dat je al veel hebt gezien en gehoord over hoe God voor mensen zorgt. Misschien heb je ook al wel gemerkt hoe God voor jou zorgt. Hij is namelijk ook bij ons niet anders. Dus voor jou is Hij dezelfde God als voor David! En ook voor je bet-overgrootouders en later, als je achterkleinkinderen mocht krijgen, ook voor hen. Fijn, hè?

Vragen

- Waar ben jij dankbaar voor over het afgelopen jaar? Heb je gemerkt dat God daarbij was?
- Word je wel eens bang voor iets of iemand, of voor wat er gebeuren kan? Stel je eens voor dat je samen met David van harte deze Psalm kon zingen, over dat God voor je zorgt. Zou er dan iets veranderen?

Vandaag is het Dankdag. We zingen een lied voor God om Hem te bedanken voor alles dat Hij aan ons geeft. Dat we eten hebben en een huis. Dat er grote mensen zijn die voor ons zorgen (ouders, juffen en meesters, dokters). Eigenlijk dat God in alle dingen voor ons wil zorgen. Daarom willen we altijd zijn kinderen zijn.

Danken doe je voor wat je gekregen hebt. De dichter gebruikt het loflied en de dank om de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien.

- Waar verwacht jij Gods bescherming voor het komende jaar, tot het weer Dankdag is?

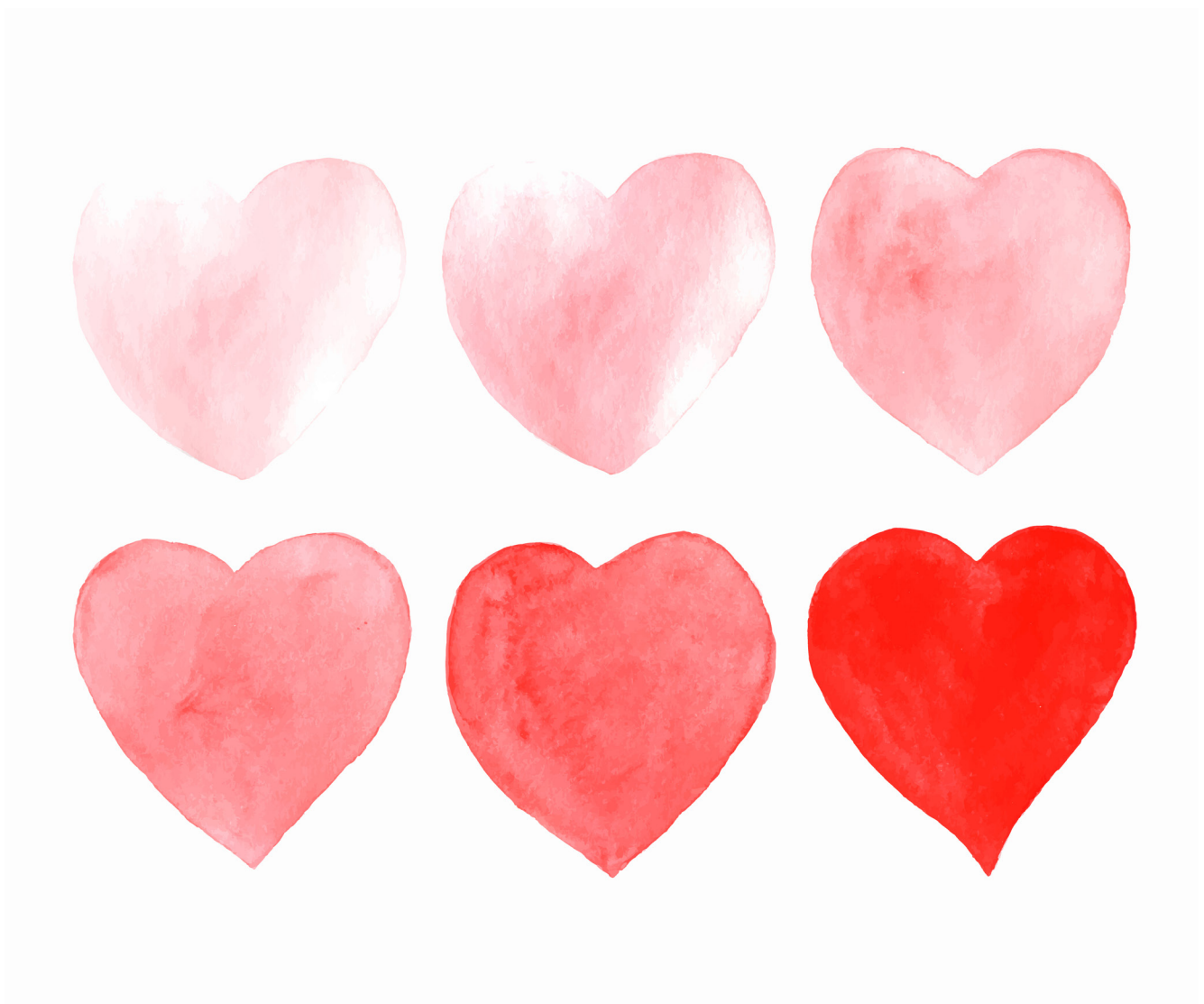

Lees verder op de volgende bladzijde

Extra: Lucas 21:1-3

Bij de Dankdag hoort ook een collecte voor de kerk en om mensen te helpen die hulp nodig hebben (dat heet de diaconie). Jezus zegt: laat daarin jouw liefde voor Mij ook merken. Geef met een dankbaar hart, of je zelf nou veel of weinig hebt.

Auteur: PW

Dankbaar terugkijken en vooruitzien

[Psalm 138](#)

Het is vandaag Dankdag.

Dankdag wordt gevierd na de zomer. Alles wat in het voorjaar en in de zomer is gegroeid op de akkers is dan geoogst of geplukt. Dan is het een mooi moment om te danken voor alles dat er is gegroeid en waar we weer van kunnen leven.

Tegenwoordig heeft niet iedereen meer een akkertje naast zijn of haar huis. Maar we kunnen voor veel meer dingen danken. Alles wat we hebben, hebben we van God gekregen.

Danken zit in het woord bedanken. Dankdag is een dag dat we er nog eens speciaal bij stilstaan dat we God willen bedanken.

God danken gebeurde vroeger ook al natuurlijk. In de bijbel staan daarvan mooie voorbeelden. Van David bijvoorbeeld in Psalm 138. Die psalm gaan we vandaag samen lezen. David zegt dat hij God wil loven. Dat betekent dat God alle lof, alle credits krijgt voor wat David in zijn leven heeft ontvangen. En dat is heel wat! Want David was een rijke en machtige koning.

Vers 1-3 - Op God kun je vertrouwen

Van David.

Ik wil U loven met heel mijn hart,
voor U zingen onder het oog van de goden,
mij buigen naar uw heilige tempel,
uw naam loven om uw liefde en trouw:
grote dingen hebt U beloofd, tot eer van uw naam.
Toen ik U aanriep, hebt U geantwoord,
mij bemoedigd en gesterkt.

Als David naar zijn leven kijkt ziet hij dat God altijd met hem mee is gegaan. David is iemand die veel meegemaakt heeft in zijn leven. Als jongen paste hij op de schapen, wat soms best gevaarlijk werk was, met leeuwen en beren die op de loer lagen. Hij heeft de reus Goliath verslagen en heeft veel moeten vechten en vluchten voordat hij koning werd. Toch weet hij: God heeft me er doorheen geholpen. Hij had beloofd dat ik koning zou worden en dat is ook zo gegaan. David is God dankbaar voor hoe zijn leven is verlopen. Ook al was het niet altijd gemakkelijk.

Vertel!

Wij hebben misschien niet zo'n levensverhaal als David. Toch maakt iedereen wel iets mee. Jij zelf, of mensen van wie je houdt en waar je mee meeleeft.

Mooie dingen, verdrietige dingen... Kun je daar iets over vertellen? (Mooi om als leider een voorbeeld te geven uit je eigen leven. De kinderen willen dan vast ook iets delen)

Waar was God toen dat gebeurde? Kon je iets van Hem merken? Een gevoel, of doordat andere mensen er waren bijvoorbeeld.

Kun je God ook danken voor die mooie, maar misschien ook verdrietige dingen?

Vers 4 – 6 – Iedereen moet God loven

Laten alle koningen op aarde U loven, HEER,
zij hebben de beloften uit uw mond gehoord.

Laten zij de wegen van de HEER bezingen:

'Groot is de majesteit van de HEER.

De HEER is hoogverheven! Naar de nederige ziet Hij om, de hoogmoedige doorziet Hij van verre.'

David vindt dat iedereen God moet danken. De HEER is goed voor arme mensen en weet wat en in mensenharten bedacht wordt.

David is koning van Israël, het volk van God. Maar God heeft alle mensen van alle volken gemaakt. Iedereen is welkom om die God dankbaar te zijn en voor hem te zingen.

Vertel!

Als je ergens blij om bent dan is het mooi om dat te vieren. Bij een verjaardag bijvoorbeeld: je nodigt mensen uit om samen een feestje te hebben en misschien wel te zingen.

Hoe moeilijk of gemakkelijk vind jij het om mensen uit te nodigen om voor God te zingen?

En waarom, kun je dat uitleggen?

Vers 7 - 8 – God zal altijd voor ons zorgen

Al is mijn weg vol gevaren, U houdt mij in leven,
U verdedigt mij tegen de woede van mijn vijanden,
uw rechterhand brengt mij redding.
De HEER zal mij altijd beschermen.
HEER, uw trouw duurt eeuwig,
laat het werk van uw handen niet los.

God heeft David altijd geholpen.

God is ook altijd dezelfde. Hij verandert niet.

Daarom weet David, en vertrouwt hij erop dat in de toekomst God ook bij hem zal zijn. Hij is niet bang voor wat komen gaat. God is erbij.

Vertel!

Wat zijn jouw toekomstplannen?

Wat moet je daarvoor doen? (Of: wat moet je doen om die te maken?)

Als ik dan zeg: 'God is daarbij'. Hoe vind je dat dan?

Auteur: MZ

9 november 2025

Schipbreuk op weg naar Italië

Handelingen 27:1-44

Thema: God brengt Paulus naar Rome

Doel

De kinderen ontdekken dat God zijn plannen uitvoert, soms tegen alle verwachtingen in.

Toelichting

Paulus wordt met andere gevangenen overgebracht naar Rome. Het weer zit niet mee, maar ze bereiken Kreta. Ondanks de waarschuwingen van Paulus, wagen ze vlak voor de winter de overtocht naar Italië. Het schip komt in een beruchte aflandige storm terecht en wordt de zee op gedreven. Het uitwerpen van het anker, het versterken van de romp en het overboord gooien van lading leveren niets op. De situatie is hopeloos. De menselijke adviezen zijn doodgelopen. God voert zijn plan echter uit en verzekert Paulus dat hij in Rome voor de keizer zal verschijnen. De Heer zal daarom het leven van alle opvarenden van dit schip redden. Weer is de vraag of men Paulus (en zijn God) vertrouwt. De sloepen, waarmee sommigen willen vluchten, worden in zee gegooid. In opdracht van Paulus (hij bidt nog in alle rust!) eet iedereen genoeg om kracht te hebben. Dan vergaat het schip, maar iedereen komt veilig aan wal. Zo bewijst God zijn macht en liefde. Zijn woord is de waarheid.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: God redt Paulus

Richtlijnen: Niemand luisterde naar Paulus. Het schip vaart uit en Paulus kan er niets aan doen. Hij is maar een gevangene. Maar als de storm opsteekt en het schip in groot gevaar is (zie de toelichting voor de details), krijgt Paulus een boodschap van God: 'Ik zal jou en iedereen die bij je is redden, want jij moet naar de keizer in Rome. Dat is mijn plan'. De eerste keer had Paulus gelijk, zullen de soldaten en de bemanning hem nu wel vertrouwen? Ja, ze doen wat hij zegt: op het schip blijven en goed eten. Het schip loopt vast en gaat helemaal kapot. Maar iedereen komt veilig op Malta. Precies zoals God wil en heeft gezegd.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gods plan gaat toch door

Richtlijnen: Het lijkt heel goed te gaan en Paulus lijkt ongelijk te hebben met zijn waarschuwingen. Dan komt de storm. Wat de bemanning ook doet, niets helpt. Elke hoop op redding is verloren. Dan laat God van zich horen. Hij stelt Paulus gerust: mijn plan voor jou gaat door, je komt in Rome. En ik geef iedereen die bij jou is het leven. Niets is voor Mij onmogelijk. In alle rust vertelt Paulus Gods woorden, Hij dankt God voor het eten dat ze zo hard nodig zullen hebben. Uiteindelijk vertrouwt iedereen Gods woorden uit de mond van Paulus. Zijn Heer moet de beste stuurman zijn! Dan loopt het schip vast en wordt in stukken geslagen. De centurio geeft opdracht overboord te springen 'en zo kwamen allen behouden aan wal' (vs. 44). Gods plan, wat Hij wil, gaat door, dwars tegen de omstandigheden in.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: In de storm en schipbreuk lijden

Richtlijnen: De vraag is: vertrouw jij op Gods woorden of hecht je meer waarde aan de deskundigheid en ervaring van mensen? (Ik bedoel natuurlijk in levensvragen, niet in praktische dingen als hoe een apparaat werkt en wat je op school leert). In het geval van Paulus komt een schip met mensen bedrogen uit door een overmoedige bemanning. Ze komen in de storm en lijden zelfs schipbreuk.

Heb jij wel eens het gevoel gehad dat het over en uit was, dat je niet meer uit de problemen kon komen? Dat je het niet meer zag zitten? Dat is erg en ontzettend moeilijk.

De geschiedenis van Paulus geeft hoop, want God laat zijn knecht niet los. Hij blijft trouw aan zijn plan met Paulus. Hij moet naar Rome om ook de keizer te vertellen van Christus. Dat is het doel van zijn leven. En daarom wordt iedereen, die daarop vertrouwt (op het schip met Paulus blijft) gered.

Zou dat bij jou, in jouw leven anders zijn? God houdt van je en brengt je door de storm waar Hij jou wil brengen. Daar mag op vertrouwen en daarom moet je Hem gehoorzaam zijn, wat er ook gebeurt.

Extra Bijbelgedeelte: Psalm 5:1-3 en 12-13

(We mogen roepen naar God en bij Hem schuilen)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Inleiding

Eindelijk is het zover. Paulus gaat naar Rome. Maar hij gaat als gevangene. Centurio Julius is verantwoordelijk voor hem en de andere gevangenen. Pieter Beintema legt in zijn interessante boek 'de onzichtbare hand' veel uit over de scheepvaart van die tijd.

Voor ons gaat het om de kern van dit gedeelte. God wil dat het evangelie niet beperkt blijft tot het oostelijk gedeelte van de Middellandse Zee. Iedereen, alle volken van de wereld moeten het horen. Daarom moet Paulus naar het centrum van de wereld van toen, naar Rome. Tegelijk leren we uit dit gedeelte dat het verzet tegen het evangelie niet alleen in mensen ligt, maar zelfs in de natuur. De scheepsreis kent alleen maar tegenslagen. De reis gaat in die tijd niet rechtstreeks. Telkens leggen de schepelingen aan in een haven. Dat centurio Julius Paulus goed gezind is, merken we uit het oponthoud in Sidon. Paulus mag logeren bij vrienden! De reis vindt in de late zomer plaats, maar neemt zoveel tijd dat ze in de herfst terechtkomen. Na 15 september wordt de reis als gevaarlijk beschouwd en na 11 november wordt er tot 5 maart helemaal niet meer gevaren.

Laat in oktober, de joodse vastentijd is al voorbij, wil de schipper toch een andere haven opzoeken. Paulus ontraadt dat. Maar de schipper zet door en Julius, die daar natuurlijk niets over te vertellen had, is het met hem eens. Dan begint het noodlottige deel van de reis. De stormwind van Kreta steekt op en het schip wordt onbestuurbaar. Alle ballast gaat overboord en tenslotte strandt het schip bij Malta. Dankzij Paulus komt iedereen ongedeerd aan land: 276 schipbreukelingen. Vlak van tevoren bemoedigt Paulus iedereen om wat te eten, het is een soort avondmaal. Nu kan Paulus aan zijn laatste opdracht beginnen van deze reis.

Vers voor vers

Julius is centurio, dat is baas over honderd manschappen. Een cohort is een afdeling van het keizerlijk leger. Adramyttium ligt zuidoostelijk van Troas.

Sidon is een oeroude stad, ooit van de Feniciërs en de Filistijnen. Die ligt nu in Libanon.

Vs. 6 Een schip uit Alexandrië. Rome werd van graan voorzien uit graanschuur Egypte. Denk aan de geschiedenis van onderkoning Jozef. Het is een graanschip. Dat merken we uit het verloop van deze geschiedenis.

Vs.9 De vastentijd. Dit is de joodse vastentijd van Jom Kippoer, grote verzoendag. Het is de herdenkdag van de verwoesting van de tempel in Jeruzalem in 70 na Christus.

Vs. 23 Een engel: denk aan Gabriël.

Vs. 24. Voor de keizer verschijnen: dat is keizer Nero, één van de wreedste keizers uit de geschiedenis van Rome.

Vragen

- Kun je begrijpen waarom mensen zo tegen het evangelie gekant zijn. Merk jij daar ook iets van?
- Paulus wordt bezocht door een engel. Denk je dat dat vandaag ook kan gebeuren en heb je zelf wel zoets meegemaakt?

Auteur: WPvdH

Liederen

Psalm 107: 1, 13 en 15

Lied 871

Lied 103c: 1 en 3

Diep, diep, diep als de zee

Wees niet bang

Ik volg de HEER

Looft de HERE alle gij volken

Psalm 8

(=Gezang 281 LvdK)

(=Gezang 460 LvdK)

Hemelhoog 327

Op Toonhoogte 556

Hemelhoog 305

Hemelhoog 33

Hemelhoog 4

Auteur: PZ

God redt Paulus

Inleiding

Wie van jullie heeft er wel eens gevaren? Wanneer was dat? En in wat voor boot wat dat? Was er een stuurman? Vertel eens hoe je dat vond.

Het verhaal van vandaag gaat ook over een boot. Er gaan veel mensen op die boot en ze gaan heel lang varen. Luister maar....

Bijbelvertelling

Het verhaal gaat over Paulus. Paulus is iemand die van de Here Jezus houdt en over hem wil vertellen.

Maar dat wilden veel mensen niet en nu is Paulus gevangengenomen. Julius moet op hem passen.

Op een dag zegt Julius: 'Paulus, luister, we gaan op reis. We gaan naar Italië, naar de stad Rome. Je hebt een tijd geleden gezegd dat je naar de keizer wil. Nu, daar gaan we naar toe.' Rome is een grote stad in Italië. Het is een heel lange reis om daar te komen.

Er gaan nog meer mensen mee, het zijn allemaal gevangenen. De reis gaat eerst een stuk over het land, dan een heel eind over zee en dan weer over het land. Al deze mensen moeten naar de keizer en Julius moet op ze passen.

Daar gaan ze, naar de haven. In de haven liggen boten. Grote en kleine boten. Ze varen niet allemaal naar Italië. Onderweg moeten ze nog een keer overstappen op een ander boot.

Ze hebben een boot gevonden en gaan allemaal aan boord.

Het wordt een hele lange reis. Ze komen weer in een haven en moet allemaal van boord. Julius moet nog steeds goed opletten. Alle gevangenen moeten meekomen, er mag niemand ontsnappen.

Dan is er een boot die naar Italië vaart; die moeten ze hebben. Ze gaan aan boord.

Maar echt opschieten doen ze niet. Er is een sterke wind en die wind blaast ze de verkeerde kant op. Na een hele tijd zien ze een eiland. Waar zullen ze zijn? 'Ik zie een haven', roept Paulus, 'laten we daarheen varen.' En zo komen ze in de haven van het eiland. Maar dit is niet Italië.

Paulus weet dat het herfst is en bijna winter wordt. Dan is het niet verstandig om een lange bootreis te maken. Het gaat dan vaak regenen en stormen. Paulus zegt tegen de mannen; 'Laten we hier blijven tot de lente komt. In de winter is het vaak slecht weer en is het gevaarlijk om een bootreis te maken.' De stuurman van de boot zegt: 'Welnee, het is nu nog mooi weer, laten we verder varen en bij de volgende haven wachten tot de winter voorbij is.' Julius hoort wat de stuurman zegt en ook de kapitein van de boot vindt dat ze verder kunnen varen. 'We gaan verder', zegt Julius, 'de stuurman en de kapitein weten het. Paulus niet.'

En zo gebeurt het dat alle mannen, ook Paulus, aan boord gaan en verder varen op de grote zee. Hoe zou dat aflopen?

Op zee gaat het hard regenen en stormen. Er komen grote zwarte wolken voor de zon, het lijkt wel nacht. De boot schudt heen en weer, de mannen worden bang. Ook de stuurman en de kapitein worden bang. Ze gooien kisten overboord, dan wordt het schip wat lichter, misschien dat het dan beter gaat. Maar het gaat niet beter. Het blijft hard stormen. De mannen schreeuwen: 'Straks vergaat de boot nog en zullen we allemaal verdrinken!'

Paulus begrijpt er niets van. De Here God heeft hem gezegd dat ze in Rome zullen komen, maar het lijkt er niet op. Is dit nu het einde, zullen ze hier verdrinken? Maar in de nacht praat God met Paulus. God zegt: 'Paulus, wees niet bang. Niemand zal verdrinken en je zult bij de keizer in Rome komen.'

De volgende morgen stormt het nog steeds maar Paulus is niet bang. Hij zegt tegen de mannen: 'Jullie hadden eerder naar mij moeten luisteren en niet moeten gaan varen. Maar vannacht heeft God tegen mij gezegd dat we allemaal veilig in Rome zullen komen. Ik geloof in God, Hij is de beste stuurman en zal voor ons zorgen.'

De volgende morgen wordt het wat lichter, de storm is weg. In de verte zien ze een eiland, daar varen ze naar toe. Ineens, boem, daar blijft de boot vastzitten en kan niet meer verder. De boot kraakt en kraakt, het wordt gevaarlijk.

Julius schreeuwt: 'Luister, iedereen moet van boord gaan. Zwem naar het strand. Als je niet kunt zwemmen moet je een stuk hout pakken en zo blijven drijven tot je op het strand bent.' Dat doen alle mannen. En zo gebeurt het dat ze allemaal veilig aan land komen. Ze zijn nat en koud en nog steeds niet in Rome maar God heeft voor alle mannen gezorgd. Ze zijn nu veilig. Paulus zegt: 'Dank U wel God, dat U ons gered heeft, U bent de beste stuurman.'

Auteur: IFF

Gods plan gaat toch door

Inleiding

Heeft er wel eens iemand wat gevaarlijks meegemaakt? Ik hoop van niet. Maar wil je onthouden dat je dan God kunt aanroepen om hulp? Het is geen loze belofte; Hij kan je écht redden bij gevaar. Paulus weet dat ook. Door alle ervaring die hij met God heeft, weet hij dat hij God kan vertrouwen. En dat doet hij ook.

Bijbelverhaal

Paulus heeft veel verre reizen achter de rug. Overal heeft Hij verteld over Jezus, die dood was en weer opstond. Hij heeft brieven geschreven, gepreekt, geregeld, gewerkt als tentenmaker, en veel mensen ontmoet.

Nu gaat Paulus een wel héél bijzondere reis maken. Als gevangene gaat hij op reis naar de keizer in Rome, de hoofdstad van de Romeinen, om hem uit te leggen dat hij onschuldig is. Soldaten bewaken hem onderweg. Ze reizen mee met een zeilschip dat graan vervoert. Het wordt een gevaarlijke reis. Eerst hebben ze veel te weinig wind, waardoor het zeilschip nauwelijks vooruitkomt en de kapitein de reis zelfs langs een andere route moet afleggen om nog te kunnen varen. Daardoor komen ze veel later dan gepland aan in een stad waar ze eigenlijk weer verder willen varen. Maar de herfst is al begonnen. De jaarlijkse stormen komen eraan. Iedereen stopt nu met varen tot het lente is.

Wat moeten ze doen? Ze liggen met het zeilschip in een haven waar ze niet kunnen overwinteren. Dan toch nog maar verder, beslist de schipper, naar een haven waar dat wel kan. 'Nee, het zal niet goed aflopen als u dat doet!', waarschuwt Paulus de scheepsbemanning. Maar ze luisteren niet naar die gevangene. Waarom zouden ze ook? De schipper is de baas. Omdat de meeste mensen nu door willen varen, beslist hij dat dat zal gebeuren. En Paulus moet mee.

Er waait een rustige wind. Ze vertrekken. Voor de zekerheid blijven ze dicht langs de kust varen, zodat ze snel aan land kunnen gaan als dat nodig is. Maar als er toch al snel de eerste storm begint, trekt die het schip mee richting de zee! Gelukkig kunnen ze nog wel blijven drijven. Maar ze kunnen niet meer sturen, en het schip schudt hard op de golven. Als de wind even iets minder wordt, doordat ze achter een eilandje langs drijven, lukt het wel om de roeiboot, die achter het schip meegetrokken wordt, langs de zijkant omhoog te hijsen. Dan kunnen ze erin stappen als dat nodig is. Ze versterken het schip door er touwen strak omheen te wikkelen.

's Ochtends gooien ze een deel van de tarwelading uit de boot. Maar ze zijn nog te zwaar. De volgende dag gooien ze alles uit de boot wat bij het schip hoort en niet vastzit. Dagenlang drijven ze stuurloos rond. Ze beseffen dat niemand hen zal komen redden. Ook heeft er al dagen niemand meer iets gegeten. Het kleine beetje dat nog over is, wordt angstvallig bewaard, want wanneer dat op is, is er niks meer.

Dan zegt Paulus: 'Ik zei in de haven toch al dat dit niet goed zou aflopen? Maar heb moed! Vannacht is er een engel van God bij me gekomen. Die zei: Jullie zullen het allemaal overleven. Alleen het schip zal maar vergaan. En wees niet bang, want God wil dat je naar de keizer gaat, en zal daarvoor zorgen.' Paulus zegt verder: 'God is zo goed om met het mijne, ook al jullie levens te sparen. Dus jullie moeten moed houden. Want ik weet dat ik op God kan vertrouwen. Het zal gebeuren zoals me verteld is. We zullen op een eiland aanspoelen.'

Inmiddels dobberen ze al twee hele weken stuurloos rond. Dan voelen ze dat de bodem van de zee steeds hoger komt. Dat meten ze met een lang peiltouw, waar iets zwaars onderaan gebonden is om te zinken. De bodem loopt steeds verder op. Er is vast land in de buurt! De scheepsbemanning zegt dat ze even met de roeiboot ankers aan de buitenkant van het schip willen vastmaken. Maar stiekem willen ze er zonder de anderen vandoor gaan en naar de kust roeien. Paulus heeft het door en waarschuwt de soldaten en hun baas, de centurio: 'Pas op! Als je hen laat gaan, komen ze niet meer terug, en overleef je het niet!' Om te voorkomen dat de bemanning van het schip dat nog eens probeert, kappen de soldaten de touwen door waarmee de roeiboot vastzit, en hij valt in zee. Die zijn ze nu kwijt.

Als de nacht bijna voorbij is, spoort Paulus iedereen aan om wat te gaan eten. Iedereen is namelijk slap van de honger. Hun spieren hebben voedsel nodig om te kunnen zwemmen als dat nodig is. Paulus dankt God waar iedereen bij is en neemt een hap brood. Nu wil iedereen wel. Dan is het eten maar op! Als het schip nu vergaat, zijn ze het toch kwijt. En alle 276 mensen op het schip eten iets. Dan gooien ze de rest van de tarwelading overboord.

De zon komt op. Er is inderdaad een eiland in de buurt! Met alleen het kleine voorzeil varen ze er voorzichtig heen. Maar er steekt een zandbank uit onder water en het schip komt met de voorkant vast te zitten. De achterkant breekt eraf... Nu is het schip doormidden. O nee, denken de soldaten, nu zullen de gevangenen ontsnappen! En wij zijn verantwoordelijk, dus we zullen zwaar gestraft worden! Dan moeten we ze maar doden, dat is beter. En ze willen hun zwaard al trekken. Maar de centurio zegt: 'Nee, dood de gevangenen niet! Paulus moet blijven leven. Laat iedereen die kan zwemmen, overboord springen. De anderen moeten een plank of een stuk wrakhout vasthouden, waarmee ze kunnen blijven drijven.' Dat gebeurt. Iedereen komt veilig aan op het eiland. Ze zijn beduusd van wat er gebeurd is, maar beseffen ook dat alles precies zo gegaan is, als de engel tegen Paulus gezegd heeft...

Lees verder op de volgende bladzijde

Vragen

- Waarom wist Paulus zo zeker wat er zou gebeuren?
- Hoe wist hij dat hij God kon vertrouwen?
- Denk eens na over waar jij meer vertrouwen op God zou willen hebben.

Auteur: PW

In de storm en schipbreuk lijden

De afgelopen weken hebben we veel gehoord over Paulus. Hij zit al een tijd gevangen en keer op keer moet hij zijn verhaal doen en zichzelf verdedigen. Uiteindelijk zelfs tegenover koning Agrippa. Koning Agrippa komt namelijk samen met zijn vrouw Bernice op bezoek bij Festus; de stadhouder. Festus worstelt met de aanklacht tegen Paulus. Daarom vertelt hij zijn gast over deze bijzondere gevangene. De koning is wel geïnteresseerd en wil Paulus graag zelf horen spreken. Dat gebeurt de volgende dag; Koninklijk gekleed komen koning Agrippa en Bernice naar de ontvangstzaal, samen met legeraanvoerders en de voornaamste burgers van de stad. Iedereen neemt plaats en Paulus wordt binnengebracht.

Festus introduceert de gevangene als volgt: 'Koning Agrippa en alle andere aanwezigen. Hier staat de man van wie het Joodse volk zegt dat hij de dood verdient. Voor zover ik heb kunnen vaststellen, heeft hij niets gedaan dat de doodstraf rechtvaardigt. Omdat deze man zich heeft beroepen op de keizer, wil ik hem daarom naar Rome sturen. Maar ik weet geen beschuldiging te formuleren die serieus genoeg is voor een doodstraf of zelfs voor gevangenschap. Ik hoop dat u, koning Agrippa, mij daarbij kunt helpen. Misschien hoort u straks iets waardoor we hem alsnog ergens van kunnen beschuldigen.'

Festus geeft Paulus het woord. Daar staat hij - grijs en gebogen, meer dan 60 jaar oud - in zijn eentje tegenover de machtigste mensen van de regio: een koning, een stadhouder, militaire leiders en invloedrijke burgers. Toch blijft hij rustig en helder in zijn verhaal. Koning Agrippa kent de Joodse wet en geschiedenis beter dan Festus. Daarom vindt Paulus het belangrijk om juist voor hém zijn zaak uit te leggen. Hij gebruikt deze kans niet om zichzelf te verdedigen, maar hij spreekt over zijn geloof in Jezus. Paulus vertelt gewoon zijn levensverhaal; hoe hij Jezus heeft leren kennen op weg naar Damascus, en hoe dat zijn hele leven veranderd heeft.....

De koning hoort het verhaal van Paulus aan, staat op en zegt tegen Festus: 'Deze man had vrij kunnen zijn, als hij zich niet op de keizer had beroepen.'

Daarna vertrekt de koning. Wat ook vertrekt is een schip uit de haven van Caesarea. Paulus is aan boord, samen met een paar andere gevangenen. Ze staan onder toezicht van Julius, een officier uit het Romeinse leger. Julius heeft respect voor Paulus, want die is Romeins staatsburger. Daarom mag Paulus twee reisgenoten meenemen: Aristarchus en Lucas. In de haven van Sidon mag Paulus zelfs even van boord om vrienden te bezoeken.

Het waait flink als ze de haven van Sidon uitvaren. De wind zit tegen, dus het schip moet om het eiland Cyprus heen varen. (zie kaartje: van Christipedia)

Daarna varen ze langs de kust van wat wij nu Turkije noemen. In de stad Myra stappen ze over op een groot vrachtschip dat richting Rome gaat. Maar het gaat niet makkelijk. De wind blijft tegen en het schip komt maar langzaam vooruit. Pas na veel moeite bereiken ze het eiland Kreta. Het is bijna oktober. In die tijd van het jaar is varen op de Middellandse Zee gevaarlijk. Het stormt vaak in de herfst en winter. Eigenlijk zouden ze hier moeten overwinteren. Toch willen Julius en de eigenaar van het schip verder. De haven waar ze nu zijn is te klein en onhandig. Misschien kunnen ze nog net een betere plek op het eiland bereiken voor het echt te laat is.

Paulus vindt dat geen goed idee. Hij zegt: 'Als we nu uitvaren, komt het schip in gevaar. De lading gaat verloren. En ook onze levens zijn niet veilig.' Maar niemand luistert naar hem. Wat weet een Joodse tentenmaker nou van varen? Als er een zachte zuidenwind opsteekt, grijpt de kapitein z'n kans. Het anker gaat los, de zeilen omhoog. Ze varen dicht langs de kust.

Maar dan... slaat het weer om. Een felle noordoostenwind barst los. Het schip wordt overvallen door een zware storm. De mast moet naar beneden en het schip raakt stuurloos. Golven slaan wild tegen de zijanten. Dagenlang worden ze heen en weer geslingerd. In paniek gooien ze eerst wat van de lading overboord en daarna zelfs het zeil en het tuig. De hemel is donker. Geen zon, geen maan, geen sterren. Alleen regen, wind en razende golven. Iedereen helpt mee om water uit het schip te hopen. Ook Paulus, Lucas, en zelfs de gevangenen in het ruim worden ingezet. Ze werken non-stop. Niemand eet meer. Iedereen is doodmoe. En hun hoop op een goede afloop verdwijnt langzaam.

Na veertien dagen in de storm staat Paulus op. Hij heeft wat te zeggen: 'Vannacht heeft een engel van God tot mij gesproken. Hij zei dat ik naar Rome móet gaan, en dat niemand op dit schip zal omkomen. We zullen wel het schip kwijtraken. Maar houd moed! Ik vertrouw op God. Het zal gaan zoals Hij heeft beloofd.' Gods woorden brengen hoop en licht midden in de chaos. In de nacht horen de zeelui ineens het geluid van brekende golven. Dat betekent dat er kust in de buurt is. Ze gooien snel het dieplood uit; het water wordt ondieper. Ze gooien ankers uit en bidden dat het snel ochtend wordt. Sommige bemanningsleden proberen stiekem te vluchten in de sloep. Maar Paulus heeft het door. Hij waarschuwt Julius: 'Als zij weggaan, kunnen we niet gered worden. We hebben ieders hulp nodig.' De soldaten kappen meteen de touwen. De sloep valt in zee. Ze blijven allemaal aan boord. Als het eindelijk licht wordt, zegt Paulus: 'We moeten eten. We hebben al veertien dagen niets binnengekregen. We hebben onze kracht straks hard nodig.' Dan neemt hij een stuk brood, kijkt omhoog en dankt God. Hij breekt er een stukje af en eet. De rest doet hetzelfde. 276 mensen aan boord en allemaal eten ze.

Daarna gooien ze de laatste lading overboord, zodat het schip iets hoger komt te liggen in het ondiepe water. In het ochtendlicht zien ze inderdaad een kustlijn, maar ze herkennen de plek niet. Ze proberen het schip naar het strand te sturen, maar het loopt vast op een zandbank. De golven beuken erop los. Het schip kraakt aan alle kanten en breekt uiteindelijk in tweeën. De soldaten denken aan hun bevel: als gevangenen ontsnappen, moeten ze worden gedood. Ze trekken hun zwaard al. Maar Julius grijpt in. Hij wil Paulus in leven houden. 'Iedereen die kan zwemmen, springt nu overboord!', roept hij.

'De rest pakt planken of vaten. Gebruik alles wat drijft!' En zo gebeurt het. Een voor een bereiken ze zwemmend of drijvend de kust. Kletsnat, uitgeput, maar levend. Het schip is verloren. Maar alle 276 mensen zijn gered. God doet wat Hij belooft.

Weet je wat bijzonder is in dit verhaal. Je leest niet van wonderen. God had Paulus, net als Petrus, zo uit de gevangenis kunnen bevrijden. God had de zee kunnen bestraffen. Nee, het moest zó gaan. Juist in een situatie van complete chaos kan God laten zien wie Hij is. Kan Paulus laten zien in wie hij gelooft. Paulus begon zijn reis als gevangene, als passagier. Aan het eind neemt hij de leiding en lijkt hij wel de kapitein. Hij is tijdens de storm net zo rustig als hij eerder voor regeerders en koningen was. Paulus weet dat God te vertrouwen is. Hij heeft dat geleerd. En wij? Wij mogen het ook leren! Elke dag een beetje meer.

Gespreksvragen:

- Als Paulus zich mag verdedigen vertelt hij over Jezus. terwijl zijn leven op het spel staat. Ontdek samen wat voor Paulus het belangrijkste is.
- Wat betekent het dat zelfs machtige heersers als Festus en Agrippa onder de indruk zijn, maar toch geen beslissing durven nemen? (Ken je een verhaal wat hier heel erg op lijkt?)
- Er gebeurt heel veel in dit verhaal, wat maakt op jou het meest indruk? Waarom?
- Natuurkrachten worden in dit verhaal ingezet om te voorkomen dat de woorden van God ook in Rome verteld gaan worden. Maar Jezus heeft allang eerder laten zien dat niets Hem tegenhoudt. Praat erover. Weet je hier nog meer (bijbelse) voorbeelden van?
- Paulus krijgt bezoek van een engel. Bedenk samen nog meer verhalen, waarin God door middel van een engel een boodschap laat horen. Zou dat nu ook nog voorkomen?
- We ontdekten hoe het geloof van een enkele man een grote verandering kan brengen in de levens van velen die met hem op reis zijn. Kijk zo eens naar jezelf, mag God jou hiervoor gebruiken?

Liedsuggerie: Lopen op het water | OPW. 789

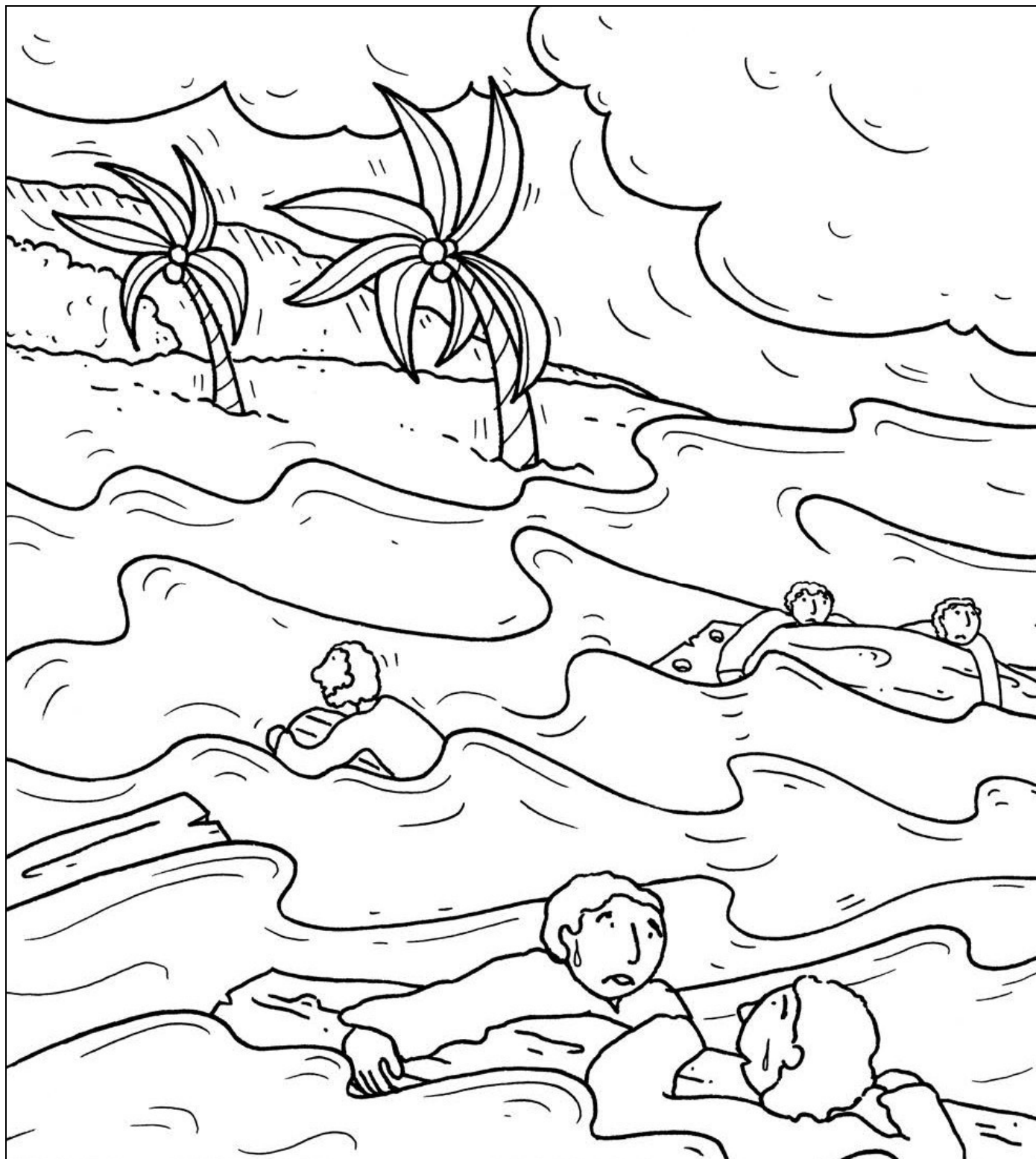
Filmsuggerie: [YOUTUBE Lineage Journey](#) Paulus: Schipbreuk op Malta | Pinksteren naar Patmos | Af1.12

Auteur: RE

16 november 2025

Paulus op Malta

Handelingen 28:1-10

Thema: Paulus, dienaar van de enige echte God

Doel

De kinderen leren dat God bewijst dat Hij de God van het leven is.

Toelichting

Paulus spoelt met dat anderen op het schip aan op Malta. Ze worden verwelkomd door de inwoners. Dan wordt Paulus dodelijk verwond door een slangenbeet. De Maltezers denken dat wraakgodin Dikè hem zo straft voor zijn misdaden, nu hij aan de schipbreuk is ontkomen. God redt Paulus, waardoor de Maltezers denken dat Paulus zelf een godheid is. Gevolg is dat ze goed luisteren naar zijn getuigenis over Jezus. Paulus mag zelfs een aantal zieken genezen in naam van zijn Heer.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Paulus op Malta

Richtlijnen: Vertel eenvoudig de geschiedenis voor de jongste kinderen. De mensen op Malta ontvangen Paulus en de anderen gastvrij. Zij geloven niet in Jezus. Paulus wordt door God gered na een dodelijke slangenbeet. De inwoners van Malta zijn verbaasd; hoe kan dit? Dan heeft Paulus te kans om over Jezus te vertellen. Als teken dat zijn woorden waar zijn, geneest hij de vader van de baas van het eiland.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Wat betekent deze slang?

Richtlijnen: Inleiding: Er gebeurt een ongeluk. Een man rijdt op een rechte weg zomaar een droge sloot in? Hoe kan dat? Was hij aan het appen? Reed hij te hard? Werd hij onwel? Het zou allemaal kunnen? De Maltezers zitten met de vraag waarom Paulus door een gifslang gebeten wordt? Heeft dat ongeluk iets met goden te maken?

De mensen op Malta geloven in goden die mensen belonen of straffen voor hun daden. Als je dan, zoals Paulus, door een gifslang wordt gebeten, is het duidelijk. Die gevangene moet wel een moordenaar zijn. Dikè straft hem immers, nu hij onverwacht nog veilig aan land is gekomen. Dan laat God zien dat Hij er altijd is voor wie in Hem gelooft: vaak door het goede te geven, maar ook om in de nood moed en hoop te geven. En soms zelfs door een 'onmogelijke' redding. Dat mag Paulus aan de Maltezers uitleggen. Aan de vader van de gouverneur mag hij dat zelfs laten zien: God is liefde voor ieder die op hem vertrouwt

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Dat kan geen toeval zijn

Richtlijnen: Lees met de jongeren Handelingen 28:1-6. Paulus wordt na zijn redding uit de orkaan gebeten door een gifslang. De Maltezers denken: onze wraakgodin Dikè straft deze moordenaar voor zijn misdaden, nu hij onverwacht aan de schipbreuk is ontkomen. Vroeg of laat worden jouw slechte daden afgestraft. Paulus weet beter. Hij kent Gods belofte, dat Hij naar Rome moet gaan, en gelooft daarin. Hij maakt zich dan ook geen zorgen, de Heer zal doen wat goed is. Door deze houding maakt hij indruk: Paulus moet wel een god zijn, omdat hij dodelijk gif kan verdragen. Dan kan Paulus getuigen van de waarheid, van zijn God, die er altijd is, in voorspoed en tegenslag.

Vraag de jongeren of zij geloven dat er in gebeurtenissen een boodschap van God kan zitten? Soms wel, soms niet. Maar als dat wel zo is, kunnen wij die zomaar begrijpen? Of moet God ons die duidelijk maken? Hoe zou Hij dat kunnen doen? Wat betekent dat als onszelf of een ander iets ergs overkomt? Wat kun je dan zeggen of doen?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 62

(David zegt dat je alleen bij God rust vindt. Hij geeft redding, bij Hem kun je schuilen, altijd. Geef je leven aan Hem, dan zul je beloond worden.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Het verhalende slot van het boek Handelingen klinkt zoals er in de toenmalige tradities meer verhalen werden verteld. In de omgang met zulke teksten is het goed om oog te krijgen op de verschillen. Sommige Psalmen bijvoorbeeld zijn wellicht verbonden met Egyptische teksten, maar juist in de Bijbelse verkondiging krijgen ze een andere toonhoogte. Daardoor verandert de boodschap in de kern. Als we leren letten op die verschillen kunnen we ontdekken wat de apostel Paulus zegt, wanneer hij benadrukt dat gelovigen die op Christus hun vertrouwen stellen. Ze leven weliswaar in dezelfde wereld leven als alle andere mensen, maar staan er toch anders in. Zij zijn niet langer van de wereld, hebben een hemels burgerrecht. Daardoor zicht op de toekomst, die God in zijn beloften geeft.

Vers voor vers

- Vs. 1v Malta is een land dat als eiland in de Middellandse Zee dikwijls bezet is geweest. Zeer veel munteenheden hebben daar gelding gehad, als gevolg van de talloze overheersingen in de loop der eeuwen. Wat hier treft is de menslievendheid van de bewoners. Letterlijk filantropie genoemd. Onder Romeinen werd neergekeken op de niet-Griekse of Romeinse cultuur. Zij lieten zich voorstaan op hun eigen cultuur en noemden die menslievend. Lucas legt er de vinger bij dat deze barbaren – niet-Grieken – buitengewoon menslievend waren; kritiek op Rome klinkt er in door. Net als de heidense schippers hun uiterste best deden om de Joodse profeet Jona voor een ondergang in de zee te behoeden. Het verbond van de Here God richt zich uiteraard tot Israël, maar Hij heeft ook zeggenschap over de andere volken. Het koningschap is van de HERE, Hij heerst over de heidenvolken! Dat zingt nota bene Psalm 2.
- Vs. 3vv De slang die bijt is voor heidenen of een teken van het onvermijdelijke noodlot dat onherroepelijk met de dood in verband wordt gebracht. Dat Paulus de slang afschudt, zou Bijbelse hoorders twee teksten uit de Wet van Mozes te binnen kunnen brengen. In de eerste plaats uiteraard de slang uit Genesis 3. De moederbelofte in vers 15 waarin wordt aangegeven dat de Messias de boze de kop zal vermorzelen. In de christelijke verkondiging wordt deze tekst op Christus en zijn overwinning op de dood betrokken. In zijn opstanding verslaat Hij deze laatste vijand. Verder ook Jezus' woorden over de verhoging van de Zoon des mensen als de slang in Numeri 22. Die verhoogde slang betekende redding voor ieder die – hoewel aangedaan door dodelijke slangenbeten – de blik op die slang in vertrouwen richtte. Dat de mensen vervolgens Paulus als godheid eerden, tekent hun misverstaan en heidendom, tegelijk. Voor hen was het óf; óf: Paulus was of een moordenaar, of juist een godheid. Die manier van denken wordt, ook al waren zij nog zo menslievend, ontmaskerd.
- Vs. 7vv De Here Jezus had aangegeven dat door de werking van de Heilige Geest Hem in woord en daad navolgen. De hier geschetste genezing lijkt op de genezing die de Here Jezus geeft aan de schoonmoeder van Petrus direct aan het begin van zijn openbare daden. De teksten herinneren in de klassieke oudheid aan de keizer Vespasianus. Deze wilde de genezingen die hij mocht veroorzaken tot zijn eigen glorie en propaganda gebruiken. Paulus is slechts een instrument in Gods hand, zonder manipulatieve bijbedoelingen!

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 103: 1 en 2

Gezang 467 LvdK

Lied 675

Door de kracht van de Heilige Geest

Komt, laat ons vrolijk zingen

Psalm 8

Diep, diep, diep als de zee

Als je bidt, zal Hij je geven

(=Gezang 477 LvdK)

Hemelhoog 222

Hemelhoog 250

Hemelhoog 4

Hemelhoog 327

Hemelhoog101

Paulus op Malta

Inleiding

Weten jullie het verhaal van vorige week nog? Paulus is nu op een eiland. Wat is een eiland? Hebben wij in Nederland ook eilanden?

Bijbelvertelling

Paulus en de andere mensen van de boot zijn nat, helemaal nat. Ze hebben het ook heel koud. Het schip is kapotgegaan en ze moesten een stuk zwemmen. Nu zijn ze op het strand. Ze zijn nog steeds niet in Rome maar op een eiland. Hoe heet dit eiland en wie wonen er?

'Hé, we hebben gezien wat er gebeurd is, kom maar gauw hier', wordt er geroepen. 'Dit eiland heet Malta, jullie zijn welkom bij ons!' Dat klinkt aardig, fijn dat er mensen zijn die willen helpen. Er wordt een groot vuur gemaakt op het strand, daar kunnen de mannen zich lekker warmen. Zo worden ze weer droog. Paulus helpt ook mee. Hij zoekt takken die hij in het vuur kan gooien. Hij vindt er een heleboel en gooit ze in het vuur.

Maar...tussen die takken zit een slang, een giftige slang. 'Aul!', roept Paulus, 'een slang heeft mij in mijn hand gebeten. 'Iedereen schrikt en is bang voor de slang.' Paulus is niet bang. Hij schudt de slang van zich af. Wat zal er nu gebeuren? Is Paulus een slechte man dat de slang hem bijt? Wordt zijn hand nu heel dik en wordt Paulus ziek? Nee, dat gebeurt allemaal niet. Paulus gelooft in de Here God en God zorgt voor Paulus. God wil dat Paulus naar Rome gaat. De mannen op het eiland zijn verbaasd. Hoe kan dit? Zij kennen God niet, ze hebben nog nooit van de Here Jezus gehoord. Maar ze zien dat Paulus niet ziek wordt, wat een wonder!

Dan gaan Paulus en de anderen mee met de mensen van het eiland. Ze gaan naar een mooi stuk land, daar woont Publius, de baas van het eiland. Hij is erg aardig. 'Jullie mogen hier bij mij logeren', zegt Publius. En zo gebeurt het dat Paulus en zijn vrienden op een mooie plek op het eiland blijven logeren. Maar dan wordt de vader van Publius ziek, heel erg ziek. God zorgt ervoor dat Paulus de zieke man beter kan maken. Paulus gaat naar de zieke man toe en legt zijn handen op hem. En kijk...de zieke man wordt beter. Paulus mag van God nog meer zieke mensen beter maken die op het eiland wonen. Wat is dat fijn. De hele winter blijven Paulus en zijn mannen op het eiland. Ze vertellen over God, over Jezus die op aarde woonde en nu weer in de hemel is.

Dan wordt het lente en kunnen Paulus en zijn mannen weer verder reizen. Met een andere boot. Deze boot gaat naar Italië. De mensen op Malta helpen en geven eten mee voor onderweg. Ze zwaaien en roepen: 'Goede reis, dank jullie wel!'

Auteur: IFF

Wat betekent deze slang?

Inleiding

Luister eens naar deze krantenkop uit de krant en vertel me daarna wat jij denkt dat er gebeurd zou kunnen zijn. 'Man rijdt op een rechte weg en belandt in een droge sloot' Laat de kinderen een paar korte reacties geven of geef zelf een aantal opties. Was deze man misschien afgeleid door zijn telefoon of zat hij te appen? Reed hij te hard? Werd hij ziek of onwel? Was het misschien 's avonds laat en viel hij in slaap? Het zou allemaal kunnen. Vandaag gaat het in het verhaal over eilandbewoners die iets bijzonders zien gebeuren en niet begrijpen hoe dat kan gebeuren. Heeft het te maken met de goden waarin ze geloven of is er toch iets anders aan de hand?

Vorige week hoorden we het verhaal over de schipbreuk. In een enorme storm is het schip waarop Paulus zat kapotgegaan. Niemand kon op het schip blijven omdat het gezonken is. Paulus heeft gezegd dat iedereen zou overleven. Vandaag gaat het verhaal verder, luister maar.

Bijbelvertelling

Iedereen is gered! Bibberend van de kou en druipend nat staat iedereen op het strand. Er worden namen geroepen en er wordt geteld. Er is niemand die mist na de schipbreuk een paar uur geleden. Dat is echt een wonder! Paulus had het al gezegd, maar het is ook echt waar. Niemand is verdronken op zee, iedereen is gered. Maar waar zijn ze eigenlijk? Hier is een strand, maar in welk land zijn ze aangespoeld? Wonen hier mensen? Het regent nog steeds, bibberend kijken de mannen om zich heen. Daar komen wat mensen aanlopen. 'Welkom op ons eiland Malta!' roepen ze. 'Wat hebben jullie meegemaakt op zee? Dat moet wel een heel grote storm zijn geweest! Is jullie schip gezonken? Missen jullie veel mensen? Kom, we gaan een vuur maken hier op het strand. Dan krijgen jullie het weer warm en kunnen jullie opdrogen.'

Gelijk gaat iedereen aan de slag. Er wordt hout verzameld en opgestapeld. Dit wordt een heerlijk mooi, groot en warm vuur. De drenkelingen helpen mee, van bewegen krijg je het weer warm. Ook Paulus gaat aan de slag. Hij loopt met een arm vol takken naar het vuur en gooit de takken erin. Meteen vatten de takken vlam. Plotseling schiet er een slang tussen de takken uit. Het dier zat tussen de takken verstopt en schrikt van het hete vuur. De slang spert zijn bek wijd open en bijt in de arm van Paulus. De mensen zien de slang aan de hand van Paulus hangen en zeggen tegen elkaar: 'Die man is vast een moordenaar. Hij is niet omgekomen op zee, maar nu zal hij sterven door een slangenbeet. Die slang is giftig en als je door zo'n slang gebeten wordt, dan heb je niet lang meer te leven.' Verschrikt kijken ook de anderen nu naar Paulus en de slang aan zijn arm. Paulus schudt zijn arm hard en de slang valt in het vuur. Alle ogen blijven op Paulus gericht. Iedereen kijkt naar zijn arm. Wordt zijn arm al dik? Zie je die rode gaatjes waar de tanden van de slang in vastzaten? Kan Paulus nog rechtop blijven staan

of zakt hij door zijn knieën en sterft hij zo meteen? Maar er gebeurt helemaal niets met Paulus. Zijn arm wordt niet dik, de slangenbeet gaat niet ontsteken en hij voelt zich prima. De mensen beginnen te fluisteren met elkaar. 'Als hij een moordenaar was en het was de straf van de goden dat hij gebeten werd door deze giftige slang, dan was hij nu al dood geweest. Dat is niet zo. Dan moet hij zelf wel een god zijn, dat kan niet anders!' Vol ontzag en respect kijken ze nu naar Paulus. Paulus vertelt over de Here Jezus. Niet Paulus is een god, maar Jezus is de Zoon van God, de enige ware God. En deze God heeft hen gered uit de storm en deze God zorgt voor Paulus. De mensen van het eiland Malta luisteren naar Paulus.

De gouverneur van het eiland Malta woont vlak bij het strand waar Paulus, de bemanning van het schip en de andere medereizigers zijn aangespoeld. Gouverneur Publius stuurt een bericht naar het strand en nodigt iedereen uit om bij hem in zijn huis te komen logeren. Drie dagen lang zijn ze te gast bij de gouverneur. Terwijl ze daar zijn, vertelt Publius over zijn zieke vader. Hij heeft hoge koorts en ontzettende buikpijn. Paulus hoort hiervan en zegt: 'Breng mij bij hem.' En zo komt Paulus bij de vader van Publius. Kalm loopt hij de slaapkamer binnen waar de zieke man op bed ligt. Paulus loopt naar het bed, legt zijn handen op de zieke man en begint te bidden tot de Here God. De zieke man doet al snel zijn ogen open en wist het koortzweet van zijn voorhoofd. De koorts is verdwenen en ook de pijn in zijn buik is weg. Langzaam komt hij overeind, zet zijn voeten naast het bed en staat op. Publius kijkt verbaasd naar zijn vader. Vanmorgen nog lag hij doodziek op bed en nu is hij genezen, Paulus heeft hem genezen! 'Nee, niet ik heb hem genezen, maar de enige ware God heeft hem genezen,' laat Paulus weten. Hij heeft nu een mooie kans om over de Here Jezus te vertellen. Publius luistert naar het verhaal van Paulus.

Het verhaal over de genezing van de vader van gouverneur Publius gaat al snel rond over het hele eiland Malta. Andere zieken komen naar Paulus toe en ook zij worden genezen. Iedere dag weer zijn er zieken en iedere dag weer laat Paulus zien dat door het gebed tot God genezing mogelijk is. En iedere dag weer krijgt Paulus de gelegenheid om te vertellen over de Here Jezus en om Gods liefde voor de mensen te laten zien.

Drie maanden lang blijven ze op het eiland Malta. De bewoners van het eiland zijn vriendelijk en zorgen voor de schipbreukelingen, ze komen niets te kort. Als het tijd wordt om te vertrekken, zorgen ze er met elkaar voor dat bij elkaar wordt verzameld wat nodig is. Iedereen gaat aan boord van een nieuw schip dat hen naar Rome zal brengen.

Lees verder op de volgende bladzijde

Gebed

*Heer U bent machtig. Wij hebben dat vandaag weer
mogen horen.*

Dank U voor uw liefde voor mensen zoals wij.

*Dank U dat U ons steeds in het oog houdt, dat U voor ons
zorgt.*

*Ook op moeilijke momenten in ons leven. Op momenten
dat we niet weten waarom iets gebeurt.*

*Wilt U bij ons blijven en ons steeds maar weer blijven
leren te kijken naar U en te vertrouwen op U.*

Amen.

Auteur: JvdM

Dat kan geen toeval zijn

Als je denkt dat geloven saai is, kijk dan eens naar het leven van Paulus. Zijn leven lijkt soms wel een actiefilm. God heeft een duidelijke opdracht voor hem: hij moet naar Rome om daar over Jezus te vertellen. Hij moet zelfs naar keizer Nero, een man die bekend staat als gevaarlijk en genadeloos.

De reis ernaartoe is allesbehalve makkelijk. In het vorige verhaal hoorden we hoe Paulus op een schip terechtkomt dat midden in een heftige storm belandt. Iedereen is in paniek, de soldaten, de zeelui... allemaal denken ze dat ze gaan verdrinken. Behalve één, Paulus.

Hoe dan? Nou, Paulus weet dat God met hem is. Hij weet dat God heeft beloofd dat ze veilig aan land zullen komen. En juist omdat hij op God vertrouwt, blijft hij rustig. Sterker nog: hij neemt de leiding, terwijl hij eigenlijk een gevangene is. Ongelofelijk, toch? Maar de anderen voelen aan dat Paulus iets bijzonders heeft. Iemand die leeft met God ziet meer en weet meer, omdat God hem dingen laat begrijpen.

En inderdaad: iedereen op het schip - alle 276 mensen - overleeft de storm. Kletsnat, doodop, maar veilig. En als ze om zich heen kijken, ontdekken ze dat ze zijn aangespoeld op het eiland Malta, zo'n 900 kilometer verderop. Wat een wonder.

Dan gebeurt er nog iets onverwachts. De bewoners van Malta ontvangen hen vriendelijk. Terwijl het in die tijd normaal was om alles wat aanspoelde in beslag te nemen en schipbreukelingen te beroven of zelfs te doden. In de Bijbel staat dat deze mensen zelfs een vuur gaan aansteken. Ze helpen de drenkelingen, geven hun warmte en veiligheid. Een cadeau van God, midden in de ellende.

Het is koud en nat, dus er moet hout worden gezocht om het vuur brandend te houden. Dan zie je iets bijzonders: Paulus helpt gewoon mee. Hij sprokkelt hout, maakt zijn handen vies, werkt gewoon mee alsof hij een van de anderen is. Hij denkt niet dat hij meer is, omdat hij een boodschap van God had gekregen.

Dat is typisch Paulus. Hij weet dat het niet om hem draait, maar om God. En dat het werk dat gedaan moet worden, gewoon gedaan moet worden, ook als je een belangrijke taak hebt. Paulus is een leider, maar ook een dienaar. Dat maakt hem krachtig.

Terwijl hij zo druk in de weer is om een grote stapel hout op het vuur te gooien, kruipt er een gifslang uit en die bijt zich vast in Paulus' hand. Als de eilandbewoners zien wat er gebeurt, zeggen ze tegen elkaar iets wat nergens op slaat: 'Die man is vast een moordenaar. Hij is uit de zee gered, maar nu gaat Dikè hem alsnog straffen. Paulus schudt de slang van zich af in het vuur. En werkt gewoon door. Dit is een daad van geloof. Hij herinnert zich de woorden van Jezus. Jezus heeft voor Hij naar de hemel terugging, tegen zijn volgelingen gezegd dat ze mogen rekenen op zijn bescherming. Letterlijk zei Jezus dat het gif van de adder hen niets zal doen. Hier houdt

Paulus zich aan vast. De bewoners kijken nieuwsgierig wat er gaat gebeuren. Zal de hand opzwellen door het gif? Zal de man dood neervallen? Dat verwachten ze, maar er gebeurt niets. Met open mond gapen ze Paulus aan, en komen tot de conclusie dat deze man wel een bijzondere persoon moet zijn. Misschien zelfs wel een god. Diep onder de indruk staren ze Paulus aan.

Inmiddels heeft Publius, de belangrijkste persoon van het eiland ook van het wonder gehoord. Hij is heel gastvrij. Hij nodigt Paulus en de anderen uit in zijn onderkomen. Ze blijven daar wel drie dagen. Dan komt er voor Paulus een gelegenheid om iets terug te doen. De vader van Publius is ernstig ziek. Hij heeft al dagen last van buikkrampen en koorts. Als Paulus ervan hoort gaat hij naar de zieke toe. Zonder dat het hem gevraagd wordt. Als hij bij het bed staat, bidt hij eerst. Hij maakt hiermee duidelijk dat alleen God genezing kan geven. Ook Paulus is van God afhankelijk. Hij legt de zieke vader de handen op, zegent hem en de man wordt beter. Het verhaal van de genezing gaat als een lopend vuurtje over het eiland. Nu worden er nog meer zieken bij Paulus gebracht en ze ontvangen genezing.

Paulus doet wat Jezus deed toen Hij op aarde was. En daarbij heeft hij meteen een mooie kans om van Jezus te vertellen. De eilandbewoners horen voor het eerst van hun leven verhalen over de levende God. Ze zien en ervaren met eigen ogen Gods genezende kracht. Vanaf nu zijn de woorden van God ook bekend op het eiland Malta. Nu moet de boodschap van het evangelie nog verder worden gebracht. Paulus moet door naar Rome. Ook daar wonen mensen die nog nooit van God gehoord hebben. Als het tijd is om verder te varen, geven de eilandbewoners uit dankbaarheid van alles mee voor onderweg. Alweer trouwe zorg van God!

Gespreksvragen:

- Geloof betekent niet dat alles makkelijk is, maar dat God erbij is. Hoe merk je dat in dit verhaal?
- Paulus lijkt niet erg onder de indruk van de bijtende slang. Zo wordt zijn geloof zichtbaar. Hij moet gedacht hebben aan andere verhalen. Zoek maar eens op Genesis 3:15 en lees Numeri 22. Wat ontdek je? Maar Paulus heeft ook vast gedacht aan de woorden van Jezus in Marcus 16:18.
- Gastvrijheid en vriendelijkheid kunnen levens veranderen. Hoe zie je dat in dit verhaal. Heb je ook voorbeelden uit jouw eigen leven?

Auteur: RE

23 november 2025

Paulus in Rome

Handelingen 28:11-31

Thema: Doel bereikt!

Doel

De kinderen zien dat het geloof in God beloond wordt. Paulus wordt door God in Rome gebracht.

Toelichting

Na het laatste deel van de reis naar Italië kan hij eindelijk aan land. Het wonderlijke is dat daar al christenen zijn die hem gastvrij ontvangen; blijkbaar is het Evangelie al in Italië doorgedrongen. God is voor Paulus uit gegaan via andere gelovigen.

Christenen uit Rome reizen hem tegemoet. En in Rome mag Paulus (bewaakt door een soldaat) in een huis wonen, waar hij zijn werk als apostel kan doen. Hij hoeft niet in de gevangenis te verblijven. Iedereen die met hem wil spreken over Jezus Christus, Joden en niet-Joden, is welkom. Precies zoals God bedoeld heeft. Zo klinkt het getuigenis over Christus in het hart van het keizerlijke wereldrijk. Dat had je toch nooit kunnen denken, toen Jezus in Betlehem geboren werd, omdat de keizer een bevel gaf (Lucas 2:1).

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Paulus in Rome

Richtlijnen: Paulus is al lang onderweg naar Rome. Hij maakt van alles mee. Kunnen de kinderen nog iets noemen? Op Malta werd hij door een giftige slang gebeten, maar de Here God zorgt ervoor dat hij niet sterft. Vandaag horen we dat Paulus in Italië aankomt. Er zijn al mensen die gehoord hebben dat Paulus eraan komt; ze gaan hem tegemoet om hem welkom te heten. Zij geloven net als Paulus in God en de Here Jezus. Wat is dat mooi! En in Rome mag Paulus vertellen over het geloof. In zijn huis schrijft hij brieven en praat hij met mensen. En God helpt hem ook daarbij.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: We zijn er bijna!

Richtlijnen: Het laatste deel van de reis. Rome komt in zicht. De kinderen kennen vast het lied 'We zijn er bijna, we zijn er bijna, maar nog niet helemaal'. Wanneer zing je dat? Als je bijna bent waar je wilt zijn.

Paulus wilde in Rome zijn. Uit Rome komen mensen hem tegemoet die hij niet kent. Het zijn christenen die hem welkom willen heten. Blijkbaar is het evangelie al in Italië verkondigd; dat wist Paulus niet. Hij dacht dat hij de eerste was. Wat een mooie verrassing!

In Rome zit Paulus niet gevangen. Hij woont in een huis en een soldaat bewaakt hem. Paulus kan vertellen over het geloof aan wie hem komt bezoeken. Hij schrijft brieven aan kerken ver weg. Paulus heeft Gods doel met hem bereikt. De keizer hoort over Jezus, die eens door een bevel van een keizer, niet in Nazaret geboren werd, precies zoals God door de profeet Micha had voorgezegd. Niet de keizer, maar de Heer is de machtigste, dat zie je wel.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gods doel voor jouw leven

Richtlijnen: Paulus had een doel, Gods doel: hij wilde in Rome het Evangelie verkondigen, in de stad van de machtige keizer. Het heeft lang geduurd voordat hij dat kon gaan bereiken. Hij ging als gevangene. Onderweg naar Rome had hij heel wat tegenslagen te verduren. Nu nadert Paulus Rome. Hij merkt dat God al voor hem uit is gegaan. De blijde boodschap over Jezus is al gebracht, want christenen komen Paulus welkom heten. Zelfs in Rome is al een gemeente. Daardoor ontdekt Paulus dat Rome niet zijn eigen doel is, maar Gods doel met zijn leven. De keizer moet het evangelie horen, net als al die belangrijke mensen in de hoofdstad Rome.

Wat wil jij zelf graag bereiken, wat is jouw ideaal? Op school, thuis, in je sport? Naar welke school wil je, wat wil je worden later? En heb jij een idee welke kant God jou op wil sturen, wat Hij het doel van jouw leven vindt? En kunnen die twee samengaan? Passen die bij elkaar, jouw ideaal en Gods doel? Wat kun jij met jouw school, jouw werk, jouw sport, enz. voor God betekenen?

Extra Bijbelgedeelte: Hebrreeën 12: 2 en 3

(We moeten ons richten op Christus. Hij is het fundament en einddoel van ons geloof. Trouw aan Hem bereiken we Gods doel met ons leven.)

Auteur: DW

Paulus in Rome

[Handelingen 28:11-31](#)

Bij het Bijbelgedeelte

Deze zondag wordt in een aantal gemeenten wel aangewezen als de laatste zondag van het kerkelijke jaar. Volgende week zondag zal hopelijk de tijd van Advent mogen worden gevierd. Het is de weg naar Kerst, waarbij het heilsfeit van de geboorte van de Here Jezus als Israëls Messias, de Christus, de Gezalfde van God, centraal staat. Op deze voorafgaande zondag worden vaak de namen genoemd van die gemeenteleden die ons in het sterven zijn voorgegaan in het afgelopen, eveneens kerkelijke, jaar. Met alle respect klinken hun namen als teken en herinnering aan hun levens. Deze tekst heeft niet een direct verband hiermee, maar in het verlangen van Paulus om de hoop voor Israël in Jezus aan te wijzen en te verkondigen en de manier waarop deze hoop zich zal uitbreiden onder de volkeren, klinkt ons opnieuw zicht op die hoop, ook voor ons en onze levens, door.

Vers voor vers

- vs. 11vv De wintertijd is voorbij. Vanuit Egypte komt vermoedelijk een graanvrachtschip. De naam van het schip met mythologische namen van een tweeling, onderstreept de historische betrouwbaarheid, zoals die aan het begin van het boek Handelingen was toegezegd.
- Vs.15vv Eerst zijn er de christelijke broeders. Paulus zoekt het gesprek met de Joodse leiders, omdat Joden wat rechten hadden. De nadruk ligt op het woord over de hoop voor Israël. Zondermeer zou hierbij naar de hoofdstukken Romeinen 9-11 kunnen worden verwezen. In het hart daarvan klinkt: Als u met uw mond de Here Jezus belijdt en met uw hart geloofd dat God Hem uit de doden heeft opgewekt, zult u gered worden. Die redding is er voor ieder die het maar horen wil. Dat blijkt wel uit vers 28 van dit slothoofdstuk van Handelingen. Een troost en houvast voor heel het leven, ja over het lijden heen zelfs.
- Vs. 21vv Zoals al eerder in het boek Handelingen te horen was, komen sommigen tot geloof, anderen helaas niet. Let op hoe Paulus hier opnieuw heel de Bijbel in zijn prediking betreft. Zoals ook de opgestane Here Jezus had gedaan. Zie Lucas 24:44. Wet van Mozes, Profeten en Psalmen. Precies in de ons bekende volgorde en in deling van de Joodse Bijbel – TeNaCh genoemd – T Wet van Mozes, de eerste vijf boeken – N Profeten, van Jozua tot en met Maleachi en – Ch Geschriften waarbij de Psalmen vooropstaan. Deze volgorde horen we straks in de Adventstijd in omgekeerde volgorde uit de mond van Zacharias in zijn lofzang. Deze – vaak ongelovig genoemde – priester had om een teken gevraagd en ontving er een. Hij werd in zijn met stomheid geslagen zijn – zie Psalm 141 – zelf tot een teken gemaakt daar bij het altaar. Bij de vervulling van Gods Woord, dat ook zonder zijn geloof tóch doorging, werd zijn ongeloof gekeerd in een lofzang. Dan zingt hij eerst de bekende slotregel die we in een aantal Psalmboeken vinden, vervolgens horen we teksten met betrekking tot David – die komen daarmee uit de Profeten. Tenslotte horen we over Abraham en het verbond Gods; daarmee zijn we in de Wet van Mozes.
- Vs. 25vv Paulus is in Rome. Daar ontvangt hij mensen. Hij is dus niet in een dungeon, een duistere kerker, maar heeft een soort huisarrest, lijkt het. Maar zijn prediking gaat door. Ongehinderd zelfs. Het gaat om het Koninkrijk van God en over de Here Jezus Christus. Daar ligt ook voor ons het uiteindelijke woord dat elke dag van ons leven houvast en richting mag geven. Ja het is heus, om die aloude woorden maar weer eens te gebruiken, een werkelijke troost in leven en in sterven; voor Paulus, maar niet minder voor elk mens dat wil horen. Is dat ook niet steeds de roeping van Israël? Zie Deuteronomium 6:6-9 en Marcus 12:29-31.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 136	
Gezang 461	
Lied 686	(=Gezang 247 LvdK)
Hij leeft	Hemelhoog 182
Vrede zij u	Op Toonhoogte 166
Alzo lief had God de wereld	Hemelhoog 104
Jezus is....	Hemelhoog 348

Auteur: PZ

Paulus in Rome

Inleiding

- Paulus komt in Italië, in de stad Rome, daar gaat het verhaal vandaag over. Welke stad ken jij?
- Waar is Italië?
- Paulus woont in de stad Rome en vertelt daar over God en Jezus. Vertel jij weleens over Jezus?

Bijbelverhaal

'Wat een reis naar Malta hè, Lucas?' Paulus stapt samen met Lucas de boot in.

Ze moeten alweer op reis, en wat hebben ze al veel meegemaakt onderweg. Paulus heeft door God iemand gezond laten worden. Hij is zelf door een giftige slang gebeten, maar niet gestorven.

'En wat hebben we veel van die lieve mensen meegekregen, zeg. Moet je kijken: brood, water, koeken...'

Veel mensen zorgen goed voor Paulus, Lucas en de andere gevangenen. 'Lucas, we moeten nu echt even opschieten. Ik geloof dat de schipper weg wil varen. Zit je al goed?'

Daar gaan ze, de kapitein van het schip, bewakers en alle gevangen mensen. Vanaf het eiland Malta varen ze verder naar een ander eiland. Onderweg begint het hard te waaien, zodat ze een paar dagen op het eiland moeten blijven. Ook hier zijn lieve mensen die zorgen voor Paulus en Lucas.

'En we varen weer verder, Paulus, we gaan naar Italië.' De boot vaart door en komt in Italië aan. Lucas, Paulus en de andere gevangenen stappen van de boot af. Daarna reizen ze naar Rome. De meeste gevangen mensen worden meteen door de baas van de soldaten meegenomen, maar Paulus mag in een eigen huis gaan wonen. Een soldaat bewaakt hem, dag en nacht. Het is fijn dat Paulus een eigen huis heeft, want nu kan hij ook visite krijgen in zijn huis. Er zijn belangrijke mensen in Rome die al gehoord hebben dat Paulus aangekomen is, zij gaan naar hem toe. Paulus praat graag met hen over geloven in God en in Jezus.

Op een dag vraagt Paulus of andere belangrijke Joodse mensen ook bij hem willen komen om te praten. Paulus zegt: 'Lieve mensen, luister naar wat het woord van God zegt. Hij heeft zijn Zoon Jezus naar de aarde gestuurd, Jezus is gestorven en na drie dagen opgestaan. Nu mogen wij dat echt geloven en van Hem houden. We mogen ook van elkaar houden, want God houdt van ons.' Sommige mensen horen wat Paulus zegt, zij geloven net als Paulus in God en in Jezus. Paulus blijft vanuit zijn huis vertellen over de liefde van God en Jezus. Hij schrijft ook brieven. Zo kunnen heel veel mensen het goede nieuws horen. Dat wil Paulus echt het liefste. En God helpt hem daarbij.

Auteur: KvdG

We zijn er bijna!

Inleiding

Zingen jullie, als je op schoolreisje of op vakantie gaat, ook 'we zijn er bijna, we zijn er bijna, maar nog niet helemaal'? Als je dit lied dan hoort of zingt, dan weet je: het duurt niet lang meer voor we op de plaats van bestemming zijn!

Vandaag vertel ik je het laatste verhaal van Paulus. Al wekenlang hebben we over hem gehoord en nu is hij bijna op de plaats waar hij naartoe wilde gaan: Rome.

Bijbelvertelling

'Land in zicht! Land in zicht!' Boven in de mast wordt hard geroepen. Paulus haast zich naar de reling van het schip. Dit is waar hij zolang op heeft gewacht en waarvoor hij zoveel kilometers heeft gereisd. Vanaf Malta zijn ze naar de haven van Syracuse gevaren en daarna naar de haven van Regium. Toen stak er een zuidenwind op, daardoor voeren ze binnen twee dagen naar Puteoli. Ze zijn daar een weekje gebleven en daarna was er echt het allerlaatste stukje. Nu is hij dan toch echt bijna bij zijn eindbestemming: Rome. Paulus kijkt er naar uit om eindelijk aan te komen in de stad waar de keizer woont. Hij kijkt er naar uit om in Rome te gaan vertellen over de Here Jezus. In de verte komt een groepje mannen aanlopen. Ze beginnen te zwaaien en roepen. 'Paulus! Paulus! Wij hebben van uw komst gehoord. Wij willen u helpen.' Paulus begroet hen en is verbaasd dat er in Rome al mensen zijn die hebben gehoord over Jezus en die in de Here Jezus geloven. Dit is heel goed nieuws! Paulus dankt God. 'Heer, dank U voor deze mensen. Dank U dat het goede nieuws ook hier in Rome al is aangekomen.' Hij kijkt om zich heen en zegt: 'Kom, dan gaan we verder naar de stad Rome.'

Paulus is natuurlijk nog steeds een gevangene. Maar wel een bijzondere gevangene. Hij wordt bewaakt, maar hoeft niet de gevangenis in. Paulus krijgt toestemming om zelf een huis te huren in Rome waar hij kan wonen. Er is maar één bewaker bij hem in zijn huis. En Paulus mag ontvangen wie hij wil.

Als Paulus drie dagen in zijn huis in Rome woont, nodigt hij Joodse leiders uit de stad uit. Hij wil graag met hen spreken en uitleggen wat hij hier doet. 'Beste vrienden', zegt Paulus als de mannen in zijn huis zijn, 'ik wil u graag vertellen waarom ik hier ben. Ik weet niet precies wat de Joden uit Jeruzalem u gezegd en geschreven hebben. Maar ik wil het zelf ook graag uitleggen. Ik heb mij altijd aan de wetten gehouden en ik heb niemand kwaad gedaan. Toch ben ik in Jeruzalem gevangengenomen. Ik heb mij beroepen op de keizer, ik wil mij bij hemzelf verdedigen tegen alles wat er over mij is gezegd. Ik heb echt helemaal niets verkeerd gedaan. Maar toch zit ik hier gevangen, ik zit gevangen omdat ik op God vertrouw. Dat wilde ik jullie graag zelf vertellen.' De Joodse leiders hebben geluisterd naar Paulus. Ze kijken elkaar aan en daarna kijken ze Paulus vriendelijk aan. 'Beste Paulus, wij hebben geen bericht uit Jeruzalem over u gekregen. Wij hebben geen brieven gekregen en er is ook niemand hier naartoe gekomen om ons over u te vertellen. Wij weten alleen van u dat u een christen bent. U hoort bij die groep mensen waar wij niets van begrijpen. Kunt u het ons uitleggen? Wij weten dat veel mensen het namelijk niet eens zijn met wat de christenen vertellen.' Het blijft heel even stil. Dan zegt Paulus: 'Maar natuurlijk wil ik dat uitleggen! Dat is ook een reden dat ik hier in Rome ben. Ik wil graag dat iedereen hoort over Jezus!' Een lach is doorgebroken op zijn gezicht. Dit is allemaal wel heel anders dan hij had gedacht. Hij had gedacht dat de Joodse leiders hier in Rome boos op hem zouden zijn. Hij had gedacht dat ze hem zo snel mogelijk bij de keizer wilden laten berechten. Maar dit is wel heel bijzonder. Ze willen meer weten over de Here Jezus! Wat een voorrecht om hen daarover te gaan vertellen. 'Laten we een afspraak maken. Komt u dan 's morgens al, dan zal ik u het allemaal uitleggen', zegt Paulus. De Joodse leiders knikken en vertrekken.

Op de dag van de afspraak is het druk in het huis van Paulus. De Joodse leiders zijn gekomen en ze hebben nog meer Joodse mensen meegenomen. Allemaal willen ze horen van Paulus wat hij te vertellen heeft. Als iedereen een plekje heeft gevonden om te zitten, begint Paulus te vertellen. Hij vertelt over de Here Jezus. Allereerst vertelt hij van zijn eigen bekering op de weg naar Damascus. Jezus zelf heeft toen tegen hem gesproken. Dan gaat hij verder en vertelt over het koninkrijk van God en over de liefde van de Here Jezus voor de mensen. Sommige mensen luisteren ademloos naar alles wat Paulus vertelt. Bij anderen ziet hij een frons boven de ogen, zij twifelen aan wat Paulus zegt en willen het niet geloven. Van de vroege morgen tot de late avond zijn ze bij elkaar in het huis van Paulus. Dan wordt het huis van Paulus langzaam weer stil, de mensen vertrekken. 'Komt u gerust weer terug om meer te horen', heeft hij gezegd. Wat een bijzondere dag is dit geweest. Een dag waarop hij zoveel heeft kunnen vertellen en uitleggen over de Here Jezus. En sommigen geloven het, wat is dat mooi om te zien. Ze zullen vast terugkomen om nog meer te horen en te leren.

En zo gaat het ook. Twee jaar lang woont Paulus in zijn huis in Rome. Twee jaar lang ontvangt hij daar mensen die met hem willen spreken en die naar hem willen luisteren. Twee jaar lang vertelt Paulus aan iedereen die het horen wil over de Here Jezus. En niemand verbiedt hem om dit te doen, niemand houdt hem tegen. Wat geniet Paulus van ieder gesprek over Jezus en wat is het fijn om steeds maar weer over de Zoon van God te vertellen aan iedereen die het horen wil!

Gebed

Heer, dank U wel voor Paulus en voor de verhalen die wij afgelopen weken hebben gehoord over Paulus.

Dank U wel dat er nog steeds mensen zijn die over de Here Jezus vertellen, zoals bij ons in de kerk en hier in onze groep.

Heer, wilt U zijn bij mensen die graag over U willen leren, die in U willen geloven en op U willen vertrouwen?

Wilt U ons hart openen, zodat wij op U vertrouwen?

Wilt U geven dat wij steeds meer begrijpen wat de Bijbel ons vertelt?

Amen.

Auteur: JvdM

Gods doel voor jouw leven

Paulus is als gevangene op weg naar Rome. Rome, de belangrijkste stad van de wereld op dat moment. Rome, de stad waar de keizer woont!

De reis naar Rome is niet gemakkelijk. Vorige week hoorden jullie al hoe het schip waar Paulus mee reist, is gestrand op het eiland Malta. Maar nu gaat het dan toch echt gebeuren: het laatste stukje van de reis naar Rome, de plek waar Paulus zo graag wil zijn.

Weet je waarom Paulus zo graag naar Rome wil? Juist, omdat het zo'n belangrijke stad is. Hier gebeurt het; het centrum van de wereld, het centrum van de macht. Als hij hier toch eens over Jezus zou kunnen vertellen... Stel je voor, misschien krijgt hij hier wel de kans om de keizer persoonlijk het goede nieuws van het evangelie te vertellen.

In de Bijbel heeft het verhaal van Paulus' aankomst in Rome een lange aanloop. Heel gedetailleerd staat er opgeschreven, welke tussenstops het schip nog maakt: de haven van Syracuse, daar blijven ze drie dagen liggen; daarna Regium; daarna, met een zuidenwind, in twee dagen naar Puteoli, waar ze een week blijven. En dan, eindelijk, echt door naar Rome. Al lezend word je al bijna een beetje ongeduldig... wat zal Paulus dan wel gevoeld hebben? Hij wilde zó graag naar Rome!

Maar dan, eindelijk, is er de dag daar dat ze Rome bereiken. Dan gebeurt er iets bijzonders. Paulus wil zó graag naar Rome, omdat hij vindt dat ook het centrum van de wereld over Jezus moet horen. Hij komt aan in Rome, en staat er in de Bijbel: 'De leerlingen, die van onze komst hadden gehoord, kwamen ons vanuit Rome tegemoet.' Paulus wil de blijde boodschap van Jezus in Rome brengen, maar die boodschap heeft Rome al bereikt. Er zijn zelfs al leerlingen van Jezus, die hem tegemoet komen! Dit is voor Paulus een heel bijzonder moment. In de Bijbel staat, dat hij hier moed uit put. Hij wilde zo graag het goede nieuws in Rome brengen, maar dit is voor Paulus het teken dat God óók wil dat het evangelie in Rome en in de hele wereld bekend wordt. God zelf heeft er al voor gezorgd, dat er al leerlingen van Jezus in Rome zijn. Er is al een christelijke gemeente, die Paulus hartelijk ontvangt.

Weet je nog, hoe Paulus op weg ging naar Rome? Hij was gevangen, hij moest berecht worden. Maar toen hij voor de rechter stond, vertelde hij dat hij een Romeins staatsburger is. Hierdoor kon hij zich beroepen op de keizer, die dan recht moet spreken over zijn zaak. Zo ging Paulus als gevangene 'op transport' naar Rome. Nu hij eenmaal in Rome is aangekomen, krijgt hij toestemming om in een eigen huis te gaan wonen. Hij hoeft niet de gevangenis in. De Bijbel vertelt hier verder niets over. We weten niet waarom het zo is gegaan. Maar zo heeft Paulus wel veel meer rust en veel meer vrijheid. Hij is nog steeds een gevangene. Er staat een bewaker

voor zijn deur. Maar in zijn eigen huis kan hij wel mensen ontvangen, en vrijuit spreken over Jezus.

Ook dit moet voor Paulus een bijzonder teken zijn geweest. God zorgt ervoor dat hij niet in een donkere gevangenis komt te zitten, maar dat hij in een huis woont. Dat hij de kans heeft om met mensen te spreken, om de blijde boodschap te vertellen. God laat zien dat wat Paulus zo graag wilde, in Rome het evangelie verkondigen, ook is wat God wil dat Paulus doet.

Paulus werd ontvangen door een groep leerlingen van Jezus. Deze mensen geloven al in Jezus, in redding doordat Jezus voor ons is gestorven en weer opgestaan. Maar er zijn ook veel Joden in Rome. Joden, die niet geloven dat Jezus de Messias, de Verlosser is. Na een paar dagen nodigt Paulus de Joodse leiders uit in zijn huis. Hij vertelt hun over zijn gevangenneming. De Joden zijn wel nieuwsgierig naar de boodschap die Paulus brengt. Ze hebben al zoveel over hem gehoord... Zo komt het dat ze een dag afspreken, waarop heel veel Joden naar Paulus toe komen om te horen wat hij hun te vertellen heeft. In de Bijbel staat dat Paulus van de ochtend tot de avond over Jezus vertelt. De hele dag getuigt hij van het evangelie, de blijde boodschap. 'Sommigen lieten zich overtuigen door zijn woorden, maar anderen bleven ongelovig', staat er daarover in de Bijbel.

Twee jaar lang verblijft Paulus in het huis dat hij heeft gehuurd in Rome. Twee jaar lang ontvangt hij daar mensen, en verkondigt hij het Koninkrijk van God en leert hij mensen over Jezus. Twee jaar lang kan hij ongehinderd doen, wat hij zo graag wilde: het goede nieuws brengen in de machtige wereldstad Rome.

Daar eindigt het bijbelboek Handelingen mee. We lezen hier niet meer hoe het verder is gegaan met de rechtszaak van Paulus. We lezen niet, of hij de keizer zelf heeft kunnen vertellen over Jezus. Het is een plotseling einde.

Afsluiting

Maar het is ook een móói einde. Een hoopvol einde. Weet je waarom?

Paulus wilde zó graag naar Rome. Dat was zijn wens, en dat was zijn plan. Dáár moest hij zijn om het evangelie verder te brengen over de hele wereld. Uiteindelijk gaat Paulus naar Rome. Maar wel als gevangene. Hij had het in zijn dromen vast anders voor zich gezien. En tóch laat God zien dat dit zijn weg is met Paulus. Het is niet alleen maar een droomwens van Paulus, het is Gods bedoeling met zijn leven. Weet je nog, van die twee bijzondere momenten waarover ik aan het begin vertelde? Er waren al leerlingen van Jezus in Rome, ze stonden klaar om Paulus te ontvangen. En Paulus hoefde niet de gevangenis in, maar kon in Rome rustig wonen en werken in een gewoon huis. Twee tekenen van God: Paulus, hiermee laat Ik zien dat dit is wat Ik wil dat jij doet!

En jij? Jij hebt vast ook dromen. Dingen die je heel graag

wil bereiken in je leven. Je weet nu nog niet hoe dat zal gaan. Het kan gebeuren dat ook jij tegenslag krijgt. Dat er momenten komen, waarop je denkt dat je je dromen en idealen nooit meer zal bereiken. Maar weet je wat zo mooi is? Misschien zijn jouw dromen, net als bij Paulus, ook wel Gods dromen met jouw leven! Misschien wil God jouw dromen, en jouw weg in dit leven, wel net zo wonderlijk gebruiken als bij Paulus. Als jouw dromen passen bij wat God van ons wil in deze wereld, mag je erop vertrouwen dat het goed komt. Net als bij Paulus!

Auteur: MvdB

30 november 2025

Gods belofte aan Zacharias

Lucas 1: 5-25

Thema: God wijst de weg

Projectthema: Zacharias moet zwijgen

Doel

De kinderen leren dat God ons moeite ziet en er op reageert

Toelichting

Wanneer de Zacharias en Elisabet geen kinderen krijgen, sterft hun familie uit. Hoewel zij daaraan niets konden doen, werd dat in de bijbelse tijd als een schande gezien. God geeft hun hoop en belooft een zoon. Gezien hun leeftijd kan dat niet, maar het is waar. Juist hun zoon zal de Messias mogen aankondigen. God maakt door de boodschap van zijn engel duidelijk dat Hij de zorgen in de wereld ziet. Hij zal verlossing geven.

Zacharias kan het niet geloven. Het is toch onmogelijk, dat God zoveel van ons houdt? God wijst de weg, maar Zacharias wil die niet volgen. Hij moet zwijgen tot de geboorte van zijn zoon; pas daarna zal Zacharias weer kunnen spreken over Gods grote daden.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Ik weet de weg

Richtlijnen: De kinderen zijn vast wel eens met hun ouders in een andere plaats geweest. Om boodschappen te doen, om naar de dierentuin te gaan of op vakantie. Waar jij woont, weet je de weg. Maar in een andere plaats is alles vreemd. Dat kan heel spannend zijn en een beetje eng. Dan zegt je vader misschien: Ik weet de weg wel, ik weet hoe we moeten lopen. Luister jij dan naar hem? Of ga je een andere kant uit? Natuurlijk niet.

Vandaag krijgt Zacharias bezoek van Gods engel. Die zegt: Ik zal jou vertellen wat er gaat gebeuren. Ik wijs jou de weg hoe je gelukkig wordt: jij en Elisabet krijgen een kindje. Een bijzondere jongen die knecht van de Here Jezus zal zijn. Zacharias gelooft het niet. Dat kan nooit, wij zijn al veel te oud. Vreemd, de Here God wijst hem de weg, maar hij luistert niet.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: God wijst ons de weg

Richtlijnen: Hoe los je een probleem op in je leven? Als je ziek bent, moet je soms gewoon afwachten. Even niet naar school, maar binnenblijven of zelfs in bed. Soms ook heb je hulp nodig: medicijnen of een dokter. Doe jij dan wat de dokter zegt? Of trek je je niets van hem aan? En soms is er weinig of niets aan te doen, bijvoorbeeld als iemand een blijvende ziekte heeft of gehandicapt is.

Zacharias en Elisabet hebben een probleem. Ze hebben geen kinderen; dat vinden ze erg. Inmiddels zijn ze oud en denken: er verandert niets meer. Dan komt Gods engel. Hij zegt: God wil een oplossing geven. Jullie krijgen een zoon die de Verlosser zal aankondigen. Zo doet God iets aan de ellende in de wereld. Maar Zacharias kan dat niet geloven. Kan God nu nog een kindje geven aan hen? Daarom twijfelt hij aan de woorden van de engel.

Dat is verkeerd, want Zacharias had zo blij en hoopvol naar huis kunnen gaan. Nu moet hij zwijgen. God wijst ons de weg, maar we moeten wel luisteren naar Hem.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God plant de route

Richtlijnen: Dankzij de routeplanner kunnen wij ook in vreemde plaatsen onze weg vinden. Je hoeft maar de bestemming in te toetsen en aan te geven of je per auto, per fiets of lopend gaat. Daarna vertelt de Tomtom je precies hoe je rijden moet en hoeveel tijd je voor de reis moet uittrekken. Straat voor straat word jij naar jouw reisdoel gebracht. Maar er kunnen plotselinge hindernissen zijn: een file, een ongeluk, een wegafsluiting. Dan duurt alles langer of moet je zelfs een andere route volgen.

Zacharias en Elisabet willen graag kinderen, maar ze zijn te oud. Gods engel belooft in de tempel het wonder. Jullie krijgen een zoon. Hij zal voor de Messias, Gods Zoon, uitgaan en de weg voor Hem vrijmaken. Zacharias kan dat niet geloven. Hun leven verandert echt niet meer. God plant de route voor Zacharias, maar die gehoorzaamt de aanwijzingen niet. Daarmee doet hij God verdriet en hij kan zelf niet blij zijn met Gods belofte.

Gedraag jij je ook wel eens zo? Dat je wel weet wat God zegt, maar dat je er toch niet veel van aantrekt?

Extra bijbelgedeelte: Psalm 103: 1-8

(We mogen God prijzen om de grote dingen die Hij in ons leven doet.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

Donkere wolken (vs. 5-7)

Als het verhaal van de Zoon van David, de Vredevorst, begint, zijn het de dagen van de heidense vijand Herodes, koning van Judea. Lucas schrijft dat bewust zo. Om erin te wrijven hoe donker de werkelijkheid was, toen Jezus' verhaal begon, en om helder te dateren.

Het verhaal dat Lucas gaat vertellen is zo onvoorstelbaar heerlijk dat je het naar het rijk van de sprookjes zou kunnen verwijzen. Maar nee, dit gebeurt in het echt, in de harde donkere realiteit van een bezet Israël. Dit vrome priesterpaar is een leven lang kinderloos gebleven. Wat is er, toen en nu, soms weinig te zien van Gods heerschappij. Wat zullen ze het moeilijk hebben gehad met bijv. Psalm 78 en 102.

God of het lot? (vs. 8-13)

Natuurlijk is het God die Zacharias deze dag wil aanwijzen. Waar wij het lot gebruiken om te voorkomen dat voorkeur een rol speelt, kan God het (stilletjes, op de achtergrond) gebruiken om op zijn manier aan te wijzen.

De priesterdienst bij het reukofferaltaar kunnen we misschien het best vergelijken met dankgebed en voorbede in de kerkdienst bij ons. Het is de priesterlijke voorbede voor het volk. Alleen gebeurt het niet met woorden, maar met stille symbolen. De priester legt gloeiende kolen op het reukofferaltaar, en legt daarop wierook. De geur en rook die van de wierook opstijgt vertegenwoordigen het gebed van de priester, en van heel het volk.

Welk gebed van Zacharias is verhoord? Hij stond daar niet om voor zichzelf te bidden, maar voor het volk. En de verhooring dan? Is die voor Zacharias persoonlijk? Of ook voor het volk? Het centrale gebed van het volk was al eeuwen gelijk: Heer, geef ons verlossing, in het bijzonder van de bezetter. Er zullen lange jaren geweest zijn dat Zacharias en Elisabet baden om een kind. Op hun hoge leeftijd zal dat gebed wel verstomd zijn geweest (zie vers 18, 25). Maar als er een zoon uit een priestergeslacht komt, geboren uit onvruchtbare ouders, dan is God iets nieuws aan het beginnen. Dan moet er iets groots op handen zijn. Zeker als zijn naam Johannes moet worden: de Heer is genadig.

God hoort! (vs. 14-17)

Deze verzen maken al meer duidelijk. Ja, er is samenhang tussen Zacharias' persoonlijke gebed en dat voor het volk. Vreugde en blijdschap voor Zacharias, maar zeker niet voor hem alleen: voor velen uit het volk van Israël. En die zoon zal een echt priesterlijke taak krijgen. Mensen terugbrengen bij God. Verzoening brengen tussen mensen onderling en tussen God en mensen.

Johannes zal, meer nog dan zijn vrome ouders, toegewijd zijn aan de HEER. Vanaf zijn geboorte vervuld van Gods Geest zal hij geen alcohol mogen gebruiken. Hij zal de nieuwe Elia zijn waarvan Maleachi profeteerde in de allerlaatste verzen van het Oude Testament: 'Voordat de dag van de HEER aanbreekt, die groot is en ontzagwekkend, stuur Ik jullie de profeet Elia, en hij zal ervoor zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders. Anders zou Ik het land volledig moeten vernietigen.'

Zacharia twijfelt (vs. 18-20)

Ja, hoe zou je kunnen weten of wat je hoort echt zal gebeuren, Zacharias? Misschien omdat een engel uit de hemel het namens God de Almachtige komt aanzeggen? Het is een donkere tijd, als zelfs de vroomste priester aan de boodschap van een engel twijfelt, en om bewijs vraagt. Vergis ik me, of is onze tijd net zo? Hoe dan ook, het eigenlijke antwoord ligt in wie de engel is. Niemand minder dan Gabriël, (strijder Gods) de aartsengel. Zo je wilt de hoogste generaal van Gods hemelse leger, die het nieuws namens God zelf brengt.

Zacharias krijgt bewijs, maar dat bewijs is tegelijk een pijnlijke straf. Hij zal geen woord kunnen spreken tot Johannes geboren is. Dus staat Zacharias met zijn mond vol tanden. Voor God en voor het volk dat op hem wacht. Voor wie moeilijk kan geloven dat het echt gebeurd is: Lucas vertelt zo ook dat er een plein vol mensen getuige is geweest. Daarvan moet je er in de dagen van Lucas nog een als levend bewijs kunnen vinden!

Wat God zegt, gebeurt echt! (vs. 21-25)

Het mag eeuwen later zijn dan Maleachi, maar de nieuwe Elia komt. Dat is evangelie in het leven van Elisabet. Maar ook het eerste licht dat doordringt in het duister.

Miljoenen na haar hebben het nagezegd: De Heer heeft zich mijn lot aangetrokken. Hij heeft dit voor mij gedaan!

Auteur: KS

Liederen

Psalm 113

Lied 464: 1 en 2

Lied 442

Goed nieuws

Als je veel van iemand houdt

Ga je mee op zoek?

In het begin

Heel gewoon

Mijn God is zo groot

U bent machtig

(=Gezang 148 LvdK)

Hemelhoog 132

Hemelhoog 125

Op Toonhoogte 406

Op Toonhoogte 412

Hemelhoog 136

Op Toonhoogte 541

Op Toonhoogte 549

Auteur: PZ

Ik weet de weg

Inleiding

- Weet jij de weg naar huis?
- Weet jij de weg naar het huis van opa en oma?
- Welke weg is moeilijk om te weten?
- Wie kan jou helpen wanneer je de weg niet weet? Is het handig om daarnaar te luisteren?

Bijbelverhaal

'Kom eens, moet je kijken. De priester kan volgens mij niet meer praten. Hij wil wel iets zeggen, maar hij probeert het met zijn handen duidelijk te maken. Vreemd hoor, priester Zacharias mag toch het belangrijke reuk-offer brengen? Waarom zegt hij niets?' Er is vast iets wonderlijks gebeurd...

Zacharias, de priester in de tempel, heeft een hele belangrijke taak te doen vandaag. Hij mag het reuk-offer brengen; dat is heel speciaal. Hij moet de kruiden mengen voor de zalf die op het altaar moet. Dat moet echt heel precies gedaan worden. De Heer heeft gezegd welke kruiden ervoor gebruikt moeten worden, hoeveel er gebruikt moet worden en dat er ook zout bij moet. Zacharias mag dit vandaag op het altaar leggen en wanneer de heerlijke geur komt, mag alleen Zacharias bidden met God, voor alle mensen van Gods volk. God is erbij, Zacharias is er klaar voor en alle mensen die buiten staan te wachten zijn er klaar voor.

Maar voordat Zacharias het offer kan beginnen, is er opeens een engel, Gabriël. Hij zegt: 'Zacharias, schrik niet, voor jou is er goed nieuws. Ik zal jou vertellen wat er gaat gebeuren. Ik wijs jou de weg hoe je gelukkig wordt. Jij en Elisabet krijgen een zoon, je moet hem Johannes noemen. Hij mag een bijzondere helper van de HEER worden en er zullen heel veel mensen blij met hem zijn.'

'Maar hoe kan dat?', vraagt Zacharias, hij kan het bericht van de engel Gabriël niet geloven. 'Elisabet en ik zijn al erg oud. Baby's worden geboren bij jonge ouders.' 'Maar Zacharias, ik ben gekomen om je de weg van God te wijzen en je gelooft het niet. Daarom zal je moeten zwijgen tot de dag dat de jongen geboren is.'

Nu kan Zacharias niets meer zeggen, hij kan het reuk-offer niet afmaken en stil gaan de mensen naar huis. Zacharias gaat ook stil naar zijn huis. Zacharias kan niets vertellen tegen Elisabet. Toch weet Elisabet na een tijd dat er iets heel bijzonders gaat gebeuren. Ze is in verwachting. 'Zacharias, we krijgen een baby, God doet wat Hij heeft beloofd. De weg die God wijst, is altijd goed.'

Auteur: KvdG

God wijst ons de weg

Inleiding

Soms gaan de dingen niet zoals je denkt. Hoe los je een probleem op? Een voorbeeld: als je ziek bent, moet je soms gewoon afwachten. Je gaat even niet naar school, maar je blijft een dagje thuis op de bank of zelfs in bed. Soms heb je ook hulp nodig van een dokter of van medicijnen. Doe jij dan wat de dokter zegt? Neem je de medicijnen in? Of trek je je niets van het advies van de dokter aan en laat je de medicijnen in het potje zitten? Vandaag gaat het in het verhaal over iemand die een mooi bericht krijgt, maar het niet kan geloven.

Vertelling

'Heb je alles? Ben je er weer klaar voor? Heb je je stok?' Even blijft het stil. Dan begint Elisabet te lachen en slaat een hand voor haar mond. 'Sorry Zacharias, ik draaf weer eens een beetje door. Maar ik vind het altijd weer een beetje spannend als je op reis moet naar Jeruzalem. Ik weet dat je dit al zo vaak hebt gedaan, dat het je werk is en dat je de route goed kent, maar toch...' Glimlachend kijkt Zacharias naar zijn vrouw Elisabet. Hij zegt: 'Lieve Elisabet, natuurlijk heb ik alles, mijn waterzak en stuk brood hangen aan mijn riem én mijn stok staat klaar. Maak je geen zorgen, alles komt goed. Kom, ga je mee naar buiten? Dan kun je me uitwaaien.' 'Ja, ach natuurlijk heb jij alles klaar voor je vertrek. Maar je weet het, hè: jij bent alles wat ik heb!' Even verdwijnt de lach van de gezichten van deze twee oude mensen. Ze hebben elkaar, dat is waar. Maar ze hadden zo graag kinderen gehad. Inmiddels zijn ze te oud, veel te oud zelfs, om nog kinderen te krijgen. Daarom zorgen ze goed voor elkaar, deze oude Zacharias en deze oude Elisabet.

Zacharias werkt nog steeds af en toe in de tempel in de stad Jeruzalem. Dat is een paar uur lopen van het dorpje waar ze samen in hun huisje wonen. Al heel veel keren is Zacharias naar Jeruzalem gelopen om daar zijn werk te doen. Tegenwoordig neemt hij een goede stevige stok mee om op te steunen tijdens de lange tocht. 'Doe je voorzichtig?', klinkt nog één keer de stem van Elisabet. Dan vertrekt Zacharias, hij draait nog even om aan het eind van de straat en zwaait naar zijn vrouw.

Nu begint zijn reis echt. Hij heeft deze route al zo vaak gelopen. Onderweg zwaait hij naar bekenden of neuriet hij een lied. Totdat hij op het punt komt dat hij de stad Jeruzalem op de berg ziet liggen. Net zoals altijd staat hij hier even stil. Hij kijkt naar de stad en geniet van het prachtige uitzicht. Het is hier drukker op het pad, er zijn meer mensen op weg naar Jeruzalem. Aan sommigen kun je zien dat ze op weg zijn naar de markt om spullen te verkopen. Anderen zingen psalmen, zij zijn misschien wel op weg naar de tempel, net zoals Zacharias. Af en toe maakt hij een praatje, maar Zacharias houdt zijn ogen vooral gericht op de tempel die je vanaf hier al kunt zien. Al zijn hele leven werkt hij in de tempel. En soms wordt hij uitgekozen om het belangrijkste werk te doen

wat maar mogelijk is voor hem. Hij is niet zo vaak aan de beurt geweest om de taak in het heilige deel van de tempel te doen. Het bidden bij het reukofferaltaar, het checken van het licht dat altijd brandt en al die andere dingen die moeten gebeuren. Inmiddels is hij bij de poort van de stad aangekomen. Vanaf de stadspoort is nog maar een klein stukje lopen naar de ingang van de tempel. Ook deze route kent hij heel goed. Hier naar links, daar rechtdoor en weer naar links. Dan nog even een klein stukje verder en de eerste straat rechts en hij staat voor de tempel. Zacharias grinnikt even kort, zelfs met zijn ogen dicht zou het misschien nog lukken om de tempel te vinden.

Niet zo heel veel later stapt Zacharias de tempel binnen. Het is er druk met bezoekers. Maar Zacharias weet waar hij moet zijn en loopt snel naar de hoek van de tempel waar hij en de andere priesters zich moeten verzamelen. Hij zet zijn stok aan de kant en begroet de anderen. Het is bijna tijd voor het uitkiezen van de priester die vandaag in het Heilige het werk mag doen. 'Zacharias!' Even kijkt Zacharias om zich heen, is er nog een andere priester met deze naam? 'Zacharias!' klinkt het dan weer. 'Jij bent vandaag aan de beurt voor de tempeldienst in het Heilige, maak je klaar om je taak te gaan doen.' Zacharias stapt naar voren en gaat in de richting van de toegangsdeur tot het heilige deel van de tempel. Hij kijkt achterom, straks staat hij hier weer en dan mag hij de zegen van de HEER aan alle mensen hier op het tempelplein geven. Maar eerst aan het werk!

Het is donker in het Heilige. Niet helemaal donker, want er branden kaarsen. Maar toch moeten de ogen van Zacharias even wennen. Hij heeft een paar uren lang buiten in het licht van de felle zon gelopen, dus zijn ogen hebben echt even tijd nodig. Rustig kijkt hij rond en ziet de tafel met de toonbroden, het reukofferaltaar, de kandelaar met de kaarsen. Dan gaat hij aan het werk.

Als Zacharias bij het reukofferaltaar staat wordt het plotseling helemaal licht in het Heilige. Zacharias slaat zijn handen voor zijn ogen. Dan hoort hij een stem die zegt: 'Schrik niet Zacharias, je hoeft niet bang te zijn. Aan de rechterkant van het reukofferaltaar staat een engel van God. 'Waar jij en je vrouw Elisabet al zolang om gebeden hebben, zal gaan gebeuren. Jullie zullen een zoon krijgen. Je moet hem de naam Johannes geven. Jullie zullen blij en gelukkig zijn en met jullie zullen heel veel mensen blij zijn. Zijn geboorte maakt veel mensen blij. Jullie zoon zal een belangrijke knecht van God zijn, hij mag daarom geen wijn of bier drinken. De Heilige Geest van God zal in hem zijn als hij nog in de buik van zijn moeder is. Hij zal de mensen leren over de Here God en zal het volk van Israël klaarmaken voor de komst van de Heer.' Dan is de engel stil. Zacharias weet niet wat hij hier van moet denken. Dit is inderdaad wat Elisabet en hij wilden. Maar ze zijn al zo oud, dat kan toch niet meer? En dat zegt Zacharias dan ook maar tegen de engel: 'Hoe kan ik weten dat dit echt waar is? Ik ben al een oude man en mijn vrouw is ook oud.' Dan zegt de engel: 'Ik ben

Gabriël, ik ben altijd heel dicht bij God in de hemel. God heeft mij naar jou toegestuurd om je dit goede nieuws te vertellen. Maar omdat je het niet gelooft en twijfelt of de woorden die ik zeg waar zijn, zul je niet meer kunnen praten tot de dag waarop alles wat ik je heb gezegd zal gebeuren.'

Dan is het weer donker in het Heilige. Niet helemaal donker, want er branden kaarsen. Maar toch moeten de ogen van Zacharias weer wennen. Het bezoek van de engel van de HEER had licht in de tempel gebracht, dus zijn ogen hebben even tijd nodig. Dan kijkt hij weer rond. Alles is nog hetzelfde, het licht van de kandelaar brandt, de toonbroden liggen er nog en hij staat nog bij het reuk-offeraltaar. Toch is ook alles anders, dat voelt Zacharias. Hij voelt ook dat zijn stem het niet meer doet. Langzaam doet hij de taken die hij nog moet doen. Het duurt langer dan anders.

Buiten staan de mensen te wachten. Ze wachten tot de priester in het Heilige klaar is met zijn taken en bidden. Ze wachten op de zegen van God die hij hun zal geven. Het wachten duurt lang vandaag. Dan gaat de deur open en komt de priester naar buiten. Het wordt stil op het plein. De mensen kijken vol verwachting naar de priester. Nu zal hij zijn handen omhoog doen en de zegenwoorden spreken. Maar er gebeurt niets. Ze horen geen zegenwoorden. De mensen begrijpen dat er in de tempel iets bijzonders moet zijn gebeurd. Zacharias maakt gebaren, maar zijn stem horen ze niet.

Zacharias maakt zich klaar om weer naar huis te gaan. Hij zoekt zijn stok en pakt zijn andere spullen. De andere priesters kijken hem aan, stellen hem vragen. Maar Zacharias zegt niets. In stilte vertrekt hij. Hij gaat dezelfde route terug die hij ook is gekomen. Onderweg denkt hij aan zijn vrouw Elisabet. Hoe zal zij reageren op het bijzondere nieuws? Zal zij het geloven? Hoe gaat hij haar vertellen wat er is gebeurd en wat er komen gaat? Voor dat hij het in de gaten heeft, is Zacharias bij het dorpje waar hij woont. Langzaam loopt hij het pad op dat naar hun huis gaat. Hij zwaait naar bekenden of knikt naar hen. Maar hij zegt niet, hij kan niets zeggen. Hij opent de deur van hun huis. Daar staat Elisabet. 'Oh wat fijn dat je er al bent, Zacharias! Je bent vroeg terug. Heb je een goede reis gehad? En welke dienst had je in de tempel? Oh, wat ratel ik weer, ik zal mijn mond houden dan kun jij vertellen.' Maar het blijft stil. Elisabet kijkt haar man eens goed aan. Ze ziet dat er iets is. Zacharias loopt naar de tafel en pakt het schrijflankje. Dan begint hij te schrijven en Elisabet leest. Ze leest over de tempeldienst, over de engel Gabriël. En het allermooiste is het bericht over de zoon die ze zullen krijgen. Wat is Elisabet blij! Ze omhelst Zacharias en zegt: 'Omdat jij het niet geloofde kun je niet meer spreken? Maar daarna zal je stem weer door dit huis klinken Zacharias, net als de stem van onze zoon Johannes!' Zacharias knikt, er komt een glimlach op zijn gezicht. Wat is het bijzonder dat de Here God deze weg met hen gaat. Een weg met een route die ze zelf niet hebben bedacht, maar God is bij hen. Altijd en in alles.

Ook Elisabet denkt veel aan de Here God. Niet lang nadat Zacharias uit Jeruzalem teruggekomen is, weet ze dat er een klein kindje in haar buik groeit. Ze blijft veel binnen in hun huis. Ze zegt bij zichzelf: 'De mensen vonden mij waardeloos, omdat ik geen kinderen heb gekregen. Maar de Here God heeft aan mij gedacht en ervoor gezorgd dat ik zwanger ben geworden. Wat is God goed voor mij!'

Gebed

Heer, wij danken U voor uw geduld met mensen zoals wij. Wij danken U voor de belofte van de Redder van de wereld en dat die belofte ook is vervuld. Wij danken U voor de komende periode van advent. Wilt U ons helpen herinneren om steeds weer bij U terug te komen als wij een probleem hebben. U kunt en wilt ons helpen, elke dag van ons leven. Dank U wel dat u altijd bij ons bent, ook als het niet altijd gaat zoals wij gedacht hadden. Amen.

Auteur: JvdM

God plant de route

Inleiding

Als jij bij je vader of moeder in de auto zit, gebruiken jullie vast wel eens de navigatie. Google Maps of een andere app wijst je de weg op plekken waar je zelf de weg niet weet. Bijvoorbeeld als je op vakantie gaat. Het gebeurt mij wel eens, dat ik er niets van snap. Ineens stuurt de navigatie je van de snelweg af, terwijl je nog lang niet op je bestemming bent. 'Ja, dag hoor!', denk ik dan vaak. 'Ik ga hier écht niet van de snelweg af, dan moet ik zeker helemaal binnendoor gaan rijden...' Maar eigenlijk geeft de navigatie die aanwijzing nooit voor niks. Even verderop sta ik dan bijvoorbeeld in de file. De navigatie had mij erlangs willen sturen, maar ik luisterde niet...

Vandaag is de eerste zondag van advent. Advent, dat zijn de vier zondagen vóór Kerst. Op die zondagen kijken we vooruit naar het Kerstfeest dat gaat komen. En vandaag zien we hoe God ons de weg wijst. Dat deed Hij ook aan de mensen die leefden in de tijd, dat Jezus op aarde werd geboren. Luister maar.

Bijbelverhaal

In Judea wonen twee oude mensen: Zacharias en Elisabet. Zacharias is een priester. Ze zijn maar samen, ze hebben nooit kinderen gekregen. Een stil verdriet, en in die tijd ook nog eens een schande. Geen kinderen... het zal wel een straf van God zijn, dachten de mensen. Op een dag wordt Zacharias aangewezen om het reukoffer te brengen in de tempel in Jeruzalem. Een hele eer, de oude priester zal blij zijn geweest dat hij dit nog mocht doen. Als de priester het offer brengt, staan er buiten veel mensen te bidden. Ondertussen, binnen, in de tempel waar de priester Zacharias helemaal alleen is, gebeurt er iets wonderlijks. Want ineens is Zacharias niet meer alleen; er is een engel bij hem. Je snapt, dat Zacharias schrikt. Wat is dit, wat gebeurt hier? 'Wees niet bang, Zacharias', zegt de engel. Dan vertelt de engel een wonderlijke boodschap aan Zacharias. Zacharias krijgt te horen dat zijn oude vrouw, Elisabet, een kindje zal krijgen, een zoon. Johannes, moeten ze hem noemen. De engel vertelt nog meer. Het zal geen gewoon kindje zijn, maar een soort profeet. Door God zelf uitgekozen om een bijzondere boodschap aan het volk Israël te brengen. 'Hij zal het volk gereedmaken voor de toekomst van de HEER', zegt de engel. Wat een wonderlijke boodschap! Wat moet Zacharias hier nu van denken?

Wat denk jij er eigenlijk van? Gek toch? Zulke oude mensen, die krijgen geen baby's meer.

Dat is ook het eerste dat Zacharias denkt; dit kán helemaal niet! En dat zegt hij ook: 'We zijn zo oud! Hoe kan ik weten dat je de waarheid spreekt?'

Net zoals de navigatie mij onderweg aanwijzingen geeft, en ik denk: 'jaja, dat ga ik mooi niet doen!', zo krijgt Zacharias hier een aanwijzing van God en denkt hij: 'het zal wel, goed verhaal, maar dit kan helemaal niet!'.

'God plant de route' staat er boven dit verhaal. God plant de route voor Zacharias en Elisabet, op zijn eigen wonderlijke manier. Maar Zacharias vindt het moeilijk om daarop te vertrouwen.

'Hoe kan ik weten dat het echt waar is?' Dan antwoordt de engel hem, namens God. 'Je zult weten dat het waar is wat ik zeg, dat het echt Gods route is met jullie leven. Je wil een teken? Dit is het teken: je zal niet meer kunnen praten, tot het allemaal gebeurt zoals ik je heb verteld.' En dat teken, dat is er direct. Als de oude priester uit de tempel komt, staan al die mensen buiten nog te wachten. Ze wachten op de zegen die de priester zal uitspreken. Maar het blijft stil. De priester, Zacharias, kán niet meer spreken.

Zacharias gaat naar huis. Niet veel later weet hij zeker dat zijn vrouw Elisabet een kindje verwacht. Het was onmogelijk. Het kón helemaal niet. Maar het gebeurt. God heeft de route gepland voor Zacharias en Elisabet. Een groot deel van hun leven samen hebben ze verdriet gehad over hun leven zonder kinderen. Niet wetend, dat God een bedoeling had met deze 'omweg'. En nu krijgt Zacharias zo'n mooie aanwijzing van God, en nu kan hij het niet geloven! Nu luistert hij niet naar de aanwijzing die God geeft...

Ook wij snappen soms niet waarom dingen in ons leven gebeuren. We zullen heel vaak niet begrijpen, of niet geloven, dat God er misschien een bedoeling mee heeft. Maar net zoals we niet altijd begrijpen, waarom de navigatie ons via een bepaalde route stuurt, zo begrijpen we vaak ook niet wat Gods route met ons leven is. Totdat... we ontdekken dat we die lange file hebben ontweken. Totdat... we ontdekken dat God een beter plan met ons leven heeft, dan wij zelf hadden kunnen bedenken! En soms helaas ook, totdat God ons troost dat het niet anders wordt.

Zacharias bleef stil totdat zijn kindje werd geboren. Dat hij niet meer kon praten, ook dat was een aanwijzing van God. Maar als Zacharias had kunnen zingen... dan had hij vast gezongen toen hij ontdekte, dat Gods woord wáár was. Misschien had hij dan wel zo'n oude psalm van het volk Israël gezongen:

*'Prijs de HEER, mijn ziel!
Hij kroont u met trouw en liefde,
Hij overlaadt u met schoonheid en geluk.'*

*De HEER blijft geduldig en trouw.
Prijs de HEER, mijn ziel!''*

Auteur: MvdB

7 december 2025

Gods belofte aan Maria

Lucas 1:26-39

Thema: Wat U doet is goed

Projectthema: Maria leeft verder in vertrouwen

Doel

De kinderen leren dat ze moeten vertrouwen op Gods aanwijzingen. Hij doet alles uit liefde voor ons

Toelichting

Zacharias had geen vertrouwen in Gods blijde boodschap. Hij kan die niet geloven. Maria krijgt een nog onwaarschijnlijker bericht. Zij zal zwanger worden en God zelf zal de vader zijn. Niet Jozef, haar aanstaande man. En haar Zoon zal de eeuwenlang beloofde Verlosser zijn, de grote Zoon van David. Hij wordt in het Oude Testament beloofd. Maria stelt geen vragen hoe dat allemaal kan en moet, maar stelt zichzelf beschikbaar. Heer, ik wil U volgen. Als U het zegt, moet het zo gebeuren. Maria vertrouwt God volkomen, omdat Hij steeds vol liefde is. Zij is daarin voor ons een voorbeeld.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Maria wordt moeder van Jezus

Richtlijnen: Hoe merk je dat je moeder van je houdt? Doordat ze voor het eten zorgt, doordat ze een spelletje met je doet, doordat ze je helpt met moeilijke dingen, doordat ze je troost als je verdrietig bent. Je moeder wil graag dat jij je fijn voelt en gelukkig bent. Daarom probeer je ook naar je moeder te luisteren en gehoorzaam te zijn.

Vertel aan de kinderen dat God al heel lang heeft beloofd dat Hij een Redder voor de wereld zal geven. De engel Gabriël brengt de boodschap, dat Maria de moeder mag zijn van Jezus de Redder. Maria is meteen blij en bedankt God. Ze zegt: Here God, als U mij dit kindje geeft, is het goed. U houdt zoveel van mij, ik zal doen wat U vraagt.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Het is goed, God houdt van mij

Richtlijnen: Je kunt je uitgangspunt nemen bij een kind dat een grote verrassing krijgt, waarvoor van alles moet worden geregeld (vrij van school, misschien nieuwe kleren, vervoer). Je bent blij, maar hebt ook vragen. Vertrouw je erop dat die worden opgelost door degene die jou de verrassing belooft?

Het bericht dat Maria krijgt van de engel is overrompeland; zij wordt moeder van Gods Zoon. Maar hoe zit het met Jozef en wat zullen de mensen ervan zeggen, als ze een kindje krijgt terwijl ze niet met Jozef is getrouwd? Toch vertrouwt Maria erop, dat het goed komt. God houdt van haar en dus is haar antwoord: 'Laat er met mij gebeuren, wat U hebt gezegd'. Ze heeft vertrouwen in Hem.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God is goed, ook voor mij

Richtlijnen: God maakt in de boodschap van Gabriël duidelijk, dat Hij trouw is. Wat profeten hebben voorspeld, gaat nu gebeuren: de Verlosser komt. God kiest Maria uit om moeder van Gods Zoon te zijn. Er gaat veel voor haar veranderen; vermoedelijk komen er heel moeilijke dingen op haar af (in verwachting zonder getrouwd te zijn, roddels en praatjes). Toch is ze dankbaar. God houdt van haar en reageert ze: 'Laat er met mij gebeuren, wat U hebt gezegd'.

Wij mogen net als Maria God vertrouwen en danken voor zijn goedheid. God wil dat wij gelukkig zijn en alles in ons leven is daarop gericht.

Extra bijbelgedeelte: Matteüs 6:25-34

(Wij krijgen het goede uit Gods hand, als we vertrouwen op Gods liefde, op Gods Koninkrijk. God geeft ons alles dat we nodig hebben en nog veel meer)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

In deze geschiedenis zien we veel elementen terugkeren die ook al aanwezig waren in het gedeelte over Zacharias en Elisabet. Zo is er wederom de aanwezigheid van de engel Gabriël, doet God opnieuw een wonder en schrikt ook Maria, net als Zacharias, van Gabriël. Er zijn echter ook belangrijke verschillen tussen de verhalen: Maria is iemand met weinig aanzien in de toenmalige maatschappij, terwijl Zacharias als priester in hoog aanzien stond. Zacharias twijfelde, Maria geloofde. Door de geschiedenis van deze mensen heen voltrekt God zijn plan en wordt Christus geboren.

Vers voor vers

- Vs. 26 Nazaret en Galilea hadden een slechte reputatie in die tijd. Dat Jezus juist daar opgroeide, laat zien dat Hij werkelijk tussen de mensen kwam staan. Mensen hebben snel hun oordeel klaar, maar God kan juist genade voort laten komen op plaatsen waar wij het niet verwachten.
- Vs. 27 Vrouwen en zeker meisjes stonden in lager aanzien dan mannen in die tijd. Dat de engel Gabriël een priester als Zacharias zou bezoeken, kon men in die tijd goed begrijpen, want priester was een respectabel beroep. Dat Gabriël echter een meisje zou bezoeken, was ongekend.
- Vs. 28 Vrouwen werden in het toenmalige Israël doorgaans niet gegroet. Dat de engel Maria groet, is dus een bijzonder teken van Gods liefde en goedheid voor ieder mens.
- Vs. 29 Je kunt je voorstellen dat Maria schrikt van een begroeting, want die was ongebruikelijk en al helemaal als die van een engel komt.
- Vs. 30v De woorden van Gabriël aan Maria zijn nog uitzonderlijker dan zijn woorden aan Zacharias. Hij laat duidelijk weten dat Maria door God begenadigd is: zij mag de Zoon van God baren en Hem zijn naam geven. De naam 'Jezus' is Grieks voor het Hebreeuwse 'Jehoshua' ('Jozua') en betekent 'de HEER redt'.
- Vs. 32v In 2 Sam. 7:16 is aan David beloofd dat zijn troon voor eeuwig zal voortbestaan. Dit wordt vervuld in Jezus, want Hij komt uit Davids nageslacht en zijn koningschap is eeuwig. God is trouw aan zijn beloften.
- Vs. 34 Dit is niet een teken van ongelooft van Maria, zoals bij Zacharias. Ze vraagt niet om een teken, zoals Zacharias, maar heeft een oprechte vraag: hoe kan zij nu zwanger worden, terwijl ze nog maagd is en haar maagdelijkheid tot het huwelijk wil bewaren?
- Vs. 35 In Exodus 40:34-38 staat dat de majesteit van de HEER de heilige plaats van samenkomst 'overschaduwde'. Dit gebeurde door een wolk. Een wolk is duidelijk zichtbaar. Tegelijkertijd bedekt een wolk het daglicht. Het is dus tegelijkertijd een teken van zichtbaarheid en een teken van verborgenheid van Gods werk voor en met mensen. Het woord 'overschaduwde' wordt ook in dit vers gebruikt. Het is er een zichtbaar teken van dat Gods Heilige Geest zelf Maria haar zwangerschap geeft, zonder dat ze gemeenschap heeft gehad met een man. Tegelijkertijd blijft het voor mensen verborgen hoe dit precies kan. Het wordt als een wonder aanvaard door Maria.
- Vs. 36 Niet alleen bij Maria gebeurt er een wonder, ook bij haar familielid Elisabet. Deze boodschap is voor Maria een bemoediging. Ze heeft niet om een teken gevraagd, maar ze krijgt toch van de engel deze boodschap als steun voor haar geloof.
- Vs. 37 Wat voor mensen onmogelijk lijkt, is voor God toch mogelijk. Dit betekent ook dat God altijd wegen kan openen die wij niet voor mogelijk hielden. In dit verhaal doet Hij dat door een wonder.
- Vs. 38 Maria twijfelt niet, maar voegt zich naar de wil van God. Ze zal dus als niet-getrouwd meisje zwanger worden. Zij weet dat ze nog steeds maagd is, maar dat zullen velen in de toenmalige samenleving niet geloven wanneer ze zwanger is. Maria heeft de spot die haar ten deel kan vallen ervoor over, want ze wil God dienen.

Vragen

- God schakelt mensen in die niet het zo geschikt lijken voor zijn plan (onvruchtbaren, mensen uit de slecht bekend staande stad Nazaret, enz.). Jij kent vast ook mensen die niet populair zijn of die bijvoorbeeld regelmatig blunders maken. Zouden ze door God kunnen worden ingeschakeld voor zijn plan?

Auteur: JFH/DW

Liederen

Psalm 93

Lied 444: 1, 2, 4 en 5

Lied 443

Meisje uit Nazaret

Goed Nieuws

Als je veel van iemand houdt

Een Koning is geboren

Er is Een Kindeke geboren op aard'

(=Gezang 124 LvdK)

Witte zwanen, zwarte zwanen – Elly en Rikkert Zuiderveld-Nieman

Hemelhoog 132

Hemelhoog 123

Hemelhoog 126

Hemelhoog 129

Auteur: PZ

Maria wordt moeder van Jezus

Van dit verhaal is een schetsbordverhaal gemaakt
Dit is tekenen of schilderen terwijl je vertelt.
Dit kan heel eenvoudig aan de hand van de volgende aanwijzingen.
De kinderen vinden het prachtig!
Natuurlijk kunt u het ook gewoon vertellen.

Benodigheden

- een stuk behangpapier
- verschillende kleuren waterverf uit een tube/tje/fles penselen
óf
- een tekenbord en verschillende kleuren krijtjes

Van tevoren een gedeelte van de tekening maken (zie voorbeeld 1)
Op voorbeeld 2 zie je wat je erbij tekent terwijl je vertelt; dit wordt in het verhaal aangegeven met de cursief gedrukte gedeelten tussen haakjes.

Je kunt zelf kijken welke kleuren je gebruikt. Zorg dat alles van tevoren klaarligt,
dat je er goed bij kan en de kinderen het goed kunnen zien.

Sta er niet voor als je tekent, maar probeer wat aan de zijkant te staan.

De tekeningen zijn eenvoudig, het is immers een schetsbord verhaal.

Let erop dat je éérs het stukje erbij tekent en dán pas vertelt wat het is.

Vaak reageren de kinderen er al op als ze zien wat het wordt.

Je krijgt dan leuke interactie.

Het woord 'vertrouwen' is gemaakt van zgn. 'ladderletters'.

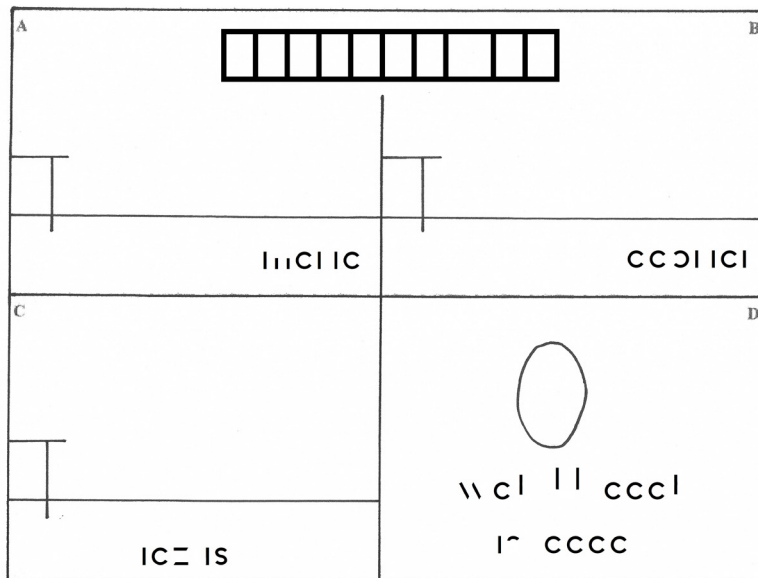
Van tevoren schilder/teken je een gele balk met daarin, met rode verf/krijt, de lijnen van de vakken. De ladderletters maak je tijdens het verhaal af met rode verf/krijt.

Eventueel kun je met dunne potloodlijntjes van tevoren aangeven waar de strepen van de letters moeten komen.

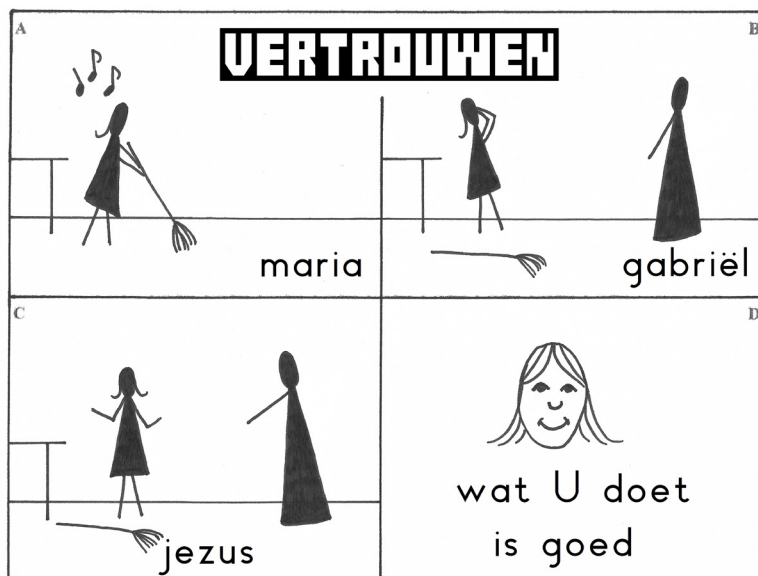
Gebruik twee verschillende kleuren voor de personen uit dit verhaal.

Eén voor Maria en één voor de engel.

Voorbeeld 1

Voorbeeld 2

Inleiding

Kom even terug op het verhaal van vorige week: de engel bij Zacharias, die vertelt dat Johannes geboren zal worden. Doe dit aan de hand van de verbeelding van het kerstproject. Weten de kinderen nog waar het verhaal over ging?

Bijbelverhaal

A

'Hmmm, hmmm, la, la, hmmm, hmmm, hmmm.'
In een huisje in het stadje Nazaret is een *(teken Maria)* meisje druk aan het werk.
Ze *(teken de bezem)* veegt de vloer helemaal schoon en is zachtjes een *(teken de muzieknoten)* liedje aan het neuriën. Het is *(maak het woord 'Maria' af)* Maria.
Maria is blij.
Ze moet telkens aan Jozef denken, de man met wie ze verloofd is.
Ze houdt zo veel van hem en ze gaan al bijna trouwen. Jozef heeft dit huisje gemaakt en Maria is het helemaal aan het schoonmaken.
'Hmmm, hmmm, hmmm, la, la, la.'

B

Maar plotseling, wat is dat? Er staat zomaar *(teken de engel)* iemand in de kamer!
'Ik wens je vrede toe. Je bent een gelukkige vrouw. De Here is met je!,' zegt de man.
'Ohh!' *(teken Maria en de bezem terwijl je verder vertelt)*
Maria schrikt, ze laat haar bezem vallen en slaat haar handen voor haar gezicht. Wie is dit?
Het is een engel van de Here God. De engel *(maak het woord 'Gabriël' af)* Gabriël.

C

De *(teken de engel)* engel Gabriël is uit de hemel door de Here God naar Maria gestuurd.
'Wees niet bang, Maria,' zegt Gabriël. 'God heeft jou uitgekozen. Je zult een kindje krijgen en je moet Hem *(maak het woord 'Jezus' af)* Jezus noemen. Het kindje is de Zoon van God.'
(teken Maria) Maria is het *(teken de bezem)* vegen helemaal vergeten en kijkt de engel verbaasd aan.
'Maar hoe zal dat gebeuren? vraagt ze, 'Ik ben nog niet met Jozef getrouwd. Dan kan ik toch geen kindje krijgen?'
'De Here God zal je vol liefde aanraken en het Kindje in je buik laten groeien. God is de Vader. Maar Jozef mag ook voor Hem zorgen,' zegt de engel.
'Ik heb je nog iets moois te vertellen. Je oude tante Elisabeth, de vrouw van Zacharias, krijgt ook een kindje. Ze heeft al een dikke buik. Voor God is niets onmogelijk. Wat Hij zegt gebeurt.'
'Goed,' zegt Maria. 'De Here mag met mij doen wat Hij wil. Ik wil Hem *(maak het ladderwoord 'vertrouwen' af)* vertrouwen.'

D

Dan gaat de engel Gabriël weer weg, terug naar de hemel, naar de Here God.
(teken Maria) Maria is weer alleen. Wat is ze blij!
Wat een wonder is er gebeurd! God heeft een speciaal plan

met haar leven.

Maria wil God dienen. Ze wil luisteren naar de Here God. 'Here God', denkt ze, 'Als U mij dit kindje geeft, is het goed. U houdt zoveel van mij, ik zal doen wat U vraagt, want *(maak de zin 'wat U doet is goed' af)* wat U doet is goed.'

Afsluiting

Laat de projectafbeelding zien en vertel de betekenis er van.

Plaats de afbeelding bij het Kerstproject.

Zing of laat eventueel het lied horen ['Wees niet bang Maria' van Jan Visser.](#)

*Wees niet bang, Maria,
God zal met je zijn.
Wees niet bang Maria,
want je mag de moeder zijn
van de Zoon van God.*

*Wees niet bang, Maria,
God komt heel dichtbij.
Wees niet bang, Maria,
het is wonderlijk en blij,
Hij is de Zoon van God.*

Refrein

*Hij is de Messias,
Koning van Sjaloom.
Net als ieder kindje
komt Hij heel gewoon.
Hij is de Verlosser,
jaar op jaar beloofd,
Jezus is de Redder
voor wie in Zijn naam gelooft.
Hij is de Zoon van God.*

Gesprekje

Maria vertrouwt de Here God, ze gelooft wat Hij zegt. Ze houdt veel van Hem en wil naar Hem luisteren en gehoorzaam zijn, want ze weet dat God veel van haar houdt.

Wij houden ook van elkaar, je houdt van je vader en je moeder. Maar zij houden ook van jou.
Hoe kun je merken dat je vader en moeder van je houden?

Je vader en moeder willen graag de jij je fijn voelt en gelukkig bent.
Daarom mogen wij ook proberen om naar onze vaders en moeders te luisteren en gehoorzaam te zijn. Zo kun je aan hen laten merken dat je van hen houdt.

God houdt van Maria, God houdt van ons. Hij wil ons met alles helpen en voor ons zorgen, nog beter dan een papa of mama. We mogen Hem vertrouwen en van Hem houden.

Auteur: EZD

Het is goed, God houdt van mij

Inleiding

Stel je eens voor: je krijgt een verrassing. Een vriendin vertelt je blij dat je vanmiddag met haar mee mag naar het zwembad. Jullie ouders hebben het samen geregeld, zegt ze. Je bent blij, maar... je hebt je zwemspullen niet bij je. Dus hoe moet dat dan? Hebben je ouders misschien stiekem je zwemspullen aan haar ouders meegegeven? Moet je die vragen gelijk stellen of houd je je mond en ben je gewoon blij om de verrassing? Dat vraagt erom dat je erop vertrouwt dat het allemaal wel geregeld is.

Heb jij wel eens een verrassing gekregen?

Zo kan een verrassing zowel fijn zijn als voor heel veel twijfels zorgen over of alles wel goedkomt. Vorige week lazen we over Zacharias. Wie weet er nog wat hij te horen kreeg?

Deze week lezen we over Maria, die wel heel erg verrast wordt.

Bijbelverhaal

'Gegroet, Maria', zegt een onbekende stem.

Maria kijkt fronsend om zich heen om te zien wie er praat. Ze schrikt ontzettend. Het is een engel! Een engel is naar... haar toegekomen. Waarom?

'Wees niet bang', zegt de engel, die ziet dat ze schrikt.

'God wil je zegenen. Je zult zwanger worden en een kind krijgen. Dat kind moet je Jezus noemen en hij zal de Zoon van God zijn.'

Overdonderd gaat Maria op een stoel zitten, maar haar hart is vol van ontzag. Zij gaat het meemaken dat de Redder geboren wordt! En God heeft haar uitgekozen om zijn moeder te zijn! Iets mooiers kan ze zich niet voorstellen.

Maar ze heeft nog wel een vraag. 'Hoe gaat dat dan gebeuren? Ik ga pas over een paar maanden met Jozef trouwen, dus ik kan nu nog helemaal geen kind krijgen.' 'Daar zorgt God voor,' zegt de engel. 'Luister, ook je tante Elisabet krijgt een kind, ook al is ze al heel oud. Voor God is niets onmogelijk.'

Hoewel Maria nieuwsgierig is, vertrouwt ze de engel. Want die heeft helemaal gelijk: voor God is niets onmogelijk. Voor haar rest niets anders dan blij te zijn. En misschien naar haar tante Elisabet gaan, zodat ze samen God kunnen danken.

Slot

Maria had amper een grotere verrassing kunnen krijgen: ze zal een kind krijgen en dat kind zal de Verlosser zijn, de Zoon van God. Zijn komst wordt al beloofd in het Oude Testament.

Wat vind jij van de manier waarop Maria reageert?

Reageert Maria beter dan Zacharias vorige week, denk je?

Auteur: RvR

God is goed, ook voor mij.

Het gaat bijna gebeuren!
Eeuwen geleden heeft God het beloofd...
Profeten hebben het steeds voorspeld aan het volk Israël...
Mensen hebben ernaar verlangd...
En nu...is het bijna zover!

Nazaret, in Galilea.

Maria is aan het schoonmaken.
Er ligt weer vuil op de vloer, die ze toch elke dag aanveegt.
Maar ja, het is ook zo stoffig buiten. En als het een beetje waait, zie je zo de droge blaadjes naar binnen dwarrelen.
Maria vindt het niet erg om te doen, ze helpt haar moeder graag. Zo kan ze ook weer een beetje dromen...over Jozef. Jozef is haar verloofde. Haar vader heeft hem voor haar uitgezocht om mee te trouwen. Zo gaat dat nou eenmaal. Gelukkig vindt ze Jozef leuk, en lief, en knap. Dat had ook heel anders kunnen zijn, als je ouders een man voor je uitzoeken.
Ze is nog wel jong, maar toch kijkt ze er naar uit om met Jozef te trouwen.
Maria droomt nog wat verder: ze zou wel graag kinderen willen krijgen, een gezin met jongens en meisjes. Ze denkt wel dat Jozef een goede vader zal zijn en zij een lieve moeder. Dat is ze zeker van plan. Ja, als ze met Jozef getrouwd is, kan dat best gebeuren.
Ze veegt weer een hoekje schoon...

'Dag Maria,' hoort ze opeens.
Maria schrikt heftig, ze weet niet wat haar overkomt: staat daar nou een engel?
Dat is inderdaad zo, hij ziet er prachtig uit: zo mooi licht en glanzend, zo vriendelijk.
De engel spreekt verder: 'Wees niet bang Maria, je bent door God uitgekozen voor een belangrijke taak. Je weet wel, dat God eeuwen geleden beloofd heeft om de Verlosser naar de aarde te laten komen. Die tijd is nu gekomen. Hij zal als een baby geboren worden en als een gewoon kindje opgroeien. Maar Hij zal Gods Zoon zijn en Hij zal een bijzondere taak hebben.'

Maria is een beetje van de schrik bekomen, al klinkt het wel wonderlijk wat de engel zegt.
Waarom komt hij dat aan haar vertellen? Droomt ze eigenlijk niet?
Maar nee, ze voelt duidelijk de bezem in haar handen, die ze stevig bij de steel vasthoudt.
De engel heeft nog meer te zeggen, begrijpt ze dan.
'Maria', zegt hij, 'God heeft jou gekozen om die baby geboren te laten worden, je zal zwanger worden.
Je krijgt een zoontje en je moet hem Jezus noemen. Hij zal een groot man worden en 'Zoon van de Allerhoogste' genoemd worden. Later zal Hij Koning worden en tot in eeuwigheid regeren.'
'Wanneer dan?', vraagt Maria. 'Ik ga pas over een tijd met Jozef trouwen.'

'Het kindje zal niet van Jozef zijn', zegt de engel, 'maar van de Heilige Geest. Door de kracht van de Allerhoogste zul je zwanger worden. Daardoor is het kindje heilig en is het de Zoon van God.'

Langzaam dringt het tot Maria door wat er gaat gebeuren: ze wordt zwanger! Zonder dat ze getrouwd is met Jozef. De engel (God) begrijpt wel, dat het moeilijk te bevatten is voor Maria. Er zal heel wat op haar afkomen. Zwanger zijn zonder dat je getrouwd bent. De mensen zullen allerlei slechte dingen over haar zeggen. En Jozef... hij wil nu vast niet meer met haar trouwen!

Daarom zegt de engel dat ze maar een poosje de stad uit moet gaan, naar Elisabet. Haar tante Elisabet verwacht ook een kindje. Zij kon heel lang niet zwanger worden, maar toch is het nu gebeurd. God heeft ook bij haar een wonder verricht! Maar Elisabet is wel zwanger geworden met haar man Zacharias samen.

Dan zegt Maria: 'Ik wil de HEER dienen: laat maar gebeuren wat u hebt gezegd.'

Vol vertrouwen, ze weet dat God haar helpen zal. God houdt van haar.

Dan gaat de engel weg.

Afsluiting

Zou Maria weer verder zijn gegaan met schoonmaken?
Zou ze naar haar moeder zijn gegaan om het te vertellen?
Zou ze ergens zijn heengegaan om na te denken?
We weten het niet...

Maar dat het groots en bijzonder is...dat wel.

Jij bent ook bijzonder, ieder mens is uniek, allemaal door God gemaakt.
Wat Maria is overkomen is niet makkelijk geweest, maar toch ervoer zij Gods goedheid.
God wil voor jou ook alleen maar goed zijn.
Soms ervaar je dat misschien niet als je moeilijke dingen meemaakt.
Maar God wil zo graag dat je Hem vertrouwt, Hij maakt het weer goed voor je.
Misschien gebruikt Hij daarvoor andere mensen, die zomaar onverwacht op je pad komen.

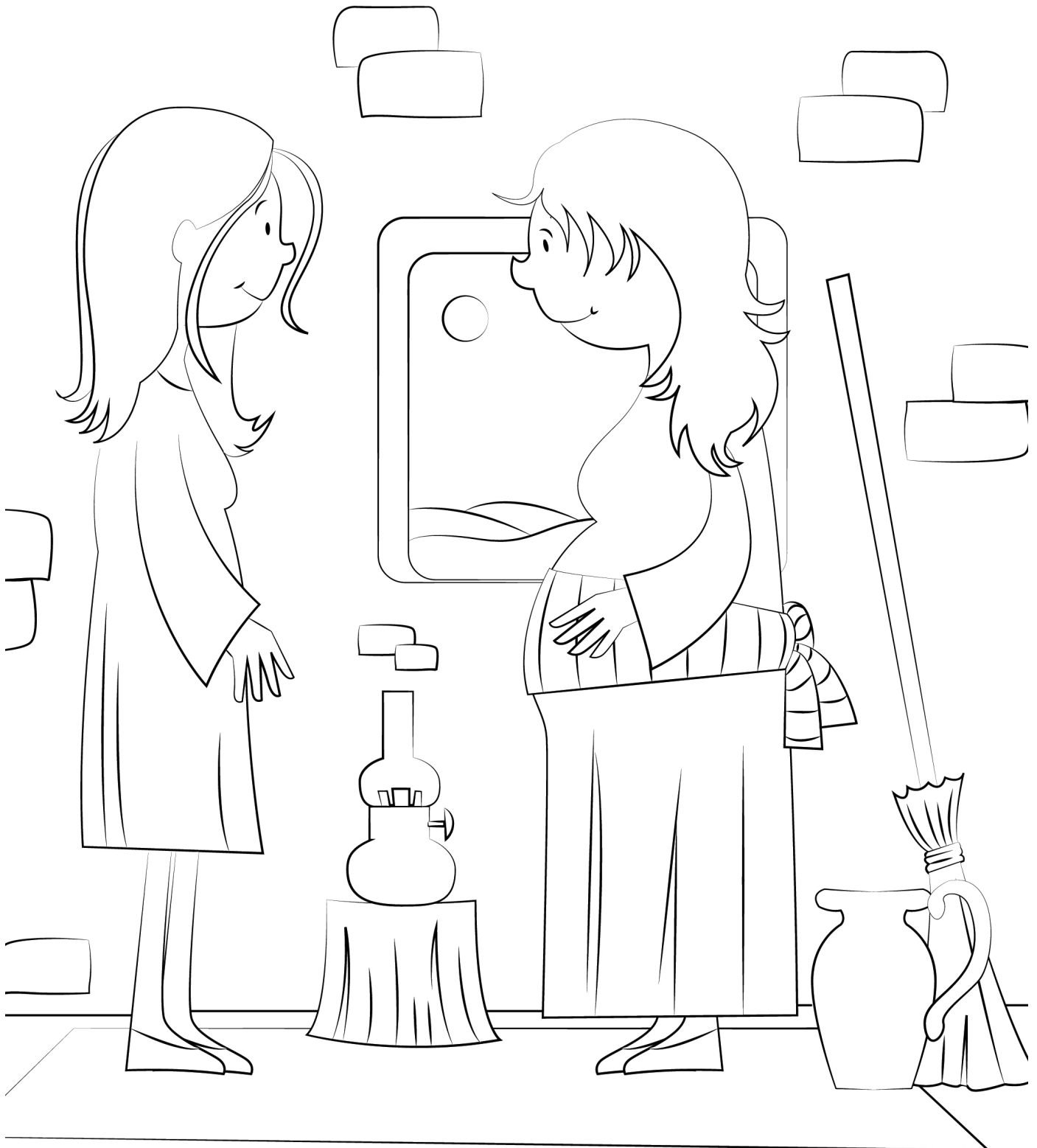
[Zomaar een meisje in de bloei van haar leven,](#)
[Heeft van de engel Gods boodschap gehoord](#)
[Zij heeft eenvoudig haar antwoord gegeven:](#)
['Ja Heer, ik wil U dienen, mij geschiede naar Uw woord.'](#)

Auteur: RvBvdB

14 december 2025

Maria bezoekt Elisabet

Lucas 1:40-56

Thema: Praten over het wonder

Projectthema: Elisabet steunt Maria in geloof

Doel

De kinderen ontdekken dat gelovigen er zijn om Gods wonder in hun leven met elkaar te delen.

Toelichting

Maria vertrekt naar Galilea om haar nicht Elisabet te bezoeken. Beiden zullen zij een zoon krijgen. Dan blijkt Elisabet het wonder van Maria als moeder van de Verlosser te kennen. Hoewel ze ouder is, groet ze Maria heel nederig, want Maria is de moeder van haar Heer. Maria's vertrouwen wordt daardoor versterkt. Wat is het fijn dat Maria en Elisabet drie maanden samen kunnen zijn. Ze delen het wonder dat in hun levens gaat gebeuren, maar helpen elkaar ook in hun vragen en zorgen. Een kerk in het klein, waar gelovigen elkaar helpen om dichtbij God te zijn.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Praten over het geheim

Richtlijnen: Een geheim is iets dat je niet verder mag vertellen. Je hebt op school een cadeautje gemaakt voor de verjaardag van je vader. Dat heb je verstopt op je kamer. Papa mag het niet weten; het is een verrassing. Maar met je moeder kun je erover praten: wat je hebt gemaakt, hoe mooi het is. Dat is fijn.

Elisabet en Maria hebben een geheim. De engel Gabriël heeft verteld dat ze allebei moeder worden. Maar bijna niemand weet dat. Daarom gaat Maria bij Elisabet logeren, heel lang. Dan kunnen ze samen praten. Ze bedanken samen God. Voor hun kindjes Johannes en Jezus, maar vooral dat God de wereld weer gelukkig gaat maken. Samen kunnen ze zingen over de komende Redder.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jij begrijpt me

Richtlijnen: Hans zit op judo. Jelmer ook, in dezelfde groep. De andere jongens uit de klas zitten op voetbal. Die begrijpen niets van alle grepen en worpen. Nee, als Hans over judo wil praten, dan gaat hij spelen met zijn vriend Jelmer. Die begrijpt hem precies.

Elisabet en Maria hebben allebei een wonderlijke boodschap gekregen. Elisabet mag moeder worden van een zoon, die de zoon van Maria, Gods Zoon, zal aankondigen. Maar met hun omgeving kunnen ze er niet over praten. Die mensen begrijpen hen niet. Daarom gaat Maria naar Elisabet toe, een paar maanden lang. Ze begrijpen elkaar en kunnen samen urenlang praten over hun zonen, over God, over de Verlosser die gaat komen. Ze kunnen ook samen zingen en bidden. En zo wordt hun geloof sterker: het is echt waar wat God hun heeft beloofd!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Kerk-zijn is samen geloven

Richtlijnen: Alleen geloven is niet makkelijk. Je hebt wel de Bijbel, maar als je er niet over kunt praten hoe mooi Gods woorden zijn en hoe je leeft met Gods beloften en opdrachten, dan wordt het ingewikkeld. We hebben elkaar als christenen nodig. Daarom is er een kerk; dan kun je samen ontdekken hoeveel God van ons houdt, maar ook hoe Hij dat laat zien. Dat leren we van de ontmoeting van Maria met Elisabet. Ze praten over de zonen die ze verwachten. Ze praten over Gods redding die door Johannes en Jezus komt in de wereld. Ze danken voor de Verlosser, Gods Zoon, de Messias. Zo wordt hun geloof sterker.

Kerk-zijn is ook vandaag: geloof met elkaar delen. Je deelt de mooie en minder mooie dingen met elkaar, zodat je samen dichterbij God komt.

Extra bijbelgedeelte: Psalm 133

(Het is goed als gelovigen bij elkaar te zijn; daardoor wil de HEER zijn zegen geven)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Na de aankondiging van de wonderlijke verwekking in haar van 'de Zoon van de Allerhoogste' (vers 32) zoekt Maria haar tante Elisabet op, die eveneens een bijzonder kind (Johannes de Doper) in haar moederschoot draagt. Daarmee komen beide voorgaande hoofdgedeelten (1:5-25 aankondiging van Johannes' geboorte; 1:26-38 aankondiging van Jezus' geboorte) vanaf vers 39 op een heel mooie manier samen. Pastoraal belangrijk en bemoedigend vind ik de gedachte dat Maria hier bewust de ontmoeting zoekt met een geloofs- en lotgenoot. Want hoezeer Maria de boodschap van Gabriël gelovig en dienstbaar aanvaardde (vers 38), het moet veel vragen en misschien verwarring bij haar hebben opgeroepen (vandaar ook de grote haast?). Waardevol is het juist dan de 'gemeenschap van gelovigen' op te zoeken (ook al is het een gemeenschap van twee of drie mensen), waar kan worden gedeeld, verwerkt en gebeden. En Elisabet en Zacharias leefden in dezelfde adventsverwachting na een aankondiging door dezelfde engel. Zij verwachtten eveneens een wonderlijke geboorte, namelijk uit een onvruchtbare vrouw op hoge leeftijd (vers 7). Waar Maria elders veel onbegrip moet hebben geoogst, heeft Elisabet aan een half woord genoeg om haar nichtje en haar ingewikkelde situatie te begrijpen. Mooi vind ik ook dat de engel in vers 36 Maria hiertoe een aanwijzing gaf. Zo brengt God zelf mensen met elkaar in contact om elkaars pastor te zijn.

De ontmoeting tussen beide aanstaande moeders begint met een wonderlijke gebeurtenis (vers 41 e.v.). Wanneer Elisabet (die – al wat langer in verwachting - in een stoel zat of op een bed lag?) de binnenkomende Maria hoort groeten, voelt zij een opspringende beweging van het kind in haar schoot. Tegen de achtergrond van vers 15b (de Heilige Geest vervult dit kind al in de schoot van zijn moeder) reikt dit verder dan een voorval zoals menig aanstaande moeder herkent bij verrassende of spannende omstandigheden. In het licht van de woorden die Elisabet vervolgens – ook vervuld van de Heilige Geest – spreekt, mogen we deze gebeurtenis vooral opvatten als een begroeting en eerbetoon aan zowel Maria als aan het in haar groeiende kind. Elisabet verklaart zowel Maria als de vrucht van haar schoot gezegend (vers 42; ook te vertalen als 'de/het meest gezegende'). En ze verwoordt de verhouding tussen haar nichtje en haarzelf door in een nederige vraag Maria aan te duiden als 'de moeder van mijn Heer' (vers 43: Wie ben ik...). Impliciet is daarmee ook de orde aangeduid tussen de twee kinderen die geboren zullen worden. Het kind van Elisabet zal de wegbereider zijn van het kind van Maria, dat de 'Heer' is (de hoge benaming die Jezus op één lijn met God zelf zet; vgl. vers 17). Ondanks dit belangrijke aspect in de tekst moeten we hier niet te snel wegkijken van moeder Maria. Let er op hoe nadrukkelijk zij in vers 45 'zalig' (NBV: 'gelukkig') wordt verklaard, omdat zij geloof hechtte aan Gods woorden geloofde en de vervulling daarvan (vgl. vers 38).

Het grote geloof van Maria blijkt ook in het lied dat ze vervolgens (vanaf vers 46) declameert. We kennen het als de Lofzang van Maria, ook wel het 'Magnificat' genoemd, naar de eerste woorden van de Latijnse vertaling: 'Groot maakt (mijn) ziel de Heer'. Het lied bevat veel psalmteksten en profetische verzen uit het Oude Testament (zie bijv. de tekstverwijzingen onder aan de bladzijde in de NBV). In het bijzonder lijkt het op het lied dat Hanna, de moeder van Samuël, zong, Dat gebeurde nadat zij ondanks haar onvruchtbaarheid toch nog een kind had gekregen, dat ze vervolgens voor de dienst aan God afstond (1 Samuël 2:1-10). Net als Hanna voelt ook Maria zich een 'minste dienaar' en identificeert ze zich met mensen die gering zijn of honger hebben. En ze looft God die oog voor haar had: 'ja, grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan' (vers 49). Belangrijk in de latere kerkelijke praktijk van Mariaverering werd vers 48b (vgl. vers 45): 'Alle geslachten zullen mij voortaan gelukkig prijzen.' Ook als de middeleeuwse kerk deze verzen veel te zwaar aanzette, en we de Reformatie daarin als een terechte correctie beschouwen, mag gezegd zijn dat de plek van Maria in de meeste protestantse kerken wel erg beperkt is. Er mag over haar bijzondere uitverkiezing gesproken worden. Daarbij mogen woorden van zegen en geluk klinken. En Maria mag ons inspireren als geloofsvoorbeeld van vertrouwen en gehoorzaamheid aan God in zijn (voor ons soms ondoorgrondelijke) weg.

Niet alleen voor zichzelf is Maria blij en dankbaar in dit lied. God heeft zich het lot van Israël aangetrokken. Hij vervult door dit alles zijn beloften aan eerdere geslachten (vers 54-55). Centraal staat wel het Bijbelse kernwoord 'barmhartigheid' (vgl. vers 50). Net als Gods 'heiligheid' (vers 49; = Gods 'geheel en unieke anders-zijn') behoort het tot de kern van wie God is. Daarmee vormt het ook de motivatie van wat Hij doet. God herinnerde zich 'zijn barmhartigheid jegens Abraham en zijn nageslacht, tot in eeuwigheid', zo eindigt het lied. En dat brengt Hem tot deze nieuwe, totaal unieke actie, die tegelijk helemaal verbonden is met het oude, dat tot zijn doel wordt gebracht. De beloften aan Abraham en zijn nageslacht doen denken aan Israëls 'mission statement' in Genesis 12:1-3. Laat het daar nu ook over de volken gaan die voluit in deze zegen zijn begrepen. Hoop dus voor de hele wereld, Hoop ook voor ons!

Vers voor vers

- Vs. 39 Het bergland, een stad in Juda: Sommige uitleggers denken aan Hebron. Maar dat is gissen, de uitdrukking is te algemeen. Evenzogoed: het is een flinke reis voor een zwangere vrouw (met misschien ook de nodige zwangerschapsklachten) van Nazaret in het noordelijk gelegen Galilea naar de zuidelijker regio Judea.
- Vs. 41 Sprong het kind op: het Griekse woord voor 'opspringen' komt ook voor in de oude Griekse vertaling van Maleachi 3:20. Deze profetie kondigt een vreugdevolle dag van de Heer aan voor mensen die God vrezen. Zij zullen dan

van blijdschap springen (huppelen) als kalveren in de weide. Als we deze tekst hier meehoren, mogen we het opspringen van Elisabets kind in haar schoot (ook) opvatten als een vreugdeteken vanwege het aanstaande grote verlossingswerk van God. Het een hoeft het ander niet uit te sluiten.

- Vs. 45 Gelukkig is zij die geloofd heeft...: 'Geloven' omvat hier vooral het aspect van vertrouwen. Ondanks de menselijkerwijs onbegrijpelijke boodschap van de engel, vertrouwt Maria God en zijn woorden: Hij zal ze waarmaken en zijn plan volbrengen.
- Vs. 46v Mijn ziel..., mijn hart...: Samen geven deze woorden het innerlijke wezen aan van een mens. Ze omvatten denken, voelen en willen. Zo looft en juicht Maria met heel haar wezen.
- Vs. 47: ...om God, mijn Redder: Maria noemt God haar Redder/Heiland/Zaligmaker. Het Griekse woord (sooter) wordt in het Nieuwe Testament vaak voor Jezus gebruikt. God neemt als Redder immers gestalte aan in Jezus, en Jezus volvoert het reddingswerk van God.
- Vs. 49 . grote dingen heeft de Machtige voor mij gedaan: In 'de Machtige' klinkt de oude Godsnaam '(El) Sjaddai' door (Gen. 17:1; 28:3 e.a.; NBV: 'de Ontzagwekkende'). De term 'grote dingen' herinnert onder meer aan Deut. 10:21 (daar met betrekking tot de uittocht van Israël uit Egypte). Denk ook aan Hand. 2:11, waar velen Gods 'grote daden' (het optreden van Jezus; zijn kruis en opstanding) in hun eigen taal horen verkondigen. Steeds gaat het hierbij om bevrijdende daden van God tot heil van mensen, zijn volk/gemeente, en zijn geschonden schepping.
- Vs. 51: ...en de kracht van zijn arm; een mensvormig beeld dat in het Oude Testament menigmaal voorkomt om Gods bevrijdende vermogen aan te duiden, bijv. Deut. 4:34; Psalm 89:14.
- Vs. 56 Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar...: Ons is dus maar een fractie van het verblijf van Maria bij haar tante Elisabet overgeleverd. Wat zullen ze nog veel meer dingen hebben besproken... Of zoals het lied zingt: 'Samen bidden, samen zoeken, naar het plan van onze Heer' (Hemelhoog 399).

Vraag

Welk plek heeft Maria in uw geloofsleven?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 146: 1, 3, 4 en 5

Lied 157a

Lied 468

(=Gezang 140 LvdK)

Gezang 9

Goed nieuws

Op Toonhoogte 132

Als je veel van iemand houdt

Hemelhoog 125

Wij zijn de herder

Hemelhoog 158

Zeg eens herder, waar kom jij vandaan?

Hemelhoog 161

Auteur: PZ

Praten over het geheim

Inleiding

Mam, mam kijk eens.' Hijgend rent Noortje de kamer in. 'Ik heb iets op school gemaakt voor papa's verjaardag.' 'Dag meisje van me, vertel het maar, ik ben benieuwd', zegt mama. 'Papa is nog niet huis, hè?', fluistert Noortje plotseling. 'Want hij mag het nog niet weten, natuurlijk. Het is een verrassing!' 'Nee hoor ', antwoordt mama, 'maar vertel, je maakt me nieuwsgierig'. 'Ik heb een penendoosje gemaakt van hout. Van lollystokjes die ik heb geverfd. Kijk maar.' Ze zet het doosje op tafel. 'Oh Noortje, wat heb je dat mooi gemaakt', roept mama. 'Niks aan papa vertellen, hoor. Ik ga het boven verstoppen, op mijn kamer '.

Als Noortje weer naar beneden komt staat papa plotseling in de kamer. 'Hallo', zegt hij, 'daar ben ik weer. Vertel eens, Noortje, waarom kijk jij zo blij?' Noortje weet niet wat ze moet zeggen. Ze kijkt naar mama. Die geeft haar een knipoog en zegt: 'Dat is nog even een geheimpje, hè Noortje!'

Hebben jullie ook wel eens zo'n geheimpje? Wat is het dan fijn, hè, als je er toch met iemand over kunt praten.

Praten over het geheim

Maria kan het bijna niet geloven. Toch weet ze dat het echt waar is. Ze gaat een baby krijgen. Een kindje dat Jezus zal gaan heten. Een kindje dat de Redder van de wereld gaat worden. Hij zal de mensen op aarde gelukkig maken. De engel Gabriël heeft haar die boodschap van God verteld. Ze is zo blij, zo dankbaar. Niemand weet het nog. Ze wil er wel graag over praten. Dat kan nu nog niet, maar ze heeft een plan. Ze gaat naar haar nicht Elisabeth. Zij krijgt immers ook een baby. Dat heeft de engel gezegd. Dat is heel bijzonder omdat Elisabeth al heel oud is. God zorgt ervoor dat dit kan gebeuren.

Maria pakt wat kleren in en iets om te eten voor onderweg. Wat zal Elisabeth zeggen als ze hoort wat ze te vertellen heeft? Zal ze blij zijn? Maria loopt flink door, het is een lange reis. Eindelijk ziet ze in de verte het huis waar Zacharias en Elisabeth wonen. Als ze er is, klopt ze aan. Ze mag meteen binnenkomen.

Als Elisabeth haar ziet roept ze: 'Oh Maria, wat een geweldig wonder heeft God gegeven. Dat je moeder wordt van de Redder van deze wereld. Het kindje in mijn buik is er ook heel blij van. Toen je binnenkwam voelde ik zijn armpjes en beentjes spartelen.'

Maria en Elisabeth geven elkaar een knuffel. Daarna praten ze met elkaar over heel veel dingen. Over de kindjes in hun buik. Hoe gelukkig ze er mee zijn. Hoe ze ze moet verzorgen. Maar vooral over wie ze zullen worden als ze groot zijn. Het kind van Elisabeth zal aan iedereen vertellen wie Jezus is. De Zoon van God. En Jezus zal zorgen dat alles wat de mensen verkeerd hebben gedaan, vergeven wordt.

Samen bedanken ze God voor hun kinderen. Jezus en Johannes. Ze bedanken Hem ook omdat Hij de mensen weer gelukkig wil maken.

Drie maanden lang blijft Maria bij Elisabeth logeren. Ze hebben het heel fijn met z'n tweeën. Samen met hun mooie geheim.

In de kerk kun je het ook heel fijn met elkaar hebben. Wij hebben geen geheim. Wij mogen juist over alles van God en zijn Zoon Jezus praten. Dat is mooi. Zo kun je je samen met andere mensen dichtbij God voelen. Dat maakt ons blij vanbinnen. Dat is ook wat God wil, dat we gelukkige mensen zijn.

Auteur: TD

Jij begrijpt me

Inleiding

Hans en Jelmer zitten in dezelfde groep op school. Ze zitten allebei op judo, maar alle andere kinderen in de klas zitten op voetbal. Soms wil Hans wel eens met iemand over judo praten. Maar iedereen in zijn groep kijkt hem glazig aan als hij over grepen en worpen praat. Iedereen, behalve Jelmer. Samen kunnen ze urenlang over judo praten. Ze begrijpen elkaar precies.

Bijbelverhaal

Het verhaal vandaag gaat over Elisabet en Maria. Er is voor hen allebei een wonder gebeurd: Elisabet is zwanger van een zoon, ook al is ze heel oud. En die zoon zal de Verlosser aankondigen. Maria is ook zwanger. Haar kind zal de Zoon van God zijn. Het is zo bijzonder wat er met hen is gebeurd, dat niemand hen eigenlijk goed begrijpt. Maar elkaar begrijpen ze wel, dus zijn ze ook heel blij als ze bij elkaar op bezoek mogen komen. Luister maar.

Bijbelverhaal

Maria is nog altijd overdonderd door het nieuws dat de engel Gabriël aan haar gaf. 'Je zult moeder worden en je kind zal de Zoon van God zijn.' Dat is toch niet te geloven? Maar ze gelooft het wel, omdat het een belofte van God is.

Het is wel een erg grote verandering. Maria heeft nog geen tijd gehad om aan het idee te wennen en wil eigenlijk wat goed advies van iemand die ouder is dan zij. Daarom reist ze nu zo snel als ze kan naar Elisabet, een tante van haar. Elisabet is een oude vrouw en ze is getrouwd met de priester Zacharias. Als Maria het beleefd vraagt, denkt ze, wil ze vast wel wat tijd vrijmaken om me advies te geven. Dat hoopt ze tenminste; als vrouw van de priester is Elisabet vast druk.

Maria reist zo snel als ze kan en na een aantal dagen komt ze bij het dorp aan waar Zacharias en Elisabet wonen.

Tot haar verbazing staat Elisabet haar op de drempel van haar huis op te wachten. Als ze Maria ziet, roept ze luid 'Maria!' en rent op haar af om haar een knuffel te geven. Maria is blij, maar ook verbaasd over het enthousiasme: Elisabet heeft veel nichten en Maria is nooit zo heel belangrijk voor haar geweest. Ze kijkt eigenlijk nogal tegen haar tante op.

Elisabet heeft blijkbaar gehoord van het wonder dat er met Maria gebeurd is. 'Maria, ik vind het zo bijzonder dat je naar mij toe bent gekomen. Jij bent de moeder van de Heer, dat is zo groots dat het mij ver te boven gaat. Zacharias en ik krijgen ook een kind, maar Zacharias geloofde de engel niet gelijk, toen hij het beloofde. Ik hoop dat je geluk hebt, want jij geloofde gelijk dat wat de HEER beloofde, ook echt zou gebeuren.'

Maria lacht. Het is een opluchting om te kunnen praten met iemand anders die ook een wonder meemaakt. 'Het maakt me zo blij om te horen dat ook jij een kind gaat krijgen. Laten we samen een lied voor de HEER zingen!' Maria is zo blij dat ze ter plekke een lied verzint:

'Ik juich voor God!

Hij redt mij.

Ik was onbelangrijk, maar Hij zag mij.

Iedereen zal mij vanaf nu gelukkig noemen.

Ja, ongelooflijke dingen heeft God voor mij gedaan.

Heilig is zijn naam!'

Hierna blijft Maria wel drie maanden lang bij Elisabet logeren. Ze zijn allebei erg gelukkig dat ze deze wonderen van God met elkaar mogen delen.

Slot

Maria en Elisabet hebben een bijna ongelooflijke boodschap gehoord, maar kunnen bij elkaar terecht met hun vreugde en hun vragen. Ze delen samen alles en daardoor geloven ze steeds meer dat wat de HEER heeft beloofd, ook echt gaat gebeuren.

Het was voor Maria en Elisabet belangrijk om te kunnen praten met iemand die echt begreep wat er met hen gebeurde. Zo'n wonder krijgen weinig mensen, maar in God geloven is ook iets heel bijzonders, dat best vreemd kan zijn voor mensen die niet geloven.

- Met wie kun jij goed over het geloof praten?
- In de kerk zijn er allemaal gelovigen bij elkaar, die naar elkaar kunnen luisteren en elkaar kunnen helpen. Wat vind je daarvan?

Auteur: RvR

Kerk-zijn is samen geloven

Kan je in God geloven zonder andere mensen om je heen?

Als je in God gelooft, moet je dan persé naar de kerk?
Je kunt toch zelf bidden en uit een dagboekje lezen?
Ja hoor, dat kan best.

Maar als je nou vragen hebt? Aan wie stel je die dan?
Op internet kan je misschien de antwoorden wel vinden.
Dat is natuurlijk een idee...

Er zijn ook wel Christelijke vloggers aan wie je wat kunt vragen...

Of...is het misschien fijner om met mensen die je kent te praten over wat je bezighoudt?

Mensen van de kerk, de leiding van de kinderkerk?
Toch maar naar de kerk dan?

Bijbelverhaal

Nadat Maria alles een beetje op een rijtje heeft gezet, besluit ze om naar haar tante Elisabet te gaan. Zij heeft haar moeder en vader alles verteld. Hoewel zij verwonderd waren over wat Maria vertelde, geloofden zij het meteen. Zij leven altijd al in de hoop dat de Verlosser gauw zal komen. Het volk Israël wordt al zo lang onderdrukt door de Romeinen.

Wel zijn ze heel erg onder de indruk van het feit, dat het hun dochter is, die de moeder mag worden van de Zoon van God! God heeft een goede beslissing genomen, vinden zij. Maria is een bijzonder meisje: lief, gehoorzaam en ze dient God trouw.

Maria wordt uitgezwaaid door haar vader en moeder. Misschien hebben zij wel iemand geregeld om haar naar Elisabet te brengen. Het is wel 160 kilometer naar Juda, waar hun nicht woont.

Maria heeft haar tas ingepakt voor een langer verblijf. Voor de baby heeft zij nog niets nodig, die zit veilig in haar buik. Daar gaat ze dan...op weg naar Elisabet, die ook een baby verwacht.

Tante Elisabet weet nog niet dat Maria komt. Zij is zes maanden zwanger en ligt even lekker uit te rusten. De baby is ook rustig op het moment.

Dan hoort ze iets buiten. Elisabet staat op en loopt naar de deur om te kijken wie daar is.

'Dag Elisabet, ik ben het, Maria! Hoe gaat het?
Ik kom een poosje bij je logeren, ik heb zoveel te vertellen!'

In Elisabets buik beweegt het kindje opeens, alsof hij beseft wie daar is.

Maria en Elisabet hebben een fijne tijd met elkaar. Maria hoort hoe de engel Gabriël bij Zacharias, de man van Elisabet, in de tempel is geweest. Dat hij vertelde, dat hij en Elisabet een kindje zouden krijgen. Zacharias kon het niet geloven, omdat zij allebei al oud zijn. Daarom werd hij gestraft en nu kan hij niet meer praten.

'Het is een bijzonder kindje, want hij zal later aan iedereen vertellen over jouw kindje. Zodat de mensen voorbereid worden voor het werk dat jouw kind later gaat doen', vertelt zij aan Maria.

Maria vertelt op haar beurt wat haar is overkomen. Over de engel Gabriël die haar vertelde dat ze zwanger zou worden van de Heilige Geest. Dat is ook gebeurd, ze is nu zwanger. Maar hoe dat nu verder met Jozef moet? Ze is verloofd met hem, maar zal hij haar geloven als hij hoort hoe zij zwanger is geworden? Elisabet zegt dat God ook daarvoor zal zorgen. En daar vertrouwt Maria op.

Maria wordt opeens zo blij, dat zij haar blijdschap wil uiten:

'Mijn ziel prijst en looft de HEER
Mijn hart juicht om God, mijn Redder
Dat Hij mij heeft uitgekozen voor deze taak,
Om zijn Zoon ter wereld te brengen!

God kijkt om naar zijn volk Israël,
de Redder zal komen,
om te vertellen van Gods Koninkrijk!
God is trouw, Hij zorgt voor ons.'

Maria en Elisabet hebben het goed samen. Zij delen alles wat hen bezighoudt. Ze danken samen ook God omdat Hij hen gebruiken wil... Ze zijn niet alleen familie, maar ze zijn ook samen ingezet om Gods eeuwenoude belofte in vervulling te doen gaan. Wat bijzonder is dat!

Maria blijft drie maanden bij Elisabet, dan gaat ze weer naar huis.

Met Jozef is het ook goed gekomen. Hij is heel blij om haar weer te zien na die maanden. Jozef vertelt dat er in een droom een engel aan hem is verschenen. Hij weet nu hoe Maria zwanger is geworden. Hij blijft bij haar en zal later met haar trouwen, als de baby geboren is.

Wat is Maria daar blij mee!

Afsluiting

Zo zie je, hoe fijn het is om samen over van alles te praten.

Je hebt elkaar nodig om elkaar moed in te spreken, om je zorgen te delen.

En om het geloof in God te delen.

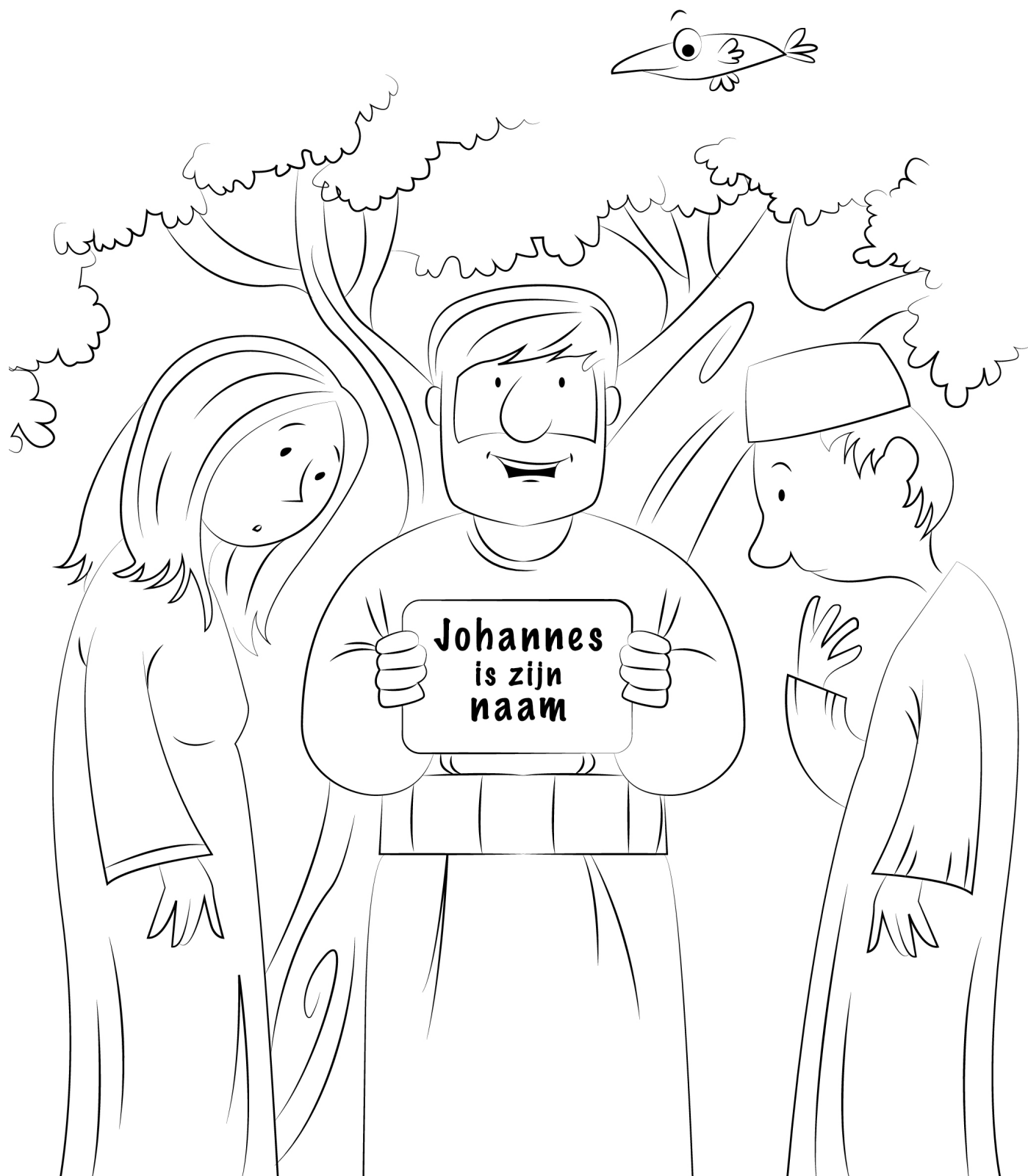
Heb je dan toch echt de kerk nodig?

Auteur: RvBvdB

21 december 2025

Johannes wordt geboren

Lucas 1:57-80

Thema: Het wonder wordt langzaam zichtbaar

Projectthema: Johannes, geboren als teken

Doel

De kinderen ontdekken dat de geboorte van Johannes bewijst dat God echt doet wat Hij belooft

Toelichting

Het kind van Zacharias en Elisabet wordt geboren. Hij is een geschenk van God. Toch nog een zoon, een wonder. In Johannes geeft God een teken van de komst van de Verlosser. God ziet in liefde om naar de wereld. De Messias zelf is er nog niet, maar diens voorloper wel. In de naam die de kleine jongen krijgt, zien we dat niet het persoonlijk geluk, maar de betekenis voor Gods redding centraal staat. 'Johannes zal hij heten', dat betekent: God is genadig. Zacharias mag dat ook zingen: 'God heeft zich om zijn volk bekommerd en het verlost' (vs. 68). Het stralende licht uit de hemel zal over ons opgaan en verschijnen voor allen die in duisternis leven (vs. 78-79). Jezus, Gods wonder komt dichtbij. Nog even!

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Hij heet Johannes

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen eenvoudig hoe blij Zacharias en Elisabet zijn met hun kindje. Net als alle ouders houden ze van hem en vinden hem lief. Maar ze begrijpen ook hoe belangrijk hun zoon is. Hij gaat later, als hij groot is, van de Verlosser vertellen aan de mensen. De burens denken dat de jongen wel naar zijn vader zal worden genoemd of naar opa. Maar Zacharias schrijft op (hij kan nog steeds niet praten): nee, hij heet Johannes. Zo laat Zacharias zien dat hij Gods boodschap nu wel gelooft. Dan kan hij weer praten en tegen iedereen zeggen: Johannes is zijn naam. Dat betekent: God is genadig, God houdt van iedereen. Van Zacharias, Elisabet en hun kind, van de burens, maar ook van ons vandaag.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Johannes: teken van Gods Wonder

Richtlijnen: Johannes is belangrijk voor zijn ouders; Zacharias en Elisabet hebben toch een zoon. Dat is prachtig, maar niet het belangrijkste. Daarom is Johannes' naam ook zo belangrijk. Die is een boodschap: God is genadig. Gods redding, de Messias, komt bijna. Want Johannes zal voor Gods Zoon uit gaan en Hem aankondigen. Zacharias geloofde dat eerst niet, toen hij het hoorde. Sprakeloos moet hij opschrijven: 'Johannes zal hij heten'. Dan is duidelijk, dat hij het nu wel gelooft. God geeft hem dan zijn stem terug en Zacharias kan weer zingen over Gods liefde. En over hun Johannes: hun zoon is het teken dat God doet wat Hij belooft. Het reddende Wonder komt dichtbij.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Het wonder wordt langzaam zichtbaar

Richtlijnen: Jij bent belangrijk, om wie je bent, om wat je kunt, om wat je doet. Je bent kind van je ouders, zus of broer. Je bent kleinkind van opa en oma. Je bent vriend of vriendin in de klas. Dat is allemaal belangrijk. Dat is jouw leven. Maar denk je er wel eens aan dat je ook kind van God bent, dat jij dienaar van Hem bent, dat Hij door jou heen andere mensen zijn genade en goedheid wil geven?

Zacharias en Elisabet begrepen dat Johannes meer was dan de vervulling van hun eigen droom. Belangrijker is dat hij Voorloper van Gods Zoon zal zijn. In Israël was een naam belangrijk, die werd zorgvuldig gekozen. Je naam zei iets over jou, over jouw levensdoel. Daarom heet de zoon van Zacharias en Elisabet Johannes. God is genadig, In die naam zie je Gods belofte: het Wonder, Jezus, is dichtbij.

Extra bijbelgedeelte: 1 Samuël 4:20-22

(Een voorbeeld van een naam die een (negatief) teken is. Als de Ark van het verbond door de Filistijnen is veroverd en meegenomen, is het helemaal mis. Het belangrijkste voor Israël, Gods woonplaats op aarde, is weg. Daarom noemt de vrouw van Pinechas haar zoon: Ikabod. 'Israël is van de eer beroofd'.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Deze lange perikoop valt in twee hoofddelen uiteen: De verzen 57-67 gaan over de geboorte van Johannes en de gebeurtenissen rond zijn naamgeving. Vanaf vers 68 volgt dan de zogenaamde Lofzang van Zacharias: in de kerkelijke (Latijnse) traditie werd dit lied naar het eerste woord als het Benedictus (= gezegend/ geprezen) aangeduid.

Vers 57 meldt de geboorte van Elisabets zoon, waarover burens en verwanten zich mede verheugen (vers 58). Mooi is deze gedeelde blijdschap, die ook de barmhartigheid van God achter dit onverwachte geschenk van leven ziet en erkent (vgl. vers 7). De achtste dag is de dag van de besnijdenis voor een Joods jongetje (Lev. 12:2-3). Nog altijd wordt dit door Joodse mensen met familie en vrienden beleefd. Ook in Lucas 1 vallen dit 'sacrament' en de kraamvisite samen. Daarbij hoort (hoe menselijk wordt het hier beschreven) bijna vanzelfsprekend de vraag: 'Hoe heet hij?'. En hoewel in onze tijd dan velerlei en soms zeer originele namen kunnen klinken, zijn er nog wel degelijk streken en families waar een strikte orde van 'vernoemen' (minimaal dan toch in de Doopnamen) zeer op prijs wordt gesteld. Voor het kraambezoek is de naam Zacharias dan ook de logische keuze voor dit kind. Een bijkomende reden is voor hen misschien de goed passende betekenis: 'de HEER heeft gedacht aan'.

Opvallend is de ferme ontkenning ('Neen!') uit Elisabets mond (vers 60). Daarachter staat dan ook de opdracht van de engel (vers 13), hoewel Elisabet daar niet naar verwijst. Eenvoudig klinkt het: 'Johannes zal hij heten!' De visite reageert daarop met onbegrip, ook in de ruimere familiekring komt die naam immers niet voor. En – te beschouwen in het licht van de geaccepteerde verhoudingen in die tijd – wenden ze zich tot vader Zacharias voor een andere, beslissende stem. Via een schrijftabelt bevestigt de nog steeds stomme Zacharias (vgl. vers 20-22) in mogelijk nog stilliger woorden (tegenwoordige tijd!) de eerdere uitspraak van zijn vrouw: 'Johannes is zijn naam'. Op dat moment – terwijl iedereen zich nog verbaast over deze ongebruikelijke naamgeving – wordt Zacharias' sprakeloosheid opgeheven. Het moment is veelzeggend. Direct nadat dat Zacharias de naam van zijn zoon, die tevens het wezen van zijn zending inhoudt, publiek maakt (en daarmee ook zijn eerder ontbrekende geloof daarin uitspreekt), wordt de verlamming van zijn mond en tong ongedaan gemaakt. De verbazing van de kraamvisite wordt nu verdiept. Ze zijn zeer onder de indruk en in de hele regio praat men erover door. Volgens vers 66 vergeet men ook nu niet na te denken over Gods rol in dit alles en zijn plan met dit kind (vgl. vers 58). Volgens vers 64 was het loven van God het eerste dat Zacharias deed toen hij weer kon spreken. Vers 67 mogen we wellicht met dit moment verbinden. Vervuld met de Heilige Geest (vgl. zijn vrouw Elisabet in vers 41) declameert hij een lied, dat in de tekst als 'profetie' wordt aangeduid. Net als de eerdere Lofzang van Maria (vers 46-55) en de nog volgende Lofzang van Simeon (2:29-32) is het een profetisch lofgedicht. Profetie is immers niet zozeer 'de toekomst voorspellen', maar vooral het laten schijnen van Gods licht over gebeurtenissen die zich voltrekken. Zo mag Zacharias hier profeteren over de heel Israël omvattende bedoelingen van God met de geboorte van zijn zoon. Vanaf vers 76 spreekt hij het kind zelfs direct aan en zegt het zijn roeping aan: als profeet van de Allerhoogste de weg voor de Heer (= Jezus) gereed te maken.

Ook in dit lied zijn de nodige teksten uit psalmen en profeten gecombineerd (zie de tekstverwijzingen onder aan de bladzijden in de NBV). Daarmee wordt de eenheid van Gods werk en de verworteling en verbondenheid van dit evangelie in en met het Oude Testament benadrukt. Vers 80 neemt het slot van vers 66 op en vertelt hoe God het opgroeiende kind beschermt en sterkt met zijn Geest. Zoals dat later ook bij Jezus zou gebeuren (4:1-13), wordt Johannes op zijn taak voorbereid in de woestijn: plaats van doodsheid en beproeving, maar ook de plek waar God opnieuw tot het hart van zijn volk zou spreken (Hosea 2:16 NBV).

Vers voor vers

- Vs. 57 'Toen de dag van haar bevalling was aangebroken...': Letterlijk: 'Voor Elisabet werd de tijd vervuld dat zij zou baren...'. Let er op hoe veelvuldig het woord 'vervullen' in de hoofdstukken over Advent en Kerst in de evangeliën voorkomen. Tijd en dagen worden vervuld. Mensen worden vervuld (met de Heilige Geest). Profetieën worden vervuld. Zo is het één groot feest van vervulling op basis van Gods genadige toewending in deze twee kinderen (de wegbereider Johannes en de Heer Jezus).
- Vs. 60 'Johannes zal hij heten!': De naam Johannes betekent 'de HEER is genadig'. Ook deze naam verwoordt de zending van dit kind volkomen: Gods genadetijd (vgl. Jes. 61:2) zal hij aankondigen en inluiden. Ook als zijn optreden fors is en zijn woorden vlammend zijn, dient dat de doorbraak van Gods genade.
- Vs. 66 'Want de machtige hand van de Heer': In de Lofzang van Maria hoorden we al over Gods krachtige arm (vers 51). Het zijn typische, mensvormige beelden om Gods bevrijdende macht te benadrukken (vgl. Ex. 3:20, 13:3; Ps. 89:14, 136:12).
- Vs. 68 'Hij heeft zich om zijn volk bekommerd': Zowel in de Lofzang van Maria als in deze Lofzang van Zacharias ligt de scopus op Gods verlossingswerk voor Israël. Vanuit dat perspectief klinken de verwijzingen naar (het huis van) David, de herinnering aan het heilige verbond, Gods eed aan Abraham, alsook de beloften van de profeten. Misschien mogen we het slot (vers 79: 'aan allen die leven in duisternis') breder opvatten, maar heel duidelijk is dat niet. Des te helderder breekt het besef dat ook de volken in dit licht van God zijn betrokken straks door in de

'engelenzang' (2:14, 'vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft) en in de Lofzang van Simeon (2:32, 'licht geopenbaard aan de heidenen; met ook dan wel een bijzondere plaats/ 'eer' voor Israël). Zo is er – net als in de latere weg van Jezus' optreden – een ontwikkeling van 'volk' naar 'volken', van Israël naar (ook) de heidenen.

Vs. 76v Johannes zal de weg voor de Heer bereiden en het volk bekend maken met hun redding. Daarbij vormt de vergeving van de zonden (denk aan de Doop van Johannes) de crux. Tegelijk lopen het werk van de wegbereider en de Heer zelf hier in elkaar over. De gezaghebbende toezegging van vergeving van zonden komt van Jezus die daartoe de volmacht heeft (Marcus 2:10) en het offer van zijn leven bracht.

Vs. 78v Mooi is het beeld van een zonsopgang waarmee het lofdicht eindigt. In de Griekse vertaling van Jeremia 23:5 wordt de Messias de (zons)opgang genoemd. Zacharias kan daaraan hebben gedacht. Rijk is de omschrijving van Gods doel met dit alles: 'opdat we onze voeten kunnen zetten op de weg van de vrede'. Kan het actueler?

Vraag

Stel u voor dat u bij de kraamvisite voor het kind van Zacharias en Elisabet aanwezig was. Hoe zou u dat beleefd hebben?

Auteur: WMB

Liederen

Psalm 105: 1, 2 en 3

Lied 741: 1

Lied 464

Lied 469: 1-6

Ga je mee op zoek naar het Koningskind?

Mijn God is zo groot

Als je veel van iemand houdt

Diep, diep, diep als de zee

Hij heeft de hele wereld in zijn hand

In het begin

(=Gezang 133 LvdK)

Op Toonhoogte 406

Op Toonhoogte 341

Hemelhoog 125

Op Toonhoogte 488

Op Toonhoogte 509

Op Toonhoogte 412

Auteur: PZ

Hij heet Johannes

Inleiding

Wie heeft er een baby broertje of zusje. Of een klein nichtje of neefje.

Lief is dat hè, zo klein. Piepkleine vingertjes, oogjes, oortjes en neusje. Een baby maakt mama, papa en de broertjes en zusjes blij en trots.

Is jouw broertje of zusje ook gedoopt? En jij ben jij gedoopt? Dat is een bewijs dat je echt bij God hoort, hè!

In het verhaal van vandaag is er ook een baby geboren. Zijn papa en mama zijn ook héél erg blij.

Het is niet zomaar een jongetje, hij krijgt ook een bijzondere naam. Die heeft alles met God te maken. Die naam is een teken dat Johannes een bijzondere knecht van God wordt.

Bijbelverhaal

‘Ooooh wat is hij lief! Zó schattig. Kijk nou eens die mooie oogjes. Hoe hij beweegt. Is dat nu een lachje wat ik zie? Zo lief! Ik hou zoveel van hem.’

Elisabet moet steeds naar haar lieve zoontje kijken. Ze heeft hem in haar armen. Zacharias gaat bij haar zitten. Slaat een arm om haar heen. Hij wil wel wat zeggen, maar dat kan hij niet. Op de dag dat Gods engel hem vertelde dat Elisabet een baby zou krijgen, geloofde hij dat niet. Daarom zei God dat hij niet zou kunnen praten tot het kindje geboren zou zijn.

De familie en de burens komen ook bij de baby kijken. ‘Ach wat een schatje, wat een mooie baby’, zeggen ze. ‘Wat bijzonder dat God jullie toch nog een kindje gegeven heeft. Jullie zijn al zo oud. Hoe gaat hij heten?’ ‘Johannes.’ zegt Elisabet. ‘Johannes?’, vragen de mensen verbaasd. ‘Zo heet niemand in jullie familie. Weet je het wel zeker?’ ‘Echt waar!’, antwoordt Elisabet en ze kijkt naar Zacharias. Die pakt een lei. Met een krijtje schrijft hij daarop: Johannes is zijn naam. Die naam, Johannes, heeft God zijn nieuwe knecht zelf gegeven.

Zo laat Zacharias zien dat hij nu wel gelooft wat God beloofd heeft. Plotseling kan hij weer praten. Aan de familie en de burens vertelt hij dat Johannes ‘God is genadig’ betekent. God houdt van iedereen. Hij houdt van Zacharias, Elisabet en hun kind. Ook van de familie en de burens, en ook van ons vandaag. Nog steeds, echt van iedereen.

Auteur: TD

Johannes: teken van Gods wonder

Inleiding

Heb je wel eens iets heel vreemd meegemaakt? Dat het niet ging zoals je dacht dat het moest gaan? Dat alles anders leek te lopen dan je van tevoren had gedacht? Stel je voor dat je naar een bruiloft gaat en de bruid heeft een groene jurk aan. Dat had je van tevoren niet gedacht. Bij een bruidsjurk denk je aan wit. Of dat je een behoorlijk groot pak met de post komt en er maar iets heel kleins in blijkt te zitten. Dat had je niet gedacht als je naar de grootte van de doos keek. Bij de geschiedenis van vandaag gaat alles anders dan gedacht en verwacht. Maar het loopt mooier af dan we ooit hadden kunnen denken.

Bijbelverhaal

Niets was gewoon gegaan de laatste maanden. Een paar weken geleden hoorden we over Zacharias. De priester, die voor zijn naar de tempel in Jeruzalem ging. Alles ging gewoon zoals anders, tot zijn tijd in de tempel bijna klaar was. Toen gebeurde er iets... Een engel kwam een boodschap van God brengen. Zacharias zal een zoon krijgen. Maar dat kan helemaal niet. Zacharias en zijn vrouw Elisabet zijn al heel oud. Ze zullen geen kinderen meer krijgen. Ze hebben wel jaren gewacht op een kind, maar ze hebben er nooit een gekregen. Nu zegt de engel: God zal je een zoon geven. Het past gewoon niet in Zacharias' hoofd, het kan niet. Omdat hij de boodschap van de engel niet gelooft, kan hij vanaf dat moment niet meer praten. Hij moet de mensen die buiten op hem wachten zegenen, maar dat lukt niet. Hij spreidt zijn handen uit, maar er komen geen woorden uit zijn mond. Als zijn werktijd in de tempel erop zit, gaat hij naar huis. Met zijn vrouw Elisabet kan hij er ook niet over praten. Hij zal pas weer kunnen spreken als zijn zoon geboren is. Dit zal voor Elisabet ook vreemd geweest zijn. Ze verwacht haar man weer thuis, maar ze verwacht wel een man die kan praten. Bovendien kan hij haar nu ook maar moeilijk uitleggen wat er gebeurd is en wat er nog zal gaan gebeuren.

Elisabet ontdekt dat ze zwanger is. Zo vreemd, ze is al zo oud. Alles is nieuw voor haar. De mensen om haar heen zullen het ook vreemd gevonden hebben. Dat is raar, een oude vrouw die een baby gaat krijgen. Mensen zullen gedacht hebben, nou dat is dan toch nog fijn voor deze mensen, een kleine Zacharias. Maar het zal geen kleine Zacharias worden. De jongen zal Johannes gaan heten. Gek, want die naam komt helemaal niet voor in de familie.

Elisabet krijgt ook nog bezoek. Haar nichtje Maria komt. Maria verwacht ook een baby. Ook heel vreemd, ze is nog niet met Jozef getrouwd, ze heeft nog niet met hem geslapen. Ook Maria heeft een boodschap van de engel van God gekregen. Zij gelooft wel meteen wat de engel zegt. Ze mag de moeder van Gods Zoon worden. Ook over haar zullen de mensen in haar dorp praten. Wat gek, Maria in verwachting? Dat hadden we niet gedacht.

Mensen begrijpen het niet, wat een vreemde gebeurtenissen. God snapt het wel. God wist al dat het zo zou gaan gebeuren. Het was Gods plan. Als God de engel naar Zacharias stuurt om een kind te beloven, dan zal het kind er ook echt komen. Net zoals de baby van Maria ook echt zal komen.

Als de tijd gekomen is dat Elisabet haar kind zal krijgen, wordt er inderdaad een zoon geboren. Iedereen om hen heen is blij. Toch nog een baby. Gelukkig, de bevalling is geweest en er is een gezonde zoon. Het was (en is) bij de Joden gewoon om het kindje pas op de achtste dag na de bevalling een naam te geven. Joodse jongens worden ook op deze dag besneden. Ze horen zo bij het verbond dat God lang geleden al met Abraham heeft gesloten. De achtste dag was een feestelijk dag voor de familie van een pasgeboren baby. Naaste familieleden en vrienden vieren dit feest met gezin mee. Hoe gaat dit jongetje heten? Zacharias? Een mooie naam, met een mooie betekenis: 'De Heer heeft gedacht aan'. Passender kan bijna niet. Maar Elisabet zegt heel duidelijk: Nee, Johannes zal hij heten!

Zonder woorden uit zijn mond heeft Zacharias dit met zijn vrouw kunnen delen. Hij heeft kunnen delen wat er in de tempel was gebeurd. Wat hij had gehoord. Hoe hij het niet had geloofd. De straf die hij hiervoor kreeg tot alles zo gegaan zal zijn als de engel had gezegd. Zacharias heeft zijn vrouw kunnen uitleggen hoe ze het jongetje moeten noemen. En Elisabet, het zal voor haar raar en vreemd geweest zijn. Maar ze heeft wel begrepen dat dit alles van God kwam. En als God iets belooft, dan zal het zo zijn, dan zal het zo gaan.

Zo kan ze ook zeggen: Nee, onze zoon heet geen Zacharias, hij heet Johannes.

De mensen snappen het niet, nee dit kan gewoon niet. Een naam die niet in de familie voorkomt, dat hoort niet, dat is pas echt raar. Iedereen kijkt naar Zacharias. Hij zal nu wel gaan ingrijpen en zeggen dat de baby toch Zacharias als naam zal hebben. Zacharias pakt zijn kleitablet. Een stuk klei waar hij met een pen op kan schrijven. Zo kan hij toch communiceren met de mensen om hem heen. Hij schrijft als antwoord op de vragen van de mensen: Johannes is zijn naam.

En dan, als iedereen nog in de war is over de naam van het kind. Dan kan Zacharias weer spreken. De straf van God wordt opgeheven. Johannes betekent: God is genadig. Dit zegt alles over God en over deze baby. Door de genade van God kregen deze oude mensen toch een zoon. Door de genade van God zal Maria binnenkort een zoon krijgen. Een zoon die alles zal zijn voor alle mensen op aarde. Johannes is de voorloper van Jezus. Hij wordt iets eerder geboren en zal de mensen jaren later gaan wijzen op de Redder, op de bringer van genade voor iedereen.

Mooi dat juist nu Zacharias weer kan spreken. God nam

zijn stem weg, toen hij niet geloofde in Gods belofte. Nu Zacharias iedereen om hem heen de naam van zijn zoon laat weten, komt zijn stem weer terug.

Dit heeft indruk gemaakt op iedereen die erbij was. En iedereen heeft het erover ... heb jij het verhaal over Zacharias al gehoord... en het wordt weer verteld. Iedereen is verbaasd. Dit is raar en vreemd. Maar de mensen praten en denken verder. Dit moet wel iets van God zijn. Dat kan niet anders. God zal zeker een plan hebben met dit kind!

Zacharias kan weer spreken en hij begint met het loven van God. Het grootmaken van God. Goed spreken en zingen van God. Zacharias kan niet anders. Natuurlijk is ook hij verbaasd over alles wat er met hem, met hen is gebeurd. Hij is verbaasd en blij en nog veel meer. Hij kan alleen nog maar zingen om zich te uiten. Wat zal hij veel nagedacht hebben in de tijd dat hij niet kon praten. Over hemzelf. Over zijn vrouw. Over hun kind. Over God. Over zijn geloof, over het volk. Alle gedachten komen nu samen in een lied wat hij zingt. De Heilige Geest laat hem zingen. Misschien was het geen zingen zoals wij doen, misschien kwamen de woorden in een stroom uit zijn mond alsof hij een gedicht opzegde. Het doet er niet toe, het gaat om de inhoud van de woorden.

Zacharias spreekt over de bedoeling van God. Dit kind is er niet voor niets, daar heeft God een plan mee. Een plan voor het kind, maar nog meer, een plan voor Israël, voor de mensen uit die tijd. Zijn kind, Johannes, mag de weg gereed maken voor de Heer. Voor Jezus.

God is bij kleine Johannes, hij is erbij als Johannes opgroeit. Hij beschermt de jongen en sterkt hem met zijn Geest. Johannes wordt door God zelf voorbereid op zijn taak in de woestijn. Een nare plek om te wonen, maar wel de plek waar God tot zijn volk zal spreken, door Johannes.

Zo raar, zo vreemd, zo anders dan verwacht deze geschiedenis. Maar niet voor God. Zijn plan gaat door! Hij doet wat Hij belooft. Daar is de geboorte van Johannes het teken van.

Auteur: CdG

Het wonder wordt langzaam zichtbaar

Inleiding

Jij hebt een naam.

Die heb je van je ouders gekregen. Daar hebben zij over nagedacht, ze wilden je een mooie naam geven. Iedere naam heeft een betekenis. Zij hebben ook daar misschien over nagedacht. Want aan die betekenis zit een waarde die zij belangrijk vinden voor jouw leven. Vroeger hoefden de a.s. ouders niet zo lang na te denken over een naam. Als je een meisje was (en nu even goed opletten) werd je naar de moeder van je moeder genoemd. Het tweede meisje werd naar de moeder van je vader genoemd. De volgende dochters kregen de naam van een tante.

De oudste jongen (nog even opletten) werd vernoemd naar de vader van zijn vader. Zijn broertje naar de vader van zijn moeder, een volgend broertje naar een oom, enz. enz.

Snap je het nog?

In Israël kregen de jongens, vroeger in elk geval, de naam van hun vader.

Bijbelverhaal

Elisabet is zwanger.

Haar man Zacharias kon vanaf het begin van de zwangerschap niet meer praten. Hij kon de engel Gabriël niet geloven toen deze kwam zeggen dat hij op zijn oude dag nog een zoon zou krijgen. Als straf legde God hem het zwijgen op.

Nu is de tijd gekomen dat het kindje geboren gaat worden. Elisabet voelt het, haar buik doet zo'n pijn! Het duurt uren en het wordt steeds erger. Maar ze weet: dat hoort erbij.

Tussen de weeën door is het even rustig. Ze denkt terug aan hoe zij jaren gewacht hebben op een kindje. Zacharias en zij zijn heel verdrietig geweest als weer bleek dat zij niet zwanger was. Elke maand opnieuw die teleurstelling, jarenlang!

Uiteindelijk hadden zij zich erbij neergelegd. En toen waren ze te oud geworden om nog een kindje te krijgen. En nu is het toch nog gebeurd! Een wonder van God. Daar komt weer zo'n wee...volhouden Elisabet!

Dan komt het moment dat zij haar zoon in haar armen houdt. Ja, ze wisten dat het een zoon zou worden. Dat had de engel ook gezegd. Een bijzonder kind is het. Niet alleen omdat de engel had verteld dat haar zoon een bijzondere taak zou hebben. Hij is al bijzonder omdat hij er is! Voor haar en Zacharias. Dat zij vader en moeder zijn geworden! Kijk dat lieve gezichtje eens: dat neusje en die kleine oogjes die naar haar kijken. Met zijn mondje maakt hij zachte geluidjes...straks mag hij drinken aan haar borst. Wat is Elisabet gelukkig, ze is de pijn alweer vergeten. Kijk, hij slaapt weer...

Na acht dagen moet haar jongetje besneden worden. Dat is de wet in Israël. Dan wordt ook bekend gemaakt hoe hij

gaat heten. Dat is een soort familie- en vriendenfeest. Als het zover is vragen de mensen die het feest meevieren hoe Elisabet en Zacharias hun zoon gaan noemen. 'Zacharias' toch zeker?

'Nee,' zegt Elisabet meteen, 'hij krijgt de naam Johannes, dat betekent 'God is genadig'.

'Maar zo heet niemand in jullie familie! Hoe kom je daar nou bij?'

Dan vragen ze het aan Zacharias, die nog steeds niet kan praten: Hoe vind jij dat je zoon moet heten?'

Zacharias vraagt om een schrijftablet en schrijft op: 'Johannes is zijn naam'.

Iedereen is heel verbaasd. En opeens kan Zacharias ook weer praten.

Als eerste dankt en looft hij God. Hij spreekt zomaar een heel loflied uit.

De woorden komen door de Heilige Geest recht uit zijn hart.

Wat God allemaal gedaan heeft, dat God trouw is en doet wat Hij belooft.

Dat doet God al eeuwenlang voor het volk Israël.

Tegen zijn zoon zegt hij: 'Johannes, jij zal 'profeet van de Allerhoogste' genoemd worden. Want jij zal voor de Heer uitgaan.

Jij zal aan de mensen vertellen dat de Verlosser is gekomen'.

Maar zover is het nog lang niet.

De Verlosser moet zelf nog geboren worden, dat zal niet zo lang meer duren.

Eerst moet Johannes volwassen worden en afwachten wanneer hij zijn bijzondere taak gaat uitvoeren.

Afsluiting

En nu jij...

Jij bent belangrijk om wie je bent: kind van je ouders, als broer of zus, als kleinkind van je opa en oma. Als vriend of vriendin, noem maar op.

Jij bent ook belangrijk voor God.

Ook jij mag de liefde van God doorgeven, door over Jezus te vertellen.

Door te leven als kind van Hem.

Mooi is dat. Zo gaat er een lijntje van jou naar Johannes, door de eeuwen heen.

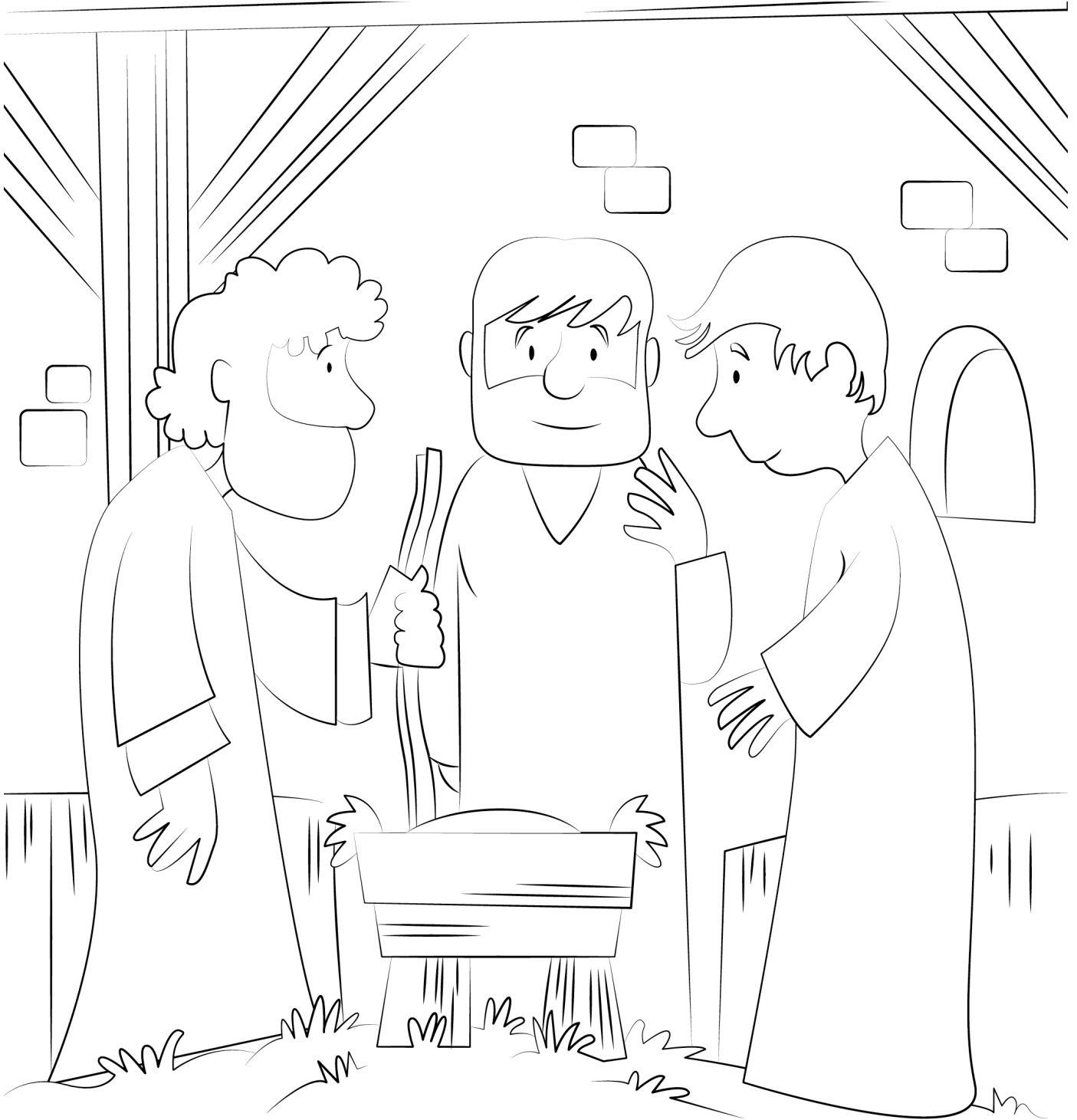
Vind je dat geen gave gedachte?

Auteur: RvBvdB

25 december 2025 (Kerst)

Jezus wordt geboren

Lucas 2:1-20

Thema: Kerstfeest: Zie Gods wonder!

Projectthema: Jezus, gegeven uit Gods liefde

Doel

De kinderen leren dat ze, net als de herders, in Jezus Gods reddende liefde mogen zien en loven.

Toelichting

De geboorte van Jezus in Betlehem lijkt geen succesverhaal. Het loopt anders dan je zou denken: geen plaats in het nachtverblijf, zijn kleding bestaat uit doeken, zijn wieg is een voederbak. Verder staan er geen koning en priesters aan Jezus' wieg. Alleen maar een paar herders aan wie de engelen hebben verteld dat Jezus de bringer van Gods genade is. En dat is het belangrijkste: de beloften van God door zijn profeten wordt vervuld. De herders geloven dat en aanbidden het Kind in de kribbe. Ze kijken door de realiteit heen naar Gods wonder: de Messias is gekomen voor heel de wereld.

Op de terugweg van de stal loven ze God. Ze erkennen dat Jezus' geboorte groot nieuws is. Gods bedoeling is dat, ook vandaag, iedereen mag Gods goedheid zien en geloven. En daarom: vertel Gods wonder door!

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Iedereen moet het weten

Richtlijnen: Begin de kinderen te vragen of ze wel eens iets hebben meegemaakt of gekregen dat ze aan iedereen wilden vertellen. Maak dan de overstap naar de Kerstgeschiedenis. Vertel de armoedige omstandigheden (zie toelichting), maar maak vooral duidelijk waarom de herders zo blij zijn.

Vandaag is het Kerstfeest. Samen zijn we blij en we hopen dat iedereen dat zal zijn. Jezus is gekomen voor iedereen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Jezus is gekomen, ook voor jou!

Richtlijnen: De engel vertelt de herders in het veld wat er is gebeurd in de Kerstnacht. Er is niet zomaar een kind geboren in moeilijke omstandigheden (geen plaats, stal, voederbak en doeken). Nee, je moet verder kijken dan wat je kunt zien. Gods Wonder van liefde, Jezus, is gekomen in een duistere wereld. Door Hem gaat alles veranderen. Gods Koning op de troon, vrede en recht op aarde. En dat allemaal voor de herders, voor heel Betlehem en voor de hele wereld.

Daarom gaan de herders kijken in de stal. Ze zijn zo onder de indruk van Gods grootheid dat ze op de terugweg Hem loven en prijzen. Iedereen mag het horen, iedereen moet het weten: God is gekomen, ook voor jou!

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Kerstfeest: aanbid en prijs Gods wonder!

Richtlijnen: Over iets goeds en iets moois dat je ziet of beleeft kun je enthousiast raken. Al het andere raakt op de achtergrond. Je wilt dat iedereen net als jij blij is over wat jij hebt meegemaakt.

Nu lijkt de geboorte van Jezus in Betlehem geen verhaal over geluk. Het loopt anders dan je zou denken: geen plaats in het nachtverblijf, zijn kleding bestaat uit doeken, zijn wieg is een voederbak. Verder staan er geen koning en priesters aan Jezus' wieg. Alleen een paar herders aan wie de engelen hebben verteld dat Jezus de bringer van Gods vrede is. Moet je daar nu enthousiast over worden? Jazeker, want het belangrijkste is: de belofte van God door zijn profeten wordt vervuld. De herders geloven die en aanbidden het Kind in de kribbe. Ze kijken door de harde werkelijkheid heen naar Gods wonder: de Messias is gekomen voor heel de wereld.

Op de terugweg van de stal loven ze God. Zo enthousiast zijn ze. Gods bedoeling is dat, ook vandaag, iedereen mag Gods goedheid zien en geloven. En daarom: vertel Gods wonder door!

Extra bijbelgedeelte: Psalm 96

(Zing voor de HEER een nieuw lied. Steeds weer brengt God recht, vrede en vreugde. Die trouw van God vieren we juist op Kerst, omdat Jezus werd geboren.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

We vieren het altijd in de winter. Dat is de Kersttijd.

Vrijwel iedereen doet mee aan dit feest. Toch zijn er helaas veel mensen in ons land, die niet (meer) weten, dat we de geboorte van Jezus Christus gedenken.

De geboorte van de Here Jezus heeft zeer waarschijnlijk niet plaatsgevonden in de winter, want de herders waren met hun kudde op het veld.

In ieder geval is Jezus geboren, dat weten we zeker. Mogelijk heeft men de datum van 25 december verbonden met een heidens midwinterfeest. Hoe het ook zij, het belangrijkste is dat we op deze datum de komst van de Here God naar deze aarde vieren: Het feest van de geboorte van de Here Jezus.

Bij het Bijbelgedeelte

Dit bijbelgedeelte is waarschijnlijk het meest bekende Bijbelgedeelte bij iedereen. Ook bij veel niet-christenen is dit bekend. Keizer Augustus kondigt af dat alle mensen uit zijn rijk zich moeten laten inschrijven. Je zou dit een volkstelling kunnen noemen.

Ook Jozef en Maria moeten zich laten inschrijven. Dat betekende voor hen dat zij helemaal vanuit Nazaret naar Betlehem op reis moeten. De reden is dat Jozef van David afstamde.

Maria is zwanger. Dat betekent dat deze volkstelling voor hen niet zo goed uitkomt. En toch, de Here bestuurt het zo, en een Schriftwoord gaat in vervulling, dat de Messias in Betlehem geboren wordt. En zo is het ook gebeurd. Terwijl Jozef en Maria in Betlehem waren, kwam Jezus ter wereld. Er was nergens meer plaats om te kunnen overnachten. Hierdoor werd de pasgeboren baby 'Jezus' in een kribbe gelegd. Zijn wieg was dus een kribbe. In de buurt van Betlehem waren in diezelfde nacht herders op het veld, die de wacht hielden over hun kudde. Opeens stond er een engel bij hen en stonden de herders in een stralend licht van de Heer. Om die reden, zouden we het Kerstfeest ook wel het feest van het Licht kunnen noemen. De engel stelt de herders en 'ook ons' gerust met de woorden: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David (= Betlehem) voor jullie een redder geboren. Hij is de Messias, de Heer.' We zouden het ook zo kunnen zeggen: 'God stelt ons gerust: Jezus is geboren.' Het teken van die Redder is voor de herders dat zij een pasgeboren kind zullen vinden. Het kind is in doeken gewikkeld en ligt in de kribbe.

En dan ineens voegt zich een groot hemels leger van engelen bij die ene engel en ze prijzen God met de woorden: 'Ere zij God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen, die Hij liefheeft.' Wij kennen deze woorden wel in het lied: 'Ere zij God in de hoge, vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.'

Vaak wordt gezegd dat dit lied gezongen is door de engelen. Het zou kunnen, maar het staat er niet. We weten dit dus niet zeker.

Nadat het hemelse leger met deze woorden de Here God geprezen heeft, gaan de herders naar Betlehem om met eigen ogen te zien wat er daar gebeurd is en wat de Heer hen bekend heeft gemaakt. Ze treffen daar Maria en Jozef aan en het kind in de kribbe. Toen ze het kind zagen, vertelden ze wat er over dit kind gezegd was.

Iedereen, die dit hoorde, stond verbaasd over wat de herders zeiden. Maria bewaarde al deze woorden in haar hart en bleef erover nadenken.

De herders gaan terug naar het veld, terwijl zij God loofden en prezen om alles wat ze gehoord en gezien hadden.

We mogen hier getuige zijn van een feestelijk gebeuren. Daarom mogen wij ook allemaal feest vieren, omdat Jezus, als de Redder der wereld geboren is. Hij zal echter nog veel moeten lijden. Dit lijden zal uitlopen op zijn sterven. Zijn lijden en sterven zorgt Gode zij dank voor verzoening van onze zonden. En daarna loopt het uit op een nog feestelijker gebeurtenis dan Kerst: Pasen, Jezus opgestaan uit de doden. Nu vangt het nieuwe leven aan.

Enkele opmerkingen bij de verzen

Vs. 2 Over dit vers hebben heel wat nieuwtestamentici hoofdbrekens gehad.

Historisch gezien zou Quirinius toentertijd niet het bewind over Syrië hebben gehad. Zou kunnen dat er een verkeerde vertaling is geweest. Dat er moet staan: voordat Quirinius het bewind over Syrië had. Gelet op de nauwkeurigheid van het schrijven van Lucas lijkt dit onwaarschijnlijk. Mogelijk dat Quirinius tweemaal het bewind over Syrië heeft gehad. Hoe dan ook, zo ontzettend belangrijk is het nou ook weer niet.

Het doet verder aan de hele geschiedenis van Jezus' geboorte, die wis en waarachtig heeft plaatsgevonden, niets af. We laten het dus gewoon zo staan, zoals het er staat, erop vertrouwend dat dit juist is.

Vragen

- Is voor jullie Kerst ook echt een blij feest?
Wat zijn voor jullie dan de meest mooie en fijne dingen van het kersfeest?
- Het belangrijkste van het kerstfeest is natuurlijk de geboorte van de Here Jezus als de redder der wereld.
- Hoe zouden wij de werkelijke betekenis van het Kerstfeest aan iedereen in ons land kunnen laten horen en zien?
Wat zou jij kunnen doen om het Kerstfeest als de verjaardag van de Here Jezus te laten horen en zien?

Auteur: DR/DW

Liederen

Psalm 24

Lied 469

(=Gezang 133 LvdK)

Lied 475

Gezang 141 LvdK

Eer aan God in de hoge

Vier Nu feest – Oke 4 kids

Go, tell it on the mountain

Lied 484

Zeg eens herder, waar kom jij vandaan

Lied 485

Midden in de winternacht

Lied 486

Eer zij God in onze dagen

Lied 487

In het begin was Het Woord

Lied 488

Een Koning is geboren

Hemelhoog 126

Er is een Kindeke geboren op aard'

Hemelhoog 129

Als je veel van iemand houdt

Hemelhoog 125

Wij zijn de herders

Hemelhoog 158

Ga je mee op zoek?

Op Toonhoogte 406

Goed nieuws

Hemelhoog 132

Auteur: PZ

Iedereen moet het weten!

Inleiding:

Hebben jullie weleens iets meegemaakt wat je graag aan iedereen zou willen vertellen?

Misschien dat je iets kreeg, wat je heel graag al heel lang wilde hebben. En eindelijk na een lange tijd heb je het gekregen! Dan ben je zo ontzettend blij! Dan wil je dat aan iedereen vertellen?! Of misschien is je broertje of zusje eindelijk geboren. Daar heb je zo lang op gewacht! Dan wil je het vast ook aan iedereen vertellen. Of misschien iets anders?

Het Bijbelverhaal van vanochtend gaat over iets heel bijzonders, iets speciaals, dat een aantal herders meemaken. Het zo bijzonder, dat ze het aan iedereen willen vertellen! Luister maar wat ze zo graag willen vertellen aan iedereen!

Bijbelverhaal

Op een dag moeten Jozef en Maria op reis. De keizer die de baas is over het land, wil weten hoeveel mensen er in Israël wonen. Jozef en Maria horen bij de familie van David. Zij moeten dus naar de plaats die Betlehem heet. Want David heeft vroeger in Betlehem gewoond. Zo gaan Jozef en Maria op pad. Ze rijden niet in een mooie koets. Nee, ze moeten het hele eind lopen van Nazaret naar Betlehem! Dat is voor Maria niet zo fijn, want ze verwacht een kindje. En niet zomaar een kindje. Maria is uitgekozen door God om de moeder te zijn van Jezus. Jezus, een heilig Kind. De Zoon van God!

Eindelijk zien ze in de verte de huizen van Betlehem. Gelukkig, ze zijn er bijna. 'We zoeken gauw een herberg waar we kunnen slapen,' zegt Jozef. 'Dan kan jij fijn uitrusten, Maria.'

Maar oei, dat valt tegen. Er zijn zóveel mensen op reis. En allemaal zoeken ze een plekje om te slapen. Alles zit vol. Nergens is er plek voor Jozef en Maria. En het wordt al avond. Het is bijna donker. Hoe moet dat nu? Maria voelt dat haar kindje al bijna komt. Ze moeten snel een plekje vinden om te rusten. Gelukkig vindt Jozef een lege stal. Maar wacht eens! Moet Maria haar kindje krijgen in een stal? Jezus, de Zoon van God, Koning van de wereld, moet Hij geboren worden in een stal? Moet Jezus niet in een paleis worden geboren? Hij is toch Koning? Toch laat de Here God het zo gebeuren. Jezus wordt een hele bijzondere Koning. Een Koning, niet alleen voor rijke mensen, maar voor iedereen! Daarom wordt die nacht de Here Jezus geboren in een stal. Niet in een mooie wieg, met een prachtig koningskleed! Nee, Maria wikkelt Jezus in doeken en legt Hem in de voederbak voor de dieren.

Diezelfde nacht, niet ver van de stal vandaan brengt een groep herders de nacht door in het veld. Zij passen op de schapen. Maar dan opeens! Een fel licht. De herders worden bang. Een engel van de Heer staat ineens in hun midden. De engel zegt vriendelijk: 'Wees maar niet bang. Ik kom jullie iets moois vertellen. Vannacht is de Here Jezus geboren. De Messias, dat betekent de Redder van de wereld. Ga op zoek! En zoek naar een kindje dat in

doeken in een voederbak voor dieren ligt.' Dan opeens komen er nog veel meer engelen. De hele lucht vol! Zij zingen: 'Ere zij God in de hoge, vrede op aarde.' Als het lied uit is, is het opeens donker.

En de herders? Wat denken jullie wat zij gaan doen? Geloven ze wat de engel hen net heeft verteld? Jazeker geloven ze dit! Ze gaan direct op pad. Ze laten hun schapen in de steek. Zo vlug als ze kunnen, gaan ze op zoek naar het Kind in de voederbak. Wat zijn ze blij! Want de Redder van de wereld, de Messias is gekomen. Hij is gekomen voor de herders en voor alle mensen. Jezus is gekomen voor iedereen! Zodat de Here God weer dicht bij de mensen kan zijn.

Als ze de stal gevonden hebben, knielen de herders bij de voederbak neer. Ze aanbidden het Kindje. 'Dank U wel, Here Jezus, dat U bent gekomen. Wij houden van U!' Zo gaan de herders weer terug naar hun schapen. En terwijl ze teruglopen, danken ze de Here God in de hemel. Ze prijzen Hem voor alles wat ze hebben gehoord en gezien.

En, houden ze het stil, wat er is gebeurd? Nee, echt niet! Ze vertellen aan alle mensen die ze tegenkomen, wat er is gebeurd. Ze moeten het gewoon aan iedereen vertellen, zó blij zijn ze!

Vandaag zijn wij ook ontzettend blij. Want we vieren met elkaar het Kerstfeest. De Here Jezus is geboren. Voor iedereen! Ook voor jou! Dank U wel, Here Jezus! Wij houden van U!

Auteur: RS

Jezus is gekomen, ook voor jou!

Je kent vast heel veel liedjes die gaan over kerst. Je hebt ze thuis of op school geleerd. In de kerk zing je ze ook. Je hoort ook kerstliedjes in de supermarkt en op de tv. Is het je wel eens opgevallen dat er twee soorten kerstliedjes zijn? In de supermarkt gaat het over het fijne gevoel van kerst, het lekkere eten en de gezelligheid. In de kerk gaat het over Jezus die geboren is, over herders en engelen.

Misschien ken je het volgende lied ook wel:

Eeuwenlang geleden
In een donker dal
Zochten herders naar een kindje
In een arme stal
Nog maar pas geboren
Al zo lang verwacht
En er zongen engelenkoren
Door de nacht

Ze zongen gloria gloria
Voor het kindje klein en teer
Gloria gloria
Voor de allerhoogste Heer

Eeuwenlang geleden
Was ik er niet bij
Maar het wonder is gebleven
Ook voor jou en mij
Want datzelfde kindje
Uit die arme stal
Eren wij nu als de Koning
Van 't heelal

Wij zingen gloria gloria
Voor het kindje klein en teer
Gloria gloria
Voor de allerhoogste Heer

*Het is een lied van Elly en Rikkert.
Zij maakte dit prachtige lied over kerst.*

Eeuwenlang geleden. Wel meer dan 2000 jaar geleden werd er in Betlehem een kindje geboren. Ja, dat gebeurde veel vaker. Maar op dit kind werd al heel lang gewacht. We zeggen vaak, na negen maanden wordt een kindje geboren. Als een vrouw veertig weken zwanger is, weet je bijna zeker dat het kindje snel komt. Maar op het kind uit dit lied, het kind uit de Bijbel, het kind waar Kerst echt over gaat is langer dan negen maanden gewacht. God had dit Kind al heel lang geleden beloofd. Hij zou iemand sturen om de weg tussen God en mensen te herstellen. En weet je, wat God belooft, dan doet Hij ook.

Een kindje in een stal? Ja, het was een drukke tijd in Betlehem. Er waren veel mensen. Er was een volkstelling gaande. Mensen moesten naar de stad waar hun voorouders vandaag kwamen. David, koning David,

kwam uit Betlehem. Veel mensen waren in de verte nog familie van hem. Daarom moesten zij naar Betlehem. Daar moesten ze zich melden om opgeschreven te worden. De machthebbers van die tijd dachten dat ze de baas waren. Maar Gods belofte werd precies hierdoor waarheid. Maria woonde in Nazaret, maar de voorouders van Jozef kwamen uit Betlehem en daarom gingen ze op reis. De beloofde Redder komt uit Betlehem, dat was door profeten al voorzegd. Dat was de reden dat Jozef en Maria wel in Betlehem moesten zijn op de tijd dat Jezus geboren zou worden.

Maar wacht, engelenkoren in de lucht? En zoekende herders? Ja! Als Jezus geboren is, maken engelen dit bekend. Niet aan de burgemeester van Betlehem, of aan belangrijke mensen van de tempel. Nee, gewone mannen horen van de geboorte van Jezus. Herders waren op de velden met hun schapen. Ze hielden de wacht, bij een vuur, ze moesten de kudde beschermen. Dit was hun werk, dit deden ze altijd. Maar dan gebeurt er iets, dat nog nooit gebeurd was. Ze zien een engel, een engel met goed nieuws. Goed nieuws voor de herders, maar het goede nieuws is voor iedereen, voor alle mensen die het toen hoorde, dit het nu horen en die het ondertussen gehoord hebben.

De engel zegt: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David voor jullie de Redder geboren. Het teken van die Redder is voor de herders dat zij een pasgeboren kind zullen vinden. Het kind is in doeken gewikkeld en ligt in de kribbe.

Als de engel dit gezegd heeft zijn er opeens heel veel engelen en ze prijzen God met de woorden: 'Ere zij God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen, die Hij liefheeft.'

In het lied staat ze zingen gloria, gloria, voor de allerhoogste Heer. Gloria, betekent glorie, eer, roem, lof. De herders geloven wat ze horen, ze laten de kudde in de steek en gaan op zoek. Ze willen die Redder vinden. Ze stellen geen vragen, lijken niet te twijfelen, ze gaan kijken! En ze vinden het kind. Precies zoals gezegd, in doeken in een kribbe. Jozef en Maria zullen raar opgekeken hebben toen er ineens herders aanklopten. Nog vreemder was het toen de herders gingen vertellen wat ze gehoord en gezien hadden. Maar Jozef en Maria hadden zelf ook van die vreemde dingen meegemaakt de laatste maanden. Ze herkende er God in. Ze wisten, God heeft ook aan de herders vertelt over ons kind.

Een mooi, oud verhaal? Ja, maar er is meer. Weer even terug naar het lied.

Wij waren er niet bij toen in Betlehem. Maar het wonder is gebleven! Ook voor jou en mij. Want dat kleine kindje, uit die arme stal, eren wij nu als de Koning van het heelal.

Ook wij horen over dit kind. En we weten nog veel meer over dit kind. We weten dat Hij een man werd, dat Hij mensen leerde over God. Dat Hij niet een gewone baby was, maar Gods eigen Zoon. Dat Hij naar de aarde is gekomen om ons te redden.

Misschien heb je het al vaker gehoord en ken je het hele verhaal met je hoofd. Maar je kunt er zoveel van en over leren. God die Zijn Zoon naar de aarde stuurt om alle mensen te Redden. God die doet wat Hij belooft. God die zoveel van ons houdt. Elke keer met Kerst mogen we daarbij stil staan. Elke dag mogen en moeten we daarbij stil staan.

De herders gingen het kind zoeken. Doen wij dat ook? Het kind is ook voor ons geboren, maar we moeten Hem wel zoeken. Voor Hem knielen, Hem aanbidden, Hem eren. Hij moet onze Koning worden. Dat is mooi, maar soms ook moeilijk. Wij moeten zelf minder belangrijk worden. Het gaat niet om ons. Het gaat om Hem. Daarom mogen we na Kerst weer een heel jaar leren en horen over dit Kind, wat Hij deed, waarom Hij kwam, wat dat voor ons betekent, wat dat van ons vraagt.

Jezus is geboren, ook voor jou!

Auteur: CdG

Kerstfeest: aanbid en prijs Gods wonder!

Inleiding

Waar denk je als eerste aan als je het woord 'kerstmis' hoort?

Weet je wel of je kinderen kent die niet weten wat het kerstfeest betekent? En als ze het niet weten, wat zeg je dan? Hoe leg je dit uit?

Iets anders: als je ergens enthousiast over bent, wat doe je dan? Noem maar eens voorbeelden.

Kerstmis

Het Kerstfeest lijkt heel mooi, maar in eerste instantie is het dat niet. Jezus wordt geboren op reis, het lijkt een ongunstig moment. En dan nog wel in een ruimte voor dieren. Geen wieg, maar een kribbe. Dat voor de Koning Jezus. De geboorte van Christus wordt vaak als een mooi sprookje omschreven, maar in werkelijkheid zijn de omstandigheden bitterhard. Stel je voor, in onze tijd, dat een baby geboren zou worden in een treinstation, of in een park of elders. Het gebeurt helaas nog in bepaalde landen, dat er geen plek is in een huis of een ziekenhuis. Een geboorte is al een wonder, maar in deze omstandigheden helemaal. Alles is in orde, moeder en kind zijn gelukkig gezond, ondanks de omstandigheden. Jezus is niet gekomen om het leven van een rijk man te leiden, maar om te dienen. Het is zo bijzonder, begonnen met de volkstelling, waardoor Jozef en Maria, ondanks de aanstaande geboorte, naar Betlehem. Zo wordt Jezus geboren in de stad van koning David, waar de wortels van Maria en Jozef liggen. Alles komt goed, op het juiste moment, op de juiste plaats.

Blijdschap overheerst

Toch, ondanks de omstandigheden, is er reden tot blijdschap. De belofte is vervuld, de Verlosser is geboren.

In het Oude Testament wordt de geboorte van Jezus al vroeg aangekondigd. Feitelijk wordt het al in Genesis 3 beloofd, als God zegt dat de duivel ooit verslagen zal worden. Dan komen de profeten, waaronder Jesaja, die ook wel de Evangelist van het Oude Testament wordt genoemd. Zelfs in een van zijn teksten staat: 'Een kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven'. Probeer het maar eens op te zoeken in de Bijbel straks.

De geboorte van Jezus bewijst dat God zijn beloften nakomt en ook dat de Verlossing nabij is. Jezus zal immers een zondeloos leven leiden en als een misdadiger aan het kruis genageld worden, allemaal om ons te redden van de dood. Gods belofte wordt vervuld.

Herders op de velden

Dan zijn er herders in de buurt. Dat er herders zijn, laat zien dat de geboorte van Jezus niet met kerstmis zelf is geweest. Jullie zijn nu oud genoeg om dit geheim te kennen. Omdat de herders er waren, bewijst het dat het geen winter kan zijn geweest. Want ook in de heuvels Israël is het 's winters koud, kan er sneeuw zijn. Daarom is het niet waarschijnlijk dat Jezus met kerstmis is geboren. Maar het is gekoppeld aan het heidense feest, dat het

licht terugkeert na 21 december, de donkerste dag van het jaar. Dat werd door de Germanen gevierd. Ja, zo hoor je nog eens wat! Er zijn verschillende theorieën over de geboortedatum van Jezus, het kan in augustus zijn geweest, maar ook in oktober.

Herders zijn feitelijk de meest eenvoudige mensen die er zijn. Als je niets kon worden, dat werd je maar herder. Maar juist zij zijn degenen die als eersten op de hoogte worden gebracht van het blijde nieuws! Door engelen nog wel! Herders, niet bepaald geleerden, niet bepaald de elite, zij mogen het als eerste horen! De meest eenvoudige mensen krijgen het nieuws van een engel. Daarna worden ze getrakteerd op een concert van het engelenkoor, die een nieuw lied zingen: 'Ere zij God in de hoge, vrede op aarde'.

Het enthousiasme doorgeven

De herders gaan op weg, zij geloven de engelen, zullen ongetwijfeld heel verbaasd zijn over wat hun is overkomen, juist hen. Ze gaan op pad en ze treffen Jozef en Maria aan en het Kind. Wat staan ze versteld! Hoe bestaat het dat zij dit hebben mogen horen en mogen zien! Maar niet alleen bij de herders is de verbazing, ook bij Jozef en Maria! Zij horen het verhaal van de herders, over de engelen, over hun boodschap, over het gezang. Ongetwijfeld zijn zij even verbaasd als de herders zelf. En dan staat er in Lucas: 'Maria bewaarde deze woorden in haar hart'. Dit zal nog een keer terugkomen, later in het Evangelie. Het zegt veel over Maria, dat ze woorden bewaart en erover blijft nadenken.

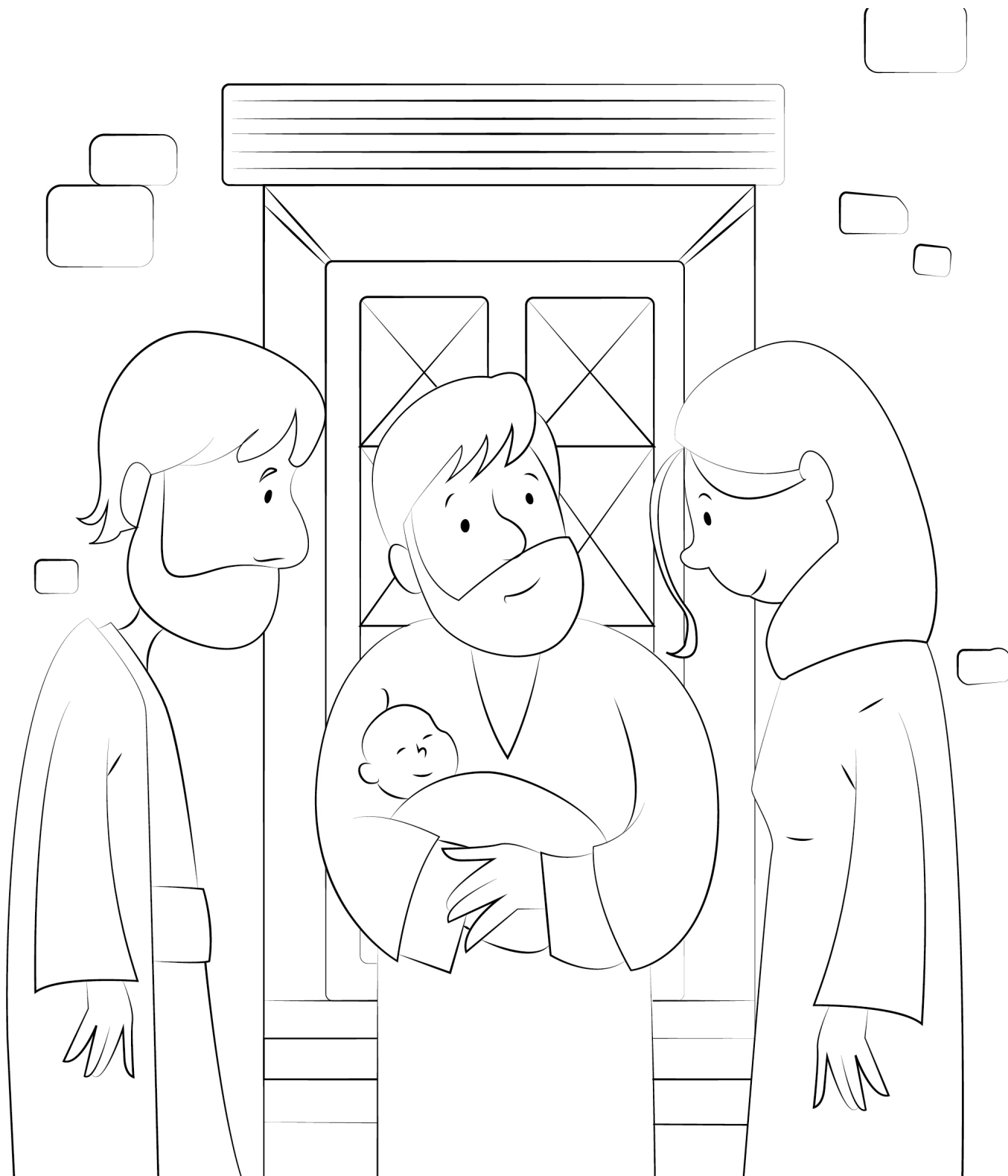
Maar laten we eens even terugkeren naar de herders. Hun leven is meteen anders. Ze gingen terug, God lovend en prijzend om wat ze hebben gezien. De ontmoeting met Jezus verandert hun leven, in de positieve zin. Zij hebben gezien wat God voorheeft met de wereld. Dat maakt hen volkomen anders. Ze zijn enthousiast en ze willen iedereen vertellen wat ze hebben gezien, de geboorte van de Messias. Ze willen het vertellen aan iedereen die het horen wil! In Psalm 96 staat 'Zing voor de Heer een nieuw lied'. Dat is wat er gebeurd is en gebeuren zal. De engelen hebben gezongen en de herders vertellen het door!

Auteur: EvD

28 december 2025

Simeon en Hanna

Lucas 2:22-40

Thema: Gewoon, maar heel bijzonder

Doel

De kinderen ontdekken dat Jozef en Maria Jezus net zo willen opvoeden als ieder ander kind in Israël.

Toelichting

Op het Kerstfeest hebben we het uitgezongen: Jezus is geboren. God gaf zijn eigen Zoon, de Verlosser. Maar als we verder lezen in Lucas 2, ontdekken we, dat zijn ouders hem opvoeden als ieder ander kind. Zij brengen Hem in de tempel om Hem op te dragen aan God. Ze offeren een paar duiven en doen die dingen die volgens de Joodse wet gewoon zijn. Je ziet daaraan niet dat Jezus de Messias is.

Het lijkt allemaal gewoon verder te gaan in Jezus' leven. Er zijn echter momenten dat even zichtbaar wordt dat Hij bijzonder is, tekenen van Gods wonder. Simeon en Hanna vertellen ervan in de tempel.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: In de tempel

Richtlijnen: Vandaag vinden we Jozef en Maria met het kind Jezus in de tempel. De ouders willen graag hun kind in een huis van God brengen. Als vader en moeder danken en bidden dan ze voor hun kind en geven daarbij een paar duiven aan God. Dat is de gewoonte. Dat doen alle ouders. Zoals bij ons ouders hun kindje in een kerk kunnen laten dopen. Ook al is Jezus een bijzonder kind, je merkt het niet. Jozef en Maria doen heel gewoon met Hem. In de tempel weet niemand wat Hem zo bijzonder maakt. Of toch wel... Weten jullie waarom Jezus bijzonder is?

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Gewoon, maar heel bijzonder

Richtlijnen: Niet iedereen wordt ouder van Gods Zoon, zoals Jozef en Maria. Hoe moet je zo'n kind trouwens opvoeden? Bijzonder of toch heel gewoon? Jozef en Maria kiezen duidelijk voor het laatste. Zij doen wat iedere Joodse ouder zou doen: met zijn of haar kind naar de tempel gaan. Voor het kind bidden en danken. Ouders dragen zo hun kind aan God op. Zij geven een paar duiven als offer. Niemand weet wat er in de kerstnacht gebeurd is. Niemand weet wat voor bijzonder kind Jezus is, het Wonder van God.

Toch weten een paar mensen zeker wie Hij is, Simeon en Hanna.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Gewoon, maar heel bijzonder

Richtlijnen: Sterren en beroemdheden krijgen een bijzondere behandeling. Het beste is vaak niet goed genoeg voor hen. Sommige mensen weten van gekkigheid niet wat ze moeten doen om het hen naar de zin te maken. Ze zijn immers zo bijzonder!

Vergaat het Jezus ook zo? Als Wonder van Gods redding is hij bijzonder. Maria en Jozef gaan in ieder geval heel gewoon verder met hun bijzondere kind. Het gewone is ook goed voor Hem. Ze gaan als andere ouders naar de tempel. Ze dragen Hem op aan God in gebed. Ze offeren een paar duiven. Dat vraagt de Joodse wet. Dat is hun geloofsplicht.

Voelen voor ons bepaalde gewoonten in leven en in geloof ook gewoon goed? Kun je iets noemen? Trouwens, in het gewone kun je soms ook het bijzondere zien! Dat doen Simeon en Hanna.

Extra Bijbelgedeelte: Handelingen 18: 4

(Paulus ging naar zijn gewoonte naar de synagoge. Trouw in het gewone is goed)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Jozef en Maria houden zich, volgens de Joodse gebruiken, aan de regels van de wet. Zo hebben ze Jezus na acht dagen laten besnijden en Hem zijn naam gegeven. En nu, veertig dagen na zijn geboorte, is het moment aangebroken dat ze voor het eerst met Hem naar de tempel gaan. In de verzen 22-24 worden de drie onderdelen van de wet genoemd die nu volbracht moeten worden, ook door Jezus:

- Maria's periode van rituele onreinheid is voorbij. Ze zal zich rein laten verklaren door de priester. Dat God zelf de vader is van haar kind brengt hierin geen verandering.
- Omdat Jezus de eerstgeboren zoon van Maria is wordt Hij opgedragen/toegewijd aan de Heer (zie Ex. 13:2, 11-16; Num. 18:15,16).
- Als offer aan de Heer brengen Jozef en Maria twee duiven mee, één als brandoffer en één als zondoffer. Jezus is immers heilig, maar ook een Israëliet. Ook voor Hem moeten de offers worden gebracht.

In de tempel ontmoeten ze Simeon. Een gewone inwoner uit Jeruzalem, maar vol van de Heilige Geest. Simeon zag uit naar de komst van de Messias die zijn volk Israël zal verlossen. Door de Heilige Geest wist hij dat hij niet zou sterven, voordat hij de Messias met eigen ogen gezien zou hebben. En door de Heilige Geest gedreven is Simeon al in de tempel, als Jozef en Maria met Jezus binnenkomen.

Simeon weet gelijk dat deze baby, dit kind, de beloofde Messias is. Misschien was hij wel verbaasd dat het om een baby ging, maar hij vertrouwt de stem van de Heilige Geest. Hij neemt Jezus in zijn armen en begint God te loven. In geloof zegt hij dat hij nu in vrede kan sterven omdat hij de Messias heeft gezien. Ook voorzegt hij dat Jezus redding zal brengen aan de hele wereld. Niet alleen aan de Joden (iets wat wel door veel Joden gedacht werd), maar ook aan de heidenen. Iedereen die in Jezus gelooft zal gered worden.

Zoals we ons wel kunnen voorstellen waren Jozef en Maria erg verbaasd dat dit allemaal over hun baby gezegd werd. Na Elizabets profetie over Jezus (Luc. 1:42, 43) en de woorden van de engel aan de herders is dit de derde keer dat er (in het Lucasevangelie) zulke bijzondere dingen over Jezus gezegd worden.

Maar Simeon is nog niet klaar. Hij keert zich naar Jozef en Maria en zegent hen waarna hij zich speciaal tot Maria wendt. Hij legt haar uit dat niemand neutraal tegen over Jezus zal kunnen staan. Door Hem zullen ze gedwongen worden hun gedachten prijs te geven. Of ze gaan Hem met blijdschap volgen óf ze zullen Hem helemaal afwijzen en daardoor ten val komen.

In de NBG 51- vertaling staat er dat door deze laatste mensen een zwaard door Maria's ziel zal gaan. De bespottung, de afwijzing en uiteindelijk de kruisiging zullen Maria een diepe geestelijke pijn bezorgen.

Dan is daar nog iemand in de tempel: Hanna. Hoogbejaard en net als Simeon dicht bij God levend, een profetes. Ondanks haar moeilijke leven heeft ze ervoor gekozen een weduwe te zijn zoals je in 1 Tim. 5:5 kunt lezen. Geen dienst in de tempel sloeg ze over. Ze dient God, zoveel ze kan, door te vasten en te bidden.

Haar oog valt op Simeon die met Jozef en Maria staat te praten. Ze komt naar hen toe en begint God de eer te geven voor de geboorte van Jezus. Ze praat over Hem, in en buiten de tempel, tegen iedereen die uitzielt naar de bevrijding van Jeruzalem.

Wat een bijzonder eerste bezoek met Jezus aan de tempel voor Jozef en Maria!

Na het vervullen van hun plichten verlaten ze de tempel. Weer terug naar Nazaret in Galilea. Maar de ontmoeting met Simeon en Hanna zal hen nog lang beziggehouden hebben.

Tekst voor tekst

- Vs. 22 'rein moesten laten verklaren': Volgens de Joodse gebruiken was Maria veertig dagen na de geboorte van een zoon onrein en zo uitgesloten van gemeenschap met God in de tempel. (Na de geboorte van een dochter zelfs tachtig dagen.) Jezus moest ook rein verklaard worden, omdat Hij onder de wet viel en als onze Verlosser onze zonden droeg.
- 'Jeruzalem': vanwege de korte afstand van Nazaret naar Jeruzalem was de tempel makkelijk bereikbaar.
- Vs. 23 'elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden toegewijd': als herinnering aan het sparen van de Israëlitische eerstgeborenen tijdens de laatste plaag in Egypte.
- Vs. 24 'koppel tortelduiven of twee jonge duiven': offer voor de armen i.p.v. een lam en een duif (Lev. 12:8). Hieruit blijkt de armoede van Jozef en Maria.
- 'Simeon': betekent 'verhoring'.
- Vs. 25 'rechtvaardig en vroom': trouw aan Gods wet (= gedrag) en vol van eerbied voor Gods wet (=gezindheid).
- 'de Heilige Geest rustte op hem': de Heilige Geest sprak weer als teken van de komst van het nieuwe verbond.
- Vs. 26 'Messias van de Heer': gezalfde van de Heer. In het Oude Testament de naam van de Israëlitische koning door God aangesteld. Hier wordt de Messias, de ware koning van Israël bedoeld.
- Vs. 27 'Jezus' ouders': Jozef was naar de Joodse wet Jezus' vader.
- Vs. 31 'alle volken': zowel Israël als de heidenen zullen het zien en er deel aan mogen hebben.

- Vs. 32 'licht': beeld van Gods openbaring die redding, heiligheid en vrede voor de mens insluit. Jezus Christus kwam als dit licht.
'geopenbaard': de bedekking om het te kunnen zien wordt weggenomen.
- Vs. 35 'zwaard': hier wordt een breed slagzwaard of korte speer mee bedoeld. Dit maakt een geweldig grote wond. Een beeld van Maria's felle, diepe smart om haar Zoon.
- Vs. 36 'profetes, Hanna': Hanna sprak namens God en verkondigde zijn waarheid. Vergelijk Mirjam (Ex. 15:20), Debora (Richt. 4:4), Hulda (2Kon. 22:14) en de dochters van Filippus (Hand. 21).
'stam van Aser': een van de tien stammen die lang voor Juda was weggevoerd (2Kon. 17:6).
- Vs. 37 'vierentachtig jaar weduwe': In de Statenvertaling en de NBG-51 staat dat zij ongeveer vierentachtig jaar oud is. Het kan beiden; ze was in ieder geval hoogbejaard.

Doordenkers

- De profetieën van Simeon en Hanna hadden extra grote betekenis, omdat zij geen jonge mensen meer waren. In de Joodse cultuur werden oude mensen met respect behandeld. Wijsheid en levenservaring gingen/gaan boven de jeugd. Hoe open staat u/jij voor de wijsheid en levenservaring van onze ouderen?
- Hoe zouden de kinderen in uw/jouw gemeente meer kunnen leren van de ouderen? Of anders gezegd: hoe zou u/jij de ouderen kunnen inschakelen bij het kinderwerk?
- Simeon en Hanna: twee gewone mensen maar wel vol van de Heilige Geest. Ze verlangden ernaar doorlopend bij God te zijn. Hoe belangrijk is God voor u/jou?
- Jozef en Maria onttrekken zich niet aan wat de wet van hen vraagt. Ook al weten ze dat Jezus Gods Zoon is. Als u/jij Jezus aanvaardt hebt als uw Redder en Verlosser, dan mag u/jij weten voor altijd gered te zijn. Maar betekent dat dan dat u/jij je niets meer van Gods aanwijzingen voor ons leven in de Bijbel hoeft aan te trekken? Hoe ervaart u/jij dit?

Auteur: WPvdH

Liederen

Psalm 118: 1 en 9

Lied 488

(=Gezang 150 LvdK)

Lied 487

(=Gezang 134 LvdK)

Kerst is feest

Pzzzalmen 4 kids c.d. ---Kinderkoor 'De Bromvlieg'

Goed Nieuws

Hemelhoog 132

Ga je mee op zoek?

Op Toonhoogte 406

Zijn naam is Jezus

Op Toonhoogte 422

Want een Kind is ons geboren

Op Toonhoogte 419

Jezus is...

Op Toonhoogte 533

Auteur: PZ

In de tempel

Bijbelverhaal

Op een dag gaan Jozef en Maria naar de tempel, met Jezus. De tempel is het huis van God. De mensen komen daar om iets te geven aan de Here God. Bijvoorbeeld duiven. Dat noem je een offer. Ook komen ze daar om te bidden.

Jozef en Maria zijn daar ook om een offer te brengen aan God. Zij geven twee duiven als offer. De Here God heeft deze regel gegeven in Israël, voor vaders en moeders. Zodra een vader en moeder een kindje hebben gekregen, moeten zij naar de tempel om een offer te brengen. Bij ons in de kerk laten de ouders hun kindje dopen. Jozef en Maria zijn ook in de tempel om Jezus te laten zien aan een priester. Een priester is een dienaar van de Here God. Als de vaders en moeders hun kindje aan de priester laten zien, laten ze het dus eigenlijk zien aan de Here God. Jozef en Maria doen dat ook. Net als alle andere vaders en moeders. De priester weet niet dat dit kindje Jezus is, de Zoon van God. Hij denkt dat het een gewoon jongetje is, net als de andere jongetjes die in de tempel worden gebracht.

Ook al is Jezus een bijzonder kind, je merkt het niet. Jozef en Maria doen heel gewoon met Hem. In de tempel weet niemand wat Hem zo bijzonder maakt! Of toch wel? Weten jullie waarom Jezus bijzonder is?

Praat met elkaar over waarom Jezus bijzonder is. Wat vinden de kinderen bijzonder aan Jezus? Probeer dit uit de kinderen te laten komen. Help ze op weg door hun te vertellen dat de Here Jezus is gekomen om mensen te helpen. Dat Hij altijd luistert. Hij is gekomen om het goed te maken tussen de mensen en God. En dat als je gelooft, dat je door de Here Jezus, samen met God mag leven. Dicht bij Hem mag zijn.

Vertel het laatste stukje van het Bijbelverhaal:

Er is in de tempel één persoon die zeker weet dat Jezus een bijzonder Kindje is! Dat is Simeon. Simeon is al heel oud. Maar de Here God heeft Hem beloofd dat hij de Messias zou zien. Precies vandaag is Simeon in de tempel. Want God heeft tegen hem gezegd: 'Simeon, vandaag moet je in de tempel zijn.' Zodra Simeon Maria ziet met Jezus in haar armen weet hij het. Dit kindje is Jezus, Christus. Gods enige Zoon. Hij wordt de Koning van de wereld.

Simeon neemt Jezus in zijn armen. Hij bidt hardop en zegt: 'Dank U wel, God, dat nu de Heiland is gekomen. Dank U wel!' Maria en Jozef zijn verbaasd dat Simeon weet dat Jezus geen gewoon kind is.

Terwijl ze daar samen in de tempel staan, komt er nog een oude vrouw bij hen staan. Zij heet Hanna. Hanna houdt ook veel van de Here God. Hanna is net zo blij als Simeon. 'Dank U wel, God,' zegt ze. 'Dank U wel dat Jezus is geboren.'

Auteur: RS

Gewoon maar heel bijzonder.

Inleiding

Er is een kindje geboren. Een klein jongetje met de naam Jezus. Jozef en Maria uit Nazaret zijn zijn ouders. Zij mogen de vader en moeder zijn van Gods Zoon. Het zal je maar gebeuren! Wat een eer! Hoe voed je zo'n klein jongetje –de Zoon van God- op? Misschien denk je wel op een bijzondere manier. Jezus is immers heel speciaal. God heeft een plan met Hem. De opvoeding van Jozef en Maria moet daar wel bij passen. Of misschien denk je juist heel gewoon. Jezus is immers mens geworden voor ons. Dan zal Hij vast dezelfde dingen nodig hebben als ons. Denk maar eens aan hoe jouw vader en moeder jou opvoeden. Het lijkt een moeilijke keus. Maar Jozef en Maria hebben hier geen enkele moeite mee. Luister maar naar het verhaal van vandaag. Dan kom je er heel snel achter hoe ze met Jezus omgaan.

Bijbelverhaal

Het verhaal van vandaag speelt zich af in de tempel. Het is veertig dagen geleden dat Jezus is geboren. Het is tijd dat Jozef en zijn gezin zich rein laten verklaren door de priester. Want Maria is onrein door de geboorte van haar eerste zoon. Ze kan niet zomaar naar de tempel gaan om God te ontmoeten. Ook hun kindje Jezus wordt behandeld als iedere jongen, ook al is Hij de Zoon van God zonder zonde...

Jozef en Maria voeden Jezus op als ieder ander kind. Het gewone is ook goed voor Hem. Dus vandaag zijn ze met Jezus in de tempel om Hem op te dragen aan God. Ze danken God voor Jezus, en ze bidden voor zijn leven. Ze vragen God of Hij mag opgroeien als iemand die veel van God houdt. In de tempel offeren ze twee duiven. Het offer van de twee duiven is een offer voor de armen. Het laat zien dat Jozef en Maria het niet breed hebben. De ene duif is een zondeoffer. De andere duif is een brandoffer. Want Jezus is heilig, maar Hij is ook een Israëliet. Ook voor Hem moeten de offers worden gebracht. Jozef en Maria doen zo samen de dingen die de Joodse wet van hen vraagt.

Nergens kun je aan zien dat Jezus onze Verlosser is. Dat Hij gekomen is om ons te redden. Het lijkt wel alsof alles gewoon doorgaat in het leven van de kleine Jezus. Na zijn wonderlijke geboorte in de kerstnacht. Maar op sommige momenten wordt even zichtbaar dat Hij niet alleen gewoon maar ook heel bijzonder is. Dat Jezus een teken van God is. Gods wonder! Luister maar naar Simeon en Hanna. Twee oude mensen uit de tempel.

Simeon is een oude man. Hij woont gewoon in Jeruzalem. Simeon is vol van de Heilige Geest. Hij houdt veel van Gods wet en leeft ernaar. Simeon verlangde naar de komst van degene die Israël zou verlossen. De Heilige Geest vertelde hem dat hij niet zou sterven voordat hij de Verlosser gezien had. Diezelfde Heilige Geest zorgde er voor dat hij vandaag al in de tempel is. Als Jozef en Maria aankomen met hun kindje Jezus.

Bij hun binnenkomst weet Simeon het zeker. Deze baby is de beloofde Verlosser. Hij aarzelt geen seconde, en hij vertrouwt op de Heilige Geest. De oude Simeon neemt Jezus in zijn armen en begint God te loven. Simeon zegt dat hij in vrede kan sterven. Hij heeft immers met eigen ogen de Verlosser gezien! Verder voorspelt Simeon dat Jezus redding zal brengen aan de hele wereld. Iedereen die in Jezus gelooft zal gered worden. Tot slot zegt Simeon Jozef en Maria. Hij voorzegt aan Maria vertelt dat haar zoon Jezus de mensen tot een keus zal dwingen. De mensen gaan Jezus met blijdschap volgen. Of ze wijzen Jezus af, waardoor hun leven duister blijft.

Jozef en Maria zijn erg verbaasd dat dit allemaal gezegd wordt over hun zoon. Het is de derde keer in zijn jonge leventje dat er zulke bijzondere dingen over Hem gezegd worden. Eerst Elisabet, daarna de herders en nu Simeon.

Maar er is ook nog een oude dame in de tempel. De profetes Hanna. Hanna houdt veel van God. Ze mist geen enkele dienst in de tempel. Ze dient God zoveel als ze kan door te bidden en te vasten. Hanna ziet Simeon met Jozef en Maria praten en loopt op hen af. Als ze bij het groepje komt geeft ze God de eer voor de geboorte van Jezus. Verder vertelt Hanna aan iedereen die het maar horen wil over Jezus. Mensen binnen en buiten de tempel. Mensen die uitzien naar de bevrijding van Jeruzalem. Iedereen mag het weten. De Verlosser is geboren.

Jozef en Maria zullen hun eerste bezoek aan de tempel met Jezus niet snel vergeten! Het begon zo gewoon. Ze wilden hun geloofsplicht doen en de Joodse wet volgen. Het eindigt heel bijzonder als ze Simeon en Hanna ontmoeten. Die hun vertellen over het bijzondere van hun Jezus. Jezus, Gods Zoon, heel gewoon en toch zo bijzonder!

Vragen

- Weten jullie wat Jezus zo bijzonder maakt? Waarom zou niemand in de tempel weten wat Jezus zo bijzonder maakt? Of weten de mensen het toch? Hoe komt dat?
- Jozef en Maria doen samen de dingen die de Joodse wet van hen vraagt. Dat voelt goed! Hoe voelt het voor jullie als jullie iets doen dat God van je vraagt? Hebben jullie bepaalde gewoontes in het leven (samen met God) die gewoon goed voelen? Zo ja, kun je deze beschrijven?
- Simeon en Hanna zien iets heel bijzonders in Jezus. Zie jij ook wel eens iets bijzonders in iemand om je heen? Zou het een stukje van God kunnen zijn dat je dan ziet?

Auteur: RvO (in dankbare herinnering aan Henriek Remmink)

Gewoon, maar heel bijzonder

Inleiding

Als een prinsje of prinsesje wordt geboren, of als een beroemdheid een kind krijgt, is het groot nieuws. Vaak vraag je je dan af hoe zo'n kind gaat opgroeien, in luxe en weelde. Maar word je daar beter van?

Er zijn film- en popsterren die graag op een bepaalde manier behandeld willen worden. Dit kan ook gelden voor sporters en meer. Wie weet een voorbeeld te noemen? Dat de Here Jezus op zo'n bizarre plaats ter wereld is gekomen, tekent eigenlijk de toekomst al af. Jezus wordt op een gewone manier behandeld en grootgebracht. Jozef en Maria houden zich aan de Joodse wetten.

Na een geboorte

Inmiddels zijn Jozef en Maria weer teruggekeerd naar Nazaret. Volgens de Joodse wet is een vrouw tot 40 dagen na de geboorte onrein. Ook het huis waarin ze woont. Daarom is het pas na 40 dagen tijd om naar de tempel te gaan, om God te danken voor de eerstgeboren zoon. En om Maria rein te laten verklaren. Dat gebeurt in de tempel in Jeruzalem. Zoals de wet voorschrijft offeren ze twee duiven, die symbool staan voor vrede en reinheid. Zo lijkt het een heel gewoon bezoek te worden, een ritueel en weer terug naar huis. Maar dan wordt alles anders...

Een bijzondere ontmoeting

Daar is een man, er staat in de Bijbel niet hoe oud hij is, maar aangezien hij later over 'heengaan' spreekt, zal hij niet meer jong zijn geweest.

Zijn naam, Simeon, is al belangrijk, deze betekent namelijk 'de verhooring'. Simeon is een gelovig en een rechtvaardig man, die de komst van de Messias zijn hele leven heeft verwacht. Kun je je voorstellen hoe het is als je dit werkelijk mag meemaken? Eigenlijk is het ongelooflijk, maar juist daarom is het waar. Wat helemaal bijzonder is, is dat de Heilige Geest op hem rust. De Heilige Geest rust op Simeon. Dat is ook het verschil, tussen het Oude en het Nieuwe Testament. De Geest voor Pinksteren op mensen, hooguit, maar na Pinksteren in mensen.

Simeon wist dat hij niet zou sterven voordat hij de Messias zelf zou hebben gezien. Dat hij dan ook naar de tempel komt tegelijk met Jozef en Maria, kan geen toeval zijn. Het bijzondere is dat Simeon ook meteen weet dat het met dit kindje om de Here Jezus gaat. Hij neemt het kind in zijn armen en spreekt onvergetelijke woorden, heel poëtisch. Simeon spreekt tot God, het is feitelijk een dankgebed. Het geloof en vertrouwen van Simeon spreekt door deze woorden. Hij zegt dat hij in vrede kan heengaan, omdat hij het heil met eigen ogen heeft gezien.

Simeon getuigt van de redding die Jezus geeft, het licht dat Jezus is. Jezus is gekomen, niet alleen voor Israël, maar voor alle volken over de hele aarden. Toch is de verbintenis met Israël onlosmakelijk, daar eindigt Simeon ook mee.

Zo is ook voor Simeon, die het voorrecht heeft Jezus

als een van de eersten te ontmoeten, zijn leven meteen anders. Net als bij de herders vorige week en ook bij alle andere ontmoetingen die er nog zullen komen. Maar ook wat Simeon te zeggen heeft, dat is echt uit de Heilige Geest. Zelfs Jozef en Maria staan verbaasd.

Zegen

Dan zegent Simeon de aardse ouders, Jozef en Maria, voor de opvoeding van Jezus. Dat zullen ze zeker nodig hebben bij de opvoeding van Jezus. Denk maar vooruit, als Jezus 12 jaar is en zoekraakt.

Maar Simeon heeft nog meer te zeggen tegen Maria. Dat is nogal indringend en ook best moeilijk, maar zeker ook waar. Mensen in Israël zullen door Jezus ten van raken of juist opstaan. Eigenlijk komt het er op neer dat je of voor Jezus bent, of tegen. Er zit niets tussenin. Of je erkent Hem als Messias, als Verlosser, of je wijst Jezus af. Er is dus geen tussenweg. Simeon heeft het zelfs over het 'zwaard', dat een onlosmakelijke scheiding veroorzaakt. Dat is drastisch, maar de keus voor Jezus is dat ook, drastisch.

Hanna

Dan komt er nog iemand bij, bij dit tafereel. Ook een trouwe, gelovige vrouw, die op vaste tijden naar de tempel komt. Dit blijf je telkens zien in het Nieuwe Testament, zelfs Paulus gaat op vaste tijden naar de tempel voor het gebed, zo staat het in Handelingen 18:4. Hanna is niet zomaar een vrouw, ze is zelfs een profetes! Het gaat in de Bijbel vaak over profeten, maar er zijn dus ook vrouwen gezegend met deze gave. Ze is een trouwe dienaar, constant in de tempel om te bidden. Ze doet zelfs aan vasten! Ook zij weet wie het kindje is en looft en prijst God over zijn geboorte. Ook spreekt ze over de toekomstige bevrijding van Jeruzalem. Ja, eigenlijk niet alleen Jeruzalem, maar de hele wereld. De hele wereld kan bevrijd worden door het geloof in Jezus.

Simeon en Hanna hebben beiden geprofeteerd over Jezus. Hun toewijding aan God is beloond, zij hebben het voorrecht om de Messias te zien en in de armen te houden.

Het is bijzonder hoe Simeon en Hanna zich hun hele leven aan God hebben gewijd. Zijn wij ook bereid om dit te doen? Hoe kunnen we dit doen?

Auteur: EvD